

විස්තර සහිත
අභිධම්මමානිකා පාළි ව්‍යාකෘතිය

කොළඹ දෙමටගොඩ මහා වික්‍රමාරාමාධිපතිව වැඩවිසූ
ආචාර්ය්‍ය අරංගල සිරිධම්ම
ස්වාමිඥානතමයාණන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍යවූ
සොරණාතොට අභිධම්මාවරිය
සධම්මපාල රත්නායක දසසිල් උපාසක තැන
වසින් සම්පාදිතයි.

විසාර සහිත
අභිධම්මමානිකා පාළි ව්‍යාධිකානස.

කොළඹ දෙමටගොඩ මහා විහාරාලයාධිපතිව වැඩවිසු
ආචාර්ය අරංගල සිරිධම්ම
සමාමිඥ්‍යාතනමයාණන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍යවූ
සොරණානොව අභිධම්මාවරීය
සභිධම්මපාල රත්නායක දසසිල් උපාසක නැත
විසින් සම්පාදිතයි

මැදවෙල ජනාදරාතිකාරාමාධිපති සිරිසඞ්ඛවංචිකර
ගුණරතනාඨිධාන
බදුල්ලේ ගුණානන්ද මහාඥවිරපාදයාණන්
වහන්සේ විසින්
සමාදරයෙන් ප්‍රතිගාහිතයි.

සීමා සහිත පෙරමුණ යනුරාලයගේ
මුද්‍රාපිතයි.

ශ්‍රී: බු: ව: 2493

ක්‍රි: ව: 1949

නැවත සංරක්ෂණය : වප්/2559

(2015 ඔක්තෝබර්)

සංරක්ෂණය සහ ධර්මදානය

පින්වත් පුණ්‍ය ශ්‍රී තුෂන්ත මහතා සහ උපේක්ෂා පියරංගිකා මහත්මිය විසින් අභාවප්‍රාප්ත පියාණන් දෙපල වන S. D. සෝමපාල මහතා සහ P. A. පියසේන මහතා ඇතුළු ශ්‍රේණිත් පුණ්‍යානුමෝදනා කිරීම පිණිසත් කලායාණම්ත්‍රයන් වහන්සේලාට හා මෑණියන් දෙපලට සෙත් පැතීම පිණිස මෙන් ම තමන්ට ධර්මාවබෝධය පිණිසත් මෙම ධර්මදානය සිදු කරන ලදී.

සැ.යු.

සොරණාතොට අභිධම්මාවරිය සද්ධම්මපාල රත්නායක දසසිල් උපාසක මහතාණන් විසින් සම්පාදිත 'විස්තර සහිත අභිධම්මමානිකා පාළි ව්‍යාධ්‍යානය' නම් වූ මෙම ධර්මග්‍රන්ථයෙහි ඇති දුර්ලභ බව සහ වටිනාකම සලකමින් ධර්මදානය සඳහා පමණක් කතෘ අවසරය රහිත ව අප විසින් මෙය සංරක්ෂණය කරන්නට යෙදුණු අතර (පිටපත් 45) කතෘ වෙනුවෙන් යම්කිසි පාර්ශ්වයකට අලාභයක් සිදු වී ඇතිනම් මේ සඳහා අලාභ ගෙවීමට අප සූදනම් බව දන්වා සිටිමු.

පුණ්‍ය ශ්‍රී තුෂන්ත
ශ්‍රී සද්ධර්ම මන්දිරය
134/A, ගලගෙදර වත්ත,
වැල්හේන පාර, මාතම්මන,
මිනුවන්ගොඩ.
දුර. 071-4417813
වෙබ් අඩවිය : www.sadaham.net

සංකල්පනය

සමමා සම්ප්‍රදර්ශණන් වහන්සේ විසින් තඹිනිසා දෙවිලොව පහසුකමල ගෙලාසන මතුයෙහි වැඩිදි මාතෘ දිව්‍යරාජ්‍යා ප්‍රමුඛ දෙවියන්ට දෙශනාකර වදරණ ලද්දවූ බමම සභිකණී ආදී සප්ත ප්‍රකරණයන්හි නානා නිසිත් විභාග කොට දක්වන ලද නාමරූප බිම්යන් නික දුක මාතෘකා වශයෙන් රූගෙන දක්වන ලද දෙසිය සසෑට පදයෝ අභිබලම මානිකා නම් වෙත්. ඒ මේ මානිකා පදයෙන් සමග දම් සෙනෙවි ශැරිගුත් මහා ස්ථවිර පාදයාණන් වහන්සේ විසින් තබනාලද දෙසාලිය දුකයන්ගේ සුවාසු පද සභිකාන සුතනන මානිකා පදයන්ටත් පදගතාචි හා අභිධෙයාචී දක්වමින් ඒ අභිධෙයාචී සභිකාන ස්වරූපාචීයන් ගේ සැකසු ආයතන බාහු සත්‍ය බෙදු වෙන්කොට දක්වන මේ ග්‍රන්ථය අභිබලම මානිකා පාලි ව්‍යාකර්මණ යන නමින් හඳුන්වනු ලැබේ.

ත්‍රිපිටක විභාග පවත්වන මේ කාලයේ මහා විහාර පරමපරා-ගතව අවිච්ඡින්නව පැවත එන්නාවූ වාචනාමාගීය උලලභිකණය කොකොට සමපාදිත මෙබදු ප්‍රකරණයක් නිවරදි ලෙස මුද්‍රණය කොට නොමැති නිසා ආධුනික ආභිබමිකයින්ට මහත් පාඩුවක් වී තිබෙනු දුක මෙය සමපාදනය කෙළෙමු.

මෙහි ප්‍රාරම්භය— නික මානිකා වන්ගේ විසතර බෙදීම හෙතුගොව්‍යක ආදී දුක මානිකාවන්ගේ අච්ඡි සහිත විසතර විභාග, ඒ ඒ ගොව්‍යකාවසාන දුකයෙහි බොපනයන අභිකාචී පදයෙන් ලැබිය හැකි සමිතව දුකයන්ගේ විසතර විභාග, සුතනන මානිකාව නැබීමට හේතුව සමග ඒ මානිකා දුකයන්ගේ අච්ඡි සහිත විසතර විභාග හා ඒ සුතනන මානිකා පදයන්ගේ නිව්වන ඇතුළත් කොට අවශ්‍යනයෙහි නික, දුක මානිකාවන් පිළිබඳව අච්ඡිසාලිති අච්ඡිකථා මූලටිකා අනුටිකාවන්හි දැක්වෙන සංකප්පන ගණනි පද විවරණයක්ද ඇතුළත්කොට සමපාදනය කෙළෙමු.

මෙසේ සමපාදිත ග්‍රන්ථයක් පරිශීලනය කිරීමෙන් මොග්ගලී සුතන නිසස මහරහතන් වහන්සේගේ පටන් මේ දක්වා වාචනා මාගීය නොදුක්වො පරමපරාගත ගුරු මූලටි සහිතව උගෙනීම පහසුවන බැවින් ද මෙසේ උගත් ආභිබමිකයෝ කල්‍යාණ ප්‍රථර්ජන භාවයට හා වූල සෝතාපනන යන නම ලැබීමට හේතු වන බැවින් ලිඛිල් බසින් මෙසේ සකස් කරන්ට සිත් විය.

මෙලෙසින් සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය පුරුදු පුහුණු කිරීමෙන් යටති පරිදි කලාංග ප්‍රථමයෙන් භාවය හා බුදු සොයාපත්ත යන නාමය ලබනු පමණක් නොව අනාදිමත් සංසාරයෙහි විරක්කාලයක් හඟ නොකොට නිවන් නමැති මහා සමුද්‍රය කරා බැස යන ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ග සම්බන්ධයෙන් ප්‍රායෝගිකව බැස එකඟීඪ, කොලංකොල සත්‍යකතාව පරම සම්බන්ධයක් ක්‍රියාව සොයාත් පුද්ගලයන්ගේ සම්බන්ධයට ඇතුල්ව ආර්ය ගෝත්‍රය ලැබ සප්තදිසෙස නිව්‍යාණ බාහුවෙන් අමාමනවින් සුව අත්පත් කරගැනීමට පවා සුවසේ කළ හැක්කේය. එහෙයින් මිනිසාගේ නොව මේ ග්‍රන්ථය උද්ග්‍රහණය බාරණය කිරීමෙහි නොපසුබට විය යුතු උපදෙස්වේ. එ පමණක් නොව මේ ග්‍රන්ථය නුගත් තැනැත්තවුන්ට බාහු කපා ප්‍රකරණ ආදි සෙසු අභිධම්ම ප්‍රකරණයන් උගෙනීම නොකළ හැකි බැවින් ද මෙය උගෙනීමට උත්සාහ වෙත.

මෙබඳු ග්‍රන්ථයක් සම්පාදනය කිරීමට ශක්තිය ලබා දුන් නොහොත් පරමාණු බවේ ශුද්ධ ආර්යකර ගැනීමට සිත පොළඹ වනලද බදුල්ලේ අළුත්වෙලගම සුමධංගලාචාර්යාධිපතිව වැඩවිසූ දිවංගතවිවිදු බමමාලංකාර ස්වාමිපාදයාණන් වහන්සේ ඇතුළු මිහිලගත්තැන්ගේ වලව්වේ විසූ නැසිහිම වික්ටෝරියා දිසානායක ජුලියානා විරකෝන් යන මැතිණිවරුන් සමඟ සොපායා විරකෝන් මැතිණියද අසමද්‍රව්‍යය ස්වාමිපාදයාණන් වහන්සේට අප අදහස්වැදි හාර කළ යටති වලව්වේ නිවැසි ඇත්. බී. දිසානායක වෙද මහතාද, මහා විශ්වායාමයට පැමිණි තැන් පටන් පිටුසිගා ගෙනැවිත් අප පොළොන්නරුවේ අභිධම්මාණී සංග්‍රහ මාතෘකා බාහුකපා සමඟ ආදි අභිධම්ම ප්‍රකරණයන් සමඟ සබද ශාස්ත්‍රය සම්බන්ධ බාලාවතාර ආදි ප්‍රකරණයන් කට පාඩම් කරවූ මහා විශ්වායාම නිවැසි ස්වාමිපාදයාණන් වහන්සේලාද කෘතඥතා වශයෙන් පිංඳීමෙන් සිහිපත් කරමිනි. එසේම සම්පාදන ප්‍රකරණයන්හි ඇති ගැටළුතැන් වූද හරිමින් සුබාවබෝධය ඇති කරවූ දිවංගතවි වදුල දෙමටගොඩ මහා විශ්වායාමාධිපතින් වහන්සේ ප්‍රබුධ බුරුම රට මොන්ග්ලේ නුවර මහා විශ්වායාමාධිපතිව වැඩවිසූ පරිසන්ති සංඝනතික බමමාවරිය අග්‍ර මහා පණ්ඩිත හඳුනන අග්‍රබමමානිවංස නායක ස්වාමිපාදයාණන් වහන්සේ, දැනට මහා විශ්වායාම පරිවේණාධිපති දෙවිනුවර ඥාණාලාස මහා ස්ථීර පාදයාණන් වහන්සේ, පොකුණුවිට ශ්‍රී විශ්වායාලංකාර පරිවේණාධිපති ජේරුකානේ වතුරිමල මහාස්ථීර පාදයාණන් වහන්සේ, පණ්ඩිත කුමාරසිංහ බමරතන පඬිතුමා, යන ආචාරීන් වහන්සේලාද දෙසොත් මුදුන් දි ශුණානුසාරණයෙන් සුකතව ප්‍රාප්තිදනය කරමිනි.

එසේම මේ පොත ලියා දීමෙන් අපට උපසංහිතකරී
සංසාරණානොට වැලිසිද පුලිනතලාරාමවාසී කසිලගොඩ පඤ්ඤා-
ලොක සචාරීන් වහන්සේ, කිතුල්වත්තේ ඇම්. ඇම්. පුංචිබණ්ඩාර
මහතා, ආර්. ඇම්. විනීතා කුමරිය සහ තොලබෝවත්තේ රජයේ
පාසැල් උපාධ්‍යවරයා දෙපල යන සෑදුහැනි පින්වතුන්ද කළු ගුණ
මෙනෙහි කිරීමෙන් සුඤ්ඤා පිංදීමෙන් දිශාසිරි පතමහ.

පරිශාප්ති ශාසනය බරා සිටීම සඳහා අප විසින් ශක්තා ලද
මේ ප්‍රයත්න සංඛ්‍යාත කාය වාක් මනෝමයවූ කුසලසකකියන්
යටකි පිංවතුන් සමඟ ජාති ආඤා විෂයකෙසෙකු සංඛ්‍යාත ත්‍රිවිධ
සක්වල වසන දෙවියන් සහිතවූ අපගේ මව් පිය ගුරුවර නැමිතුරු
හිත අහිත සවිසතුන් වෙතද සමාදරයෙන් අනුමෝදන් කරවන්
නෙමු. සියල්ලෝම නිදුක්ව නිරෝගිව තිවන් සිරි විඤ්ඤා
කෙරෙත්වා.

කරුණා කැඳන්වමි.

වම් 1928 ක්වූ ජනවාරි මස 1 වෙනි දිනට පැමිණි ශ්‍රී: බු: ව:
2466 වැන්නෙහි දුරුතු මස පුර පසළොස්වකලත් අභගරුවාද
යටකි මහා විශුචාරාමයේදී ලබන ලද උපාධි නාම සංදර්ශිත
සතුති පූජිත සහතික පත්‍රය මෙහිලා පැවසීම වටහේයයි සලකා
ගෙන මෙහි ඇතුළත් කරමහ.

සිරිසත බුඩවසෙය ජයසම්චතුසාරාධිකවිසහසාමිනෙ
බුසාමාසසා සුඤ්ඤාපඤ්ඤා පනතරසියං අභිකාරවාසර
කොළමබ ගහරෙ දෙමටගොඩ මහා විශුචාරාමෙ
දිගෙන සාහසික ඤාතිපණ්ණමිදන්ති.

උච්චදිශායං “විගලව”පදෙසෙ සංසාරණානොට කිතුල්වත්ත
කාමරේ ඇස්. බි රත්නායක නාමිකො දසසීලරක්කිත උපා
සකො ඉතො කතිපය වසානවුපරි කොළමබ නගරෙ දෙමට
ගොඩ මහා විශුචාරාම:සිපති ගණාචාරිය සිරිධම්ම මහාථෙරපාදං
නිසායා සසා නටිකෙ යෙව සද්දසන්තතිතං අභිධම්මපාකරණං
සාධුකමුග්ගණන්ති නොළමබ නගරෙ පරියන්ති ධම්මසිතසමිති
මග්ගෙන අමෙහි උපපරිකම්ම අජ්ඣානපරිකායා යඤ්චසමනො
හවි. අමෙහිව තඹං නිවුළකාලෙ අමාකවපි සන්තිකා ධාතු
කථා ගමකාදුභිධම්මපාකරණඤ්ච සාධුකමුග්ගණන්ති නොළමබ
වාසී නඤ්ච සචාවතං තඹසසානං අභිධම්මෙග්ගාහකානං උපා
සකො පාසිකානං අමෙහි උපපරිකම්ම අජ්ඣානපරිකායා
සාධුකා සමන්තාවොට දිසො. සීලාචාර සම්පන්නො සචො

පසුකඳුවාවකොති තසමා තසා එවමිදි ගුණසමපන්නසා
 “අභිධම්මාවරිය සබ්බමපාල රත්නායක” ඉති ගුණ නාමං
 සුසම්මතං සාසනවුචිකාමෙනාති.

දින්නමිදං ථිති පුබ්බක ගුණ නාමං

මයා මරමරසේ මන්නලෙ නකරෙ මහාවිශ්වධාරාම වාසිනා
 පරියන්ති සාසනානික ධම්මාවරිය හදනන

අභිධම්මානිවංස ථෙරෙනානිදව්වබ්බං.

අසාන (බුරුම අකුරෙති)

මෙබඳු බැරැරුම් ග්‍රන්ථයක් සමුදායකය කිරීමේදී සදෙස්
 තැන් නැතැයි නො කියමු. දෙ ඇත් අනිකු අප කෙරෙහි
 අනුකම්පාවෙන් එබඳු තැන් පෙන්වා දුනහොත් නැවත මුද්‍රණය
 කරවීමේදී ඇතුළත් කරන බව පව් උතුමන් වෙත ගෞරවයෙන්
 මතක් කරමින් උභෙ මිරහවත්තේ පුෂ්පාරාමාධිපතිව වැඩවිසු
 පරලෝසුපත් විමලසාර සාමිපාදයාණන් වහන්සේගේ ඒසතර
 සන්නය අපේ මේ ව්‍යාපාරයට මනෝපකාරීවූ බැව් ද සඳහන්
 කරමින. මෙය නැවත මුද්‍රණය කරවීමේ අභිනිවාසිකම අප
 වෙතම තබා ගනිමු.

මිට-සාසනානිකාමි,

සොරණානොට අභිධම්මාවරිය සබ්බමපාල
 ඇස්. බී. රත්නායක දසසිල් උපාසක තැන

නිකුල්වත්ත,
 සොරණානොට-බදුල්ල.

28. 10. 49

පිළිගැනීම

සෞරණානොට අභිධම්මාවරිය සබ්බපාල රත්නායක දහසිල් උපාසක තැන විසින් සම්පාදිත මෙම අභිධම්ම මාතෘකා ව්‍යාකෘතිය අප විසින් ප්‍රකාශ කිරීමට බැලීමට වෙමු.

එහි මහා විහාර පරමපරායතව අවිච්ඡින්නව පැවත එන වාචනා මාගීය උල්ලඛණය නොකර තිබීම අපේ සනාතනවාදයට හේතු ජනක බව නොමසුරුව ප්‍රකාශකරන්නට බැලූ ප්‍රමාණයෙන් වැටහින. මෙය සජීවීකරණයකි නොකියමු. නමුත් අධීර්ශයට හා ධර්මයට පාඩුවක් නැත. දෙ ඇත් අනුව මේ උපාසක තැන විසින් වාචනා මාගීයම කටපාඩමක් උද්ග්‍රහණයකොට අනුන් ලවා ලියවමින් කියවමින් සම්පාදිත කෘතියක් බැවින් නොයෙක් තැන ලිඛිත ඥානාදිය ඇතිවීම පුද්ගලයන්ට නොවේ. බුද්ධාගම මහා ශූර භේදාපති යන රාජදන්තිය නාමෝපලක්ෂිත ඇම. ධර්මත්ත පඬිතුමන් වෙතින් අභිධම්මාද්ග්‍රහණය කරණලද අපිදු මේ මාතෘකා පාලිය පිළිබඳ උද්ග්‍රහණය මෙලෙසින්ම කළ බැව් මෙහිලා පවසන්නටවීම අපගේ ආචාර්යාචාර්යවරුන් කෘතඥතා මුඛයෙන් අනුස්මරණය වන්නකි. මෙය මෙලෙසින් උද්ග්‍රහණය ධාරණය කරණ ආබුනිකයන් වූල සෞභාග්‍යායන යන අත්වැළි කාමයට නිමිවන බැව් අභිධම්ම අටුවා වලින් දක්නට ලැබෙන බැවින් ආබුනික සියල්ලෝම මෙය පරිශීලනය කිරීමෙහි ප්‍රෝත්සාහි වෙත්වායි ආශිංසනය කරමිනි.

මට, මැදවෙල ජනප්‍රේමිකාරාමාධිපති
බදුල්ලේ ගුණානන්ද මහාසථවිර වහන්ස.

(අත්සන්කළේ) ඉංග්‍රීසි අකුරෙන්
බ. ගුණානන්ද මහා ඥාණි

පටුන

පිටුව	පෙළ	විස්තරය	පිටුව
1		කිකමානිකා පාළි	
2	35	දුකමානිකා පාළි	
9	9	සුනතනනමානිකා පාළි	
12	1	ආරමභ කථා	
14	11	කුසල ත්‍රික විභාගසන්නය	13
17	35	වේදනා ත්‍රික විභාගසන්නය	15
20	26	විපාක ත්‍රික විභාගසන්නය	
23	15	උපාදිණණ ත්‍රික විභාගසන්නය	
26	35	සමඛිලිට්ඨ ත්‍රික විභාගසන්නය	
28	18	විකසී ත්‍රික විභාගසන්නය	18
32	1	ප්‍රියී ත්‍රික විභාගසන්නය	20
33	6	දයාන ත්‍රික විභාගසන්නය	21
34	31	දයානභේදාන ත්‍රික විභාගසන්නය	22
35	32	ආවයභාමි ත්‍රික විභාගසන්නය	23
36	25	සෙකඛි ත්‍රික විභාගසන්නය	24
37	12	පරිතත ත්‍රික විභාගසන්නය	25
37	33	පරිතතාරමමණ ත්‍රික විභාගසන්නය	26
40	15	කීන ත්‍රික විභාගසන්නය	27
40	23	මිච්ඡතත ත්‍රික විභාගසන්නය	28
41	30	මහාරමමණ ත්‍රික විභාගසන්නය	29
44	30	උප්පන්න ත්‍රික විභාගසන්නය	30
45	21	අනිත ත්‍රික විභාගසන්නය	31
46	6	අනිතාරමමණ ත්‍රික විභාගසන්නය	32
47	21	අජ්ඣතත ත්‍රික විභාගසන්නය	33
48	9	අජ්ඣතතාරමමණ ත්‍රික විභාගසන්නය	34
49	14	සන්දයාන ත්‍රික විභාගසන්නය	35
50	7	ත්‍රිකමානිකාපඤ්ඤානික විභාගය	36
50	11	දුකමානිකා විභාගාරමභය	37
50	17	භේදානොච්ඡික විභාගසන්නය	38
55	26	චුලනතරදුක විභාගසන්නය	39
58	20	ආසවගොච්ඡික විභාගසන්නය	40
64	20	සංකප්පකාරකගොච්ඡික විභාගසන්නය	41
69	16	ගඤ්ඤානොච්ඡික විභාගසන්නය	42
73	9	ඔසගොච්ඡික විභාගසන්නය	43
74	21	යොගගොච්ඡික විභාගසන්නය	44
75	11	නිවරණගොච්ඡික විභාගසන්නය	45
77	5	පරමාසගොච්ඡික විභාගසන්නය	46
78	31	මහනතරදුක විභාගසන්නය	47
81	27	උපාදික ගොච්ඡික විභාගසන්නය	48
84	7	කිලෙසගොච්ඡික විභාගසන්නය	49
86	16	පිටිදුක විභාගසන්නය	50
91	29	සුනතනනමානිකා විභාගසන්නය	51
104	1	මානිකා විවරණය	52

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය

පිට	පෙළ	වරද	නිවරද
12	8	සන්නිසිනොනා	සන්නිසිනොනා
12	14	සභාවලවයා	සභාවලවයා
12	19	වැද	වැද
14	28	විකුණුකකක	විකුණුකකක
15	24	විසි	විසි
16	19	සන්නිසිනොනා	සන්නිසිනොනා
16	24	සායන	සායන
16	33	පසුවලවයා	පසුවලවයා
17	2	සන්නිසිනොනා	සන්නිසිනොනා
17	26	ඵලාවලව	ඵලාවලව
18	11	සන්නි	සන්නි
18	13	සන්නි	සන්නි
18	15	අතිශයයානි	අතිශයයානි
19	6	දුකකය	දුකකය
19	6	පදයාගේ	පදයාගේ
19	17	දුක	දුක
19	20	දුක	දුක
19	23	දුක	දුක
19	24	දුක	දුක
19	26	අදුක	අදුක
20	1	මනාසන	මනාසන
21	14	මනාසන	මනාසන
23	26	සංවිජ්ජනි	සංවිජ්ජනි
23	30	- එම -	- එම -
23	34	- එම -	- එම -
23	34	උපදිනනනික	උපදිනනනික
24	30	වැදුරුම	වැදුරුම
27	3	පදයාගේ	පදයාගේ
27	33	දෙසික	දෙසික
39	32	අයනන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදුරුම වේද යත්	අයනන වශයෙන් දෙවැදුරුම. බාහු වශ- යෙන් කෙසේ දෙවැදු- රුම වේද යත්
39	38	දුකකසන නම	දුකකසන නම
42	11	කුසලානිකවය	කුසලානිකවය
42	18	මායියම	මායියම

49	26	සංඛ්‍යාත	සංඛ්‍යාත
49	31	යන්	යනන
49	32	සංඛ්‍යාත	සංඛ්‍යාත
50	13	ගන්ධගොච්ඡකය	ගන්ධගොච්ඡකය
50	18	ගෙතුගගෙතුකද්‍රකය	ගෙතුගගෙතුකද්‍රකය
51	37	පුද්ගලධ්‍යාය	පුද්ගලධ්‍යාය
59	31	හෙව	හෙව
63	13	සත්විසි	සත්විසි
67	4	සංකෘතියුජන	සංකෘතියුජන
69	26	ග්‍රන්ථකයයි	ග්‍රන්ථකයයි
72	12	ගන්ධසම්ප්‍රදාය	ගන්ධසම්ප්‍රදාය
73	3	කුකුළුව	කුකුළුව
73	10	යකයද	යද
76	12	දුකදින්නේ	දුකදින්නේ
78	1	පරමාස	පරමාස
78	20	පරමාස	පරමාස
82	22	උපාදාන	උපාදාන
86	3	නොව	නොව
88	13	විනාසි	විනාසි
89	33	අරුපාවචර	අරුපාවචර
93	2	සුගමයි	සුගමයි
93	5	සන්නි	සන්නි
95	21	පුබ්බන්ධාන	පුබ්බන්ධාන
96	7	ධම්මෙක්ඛ	ධම්මෙක්ඛ
96	14	අභිම	අභිම
96	15	මුලික	මුලික
96	15	සත්සම්ප්‍රසන්න	සත්සම්ප්‍රසන්න
98	9	මජ්ඣිමනිකාය	මජ්ඣිමනිකාය
98	12	දිව්‍යජිත්තකාය	දිව්‍යජිත්තකාය
98	27	අභිකාමනිකාය	අභිකාමනිකාය
100	34	සමාධි	සමාධි
103	26	කායප්පකාය	කායප්පකාය
103	29	ධම්මමනුකර	ධම්මමනුකර
105	30	ආසවාදි	ආසවාදි
106	15	පණ්ණස	පණ්ණස
106	30	දසසන්නි	දසසන්නි
107	15	පදගමුඛය	පදගමුඛය

108	34	බමමසඛන	බමමසඛනණී
113	25	බමියන්	බමියන්
114	27	යෙන	යන
119	27	වදයන්	වදයන්
121	5	නකාකාරය	නකාරය
124	12	භාගිනො	භාගිනො
124	39	උප්පව්න	උප්පඤ්ඤ
125	15	පාපමිත්තත්තං	පාපමිත්තතා
126	30	සමනනකිං	සමනනාති

අනිධම්මමානිකා පාළි

නමෝ තස්ස සගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

- 1 කුසලා ධම්මො
අකුසලා ධම්මො
අව්‍යාකතා ධම්මො
- 2 සුඛාය වෙදනාය සම්පසුත්තා ධම්මො
දුක්ඛාය වෙදනාය සම්පසුත්තා ධම්මො
අදුක්ඛ මසුඛාය වෙදනාය සම්පසුත්තා ධම්මො
- 3 විපාකා ධම්මො
විපාක ධම්ම ධම්මො
නෙව විපාක න විපාක ධම්ම ධම්මො
- 4 උපාදිනන්තු 'පාදාණීයා ධම්මො
අනුපාදිනන්තු 'පාදාණීයා ධම්මො
අනුපාදිනන අනුපාදාණීයා ධම්මො
- 5 සංක්ඛිලිට්ඨ සංක්ඛිලෙසිකා ධම්මො
අසංක්ඛිලිට්ඨ සංක්ඛිලෙසිකා ධම්මො
අසංක්ඛිලිට්ඨ අසංක්ඛිලෙසිකා ධම්මො
- 6 අවිතක්කසම්චාර ධම්මො
අවිතක්ක විචාර මිත්තා ධම්මො
අවිතක්ක අවිචාර ධම්මො
- 7 පිතිසහගතා ධම්මො
සුඛ සහගතා ධම්මො
උපෙක්ඛි සහගතා ධම්මො
- 8 දස්සනෙන පභානබ්බ ධම්මො
භාවනාය පභානබ්බ ධම්මො
නෙව දස්සනෙන න භාවනාය පභානබ්බ ධම්මො
- 9 දස්සනෙන පභානබ්බ භෙදාකා ධම්මො
භාවනාය පභානබ්බ භෙදාකා ධම්මො
නෙව දස්සනෙන න භාවනාය පභානබ්බ භෙදාකා ධම්මො
- 10 ආචයගාමිනො ධම්මො
අපචයගාමිනො ධම්මො
නෙවචයගාමිනො න අපචයගාමිනො ධම්මො
- 11 ඥානා ධම්මො
අඥානා ධම්මො
නෙවඥානා නාඥානා ධම්මො

- 12 පරිත්තා ධම්මා
මහග්ගතා ධම්මා
අප්පමාණා ධම්මා
- 13 පරිත්තා රමමණා ධම්මා
මහග්ගතා රමමණා ධම්මා
අප්පමාණා රමමණා ධම්මා
- 14 භීතා ධම්මා
මජ්ඣිමා ධම්මා
පඤ්ඤා ධම්මා
- 15 මිථ්‍යාත්‍ය නිශ්පාදනා ධම්මා
සම්මතන නිශ්පාදනා ධම්මා
අනිශ්පාදනා ධම්මා
- 16 මග්ගා රමමණා ධම්මා
මග්ගා දෙව්‍යා ධම්මා
මග්ගා ධර්මිකා ධම්මා
- 17 උප්පාදා ධම්මා
අනුප්පාදනා ධම්මා
උප්පාදිතා ධම්මා
- 18 අනිත්‍යා ධම්මා
අනාගතා ධම්මා
පච්චුප්පාදනා ධම්මා
- 19 අනිත්‍යා රමමණා ධම්මා
අනාගතා රමමණා ධම්මා
පච්චුප්පාදනා රමමණා ධම්මා
- 20 අජිඤ්ඤා ධම්මා
බහිඤ්ඤා ධම්මා
අජිඤ්ඤා බහිඤ්ඤා ධම්මා
- 21 අජිඤ්ඤා රමමණා ධම්මා
බහිඤ්ඤා රමමණා ධම්මා
අජිඤ්ඤා බහිඤ්ඤා රමමණා ධම්මා
- 22 සනිදස්සන සප්පට්ඨා ධම්මා
අනිදස්සන සප්පට්ඨා ධම්මා
අනිදස්සන අප්පට්ඨා ධම්මා

නිකමානිකා නිට්ඨා.

- 1 හෙතු ධම්මා
නහෙතු ධම්මා
- 2 සහෙතුකා ධම්මා
අහෙතුකා ධම්මා

ආසවගො වෘත්ත.

- 20 සඤ්ඤාප්තා ධම්මා,
නොසඤ්ඤාප්තා ධම්මා,
21 සඤ්ඤාප්තීයා ධම්මා,
අසඤ්ඤාප්තීයා ධම්මා,
22 සඤ්ඤාප්තසම්පයුත්තා ධම්මා,
සඤ්ඤාප්තවිපසයුත්තා ධම්මා,
23 සඤ්ඤාප්තාවෙව ධම්මා - සඤ්ඤාප්තීයාව
සඤ්ඤාප්තීයාවෙව ධම්මා - නොව සඤ්ඤාප්තා,
24 සඤ්ඤාප්තාවෙව ධම්මා - සඤ්ඤාප්ත සම්පයුත්තාව
සඤ්ඤාප්ත සම්පයුත්තාවෙව ධම්මා - නොව සඤ්ඤාප්තා,
25 සඤ්ඤාප්ත විපසයුත්තා ඛෙපන ධම්මා - සඤ්ඤාප්තීයාපි
,, - අසඤ්ඤාප්තීයාපි

සඤ්ඤාප්ත ගොවෘත්ත.

- 26 ගඤ්ඤා ධම්මා,
නොගඤ්ඤා ධම්මා,
27 ගඤ්ඤාතීයා ධම්මා,
අගඤ්ඤාතීයා ධම්මා,
28 ගඤ්ඤාසම්පයුත්තා ධම්මා,
ගඤ්ඤා විපසයුත්තා ධම්මා,
29 ගඤ්ඤාවෙව ධම්මා - ගඤ්ඤාතීයාව
ගඤ්ඤාතීයාවෙව ධම්මා - නොව ගඤ්ඤා,
30 ගඤ්ඤාවෙව ධම්මා - ගඤ්ඤාසම්පයුත්තාව
ගඤ්ඤාසම්පයුත්තාවෙව ධම්මා - නොව ගඤ්ඤා,
31 ගඤ්ඤා විපසයුත්තා ඛෙපන ධම්මා - ගඤ්ඤාතීයාපි
,, - අගඤ්ඤාතීයාපි

ගඤ්ඤා ගොවෘත්ත.

- 32 ඔසා ධම්මා,
නොඔසා ධම්මා,
33 ඔසාතීයා ධම්මා,
අනොසාතීයා ධම්මා,
ඔසාසම්පයුත්තා ධම්මා,
ඔසා විපසයුත්තා ධම්මා,
35 ඔසාවෙව ධම්මා - ඔසාතීයාව
ඔසාතීයාවෙව ධම්මා - නොව ඔසා

- 36 ඔසාවෙව් බමමා-ඔසසමපසුතනාව
 ඔසසමපසුතනාවෙව් බමමා-නොවඔස,
 37 ඔසවිපසුතනා බො පන බමමා-ඔසනියාපි
 „ - අනොසනියාපි

ඔසගොවෂකං.

- 38 යොගා බමමා
 නො යොගා බමමා
 39 යොගනියා බමමා
 අයොගනියා බමමා
 40 යොග සමපසුතනා බමමා,
 යොග විපසුතනා බමමා,
 41 යොගාවෙව් බමමා-යොගනියාව
 යොගනියාවෙව් බමමා-නොව යොගා
 42 යොගාවෙව් බමමා-යොග සමපසුතනාව
 යොග සමපසුතනා වෙව් බමමා-නොවයොගා
 43 යොගවිපසුතනා බො පන බමමා-යොගනියාපි
 „ - අයොගනියාපි

යොගගොවෂකං.

- 44 නිවරණා බමමා
 නො නිවරණා බමමා
 45 නිවරණියා බමමා
 අනිවරනියා බමමා
 46 නිවරණ සමපසුතනා බමමා,
 නිවරණ විපසුතනා බමමා,
 47 නිවරණ වෙව් බමමා-නිවරණියාව
 නිවරණියා වෙව් බමමා-නොව නිවරණා
 48 නිවරණා වෙව් බමමා-නිවරණ සමපසුතනාව
 නිවරණ සමපසුතනා වෙව් බමමා-නොවනිවරණා
 49 නිවරණ විපසුතනා බො පන බමමා-නිවරණියාපි
 „ - අනිවරණියාපි

නිවරණ ගොවෂකං.

- 50 පරමාසා බමමා
 නො පරමාසා බමමා,
 51 පරමිට්ඨා බමමා
 අපරමිට්ඨා බමමා,

- 69 උපාදානා ධම්මා,
නො උපාදානා ධම්මා,
70 උපාදානීයා ධම්මා,
අනුපාදානීයා ධම්මා,
71 උපාදාන සම්පයුතතා ධම්මා,
උපාදාන විපසයුතතා ධම්මා,
72 උපාදානා චෙව ධම්මා-උපාදානීයාච
උපාදානීයාචෙව ධම්මා-නො ච උපාදානා,
73 උපාදානා චෙව ධම්මා-උපාදාන සම්ප යුතතා ච
උපාදාන සම්පයුතතා චෙව ධම්මා-නො ච උපාදානා,
74 උපාදාන විපසයුතතා ඛො පන ධම්මා-උපාදානීයාපි
" - අනුපාදානීයාපි

උපාදාන ගොවස්සං

- 75 කිලෙසා ධම්මා,
නො කිලෙසා ධම්මා,
76 සංකිලෙසිකා ධම්මා,
අසංකිලෙසිකා ධම්මා,
77 සංකිලිට්ඨා ධම්මා,
අසංකිලිට්ඨා ධම්මා,
78 කිලෙස සම්පයුතතා ධම්මා,
කිලෙස විපසයුතතා ධම්මා,
79 කිලෙසා චෙව ධම්මා-සංකිලෙසිකාච
සංකිලෙසිකා චෙව ධම්මා-නොච කිලෙසා,
80 කිලෙසා චෙව ධම්මා-සංකිලිට්ඨාච
සංකිලිට්ඨා චෙව ධම්මා-නොච කිලෙසා,
81 කිලෙසාචෙව ධම්මා-කිලෙස සම්පයුතතාච
කිලෙස සම්පයුතතා චෙව ධම්මා-නොච කිලෙසා,
82 කිලෙස විපසයුතතා ඛො පන ධම්මා-සංකිලෙසිකාපි
" - අසංකිලෙසිකාපි

කිලෙස ගොවස්සං

- 83 දස්සනෙන පභානබ්බා ධම්මා,
න දස්සනෙන පභානබ්බා ධම්මා,

- 84 භාවනාය පභානබ්බා ධම්මා,
න භාවනාය පභානබ්බා ධම්මා,
- 85 දසසනෙන පභානබ්බා හෙතුකා ධම්මා,
න දසසනෙන පභානබ්බා හෙතුකා ධම්මා,
- 86 භාවනාය පභානබ්බා හෙතුකා ධම්මා,
න භාවනාය පභානබ්බා හෙතුකා ධම්මා,
- 87 සවිතකකා ධම්මා,
අවිතකකා ධම්මා,
- 88 සව්වාරා ධම්මා,
අව්වාරා ධම්මා,
- 89 සප්පිතිකා ධම්මා,
අප්පිතිකා ධම්මා,
- 90 පිතිසහගතා ධම්මා,
න පිතිසහගතා ධම්මා,
- 91 සුඛ සහගතා ධම්මා,
න සුඛ සහගතා ධම්මා,
- 92 උපෙකකා සහගතා ධම්මා,
න උපෙකකා සහගතා ධම්මා,
- 93 කාමාවචරා ධම්මා,
න කාමිවචරා ධම්මා,
- 94 රූපාවචරා ධම්මා,
න රූපාවචරා ධම්මා,
- 95 අරූපාවචරා ධම්මා,
න අරූපාවචරා ධම්මා,
- 96 පරිඤාපනතා ධම්මා,
අපරිඤාපනතා ධම්මා,
- 97 නිශ්ශාභිකා ධම්මා,
අනිශ්ශාභිකා ධම්මා,
- 98 නිශ්චයා ධම්මා,
අනිශ්චයා ධම්මා,
- 99 ස උත්තරා ධම්මා,
අනුත්තරා ධම්මා,
- 100 සරණා ධම්මා,
අරණා ධම්මා,

දුකමානිකා නිර්මිතා

අභිධම්මමානිකාව නිර්මිතා

මෙහි හෙතුහොච්ඡිකාදි හොච්ඡිකයන්ගේ අවසාන දුකයන්හි බොපන යන අධිකානී වචනයෙන් ලැබිය යුතු සම්මත දුකයන්ගේ අනී වණිණාව (විසතර විභාග) දක්වූ ඒ ඒ ස්ථාන යන්හි දක්විමු. මෙතැන් පටන් බමමසෙනාපති සාරිපුත්‍ර අගසච්චන් වහන්සේ විසින් තබන ලද සුත්‍රාන්ත පාලිය දක්වනු ලැබේ.

සුත්තනනමානිකා පාළි

- 1 { විජ්ජාභාගිනො බමමා,
අවිජ්ජාභාගිනො බමමා. 〰
- 2 { විජ්ජපමා බමමා,
වජ්ජපමා බමමා. 〰
- 3 { බාලා බමමා,
පණ්ඩිතා බමමා. 〰
- 4 { කණ්ඩා බමමා,
සුකකා බමමා. 〰
- 5 { තපනියා බමමා,
අතපනියා බමමා. 〰
- 6 { අධිවචනා බමමා,
අධිවචනපථා බමමා, 〰
- 7 { නිරුතති බමමා,
නිරුතතිපථා බමමා. 〰
- 8 { පඤ්ඤානති බමමා,
පඤ්ඤානතිපථා බමමා. 〰
- 9 { නාමඤ්ච,
රූපඤ්ච. 〰
- 10 { අවිජ්ජාව,
භවතණ්ඩාව. 〰
- 11 { භවදිසිව,
විභවදිසිව. 〰
- 12 { සසසනදිසිව,
උචෙත්තදිසිව. 〰
- 13 { අනතවාදිසිව,
අනතතවාදිසිව. 〰

- 14 { පුබ්බන්තානු දිඝිව,
අපරන්තානු දිඝිව.ෆ්
- 15 { අභිරික්ඛෙව,
අනොත්තප්පෙව.ෆ්
- 16 { භිරිව,
ඔත්තප්පෙව.ෆ්
- 17 { දෙවචස්සනාව,
පාපමිත්තනාව.ෆ්
- 18 { සොචචස්සනාව,
කල්යාණ මිත්තනාව.ෆ්
- 19 { අපත්තිකුසලනාව,
අපත්තිඋඨාන කුසලනාව.ෆ්
- 20 { සමාපත්ති කුසලනාව,
සමාපත්ති උඨානකුසලනාව.ෆ්
- 21 { ඛාතුකුසලනාව,
මනසිකාර කුසලනාව.ෆ්
- 22 { අයත්ත කුසලනාව,
පටිච්චසමුප්පාද කුසලනාව.ෆ්
- 23 { ඨානකුසලනාව,
අඨාන කුසලනාව.ෆ්
- 24 { අජ්ජ වොච,
මග්ග වොච.ෆ්
- 25 { ඛන්තිව,
සොරච්චෙව.ෆ්
- 26 { සාඛල්යෙව,
පටිසංඝාතෙව.ෆ්
- 27 { ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්ත වාරතාව,
හොජනෙ අමත්තෙත්ඤ්ඤානාව.ෆ්
- 28 { ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්ත වාරතාව,
හොජනෙ මත්තෙත්ඤ්ඤානාව.ෆ්
- 29 { මුඨසච්චෙව,
අසම්පජ්ඤ්ඤෙව.ෆ්
- 30 { සත්තිව,
සම්පජ්ඤ්ඤෙව.ෆ්
- 31 { පටිසංඛානබලෙව,
භාවනාබලෙව.ෆ්

- 32 { සමපොව,
විපසානාව.
- 33 { සමථ නිමිත්තඤ්ච,
පග්ගහ නිමිත්තඤ්ච.
- 34 { පග්ගහොව,
අවිනේධපොව.
- 35 { සීලවිපතතිව,
දිභිවිපතතිව.
- 36 { සීලසම්පදාව,
දිභිසම්පදාව.
- 37 { සීලවිසුඤ්ච,
දිභිවිසුඤ්ච.
- 38 { දිට්ඨිවිසුඤ්චාපන,
යථාදිට්ඨිසුඤ්චාපන.
- 39 { සංවෙශකොව සංවෙජනීයෙසු ථානෙසු,
සංවිග්ගසුඤ්ච ගොතිසෙසාපධාන.
- 40 { අසනතුසිතාව කුසලෙසු ධර්මෙසු,
අප්පට්ඨානේතාව පධානසම්.
- 41 { විජ්ජාව,
විමුක්තතිව.
- 42 { ඛයෙ ඤාණං,
අනුප්පාදෙ ඤාණානති.

සුත්තනත මානිකා පාළු නිට්ඨිතා.

අභිධම්ම සුත්තනත උභයමානිකා පාළු නිට්ඨිතා.

සථිඤ්ඤා ප්‍රභව වූ අභිධම්ම මානිකා පාළිය හා ශාරිපුත්‍ර ප්‍රභව වූ සුත්තනත මානිකා පාළිය ද සථිප්‍රකාරයෙන් නිමිශේසි.

යම් භික්ෂුවක් හෙමේ මේ මානිකා පාළිය වාචොදේශනකොට ධරන්තේ වී නම් එ භික්ෂුහෙමේ සථිඤ්ඤා භාසිත වූ අභිධම්ම පිටකය ධරන්තාවූ තැනැත්තේ යයි කිය යුතු වේ. එබැවින් දුලිභ වූ මේ මානිකා පාළිය හා අනු ඉගෙනෙන්නෙ යුතුමයි.

සිංහරසතු.

අතිධම්ම මානිකා පාළි සන්නය.

නමෝ තසං හතවතො අරහතො සමෝ සමුබ්බසං.

කරුණාවිග්ග සතෙතසු පඤ්ඤායසං මහෙසිනො,
 ඤෙය්‍ය ධම්මෙසු සබ්බෙසු පච්චන්තින්ද්‍රො රුචි.
 දයං තාග්‍ය සතෙතසු සමුසාංගික මානසො,
 පාටිඨිඨව්‍ය ඝානමති වසනො නිදසාලගෙ.
 පාරිච්ඡන්ත කමුලමති පඤ්ඤාකමල නාමකෙ,
 සිලාසතෙ සන්නිසිනො ආදිවේවා වුගකුරෙ.
 වක්කවාල සහයෙහි දසකාගල සබ්බසො,
 සන්නිසිනොන දෙවානං ගණෙන පරිවාරිතො.
 මාතරං පමුඛං කතා නසං පඤ්ඤාය තෙජසා,
 අතිධම්ම කථා මග්ගං දෙවානං සම්පවත්තං.
 තසං පාදෙ නමස්සිතා සමුබ්බසං සිරිමතො,
 සද්ධම්මවසං පුරේන්ද්‍රා කතා සංඝස්ස වඤ්ඤං.

සද්ධම්ම අමුඛා බැවින්

මේ මහාභද්‍රකල්පයෙන් සාරසංඝාත කල්ප ලක්ෂ්‍යකින් යට
 අප මහරේෂ්‍යාණන් වහන්සේ සුමේධ නම් බ්‍රාහ්මණ මහාසාලව
 ඉපිද මිච්චියන් විසින් නිබන්ධනකොට තැබූ අසුකෙලක් ධනය
 යාවකාදීන් විෂයෙහි දන්දි නිමාල වනයට වැද සෑම ප්‍රවාච්ඡාවෙන්
 පැවිදිව පඤ්ඤාහිඤ්ඤා අභිසංඝාතයට උපදවා අහසින් යනුයේ
 රමණීය නුවරට වඩනා ලක්ෂ්‍යක් රහතුන් පිරිවර කොට ඇති ලොක
 ශිව්චකර දිපචකර භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පාදමුලයට පැමිණ
 සතරපද ගාථාවක් ඇසූ පමණින් සතරමග සතර ඵලයට පැමිණ
 උතුම්ම අමාමහ නිවන් සැප ලැබිය හැකි වුවද, මා වැනි විර පුරුෂ
 යෙක් තනිවම නිවන්සුව විඳීම තරම් නොවේ. සවිනේදන් ලොවිතුරු
 බුදුබවට පැමිණ දෙව් බඩුන් සහිත ලොක සත්ත්වයන් සසර සසුරෙන්
 ගොඩ ලන්තෙමැයි සිතා දෘඪතර විශ්වයෙන් දනාදි සමිතිස්
 පෙරුම් පුරු සියලු බුදුකරු දහමුත් කුළුගන්වා වෙසතුරු අත්
 බැවින් චූතව තුසිතර ඉපිද මිනිස් ගණකින් සත්පණ්ණස්සෙල සැට
 ලක්ෂයක් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි දිවසිරි වලඳ දසදහසක් සක්වල දෙව්
 බඩුන්ගේ අයදුමෙන් පස්මග බැලුම් බලා කලියුග වම්යෙන් දෙද
 හස් සිව්සිය සත්සැත්තැවැන්නෙහි ඇසල මස පුර පසලොස්වක්
 ලත් ගුරුදින උතුරුසල නැකකින් සුදෙවුන් මහරජුන් නිසා
 භයානකාං බිසව කුස පිළිසිදගෙන දසමස් ඇවැමෙන් වෙසක් මස

පුර පසළොස්වක් ලත් කිවිදින මව් කුසින් බිහිව එතැන් පටන් පිළිවෙලින් වැඩෙමින් එකුත් නිශ්චය පැමිණ ඇසලමස පුර පස පසළොස්වක් ලත් සද්දින මහබිහික්මන් කොට එතැන් පටන් සාවුරුද්දක් මුළුලෙකි දුෂ්කර ක්‍රියාකොට වෙසක් මස පුර පස ලොස්වක් ලත් බුද්දින බුදුබවට පැමිණ ඇසලමස පුර පසළොස් වක් ලත් ශතදින බරණැස ඉසිපතනාරාමයෙහි පස්වග මහණුන් ප්‍රධාන අවශෙෂ අටළොස් කෙලක් දෙව් බමුන්ට දමසක් පවත්වා වදාලුයේක. මෙසේ ලොව්තුරු බුදුබවට පැමිණ පවත්වන ලද දම්සක් ඇති අසමුද්‍ර අසමසමුද්‍ර අප තථාගත සමමා සමුද්දරාණන් වහන්සේ දහම්වැසි වස්වමින් සත්වන අවුරුද්දෙහි ගණක නම් උගන් ගොව්වා විසින් රෝපනය කරණ ලද අඹ වෙනෙහි දි තිථිකමාන මර්දනය පිණිස යමාමහ පෙළහර දක්වා ත්‍රිපද වික්‍රම යෙන් තව්නිසා දෙව්ප්ලාවට වැඩ පරසතු මදුරු රැක්මුල පණවන ලද පඬු ඇඹුල් සලස්න මතුයෙහි වැඩහිද මාතෘ දිව්‍යරජයා ප්‍රමුඛ කොට ඇති දසදහසක් සක්වලින් රැස්වූ දෙව් බමුන්ට පඤ්ච මහා නිබානයකින් හා පඤ්චමහා පරිත්‍යාගයකින්ද ත්‍රිවිධ වර්තාවකින්ද සමලබකානුද්‍ර සම්ප්‍රදායයන් තේජසින් විනිවිද අවබෝධ කලාවූ අභිධම්ම දේශනා වස්තුන්මස මුළුලෙකි දේශනා කරණ ලද්දේය. ඒ මේ අභිධම්ම දේශනා තොමෝ විස්තාරනය සංකෞපනය නානි විස්තාර නානිසංකෞපනය වශයෙන් තෙවැදූරුම් වන්නේය. ඔවුනතුරෙන් වස්තුන්මස මුළුලෙකි තව්නිසා දෙව්ප්ලාවදි වදාල දේශනා තොමෝ විස්තාරනය නම් වේ. එසමයෙහි අනවතප්ත විල සම්පයෙහි සුපිහිටි සදුන් වෙනෙහි දිවා විහරණය පිණිස වඩනා බුදුරජාණන්වහන්සේට උවටැන් කරණුවස් එළඹී ශාරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ට දේශනා කල දේශනා තොමෝ සංකෞපනය නම් වන්නේය. බුදුරජුන් වෙතින් උගත් අභිධම්ම දේශනාව තම සද්ධිවි ශාරික භික්ෂූන් පන්සියයට විස්තරකොට දම්සෙහෙනව් සැරිහුත් මහ තෙරුන්වහන්සේ විසින් දේශනාකරණ ලද දේශනාව නානි විස්තාර නානිසංකෞපනය නම් වන්නේය. ඒ තෙවැදූරුම් නය ක්‍රමයක් ඇති අභිධම්ම දේශනා තොමෝ ධම්මසඛකණී, විභඛ, ඛාතුකථා, පුගල පඤ්ඤානි, කථාවන්ද්‍ර, යමක, පට්ඨාන යන සප්තප්‍රකරණයකින් සමන්විත වන්නේය. ඔවුනතුරෙන් ධම්ම සභිකණී ප්‍රකරණය පළමුකොට වදාලු යේක. ඒ ධම්මසඛකණී ප්‍රකරණයද විත්තුපාද කාණ්ඩය, රූප කාණ්ඩය, නිකේධප කාණ්ඩය, අට්ඨකථා කාණ්ඩයයි සිව්වැදූරුම් වන්නේය. ඔවුනතුරු රෙන් විත්තුපාද කාණ්ඩය පළමුකොට වදාලුයේක. ඒ විත්තුපාද කාණ්ඩයද මාතෘකා පදසාර්ථන වශයෙන් දෙවැදූරුම් වන්නේය. ඔවුනතුරෙන් මාතෘකාව පළමුකොට වදාලුයේක. ඒ මාතෘකාවද

නීත්‍යානුකූල, ප්‍රකාශනාත්මක වශයෙන් දෙවැදූරුම් වන්නේය. ඔවුනතුරෙන් නීත්‍යානුකූලව පළමුකොට වදාළයේක. ඒ නීත්‍යානුකූලවද කුසල ත්‍රිකය වේදනා ත්‍රිකාදීන්ගේ වශයෙන් දෙවිසි වැදූරුම් වන්නේය. ඔවුනතුරෙන් කුසල ත්‍රිකය පළමුකොට වදාළයේක. හෙද ප්‍රථමපදය දුතියපදය තෘතීය පදයාගේ වශයෙන් තෙවැදූරුම් වන්නේය. ඔවුනතුරෙන් ප්‍රථමපදය පළමුකොට වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත්? කුසලා ධර්මා යනුවෙනි. තදනනතරව දුතියපදය වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත්? අකුසලා ධර්මා යනුවෙනි. තදනනතරව තෘතීයපදය වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත්? අබ්‍යාකතා ධර්මා යනුවෙනි.

කුසලා අනවදා ඉථව විපාක දීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තාවූ ධර්මා නිසංඝාත නිජ්ජව ඝට්ඨාච ධර්ම කෙනෙක් සනති (සංවිජ්ජනති) විද්‍යමාන වෙත්.

අකුසලා සාවද්‍ය අනිථව විපාක දීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තාවූ ධර්මා නිසංඝාත නිජ්ජව ඝට්ඨාච ධර්ම කෙනෙක් සනති (සංවිජ්ජනති) විද්‍යමාන වෙත්.

අබ්‍යාකතා කුසලාකුසල වශයෙන් නොවදුරු අනාගතවයනින් වදුරු ලද්දවූ ධර්මා නිසංඝාත නිජ්ජව ඝට්ඨාච ධර්ම කෙනෙක් සනති (සංවිජ්ජනති) විද්‍යමාන වෙත්.

මෙහි කුසලා ධර්මා යන ප්‍රථම පාදයාගේ අභිධෙයාභීර්‍යෝ (ඝට්ඨාච භීර්‍යෝ) නම් එක් විසි කුසල විභවය තත් සම්ප්‍රසූත්ත අවනිස් චෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙ වැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙ වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙ වැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව් වැදූරුම්වේද යත්? අවනිස් චෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා චෛතසිකය වේදනා ස්කන්ධ නම්. සංකල්ප චෛතසිකය සංකල්ප ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සතිස් චෛතසිකයෝ සංස්කාර ස්කන්ධ නම්. එක්විසි කුසල විභවය විඤ්ඤ ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්.

ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙ වැදූරුම්වේද යත්? එක් විසි කුසල විභවය මනායතන නම්. අවනිස් චෛතසිකය ධර්මායතන නම්. මෙසේ ආයතනවශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතුවශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේද යත්? එක්විසි කුසල විභවය මනා විඤ්ඤ ධාතු නම්. අවනිස් චෛතසිකය ධර්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙ වැදූරුම්වේද යත්? ලෞකික කුසල් සත්‍යලෝක තත් සම්ප්‍රසූත්ත චෛතසික අවනිස දුකඛ සත්‍ය නම්. සතර මාගී සම්ප්‍රසූත්ත සමා දිට්ඨි

සමමා සංකප්ප සමමා වාචා සමමා කමමනන සමමා ආජිච්ඡ සමමා වායාම සමමා සති සමමා සමාධි යන ශ්‍රෝතාපඤ්ඤා මාගීඛිකයෝ අටදෙන එක් වරක් (සමමා සංකප්පවජ්ජිත) සත්දෙන සතර මරක් සකෘදගාමි මාගීඛිකයෝ අටදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක් අනාගාමි මාගීඛිකයෝ අටදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතරවරක් අභිත් මාගීඛිකයෝ අටදෙන එක්වරක් සත්දෙන සතරවරක් යන මෙතෙක් ධර්මයෝ මාගී සත්‍ය නම්. අතිරික්ත මාගී චිත්තොත්පාදයෝ එකුත් නිස සත්‍ය චිත්රිමුක්ත වේ. මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

අකුසලා ධර්මා යන දුතියපදයාගේ අභිධෙයාච්ඡියෝ නම් දෙළොස් අකුසල විතතය හා තත් සමුප්පයන සත්විසි වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ තුමු ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම් ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව්වැදූරුම්වේද යත්? සත්විසි වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා වෛතසිකය වේදනා ස්කන්ධ නම්. සංකෘත වෛතසිකය සංකෘත ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත පස්විසි වෛතසිකයෝ සංස්කාර ස්කන්ධ නම්. දෙළොස් අකුසල විතතය විකෘත ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්.

ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේද යත්? දෙළොස් අකුසල විතතය මනෝයතන නම්. සත්විසි වෛතසිකය ධර්මා යතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

ධාතු වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේද යත්? දෙළොස් අකුසල විතතය මනෝවිකෘත ධාතු නම්. සත්විසි වෛතසිකය ධර්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේද යත්? දෙළොස් අකුසල විතතය ලොභ වජ්ජිත සවිසි වෛතසිකය දුක්ඛ සත්‍ය නම්. ලෝභ වෛතසිකය සමුදය සත්‍ය නම්. මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

අබ්‍යාකතා ධර්මා යන තෘතිය පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡියෝ නම් සතිස් විපාක විතතය විසි ක්‍රියා විතතය තත් සමුප්පයන අටත් වෛතසිකය, අටවිසි රූපය, නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් අටළොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ පස්වැදූරුම්වේද යත්?

අටවිසි රූපය රූපස්කන්ධ නම්. අටවිසි චෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා, චෛතසිකය වේදනා ස්කන්ධ නම්. සඤ්ඤ චෛතසිකය සඤ්ඤ ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සතිස් චෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. සතිස් විපාක විතතය, විසි ක්‍රියා විතතය විඤ්ඤාන ස්කන්ධ නම්. නිජ්ඣාණය ස්කන්ධ විනිර්මුක්ත වේ. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදූරුම්.

ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙළොස් වැදූරුම්වේද යත්? අටවිසි රූපයන් අතුරෙන් වක්කුප්‍රසාද රූපය වක්කායතන නම්. ශෝඨප්‍රසාද රූපය ශෝඨායතන නම්. ඝාණ්ප්‍රසාද රූපය ඝාණ්ඨායතන නම්. ජ්වහාප්‍රසාද රූපය ජ්වහායතන නම්. කාය ප්‍රසාද රූපය කායායතන නම්. රූප අරමුණ රූපායතන නම්. ශබ්ද අරමුණ ශබ්දායතන නම්. ශක්ති අරමුණ ශක්තියතන නම්. රස අරමුණ රසායතන නම්. පෘථිවි තේජෝ වායෝ යන භූතත්‍රය සංඛ්‍යාත පොඬුබබ අරමුණ පොඬුබබායතන නම්. සතිස් විපාක විතතය හා විසි ක්‍රියා විතතය මනායතන නම්. අටවිසි චෛතසිකය ආපෝධාතු ඉන්ද්‍රිය පුරිසිද්ධිය හඳුනා රූප ජීවිත රූප ආහාර රූප පරිවේණිද රූප කාය විඤ්ඤාන රූප වචි විඤ්ඤාන රූප ලක්ෂ්‍යාරූප මුද්‍රිතාරූප කම්මඤ්ඤාන රූප උපවය රූප සත්තාරූප ජරතාරූප අනිවර්තාරූප සංඛ්‍යාත සොළොස් සුමුම් රූප හා නිජ්ඣාණය බවටායතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැදූරුම්.

ධාතු වශයෙන් කෙසේ “අටළොස් වැදූරුම්වේද යත්?” අටවිසි රූපයන් අතුරෙන් වක්කු ප්‍රසාද රූපය වක්කු ධාතු නම්. ශෝඨ ප්‍රසාද රූපය ශෝඨ ධාතු නම්. ඝාණ් ප්‍රසාද රූපය ඝාණ් ධාතු නම්. ජ්වහා ප්‍රසාද රූපය ජ්වහා ධාතු නම්. කාය ප්‍රසාද රූපය කාය ධාතු නම්. රූප අරමුණ රූප ධාතු නම්. ශබ්ද අරමුණ ශබ්ද ධාතු නම්. ශක්ති අරමුණ ශක්ති ධාතු නම්. රස අරමුණ රස ධාතු නම්. පථවි, තේජෝ, වායෝ යන භූතත්‍රය සංඛ්‍යාත ස්පර්ශ අරමුණ පොඬුබබ ධාතු නම්. වක්කු විඤ්ඤාණවය වක්කු විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. ශෝඨ විඤ්ඤාණවය ශෝඨ විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. ඝාණ් විඤ්ඤාණවය ඝාණ් විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. ජ්වහා විඤ්ඤාණවය ජ්වහා විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. කාය විඤ්ඤාණවය කාය විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. පඤ්ඤාතරු වජ්‍රතය හා සම්පරිවර්තවය මනෝ ධාතු නම්. අතිරික්ත සුචිසි විපාක විතතය එකන්විසි ක්‍රියා විතතය මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. අටවිසි චෛතසිකය ආපෝ ධාතු ඉන්ද්‍රිය පුරිසිද්ධිය හඳුනා රූප ජීවිත රූප ආහාර රූප පරිවේණිද රූප කාය විඤ්ඤාන රූප වචි

විඤ්ඤානී රූප ලහුනා රූප මුදුනා රූප කමමඤ්ඤානා රූප උපවය රූප සන්ධිති රූප ජරනා රූප අනිච්ඡා රූප සංඛ්‍යාත සෞත්‍රොස් සුමුම රූප හා නිජානාය ධම්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් අවලෝක වැද්දැමි.

සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැද්දැමිවේද යත්? ලෞකික විපාක දෙතිස විසි ක්‍රියා විතතය තත් සම්ප්‍රයුතත පංතිය වෛතසිකය අවවිසි රූපය දුක්ඛ සත්‍ය නම්. නිජානාය නිරෝධ සත්‍ය නම්. එල විතතාපාදයෝ සත්තිස සත්‍ය විනිර්මුක්ත වෙති. මෙසේ ආයාසී සත්‍ය වශයෙන් දෙවැද්දැමි.

මේ ශබ්දවළිතොමෝ පරමාච්චි ධර්මයන් පද තුනක් කොට වදල හෙයින් ත්‍රික නම් වෙයි. ආදි ලබ්ධ නාම සථි ලබ්ධ නාම ත්‍රිකයන් අතුරෙන් කුසලා ධම්මා යන මුල් පදෙන් ලබන ලද (කුසල ත්‍රික යන) නාමය ඇති හෙයින් ආදි ලබ්ධ නාම ත්‍රික නම් වෙයි. සප්තදෙස නිප්පදෙස ත්‍රිකයන් අතුරෙන් සියළු පරමාච්චි ධර්මයන් මෙහිලා වදල බැවින් නිප්පදෙස ත්‍රික නම් වෙයි. (මෙතෙකින් කුසල ත්‍රිකය පිළිබඳ වාචොත්භූත කළ යුතු කොටස නිමිසේය)

මෙහි රූප ස්කන්ධය භාජනයක් වැනිය. වේදනා ස්කන්ධය භෝජනයක් වැනිය. සංඥා ස්කන්ධය ව්‍යඤ්ඤනයක් වැනිය. සංස්කාර ස්කන්ධය බෙදන්නෙකු වැනිය. විඤ්ඤාණ ස්කන්ධය වලදන්නෙකු වැනිය. වක්ඛුරුදී ආර්‍යාත්මික ආයතනයෝ සදෙන පාලු හෙවල් මෙන්ද බාහිර ආයතනයෝ සදෙන ගම් පහරණ සොරුන් මෙන්ද වක්ඛුරුදී ධාතු සය බෙර ඇත් මෙන්ද රූපාදි ධාතු සය කහිපු මෙන්ද විඤ්ඤාණ ධාතුහු එයින් නැගී ශබ්ද මෙන්ද උපමාන, උපමෙය, උපමා සංසඤ්ඤානා කොටදන යුත්තේය. තවද “මග්ගසූත්තා ඵලාවෙව, වතුසව්චි විනිසුටා” යි කී හෙයින් මාගී එල සම්ප්‍රයුතත ධර්මයෝ ආයාසී සත්‍යයන්ට ඇතුළත් නො කරණ ලද්දහ. ධ්‍යානාභිගයෝග ක්‍රමයෙන් ප්‍රථමධ්‍යාන මාගී සිත් සතරෙහි මාගීභිගයෝ අවදෙනම ලැබෙන හෙයින් අවදෙන එක්වරක් යයි ද දෙවන තුන්වන සතරවන පස්වන ධ්‍යාන සිත් වල විතතිය නො ලැබෙන බැවින් සත්දෙන සතරවරක් යයි ද ප්‍රකාශ කෙළෙමු. මෙකී නාය ක්‍රමයෝ මතු දක්වෙන සියළු ත්‍රික දුක්ඛයන්හිම සාධාරණයහ.

කුසල ත්‍රිකයයි

2. කුසල ත්‍රිකයට අනතුරුව වේදනා ත්‍රිකය වදලුණි. ඒ වේදනා ත්‍රිකයේ ප්‍රථම පදය දුතිය පදය තෘතීය පදයාගේ වශයෙන් තෙවැද්දැමි වන්නේය. ඔවුනතුරෙන් ප්‍රථම පදය පළමු

කොට වදාළේක. කෙසේ වදාළේක්ද යත්? “සුඛාය වේදනාය සම්පයුතතා ධම්මා” යනුවෙනි. තදනන්තරව දුතිය පදය වදාළේක. කෙසේ වදාළේක්ද යත්? “දුක්ඛාය වේදනාය සම්පයුතතා ධම්මා” යනුවෙනි. තදනන්තරව තෘතීය පදය වදාළේක. කෙසේ වදාළේක්ද යත්? “අදුක්ඛ මසුඛාය වේදනාය සම්පයුතතා ධම්මා” යනුවෙනි.

සුඛාය වේදනාය සූප වූ වේදනාව හා සම්පයුතතා එකොත්පාදදී භාවයෙන් මිශ්‍රවූ ධම්මා නිසංසන්න නිජ්ජිව සවභාව ධම්ම කෙනෙක් සනති (සංවිජ්ජනති) විද්වමාන වෙත්. දුක්ඛාය වේදනාය, දුක්ඛ වේදනාව හා සම්පයුතතා, පෙ, ධම්මා, පෙ, සනති, පෙ, අදුක්ඛ මසුඛාය වේදනාය සූපත් නොවූ දුක්ඛ නොවූ මධ්‍යස්ථ වේදනාව හා සම්පයුතතා, පෙ, ධම්මා, පෙ, සනති, පෙ, විද්වමාන වෙත්.

සුඛාය වේදනාය සම්පයුතතා ධම්මා, යන ප්‍රථම පදයාගේ අභිදධායානීයෝ නම්. සුඛ සහගත තෙසූප විතතය තත් සම්පයුතත වේදනා, දෙස, ඉසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, විචික්චා, වජ්ජිත සසාලිස් ඓවෙතසිකය ලැබෙති. ඒ ධම්මෝ ස්කන්ධ වශයෙන් තෙවැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් තුන්වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තෙවැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ තුන්වැදූරුම්වේද යත් සසාලිස් ඓවෙතසිකයන් අතුරෙන් සඤ්ඤ ඓවෙතසිකය සඤ්ඤ ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත පන්සාලිස් ඓවෙතසිකයෝ සංස්කාර ස්කන්ධ නම්. සුඛ සහගත තෙ සූප විතතය විඤ්ඤාණ ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් තෙවැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙ වැදූරුම් වේද යත්? සුඛ සහගත තෙසූප විතතය මනායතන නම්. සසාලිස් ඓවෙතසිකය ධම්මායතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් කෙසේ තෙවැදූරුම්වේද යත්? සුඛ සහගත කාය විඤ්ඤාණය කාය විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. අතිරික්ත සුඛ සහගත විතතයෝ දෙසූප මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. සසාලිස් ඓවෙතසිකය ධම්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් තුන් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ තුන්වැදූරුම් වේද යත්? ලෝකික සුඛ සහගත විතතයෝ එක්තිස හා තත් සම්පයුතත ලෝභ වජ්ජිත පන්සාලිස් ඓවෙතසිකයෝ දුක්ඛ සත්‍ය නම්. ලෝභ ඓවෙතසිකය සමුදය සත්‍ය නම්. සතර මාභී සුඛ සහගත විතතයන් සම්භ ඥානාදි සමා දිට්ඨි ආදී සෝවාන් මාභීභගයෝ අටදෙන එක්වරක් සත්දෙන තුන්වරක් සකාද භාමි මාභීභගයෝ අටදෙන එක්වරක් සත්දෙන තුන්වරක්

අනාගාමි මාභිඛකයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන තුන්වරක් අභිත් මාභිඛකයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන තුන්වරක් මාභි සත්‍ය නම්. අතිරික්ත සුඛ සහගත මාභි විත්තෝත්පාදයෝ අව විසිදෙන හා ඵල විත්තෝත්පාදයෝ (වේදනා වජ්ජිත) සතියදෙන සත්‍ය විතිර්මුක්තවෙති.

“දුඃඛාය වේදනාය සමප්‍රසූතතා ධම්මා යන දුතිය පාදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ නම්. දුඃඛ සහගත විතතයෝ තිදෙන හා තත් සමප්‍රසූතත වේදනා ප්‍රිති ලෝභ මාන දිට්ඨි විවික්ච්ඡා වජ්ජිත එක්විසි ටෙවතසිකයෝ ලැබෙති. ඒ ධම්මෝ සකඛි වශයෙන් තුන් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් තුන් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම්.

ස්කඛි වශයෙන් කෙසේ තෙවැදූරුම්වේදයන්? එක්විසි ටෙවතසිකයන් අතුරෙන් සඤ්ඤා ටෙවතසිකය සඤ්ඤාසකඛි නම්. අතිරික්ත සම විසි ටෙවතසිකයෝ සංසකාරස්කඛි නම්. දුඃඛ සහගත විතතයෝ තිදෙන විඤ්ඤාන්ස්කඛි නම්. මෙසේ ස්කඛි වශයෙන් තෙවැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙ වැදූරුම් වේද යන්? දුඃඛ සහගත විතතයෝ තිදෙන මනායතන නම්. එක්විසි ටෙවතසිකය ධම්මායතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් කෙසේ තුන් වැදූරුම්වේද යන්? දුඃඛ සහගත කාය විඤ්ඤාණය, කාය විඤ්ඤාණ ධාතු නම්. දෙමනස් දෙසිත, මනෝවිඤ්ඤාණ ධාතු නම්. එක්විසි ටෙවත සිකය, ධම්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් තෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ එක් වැදූරුම් වේද යන්? දුඃඛ සහගත විතතයෝ තිදෙන හා එක්විසි ටෙවතසිකයෝ දුඃඛසත්‍ය නම්. මෙසේ ආයතී සත්‍ය වශයෙන් එක්වැදූරුම්. අදුඃඛ මුක්තාය, වේදනාය, සමප්‍රසූතතා ධම්මායන තෘතිය පදයාගේ අභි ධෙයාභීයෝ නම් උපෙක්ඛා සහගත පස් පණස් විතතය තත් සමප්‍රසූතත ප්‍රිති වේදනා දෙස, ඉසාංමච්ඡරිය කුකකුච්ච වජ්ජිත සසාප්‍රිස් ටෙවතසිකයෝ ලැබෙති. ඒ ධම්මෝ සකඛි වශයෙන් තුන් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් සත් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තුන් වැදූරුම්.

සකඛි වශයෙන් කෙසේ තෙවැදූරුම්වේදයන්? සසාප්‍රිස් ටෙවතසිකයන් අතුරෙන් සඤ්ඤා ටෙවතසිකය සඤ්ඤාසකඛි නම්. අතිරික්ත පංසාප්‍රිස් ටෙවතසිකයෝ සංස්කාරස්කඛි නම්. පස් පණස් උපෙක්ඛා සහගත විතතයෝ විඤ්ඤාණස්කඛි නම්. මෙසේ ස්කඛි වශයෙන් තෙවැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේදයන්? පස් පණස් උපෙක්ඛා සහගත විතතයෝ

මනාසන නම්, සසාලය් වෛතසිකයෝ ධම්මායනන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්, ධාතු වශයෙන් කෙසේ සන්වැදූරුම්වේදයත්? වක්ඛවිඤ්ඤාණද්වය වක්ඛවිඤ්ඤාණ ධාතු නම්, සොතවිඤ්ඤාණද්වය සොතවිඤ්ඤාණ ධාතු නම්, සාණ් විඤ්ඤාණද්වය සාණ්විඤ්ඤාණ ධාතු නම්, ජීවිතවිඤ්ඤාණද්වය ජීවිතවිඤ්ඤාණ ධාතු නම්. පඤ්චද්වාර වජ්ජනය හා සම්පට්ඨනද්වය මනෝ ධාතු නම්, අතිරිතන උපේක්ෂා සහගත විතතයෝ සිව්සාලිස මනෝවිඤ්ඤාණ ධාතු නම්. සසාලය් වෛතසිකය ධම්මධාතු නම්, මෙසේ ධාතු වශයෙන් සන්වැදූරුම් සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ තුන්වැදූරුම්වේදයත්? ලොකික උපේක්ෂා සහගත විතතයෝ සන්සාලිස තත් සම්ප්‍රයුතන ලෝභ වජ්ජන පන්සාලිස වෛතසිකය දුක්ඛසත්‍ය නම්, ලොභය සමුදය සත්‍ය නම්, සතරමාගී උපේක්ෂා සහගත විතතයන් සම්මග්ගෙදුකාවු සම්මාද්ධි සම්මාවාචා, ථෙප, සම්මාසම්මාධි යන සෝවාන් මාගීඛගයෝ සන්දෙන සක්කාද්ගාමි මාගීඛගයෝ සන්දෙන අනාගාමි මාගීඛගයෝ සන්දෙන අර්හත් මාගීඛගයෝ සන්දෙන මාගීසත්‍ය නම්, අතිරිතන මාගී විත්තොත්පාදයෝ සන්විසිදෙන හා ඵල විත්තොත්පාදයෝ සුඤ්ඤාන සත්‍ය විනිර්මුක්තවේ.

† මේ ශබ්දවලිතොමෝ පරමානුබ්‍රහ්මයන් පදනුකක්කොව වදලුසෙසින් ත්‍රික නම්, පද තුනෙන් ලබනලද නම් ඇති හෙයින් සජ්ඣබ්‍රහ්මානුම ත්‍රිකනම්වෙයි. සුඛ වේදනාවෝ තෙසුච්චේදනය, දුක්ඛ වේදනාවෝ තුන්දෙනය, උපේක්ෂා වේදනාවෝ පස් පණසය, අවච්ඡි රූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් මේ වේදනා ත්‍රිකයට ඇතුළත් නොවූ බැවින් සප්පදේස ත්‍රික නම්වෙයි.

වේදනා ත්‍රිකසයි

3. වේදනා ත්‍රිකයට අනතුරුව විපාක ත්‍රිකය වදලුසේක. ඒ විපාක ත්‍රිකයද ප්‍රථම පදය දුතිය පදය තෘතීය පදයාගේ වශයෙන් තෙවැදූරුම්වේ. එයින් ප්‍රථම පදය පලමු කොට වදලු සේක. කෙසේ වදලුසේක්දයත්? විපාකා ධම්මා යනුවෙනි. තදනන්තරව දුතිය පදය වදලුසේක. කෙසේ වදලුසේක්දයත්? විපාක ධම්ම ධම්මා යනුවෙනි. තදනන්තරව තෘතීය පදය වදලු සේක. කෙසේ වදලු සේක්දයත්? අනව විපාක න විපාක ධම්ම ධම්මා යනුවෙනි. විපාකා අන්‍යොන්‍ය විරුධවූ කුසලා කුසලයන්ගේ විපාකවූ ධම්මා කියානන නිජ්ජීව ස්වභාව ධර්මකෙනෙක් සනති (සංවිජ්ජනි) විද්‍යමානවෙන්. විපාක ධම්ම විපාක උපපද්වින ස්වභාව

† මෙසේ ආසන්න සත්‍ය වශයෙන් තුන් වැදූරුම්.

ඇත්තාටු බමමා නිසානකපෙකෙනෙක් සනතිපෙවිද්‍ය මානවෙන්. නෙව්විපාක, අනෙකානා විරුබ්බ කුසලා කුසලයන්ගේ විපාකත් නොවු නවිපාක බමම විපාක උපදවන සවහාවන් නැත්තාටු බමමාපෙකෙනෙක් සනතිපෙවෙන්.

මෙහි ප්‍රථම පාදයාගේ අභිධෙයාච්ඡයෝ නම් සතිය විපාක විතතය අවනිස් වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ බමයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් අට වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව්වැදූරුම්වේදයත්? අටනිස් වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා වෛතසිකය වේදනාස්කන්ධ නම්. සංඥා වෛතසිකය සංඥාස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සතිය වෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. සතිය විපාක විතතය විඤ්ඤාණස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේදයත්? සතිය විපාක විතතය මනායතන නම්. අටනිස් වෛතසිකය බමමායතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් කෙසේ අටවැදූරුම්වේදයත්? වක්ඛු විඤ්ඤාණදෙසිත වක්ඛු විඤ්ඤාණ බාහු නම්. සොභ විඤ්ඤාණදෙසිත, සොභ විඤ්ඤාණ බාහු නම්. සාණ විඤ්ඤාණදෙසිත, සාණ විඤ්ඤාණ බාහු නම්. ජීවිහා විඤ්ඤාණදෙසිත, ජීවිහා විඤ්ඤාණ බාහු නම්. කාය විඤ්ඤාණදෙසිත, කාය විඤ්ඤාණ බාහු නම්. සම්පට්ඨන දෙසිත මනො බාහු නම්. අතිරික්ත සුචිසි විපාක විතතය මනෝවිඤ්ඤාණ බාහු නම්. අටනිස් වෛතසිකය බමම බාහු නම්. මෙසේ බාහු වශයෙන් අටවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ එක්වැදූරුම්වේදයත්? ලොකික විපාක දෙතිස තත් සම්ප්‍රසුත පංතිස් වෛතසිකය දුක්ඛසත්‍ය නම්. එල විපාකාත්පාදයෝ සත්තිස සත්‍ය විතිර්මුක්තවේ. මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම්.

විපාක බමම බමමායන දුතිය පාදයාගේ අභිධෙයාච්ඡයෝ නම්. දෙළොස් අකුසල විතතය, එක්විසි කුසල විතතය, තත් සම්ප්‍රසුත දෙපණස් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. ඒ බමයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තුන් වැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව් වැදූරුම්වේදයත්? දෙපණස් වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා වෛතසිකය වේදනාස්කන්ධ නම්. සංඥා වෛතසිකය, සංඥාස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සම් පණස් වෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. දෙළොස් අකුසල විතතය හා එක්විසි කුසල විතතය විඤ්ඤාණස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්

වේදයක්? දෙළොස් අකුසල විත්තය හා එක්විසි කුසල විත්තය මනායතන නම්. දෙපණක් වෛතසිකය බලායතන නම්. මෙයේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේදයක්? දෙළොස් අකුසල විත්තය හා එක්විසි කුසල විත්තය මනෝවිඤ්ඤාණ බාහු නම්. දෙපණක් වෛතසිකය බලා බාහු නම්. මෙයේ බාහු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ තෙවැදූරුම්වේදයක්? දෙළොස් අකුසල විත්තය ලෞකික කුසල් සතළොස තත් සම්ප්‍රසූත්ත ලෝභවජ්ජිත වෛතසික එක් පණය දුඃඛසත්‍ය නම්. ලෝභවෛතසිකය සමුදයසත්‍ය නම්. සතර මාගී සම්ප්‍රසූත්ත සම්මා දිට්ඨිං, පෙං, සමමං, සමාධි යන සෝවාන් මාගීඛගයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන සතරවරක් සකාදගාමි මාගීඛගයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන සතරවරක් අනාගාමි මාගීඛගයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන සතරවරක් අර්හත් මාගීඛගයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන සතරවරක් යන මෙතෙක් ධර්මයෝ මාගීසත්‍ය නම් අතිරික්ත මාගී විතෙතාත් පාදයෝ එකුත්තිස සත්‍යවිතිර්මුක්තවේ. මෙයේ ආයං සත්‍ය වශයෙන් තෙවැදූරුම්.

තෙව විපාක නවිපාක බලා බලමා යන තෘතීය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම්? විසික්‍රියා විත්තය, තත් සම්ප්‍රසූත්ත පන් තිස් වෛතසිකය, අවිසි රූපය, නිජාණය සන මේ ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙළොස්වැදූරුම්. බාහු වශයෙන් තෙළොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ පස් වැදූරුම්වේදයක්? අවිසි රූපය රූපස්කන්ධ නම්. පන්තිස් වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා වෛතසිකය වේදනාස්කන්ධ නම්. සංඥ වෛතසිකය සංඥස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත තෙතීස් වෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. විසික්‍රියා විත්තය විඤ්ඤාණස්කන්ධ නම්. මෙයේ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙළොස්වැදූරුම්වේදයක්? වක්ඛු ප්‍රසාද රූපය වක්ඛායතන නම්, පෙං, කායප්‍රසාද රූපි කායායතන නම්. රූප අරමුණ රූපායතන නම්, පෙං, පඨවි, තේජෝ, වායෝ යන භූතත්‍රය සංඛ්‍යාත පොට්ඨබ්බ අරමුණ පොට්ඨබ්බායතන නම්. විසික්‍රියා විත්තය මනායතන නම්. පන්තිස් වෛතසිකය ආපෝ බාහු, පෙං, අභිව්ජනාරූප සංඛ්‍යාත සොළොස් සුමුම් රූප හා නිජාණය බලායතන නම්. මෙයේ ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැදූරුම්. බාහු වශයෙන් කෙසේ තෙළොස් වැදූරුම්වේදයක්? අවිසි රූපයන් අතුරෙන් වක්ඛුප්‍රසාද රූපය වක්ඛුබාහු නම්. පෙං, කායප්‍රසාද රූපය කායබාහු නම්. රූප අරමුණ රූපබාහු

නම්...පෙ...පස්වි තේරේ වාගේ යන භූතත්‍වය සංඛ්‍යාත පොට්ඨබ්බ අරමුණ පොට්ඨබ්බාදා නම්. පංචද්වාර වජ්ජිත විනයය මනෝ ධාතු නම්. අතීරික්ත එකාන්විසි ක්‍රියා විනයය මනෝවිඤ්ඤාණ ධාතු නම්. පන්තින් වෛතසිකය ආපෝධාතු...පෙ...අතිවජ්ජනා රූප සංඛ්‍යාත සොලොස් සුමුම රූපය හා නිජාණය බම්මධාතු නම්. මෙයේ ධාතු වශයෙන් තෙලෙස් වැදෑරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදෑරුම්වේදයත්? විසික්‍රියා විනයය පන්තින් වෛතසිකය හා අවිසි රූපය දූඛසත්‍ය නම්. නිජාණය නිරෝධසත්‍ය නම්. මෙයේ අයඝී සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදෑරුම්.

මේ ශබ්දවලි නොමෝ පරමාණු බමියන් පද තුනක් කොට වදල හෙයින් ත්‍රික නම්වෙයි. මුල් පෙදින් ලබනලද නම් ඇති හෙයින් ආදි ලබ්දනාම ත්‍රික නම්වෙයි සියළු පරමාණු බමියන් ඇතුලත් කොට වදල හෙයින් තිස්සද්දත්‍රික නම්වෙයි.

විපාක ත්‍රිකයයි

4. විපාක ත්‍රිකයට අනතුරුව උපාදිණණ ත්‍රිකය වදලගේක, හෙද ප්‍රථම පදය දුතිය පදය තෘතිය පදයාගේ වශයෙන් තෙවැදෑරුම්. ඔවුනතුරෙන් ප්‍රථම පදය පළමු කොට වදලගේක. කෙසේ වදලගේක්දයත්? උපාදිණණ පාදනියා බමමා යනුවෙනි. තදනන්තරව දුතිය පදය වදලගේක. කෙසේ වදලගේක්දයත්? අනුපාදිණණ පාදනියා බමමා යනුවෙනි. තදනන්තරව තෘතිය පදය වදලගේක. කෙසේ වදලගේක්දයත්? අනුපාදිණණ අනුපාදනියා බමමා යනුවෙනි. උපාදිණණ අරමුණු කිරීම් වශයෙන් තෘෂණ දූෂ්ටිත්තෙන් යුක්තව කමීය විසින් තමාගේ ඵල භාවයෙන් ලත්කොට ගන්නාලද උපාදනියා උපාදනයන්ට හිතවූ බමමා තිස්සත්ත නිප්ථව සවභාව බමිකෙනෙක් (සනති) සංවිජ්ජනති, විද්‍යමානවෙත්. අනුපාදිණණ උපාදනියා අරමුණු කිරීම් වශයෙන් තෘෂණ දූෂ්ටිත්තෙන් යුක්තව කමීය විසින් තමාගේ ඵල භාවයෙන් ලත්කොට නොගන්නා ලද්දවූ උදක් උපාදනයන්ට හිතවූ බමමා තිස්සත්ත නිප්ථව සවභාව බමි කෙනෙක් (සනති) සංවිජ්ජනති විද්‍යමානවෙත්. අනුපාදිණණ අරමුණු කිරීම් වශයෙන් තෘෂණ දූෂ්ටිත්තෙන් යුක්තව කමීය විසින් තමාගේ ඵල භාවයෙන් ලත්කොට නොගන්නා ලද්දවූ අනුපාදනියා උපාදනයන්ට හිත නොවූ බමමා තිස්සත්ත නිප්ථව සවභාව බමිකෙනෙක් (සනති) සංවිජ්ජනති, විද්‍යමානවෙත්. උපාදිණණ ත්‍රික ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෝධානුයෝ නම්? ලෝකික විපාක දෙතිස තත් සම්ප්‍රසූත පන්තින් වෛතසිකය විසිකමර්

රූපය ලැබෙයි. ඒ බිම්ගේ? ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් එකොළොස් වැදූරුම්. බාහු වශයෙන් සතළොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම්.

ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ පස් වැදූරුම්වේද යත්? විසිකම්ප රූපය රූපස්කන්ධ නම්. පංතිස් චෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා චෛතසිකය වේදනා ස්කන්ධ නම්. සැදැසු චෛතසිකය සැදැසු ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත තෙතිස් චෛතසික සංස්කාරස්කන්ධ නම්. ලෞකික විපාක දෙතිස විසැදැසුන්ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැදූරුම්.

ආයතන වශයෙන් කෙසේ එකොළොස් වැදූරුම් වේද යත්? විසිකම්ප රූපයන් අතුරෙන් වකුටු ප්‍රසාද රූපය වකඩායතන නම්. ශෛතප්‍රසාද රූපය සොනායතන නම්. සෘණ ප්‍රසාද රූපය සෘණායතන නම්. ජ්වහා ප්‍රසාද රූපය ජ්වහායතන නම්. කාය ප්‍රසාද රූපය කායායතන නම්. රූප අරමුණ රූපායතන නම්. ගැනු අරමුණ ගැනුයතන නම්. රස අරමුණ රසායතන නම්. පඨවි තෙජෝ වායෝ යන භූතත්‍රය සංඛ්‍යාත පොට්ඨබ්බ අරමුණ පොට්ඨබ්බායතන නම්. ලෞකික විපාක දෙතිස මනායතන නම්. පංතිස් චෛතසිකය ආපො බාහු ඉන්ද්‍රිය පුරිසිද්‍රිය හදය රූප ජීවිත රූප ආහාර රූප පරිවේද රූප උපවය රූප සත්තති රූප ජරතා රූප අනිවේතා රූප සංඛ්‍යාත එකොළොස් සුමුම රූප බම්මායතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් එකොළොස් වැදූරුම්.

බාහු වශයෙන් කෙසේ සතළොස් වැදූරුම් වේද යත්? විසිකම්ප රූපයන් අතුරෙන් වකුටුප්‍රසාද රූපය වකුටු බාහු නම්. ඥානාය ප්‍රසාද රූපය කාය බාහු නම්. රූප අරමුණ රූපබාහු නම්. ගැනු අරමුණ ගැනු බාහු නම්. පඨවි තෙජෝ වායෝ යන භූතත්‍රය සංඛ්‍යාත පොට්ඨබ්බ අරමුණ පොට්ඨබ්බ බාහු නම්. වකුටු විසැදැසුන්වය වකුටු විසැදැසුන් බාහු නම්. ඥානාය විසැදැසුන්වය කාය විසැදැසුන් බාහු නම්. සම්පරිවේදනවය මනො බාහු නම්. අතිරික්ත ලෞකික විපාක විස්ස මනො විසැදැසුන් බාහු නම්. පංතිස් චෛතසිකය ආපො බාහු ඥාන උපවේද රූප උපවය රූප සත්තති රූප ජරතා රූප අනිවේතා රූප සංඛ්‍යාත එකොළොස් සුමුම රූප බම්ම බාහු නම්.

මෙසේ බාහු වශයෙන් සතළොස් වැදූරුම් සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ එක් වැදූරුම්වේද යත්? ලෞකික විපාක දෙතිස පංතිස් චෛතසිකය විසිකම්ප රූප දුක්ඛ සත්‍ය නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් එක් වැදූරුම්.

අනුපාදිණේ පාදනියා බමමා යන දුතිය පදයාගේ අභි-
 බෙයානියෝ නම් දෙළොස් අකුසල විතතය ලෝකික කුසල්
 සතළොස් විසි ක්‍රියා විතතය තත් සම්ප්‍රග්‍රහන වෛතසික දෙපණ්ණ
 විතතර් රූප පසළොස් සෘතුර් රූප තෙළෙඹ ආහාරර් රූප
 දෙළොස් ලැබෙති. ඒ බමියෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැදූරුම්.
 ආයතන වශයෙන් සත් වැදූරුම්. බාතු වශයෙන් අට වැදූරුම්.
 සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ පස් වැදූරුම්
 වේද යත්? තීර් රූපයෝ රූපස්කන්ධ නම්. දෙපණ්ණ වෛතසික
 යන් අතුරෙන් වෙදනා වෛතසිකය වෙදනා ස්කන්ධ නම්. සඤ්ඤ
 වෛතසිකය සඤ්ඤ ස්කන්ධ නම්. අතීරිකත සමපණ්ණ වෛත
 සිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. දෙළොස් අකුසල විතතය
 ලෝකික කුසල් සතළොස් විසි ක්‍රියා විතතය විඤ්ඤාත්ස්කන්ධ නම්
 මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ
 සත් වැදූරුම් වේද යත්? තීර් රූපයන් අතුරෙන් රූප අරමුණ
 රූපායතන නම්. පෙපොඨාබ්බායතන නම්. දෙළොස්
 අකුසල් - ලෝකික කුසල් සතළොස් විසි ක්‍රියා විතතය මනායතන
 නම්. දෙපණ්ණ වෛතසිකය ආපොඛාතු ආහාර රූප පරිවේද
 රූප කාය විඤ්ඤාත් රූප වචි විඤ්ඤාත් රූප ලහුතා රූප මුද්‍රිතා
 රූප කම්මඤ්ඤාත් රූප උපවය රූප සන්තති රූප ජරතා රූප
 අතිව්ජනා රූප සංඛ්‍යාත සුමුම රූප දෙළොස් බමමායතන නම්.
 මෙසේ ආයතන වශයෙන් සත් වැදූරුම්. බාතු වශයෙන් කෙසේ
 අට වැදූරුම් වේද යත්?

තීර් රූපයන් අතුරෙන් රූප අරමුණ රූප බාතු නම්. පෙපොඨාබ්බා
 බාතු නම්. පංචවාර වජ්ජන විතතය මනා බාතු නම්.
 දෙළොස් අකුසල්. ලෝකික කුසල් සතළොස් එකක් විසි ක්‍රියා
 විතතය මනා විඤ්ඤාත් බාතු නම්. දෙපණ්ණ වෛතසිකය
 හා ආපොඛාතු ආහාර රූප පෙපොඛිව්ජනා රූප සංඛ්‍යාත
 සුමුම රූප දෙළොස් බමමා බාතු නම්. මෙසේ බාතු වශයෙන්
 අට වැදූරුම්.

සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේද යත්? දෙළොස්
 අකුසල්. ලෝකික කුසල් සතළොස් විසි ක්‍රියා විතතය
 ලොභ වජ්ජන එක් පණ්ණ වෛතසිකය තීර් රූප පසළොස් දුතිය
 සත්‍ය නම් ලොභ වෛතසිකය සමුදය සත්‍ය නම්. මෙසේ
 ආයාසී සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්

අනුපාදිණේ අනුපාදනියා බමමා යන තෘතීය පදයාගේ අභි-
 බෙයානියෝ නම් ලොකොත්තර සිත් අවසි. තත් සම්ප්‍රග්‍රහන
 සතිස් වෛතසිකය නිජාණය ලැබෙති. ඒ බමියෝ ස්කන්ධ වශ
 යෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාතු වශ
 යෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිටි වැදූරුම් වේද යත්? සතිය් වෛතසිකයන් අතුරෙන් වෙදනා වෛතසිකය වෙදනාස්කන්ධ නම් සඤ්ඤා වෛතසිකය සඤ්ඤාස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සුතිය් වෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. ලොකොත්තර සිත් අට විඤ්ඤානස්කන්ධ නම්. නිජ්ඣණය ස්කන්ධ විනිර්මුක්තවේ. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිටි වැදූරුම් වේ.

ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේද යත්? ලොකොත්තර සිත් අට මනායතන නම්. සතිය් වෛතසිකය හා නිජ්ඣණය බම්මා යතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේද යත්? ලොකොත්තර සිත් අට මනො විඤ්ඤාන ධාතු නම්. සතිය් වෛතසිකය හා නිජ්ඣණය බම්මධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම්වේද යත්?

නිජ්ඣණය නිරෝධ සත්‍ය නම්. සතරමාගී සම්ප්‍රසූතන සම්මා දිට්ඨි, පෙ, සමමා සමාධි යන සොවාන් මාගීභාගයෝ අට දෙන එක්වරක් සත්දෙන සතරවරක්, පෙ, අභිත් මාගීභාගයෝ අට දෙන එක්වරක් සත්දෙන සතරවරක් යන මොහු මාගීසත්‍ය නම්. අතිරික්ත මාගී විපතොත්පාදයෝ එකුත් නිස එල විපතොත් පාදයෝ සත්තිස සත්‍ය විනිර්මුක්තවේ.

මේ ශබ්දවලි නොමෝ පරමාප්ථ බම්මයන් පද තුනක් කොට වදල හෙයින් ත්‍රික නම් වෙයි. මුල් පෙදින් ලබන ලද කම් ඇති හෙයින් ආදි ලබ්ධි නමා ත්‍රික නම් වෙයි. සියළු පරමාප්ථ බම්මයන් ඇතුළත් කොට වදල බැවින් නිපදෙස ත්‍රික නම් වෙයි. උපාදිණණ ත්‍රිකයයි.

5. උපාදිණණ ත්‍රිකයට අනතුරුව සංඛිලිට්ඨ ත්‍රිකය වදල සේක. කෙද ප්‍රථම පදය ද්විතීය පදය තෘතීය පදයාණේ වශයෙන් තෙව දූරුම්. එයින් ප්‍රථම පදය පලමු කොට වදලසේක. කෙසේ වදලසේක්ද යත්? සංඛිලිට්ඨ සංඛිලෙසිකා බම්මා යනුවෙනි. අනතුරුව ද්විතීය පදය වදලසේක. කෙසේ වදලසේක්ද යත්? අසංඛිලිට්ඨ සංඛිලෙසිකා බම්මා යනුවෙනි. තදනතතරව තෘතීය පදය වදලසේක. කෙසේ වදලසේක්ද යත්? අසංඛිලිට්ඨ අසංඛිලෙසිකා බම්මා යනුවෙනි. සංඛිට්ඨ කෙලෙසුන් විසින් කෙලෙසන ලද්දවු ද සංඛිලෙසිකා කෙලෙසුන්ට හිතවු ද (බම්මා, පෙ, සනති, පෙ, වෙත්) අසංඛිලිට්ඨ කෙලෙසුන් විසින් නො කෙලෙසන ලද්දවු ද සංඛිලෙසිකා කෙලෙසුන්ට හිතවු ද (බම්මා

පෙසසනති. පෙසවෙත්.) අසබ්බිලිථි කෙලෙසුන් විසින් නො කෙලෙසන ලද්දවු ද අසබ්බිලෙසිකා කෙලෙසුන්ට හිත නොවු ද (බමමා. පෙසසනති. පෙසවිදුමාන වෙත්.)

සබ්බිලිථි ත්‍රික ප්‍රථම පාදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් දෙළොස් අකුසල විපාකය හා සත් විසි චෙතසිකය ලැබෙති. ඒ බමීයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. ඛායු වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. (ඔවුන්ගේ බෙදීම කුසල ත්‍රික දුතිය පදය හා සමානයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලෞකික කුසල් සතළොස් ලෞකික විපාක දෙතිස විසි ක්‍රියා විතය තත් සමප්‍රසූත අටතිස් චෙතසිකය අටවිසි රූපය යන මෙතෙක් බමීයෝ ලැබෙති. ඒ බමීයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැද්දුරුම්. ඛායු වශයෙන් අටළොස් වැද්දුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක් වැද්දුරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ පස් වැද්දුරුම්වේද යත්? අටවිසි රූපය රූපස්කන්ධ නම්. අටතිස් චෙතසිකයන් අතුරෙන් වෙදනා චෙතසිකය වෙදනාස්කන්ධ නම්. සංකෘත චෙතසිකය සංකෘතස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සතිස් චෙතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. ලෞකික කුසල් සතළොස් ලෞකික විපාක දෙතිස විසි ක්‍රියා විතය විඤ්ඤාත්ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙළොස් වැද්දුරුම්වේද යත්? අට විසි රූපයන් අතුරෙන් වක්කු ප්‍රසාද රූපය වක්කායතන නම්. පෙසකාය ප්‍රසාද රූපය කායා යතන නම්. රූප අරමුන රූපායතන නම්. පෙස පඨවි තෙජෝ වායෝ යන භූතත්‍රය සංඛ්‍යාත පොට්ඨබ්බ අරමුන පොට්ඨබ්බා යතන නම්. ලෞකික කුසල් සතළොස් ලෞකික විපාක දෙතිස විසි ක්‍රියා විතය මිත්‍යායතන නම් අටතිස් චෙතසිකය ආපො ඛායු. පෙස අභිව්ජනා රූප සංඛ්‍යාත සොළොස් සුමුම රූප බමමා යතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැද්දුරුම්. ඛායු වශයෙන් කෙසේ අටළොස් වැද්දුරුම් වේද යත්? අට විසි රූපයන් අතුරෙන් වක්කු ප්‍රසාද රූපය වක්කු ඛායු නම්. පෙස කාය ප්‍රසාද රූපය කාය ඛායු නම්. රූප අරමුන රූප ඛායු නම්. පෙස පඨවි තෙජෝ වායෝ යන භූතත්‍රය සංඛ්‍යාත සප්ථි අරමුන පොට්ඨබ්බ ඛායු නම්. වක්කු විඤ්ඤාතවං වක්කු විඤ්ඤාත ඛායු නම්. පෙස පඤ්චවාරුවස්තය හා සමපට්ඨන්ත දෙතිස මනෝ ඛායු නම්. අතිරික්ත ලෞකික කුසල් සතළොස් ලෞකික විපාක විස්ස එකුත් විසි ක්‍රියා විතය මනෝ විඤ්ඤාත ඛායු නම්.

අවනිස් වෛතසිකය ආපො ධාතු, පෙ, අනිච්ඡා රූප සංඛ්‍යාත සොළොස් සුබ්‍රුම රූප බමම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් අවළොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ එක් වැදූරුම් වේද යත්? ලෞකික කුසල් සහලොස ලෞකික විපාක දෙතිස විසි ක්‍රියා විතතය අවවිසි රූපය යන මේ බමීමෝ දුක්ඛ සත්‍ය නම්. මෙසේ ආයු සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම්.

අසබ්බලිථි අසබ්බලෙසිකා බමමා යන තෘතීය පදයාගේ අභිධෙයාචීමෝ නම් ලොකොත්තර සිත් අව තත් සමුපුසුත්ත සතිස් වෛතසිකය හා නිවානය ලැබෙති. ඒ බමීමෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. (ඔවුන්ගේ බෙදීම උපාදිකෂණ ත්‍රික තුන්වන පදය හා සමානයි.) මේ ශබ්දවලි තොමෝ පරමාචී බමියන් පද තුනක් කොට වදල හෙයින් ත්‍රික නම් වෙයි. මුල් පෙදින් ලබන ලද නම් ඇති හෙයින් ආදි ලබ්‍ධ නාම ත්‍රික නම් වෙයි. සිසඵ පරමාචී බමියන් ඇතුලත් කොට වදල හෙයින් නිපපදෙස ත්‍රික නම් වෙයි.

සබ්බලිථි ත්‍රිකයයි.

6. සබ්බලිථි ත්‍රිකයට අනතුරුව විතකී ත්‍රිකය වදලයේක. හෙද ප්‍රථම පදය දුතීය පදය තෘතීය පදයාගේ වශයෙන් තෙවැදූරුම්. ඔවුනතුරෙන් ප්‍රථම පදය පලමු කොට වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්ද යත්? සවිතකක සවිචාරා බමමා යනුවෙනි. තදනන්තරව දුතීය පදය වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්ද යත්? අවිතකක විචාර මනනා බමමා යනුවෙනි. තදනන්තරව තෘතීය පදය වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්ද යත්? අවිතකක අවිචාරා බමමා යනු වෙනි.

සවිතකක සවිචාර විතකී විචාර සතිනවු බමමා නිසංතන නිජ්ඣව සවහාව බමි කෙනෙක් (සනති සංවිජ්ජනති) විදුමාන වෙත්. අවිතකක විතකී රතිනවු විචාර මනනා විචාරමාත්‍රයක් ඇත්තාවු බමමා, පෙ, නනි, පෙ, වෙත්. අවිතකක අවිචාර විතකී, විචාර රතිනවු බමමා, පෙ, සනනි, පෙ, විදුමාන වෙත්.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාචීමෝ නම් විතකක විචාර සතිනවු පස් පණක් විතතය තත් සමුපුසුත්ත (විතකී විචාර වජ්ජන) සම පණක් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. ඒ බමීමෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් තෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තෙවැදූරුම් ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව් වැදූරුම් වේද යත්? සම පණක් වෛතසිකයන්

අතුරෙන් වේදනා නොමෝ වේදනා ස්කන්ධ නම්. සඤ්ඤා නොමෝ සංඥ ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත අට සාමිසි වෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. සවිතක්ක සවිචාර සිත් පස් පණස විඤ්ඤාත්ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැද්දුරුම් වේද යත්? පස් පණස් විතතය මනා යතන නම්. සම පණස් වෛතසිකය ධම්මා යතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. ධාතු වශයෙන් කෙසේ තෙවැද්දුරුම් වේද යත්? පඤ්චවාරවජ්ජන විතතය හා සමප්ච්චන්තය මනො ධාතු නම්. අතිරික්ත දෙපණස් විතතය මනො විඤ්ඤාන ධාතු නම්. සම පණස් වෛතසිකය ධම්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් තෙවැද්දුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ තෙවැද්දුරුම් වේද යත්? ලෞකික සවිතක්ක සවිචාර සිත් සත් සාමිසි ලොභ වජ්ජන තත් සමුත්පත්ත වෛතසික එකුත් පණස දුක්ඛසත්‍ය නම්. ලොභ වෛතසිකය සමුදය සත්‍ය නම්. සතර මාගී සමුත්පත්ත සමමා දිට්ඨි සමමා වාමා, ථෙප, සමමා සමාධි යන සෝවාන් මාගීඛනයෝ සත් දෙන සකාදගාමි මාගීඛනයෝ සත් දෙන අනාගාමි මාගීඛනයෝ සත් දෙන අභිත් මාගීඛනයෝ සත් දෙන මාගී සත්‍ය නම්. අතිරික්ත මාගී විතතාත්පාදයෝ අටවිසිදෙන එල විතතාත්පාදයෝ පන්තීස් දෙන සත්‍ය විතිර්මුක්තවේ. මෙසේ ආයතී සත්‍ය වශයෙන් තෙවැද්දුරුම්.

අවිතක්ක විචාර මතතා ධම්මා යන දුතිය පදයාගේ අභිධෙයා ඥායෝ නම් දුතිය ධර්මාන සිත් එකොළොස තත් සමුත්පත්ත විතක්ක විචාර වජ්ජන සතීස් වෛතසිකය සවිතක්ක සවිචාර සිත්ති යෙදුනාවු පස් පණස් විතකීයෝ ලැබෙති. ඒ ධම්මෝ ස්කන්ධවශයෙන් සිව් වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. සකන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව් වැද්දුරුම් වේ ද යත්? සතීස් වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා නොමෝ ථෙප, සඤ්ඤාත්ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සුතීස් වෛතසිකයෝ සහ පස් පණස් විතකීයෝ ථෙප, දුතිය ධර්මාන සිත් එකොළොස විඤ්ඤාත්ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැද්දුරුම් වේද යත්? දුතියධර්මාන සිත් එකොළොස මනා යතන නම්. සතීස් වෛතසික හා පස් පණස් විතකීයෝ ධම්මා යතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. ධාතු වශයෙන් කෙසේ දෙවැද්දුරුම් වේද යත්? දුතියධර්මාන සිත් එකොළොස මනො විඤ්ඤාන ධාතු නම්. සතීස්

වෛතසික හා පස් පණස් විතකියෝ ධම්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේද යත්? ලෞකික දුතියධ්‍යාන සිත් තුන තත් සම්ප්‍රයුතන විවාර වජ්ජික තෙතිය වෛතසික හා විතකියෝ සත් සාමිස දුකඛ සත්‍ය නම්. සතර මාඨී දුතියධ්‍යානයන් සමග යෙදුනාවූ (සමමා සංකප්ප වජ්ජික) සෝවාන් මාඨිඛනයෝ සත් දෙන ඥාණප්‍රාප්තිය මාඨිඛනයෝ සත් දෙන හා ප්‍රථමධ්‍යාන සමමා සංකප්පයෝ සිව් දෙන මාඨී සත්‍ය නම්. අතිරික්ත මාඨී විතෙතාත්පාදයෝ අට විසි දෙන එල විතෙතාත්පාදයෝ පත් තිස් දෙන හා ප්‍රථමධ්‍යාන විතකියෝ සිව් දෙන සත්‍ය විනිර්මුක්ත වේ. මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

අවිතකක අවිවාර ධම්මා යන තාතිය පදයාගේ අභිධේයා නිදර්ශනම් අවිතකී අවිවාර සිත් පස් පණසය තත් සම්ප්‍රයුතන සතිය වෛතසිකය දුතියධ්‍යාන සිත් එකොළොසෙහි යෙදුනාවූ විවාරයෝ එකොළොස් දෙනෙක් අට විසි රූපය නිව්‍යාණය යන මෙතෙක් ධම්මෝ ලැබෙති. ඒ ධම්මෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් සතළොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තෙවැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ පස් වැදූරුම් වේද යත්? සතිය වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා තොමෝ වේදනාස්කන්ධ නම්. සංකල්ප තොමෝ සංකල්පස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත සුතිය වෛතසික හා විවාර වෛතසිකයෝ එකොළොස සංස්කාරස්කන්ධ නම්. අවිතකී අවිවාර සිත් පස් පණස විඤ්ඤාත්ස්කන්ධ නම්. නිව්‍යාණය ස්කන්ධ විනිර්මුක්ත වේ. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙළොස් වැදූරුම් වේද යත්? අට විසි රූපයන් අතුරෙන් වක්කු ප්‍රසාද රූපය වක්කාවායතන නම්. ඥාණප්‍රාප්තියාය යතන නම්. රූප අරමුන රූපායතන නම්. ඥාණප්‍රාප්තියාය තෙජෝ වායෝ යන භූත ත්‍රය සංඛ්‍යාත ථොට්ඨබ්බ අරමුන ථොට්ඨබ්බා යතන නම්. අවිතකී අවිවාර සිත් පස් පණස මනා යතන නම්. සතිය වෛතසිකය විවාර වෛතසික එකොළොස ආපො ධාතු ඥාණප්‍රාප්තියාය රූප සංඛ්‍යාත සොළොස් සුමුම රූප හා නිව්‍යාණය ධම්මා යතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් කෙසේ සතළොස් වැදූරුම් වේද යත්? අට විසි රූපයන් අතුරෙන් වක්කු ප්‍රසාද රූපය වක්කු ධාතු නම්. ඥාණප්‍රාප්තියාය ධාතු නම්. රූප අරමුන රූප ධාතු නම්. ඥාණප්‍රාප්තියාය තෙජෝ වායෝ යන භූත ත්‍රය සංඛ්‍යාත ථොට්ඨබ්බ අරමුන ථොට්ඨබ්බා ධාතු නම්.

වනබු විඤ්ඤානවය වනබු විඤ්ඤාන බාතු නම්. ඥාපෙකාය විඤ්ඤාන බාතු නම්. අතිරිතත අවිතකී අවිචාර සිත් පත් සාමිස මනෝ විඤ්ඤාන බාතු නම්. සකිත් චෛතසිකය දුතියධ්‍යාන විචාර චෛතසික එකොළොස ආපො බාතු ඥාපෙකා අතිවිත්තා රූප සංඛ්‍යාත සුබ්බම රූප සොළස හා නිජිණය බවම බාතු නම්. මෙසේ බාතු වශයෙන් සතළොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ නෙවැදූරුම් වේද යත්? ලෝකික අවිතකී අවිචාර සිත් එක් කිසි තත් සමුප්පන්න චෛතසික සකිස ලෝකික දුතියධ්‍යාන විචාර චෛතසික කිදෙන අට විසි රූපය දුකඩ සත්‍ය නම්. නිජිණය නිරෝධ සත්‍ය නම්. සතර මාගී අවිතකී අවිචාර සිත් සමග යෙදුනාවූ (සමමා සබ්බකාම වර්ජිත) සමමා දිට්ඨි ඥාපෙකා සමමා සමාධි යන සොවාන් මාගීබ්‍යයෝ සත් දෙන ඥාපෙකා අතිත් මාගීබ්‍යයෝ සත් දෙන මාගී සත්‍ය නම්. අතිරිතත මාගී විනේශාත්පාදයෝ අට විසි දෙන එල විනේශාත්පාදයෝ පත් කිසි දෙන ලොකොත්තර දුතියධ්‍යාන සමග යෙදුනු විචාරයෝ අට දෙන සත්‍ය විනිර්මුක්ත වේ. මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් නෙවැදූරුම්. මේ සබ්දවලි නොමෝ පරමානු බමියෙන් පද තුනක් කොට වදාළ හෙයින් ත්‍රික නම්. මුල් පෙදින් ලබන ලද නම් ඇති හෙයින් ආදි ලබිම නාම ත්‍රික නම්. සවිතකී සවිචාර සිත් පත් පණස සමග යෙදුනාවූ විචාර චෛතසික පත් පණස ඇතුළත් කොට නො වදාළ හෙයින් සප්පදෙස ත්‍රික නම්.

විතකී ත්‍රිකයයි.

(මේ ත්‍රික හතේ සකකි ආදිය බෙදා වෙන්කිරීම මෙලෙසින් කට පාඩම් කොට පාඩම් කිරීම කළහොත් මතු දැක්වෙන ත්‍රික දුක යන්ගේ බෙදීම ඉතා පහසුවන බව සියල්ලවුන් විසින් සැලකිය යුත්තේය.)

මේ ත්‍රිකයෙහි සවිතකක යන්නෙන් විතකීය සමග යෙදුනාවූ විතත චෛතසික ලැබෙනත් සවිචාර යන පදය එක්වූ කල්හි විචාරය වර්ජිතවේ. මෙලෙසින් ප්‍රථම පදයෙහි විතකී විචාරයෝ වර්ජිත වූහ. දෙවන පෙදෙහි සවිතකී සිත් පත් පණසෙහි ඇති විතකීයන් සමග විචාරය ඇතද අන් විතකී කෙනෙක් නොමැති හෙයින් අවිතකක විචාරමත්තා යන පදයට ඒ විතකීයෝ ඇතුළත් වූහයි දතයුතු. දුතියධ්‍යාන සිත් එකොළොසෙහි යෙදුනාවූ විචාරයන් සමග අන් විචාර කෙනෙක් නොමැත. එහෙයින් ඔව්හු අවිචාරද වූහ. භාවනා බලයෙන් පහවූ විතකී ඇති හෙයින් අවිතකීද වූහ.

මින් මතු පහසු තැන්හි සකකිආදිය බෙදා නො දක්වනු ලැබේ.

7. විතකී ත්‍රිකයව අනතුරුව ප්‍රිති ත්‍රිකය වදලයේක. හෙද...පෙ...පලමුකොට වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්දයත්? පිතිසහගතා බමමා යනුවෙනි. තදනන්තරව දුතිය පදය වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්දයත්? සුබසහගතා බමමා යනුවෙනි. තදනන්තරව තෘතීය පදය වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්දයත්? උපෙකතා සහගතා බමමා යනුවෙනි.

(මෙතැන් සිට දක්වෙන සියළුම ත්‍රික දුක මාතෘකාවසාන යන්ත්‍රී කියනලද නසින් පූජිතර අනුසන්ධි ගලපා කිය යුත්තේය.)

පිතිසහගතා ප්‍රිතිය හා සමග එකොත්පාදදිභාවයෙන් මිශ්‍රවූ බමමා නිසා තන...පෙ...විද්‍යමාන වෙත්. සුබසහගතා මානුසික සුබවේදනාව හා එකොත්පාදදි භාවයෙන් මිශ්‍රවූ බමමා...පෙ...විද්‍යමාන වෙත්. උපෙකතා සහගතා මධ්‍යස්ථානුභවනලක්ෂණ උපෙකාවේදනාව හා එකොත්පාදදිභාවයෙන් මිශ්‍රවූ බමමා...පෙ...විද්‍යමාන වෙත්.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ප්‍රිති සහගත එක් පණේ විතතය ප්‍රිති දෙස ඉසා මච්ඡරිය කුක්කුළුව විවික්ච්ඡා වජ්ජිත සසාලිස් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. ඒ බමුණෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තෙවැදූරුම්. (ස්කන්ධ ආයතන බාහුන්ගේ බෙදීම සුගමයි.) සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ තෙවැදූරුම්වේදයත්? ලෞකික ප්‍රිතිසහගත විතතයෝ සත් විසිදෙන තත් සමප්‍රසූතන ලොභ වජ්ජිත පන්සාලිස් වෛතසිකය දුක්ඛසත්‍ය නම්. ලොභය සමුදය සත්‍ය නම්. සතර මාගී ප්‍රිති සහගත විතතයන් සමග යෙදුනාවූ සමවාදිට්ඨි...පෙ...සමවාසමාධි යන ශ්‍රොතාපතති මාගීඛගයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන දෙවරක් ...පෙ...අභිත් මාගීඛගයෝ අවදෙන එක්වරක් සත්දෙන දෙවරක් යන මෙතෙක් බමුණෝ මාගීසත්‍ය නම්. අතිරිතන මාගී විතතාක් පාදයෝ අවවිසිදෙන ප්‍රිතිසහගත එල විතතාත්පාදයෝ සතීස් දෙන සත්‍ය විතිර්මුක්තයි.

සුබසහගතා බමමා යන දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභී හා ඔවුන්ගේ බෙදීම වේදනා ත්‍රික ප්‍රථම පදයට සමානයි. උපෙකතා සහගතා බමමා යන තෘතීය පදයාගේ සියළුම විභාග වේදනා ත්‍රික තුන්වන පදයට කියන ලද විසතර විභාගමයි. මේ ශබ්දවලී තොමෝ පරමාභී බමුණන් පද තුනක් කොට වදලගෙයින් ත්‍රික නම්. මුල් පෙදින් ලබන ලද නම් ඇති හෙයින් ආදිලබ්ධ නාම ත්‍රික නම්. ද්වේෂ මූල දෙසින දුක්ඛ සහගත කාය විඤ්ඤාන

තත් සමප්‍රයුත දෙවිසි වෛතසිකය ප්‍රිති වෛතසික එක්පණය
සුඛවේදනා තෙසාට උපෙක්‍ෂාවේදනා පස්පණය අටවිසිරූපය
නිව්‍යාණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් මේ ත්‍රිකයට ඇතුළත් නොවූ
හෙයින් සප්තදෙස ත්‍රික නම්.

ප්‍රිති ත්‍රිකයයි

8. ප්‍රිති ත්‍රිකයට අනතුරුව දසක ත්‍රිකය වදාළයේක. (සෙසු
අනුසන්ධි පෙරකිනාමැයි.) 1. දසකතෙන පභා තබබා ධම්මා
2. භාවනාය පභා තබබා ධම්මා 3. නෙව දසකතෙන නි භාව
නාය පභා තබබා ධම්මා දසකතෙන සෝවාන් මහින් පභා තබබා
ප්‍රභාණය කටයුතු වූ ධම්මා, පෙ, සන්ති, පෙ, භාවනාය මතු
මාංගිත්‍රයෙන් පභා තබබා ප්‍රභාණය කටයුතු වූ ධම්මා, පෙ, සන්ති
පෙ, දසකතෙන සෝවාන් මහින් නෙව පභා තබබා ප්‍රභාණය
නොකටයුතු වූ භාවනාය මතු මාංගිත්‍රයෙන් නි පභා තබබා
ප්‍රභාණය නොකටයුතු වූ ධම්මා, පෙ, සන්ති, පෙ, දසක ත්‍රික
ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡියෝ නම් සෝවාන් මහින් සමුච්ඡේද
වශයෙන් ප්‍රභාණය වන්නාවූ දිට්ඨිගත සමප්‍රයුත සිත් සතරය
විවිකිච්ඡා සහගත විතරය තත් සමප්‍රයුත මාන දෙස ඉසාං
මච්ඡරිය කුකුළුව වජ්ජිත දෙවිසි වෛතසිකය සෝවාන් මහින්
තුනි කටයුතු වූ අපායගාමිණී ශක්තියෙන් යුත් දිට්ඨිගත විපප්‍රයුත
සිත් සතරය, ද්වේෂ මූල දෙසිතය, දිට්ඨි විවිකිච්ඡා වජ්ජිත පස්විසි
වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්.
ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්.
සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව්වැදූරුම්
වේදයන්? සත්විසි වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා නොමෝ
වේදනාස්කන්ධ නම්, පෙ, අකුසල සිත් එකොළොස විඤ්ඤ
ස්කන්ධ නම්, පෙ, සත්විසි වෛතසිකය ධම්ම ධාතු නම්, සත්‍ය
වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේදයන්? අකුසල සිත් එකොළොස
ලොභ වජ්ජිත සිව්විසි වෛතසිකය දුක්ඛසත්‍ය නම්, ලොභ වෛත
සිකය සමුදයසත්‍ය නම්, මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

භාවනාය පභා තබබා ධම්මා යන දුතිය පදයාගේ
අභිධෙයාච්ඡියෝ නම්, සකාදගාමි මාගීයෙන් තුනිකිරීම් වශයෙන්
ප්‍රභාණය කටයුතු වූ ඖදරික දිට්ඨිගත විපප්‍රයුත සිත් සතරය
ඖදරික ද්වේෂ මූල දෙසිතය, අනාගාමි මාගීයෙන් තීරවශෙෂ
වශයෙන් ප්‍රභාණය කටයුතු වූ කාමරාගයෙන් යුතවූ දිට්ඨිගත
විපප්‍රයුත සිත් සතරය, ද්වේෂමූල දෙසිතය, අහිත් මාගීයෙන්
තීරවශෙෂ වශයෙන් ප්‍රභාණය කටයුතු වූ රූපරාග අරූපරාග මාන
උද්ධව අවිජ්ජාවන් සමග යෙදුනාවූ දිට්ඨිගත විපප්‍රයුත සිත්

සතරය, උග්ගව ඝනගත විතතය දිට්ඨි විචිකිච්ඡා, චජ්ජිත පස්විසි වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදුරුම්. බාහු වශයෙන් දෙවැදුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදුරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව්වැදුරුම්වේද යත්? පස්විසි වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනානොමෝ—පෙ—අකුසල සිත් සහ විඤ්ඤාණස්කන්ධ නම්—පෙ—අකුසල් සිත් හත ලොභ චජ්ජිත සුචිසි වෛතසිකය දුක්ඛ සත්‍ය නම්. ලොභ වෛතසිකය සමුදය සත්‍ය නම්. මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදුරුම්.

තෙව දසසනෙන න භාවනාය පභානබ්බා ධම්මා යන නාතිය පදයාගේ අභිධෙයාධර්මයෝ නම් එක්විසි කුසල් සිත්ය. සතිය් විපාක සිත්ය, විසි ක්‍රියා සිත්ය, තත් සම්ප්‍රයුතන අවතීත් වෛතසිකය, අවතීසි රූපය, නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙලොස් වැදුරුම්. බාහු වශයෙන් අවලොස් වැදුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තෙවැදුරුම්. (මෙහි ස්කන්ධ ආයතන බාහුන් බෙද දැක්වීම යට තියනලද නසින් දතයුතුයි.)

සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ තෙවැදුරුම්වේදයත්? ලොකික කුසල් සත්‍යලොභ ලොකික විපාක දෙතිස විසි ක්‍රියා විතතය තත් සම්ප්‍රයුතන අවතීත් වෛතසිකය අවතීසි රූපය දුක්ඛ සත්‍ය නම්. නිජාණය නිරෝධ සත්‍ය නම්. සතරමාගී සම්ප්‍රයුතන සම්මාදිට්ඨි—පෙ—සම්මාසමාධි යන සෝවාන් මාගීභික්ඛයෝ අවදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතරවරක්—පෙ—අභිත් මාගීභික්ඛයෝ අවදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක් යන මෙතෙක් ධර්මයෝ මාගී සත්‍ය නම්. අතිරික්ත මාගී විතෙතාත්පාදයෝ එකුත් තිස එල විතෙතාත්පාදයෝ සත් තිස සත්‍ය විනිර්මුක්තවේ. මෙසේ ආරිය සත්‍ය වශයෙන් තෙවැදුරුම්. මේ ශබ්දවලී නොමෝ—පෙ—ත්‍රික නම්. මුල් පෙදින් ලබනලද නම් ඇති හෙයින් ආදිලබ්ධතම ත්‍රික නම්. සියළු—පෙ—වදුල හෙයින් නිපදෙස ත්‍රික නම්.

දසසන ත්‍රිකයයි

9. දසසන ත්‍රිකයට අනතුරුව දසසන හේතු ත්‍රිකය වදුලයේක. (සෙස්සයට මෙහි) 1. දසසනෙන පභානබ්බ හෙතුකා ධම්මා 2. භාවනාය පභානබ්බ හේතුකා ධම්මා 3. තෙව දසසනෙන න භාවනාය පභානබ්බ හෙතුකා ධම්මා දසසනෙන සෝවාන් මිහින් පභානබ්බ හෙතුකා ප්‍රභාණය කටයුතු හේතු ඇති—ධම්මා—සන්නි—පෙ—භාවනාය මතු මාගීත්‍රයෙන් පභානබ්බ හෙතුකා

ප්‍රභාණය කටයුතු හේතු ඇති බවම, පෙ—සනති—පෙ—දසානෙන සෝවාන් මගින් නොව පහානබ්බ හෙතුකා ප්‍රභාණය කටයුතු හේතු නැත්තාවූද භාවනාය මතු මාගීත්‍රයෙන් නා පහානබ්බ හෙතුකා ප්‍රභාණය කටයුතු හේතු නැත්තාවූද බවම—පෙ—සනති—පෙ—මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝ නම් සෝවාන් මගින් නිරවශේෂ වශයෙන් ප්‍රභාණය කටයුතු දිට්ඨිගත සමප්‍රයුතත සිත් සතරය විවික්ච්ඡා සහගත විතතය මාන දෙස ඉසාං මච්ඡරිත කුකකුච්ච විවික්ච්ඡා සහගත සිතෙහි යෙදුනාවූ මොහය වර්ජිතකොට ඇති දෙවිසි වෛතසිකය සෝවාන් මගින් තුනී කටයුතුවූ අපාය ශාමිණී ශක්ති ඇති දිට්ඨිගත විපායුතත සිත් සතරය ද්වේෂ මූල දෙසිතය දිට්ඨි විවික්ච්ඡා වර්ජිත පඨ විසි වෛතසිකය ලැබෙයි. (සෙසා දසාන නික ප්‍රථම පදය හා සමානයි.) දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝ නම් සකාදගාමි මාගීයෙන් තුනීකිරීම් වශයෙන් ප්‍රභාණය කටයුතුවූ මාදරිකා දිට්ඨිගත විපායුතත සිත් සතරය ද්වේෂ මූල දෙසිතය අනාගාමි මාගීයෙන් නිරවශේෂ වශයෙන් ප්‍රභාණය කටයුතුවූ කාමරගයෙන් යුත් දිට්ඨිගත විපායුතත සිත් සතර හා ද්වේෂ මූල දෙසිතය අභිත් මාගීයෙන් නිරවශේෂ වශයෙන් ප්‍රභාණය කටයුතුවූ රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව්ව අවිජ්ජාවන් සමග යෙදුනාවූ දිට්ඨිගත විපායුතත සිත් සතර හා උද්ධව්ව සහගත විතතය දිට්ඨි විවික්ච්ඡා උද්ධව්ව සහගත සිතෙහි ඇති මොහය වර්ජිතකොට ඇති පඨ විසි වෛතසිකය ලැබෙයි. (සෙසා දසාන නික දුතිය පදය හා සමානයි.) තුන්වන පදයාගේ අභිධෙයාචාරී හා ස්කන්ධාදීන්ගේ බෙදීම දසාන නික තුන්වන පදය හා සමානයි. (මේ නිකයෙහි ප්‍රථම පදයෙන් විවික්ච්ඡා සහගත විතතයෙහි යෙදුනාවූ මොහය හා දුතිය පදයෙන් උද්ධව්ව සහගත විතතයෙහි යෙදුනාවූ මොහය වර්ජිත කරණ ලද්දේ තමා සමග යෙදුනාවූ අන් හේතු බවයක් නොමැති බැවිනි. එහෙයින් ඒ මෝහයෝ දෙදෙන නික මුක්තවූහ.) මේ නිකය ආදී ලබ්ධි නාම නික නම්. මොහ මූල ද්වයෙහි මොහය බැහැරකොට වදාල හෙයින් සප්පදෙස නික නම්.

දසාන හෙතු නිකයයි

10. දසාන හෙතු නිකයට අනතුරුව ආවයගාමි නිකය වදාලයේක. හෙද—පෙ—යනුවෙනි. ආවයගාමිනො කම්හෙලග යන් විසින් රුක්කරණු ලබන්නාවූ (හෙවත්) වූතිප්‍රතිසන්ධි ඵලවිග්ග හැකිවූ බවම—පෙ—(සනති—පෙ—) අපවයගාමිනො නිජාණය ඵලවිග්ග හැකිවූ බවම—පෙ—(සනති—පෙ—) නෙවාචය ගාමිනො වූතිප්‍රතිසන්ධි ඵලවිග්ග නොහැකිවූද නි අපවයගාමිනො

නිජාණය එළඹිය නොහැකිවූද බමමා—පෙ—(සනති—පෙ—)
මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් දෙළොස් අකුසල්ය.
ලෝකික කුසල් සතළොසය තත් සම්ප්‍රසූතන දෙපණ්ණය
වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්.
ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්.
සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් සතරමාගී විත්තය
තත් සම්ප්‍රසූතන සතිස් වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ
වශයෙන් සිව්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු
වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක්වැදූරුම්. (ස්කන්ධාදිය
බෙදීම සුභමයි.) සතරමාගී සම්ප්‍රසූතන සමමාදිට්ඨි—පෙ—සමමා
සමාධි යන ශ්‍රෝතාපතති මාගීඛගයෝ අටදෙන එක්වරක් සත්
දෙන සතරවරක්—පෙ—අනිත් මාගීඛගයෝ අටදෙන එක්වරක්
සත්දෙන සතරවරක් යන මෙතෙක් ධර්මයෝ මාගී සත්‍ය නම්.
අතිරික්ත මාගී විතෙතාත්පාදයෝ එකුත් නිස සත්‍ය විනිර්මුක්තයි.
මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් එක්වැදූරුම්. තෘතිය පදයාගේ
අභිධේයානීයෝ නම් සතිස් විපාක විත්තය විසි ක්‍රියා විත්තය
තත් සම්ප්‍රසූතන අටතිස් වෛතසිකය අටවිසිරූපය නිජාණය යන
මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්
වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙළොස් වැදූරුම්. ධාතු වශයෙන්
අටළොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. (බෙද වෙන්
කිරීම සුභමයි) මේ ශබ්දවලි තොමෝ—පෙ—ත්‍රික නම්—පෙ—
ආදිලබ්ධිනාමත්‍රික නම්—පෙ—නිප්පදෙස ත්‍රික නම්.

ආවය ගාමි ත්‍රිකයයි

11. ආවයගාමිත්‍රිකයට අනතුරුව සෙකධත්‍රිකය වදලුසේක.
හෙද—පෙ—යනුවෙනි. සෙකඛා ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවෙහි භික්ෂේන්නාවු
සපතවිධ ශෛක්ෂයින්ට අයත් වූ බමමා—පෙ—(සනති—පෙ—)
නවසෙකඛා ශෛක්ෂයින්ට අයත් නොවූද නාසෙකඛා
අශෛක්ෂයින්ට අයත් නො වූද බමමා—පෙ—
(සනති—පෙ—)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් අනිත් එල
වර්ජිත ලෝකොත්තර සිත් සතය තත් සම්ප්‍රසූතන සතිස් වෛත
සිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්.
ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්.
සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම්. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් අතීත ඵල විතතය හා තත් සම්ප්‍රසූතත සහිත් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ—පෙ—4 ආයතන—පෙ—2 ඛාතු—පෙ—2 සත්‍ය විනිර්මුක්තයි. (බෙදිම සුභමයි)

තෘතීය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකික සිත් එක් අසුව තත් සම්ප්‍රසූතත දෙපණ්ණක් වෛතසිකය අටවිසිරූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ—පෙ—5 ආයතන—පෙ—12 ඛාතු—පෙ—18 සත්‍ය—පෙ—3 (බෙද වෙන්කිරීම යටති නයානුසාරයෙන් දැක්වූ) මේ ශබ්දවලි තොමෝ—පෙ—ආදිලබ්ධිනාම ත්‍රික නම්—පෙ—නිපපදෙස ත්‍රික නම්.

සෙකක ත්‍රිකයයි

12. සෙකක ත්‍රිකයට අනතුරුව පරිතත ත්‍රිකය වදලුගේක. හෙද—පෙ—යනුවෙති. පරිතතා අල්ප ආනුභාව ඇත්තාවූ ධම්මා—පෙ—(සනති—පෙ—) මහගගනා මහත් බවට පැමිණි හෙයින් ධ්‍යානලාභීන්ට අයත්වූ ධම්මා—පෙ—(සනති—පෙ—) අපමාණ රහාදි කෙලෙසුන්ට විරුද්ධ හෙයින් ප්‍රමාණ නොකළහැකිවූ ධම්මා—පෙ—(සනති—පෙ—) මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සිව්පණ්ණක් කාමාවචර විතතය තත් සම්ප්‍රසූතත දෙපණ්ණක් වෛතසිකය අටවිසිරූපය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ—පෙ—5 ආයතන—පෙ—12 ඛාතු—පෙ—18 සත්‍ය—පෙ—දෙවැදෑරුම්. (බෙද වෙන්කිරීම යටති නයානුසාරයෙන් කළ යුතු)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සත්විසි මහත්ගත විතතය තත් සම්ප්‍රසූතත පන්තිත් වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ස්කන්ධ—පෙ—4 ආයතන—පෙ—2 ඛාතු—පෙ—2 සත්‍ය වශයෙන් දුක්ඛසත්‍ය නම්. (සෙස්ස සුභමයි)

තෘතීය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකොතොර සිත් අටය තත් සම්ප්‍රසූතත සහිත් වෛතසිකය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (සෙසා උපදිණ්ණත්‍රික තුන්වන පදය හා සමානයි) මේ ශබ්දවලි තොමෝ—පෙ—ආදිලබ්ධිනාම ත්‍රික නම්. —පෙ—නිපපදෙස ත්‍රික නම්.

පරිතත ත්‍රිකයයි

13. පරිතත ත්‍රිකයට අනතුරුව පරිතතාරමණ ත්‍රිකය වදලුගේක. හෙද—පෙ—අපමාණාරමණා ධම්මා යනුවෙති. පරිතතාරමණා කාමාවචර ධර්මයන් අරමුණුකොට ඇත්තාවූ

බමො—පෙ—(සනති—පෙ—) මහගහනාරමමණා මහත්තන
බමියන් අරමුණුකොට ඇත්තාවූ බමො—පෙ—(සනති—පෙ—)
අපමාණාරමමණා නිව්ණය අරමුණුකොට ඇත්තාවූ නොහොත්
අප්‍රමාණ බමියන්ම අරමුණුකොට ඇත්තාවූ බමො—පෙ—
(සනති සංවිජ්ජනති) විද්‍යමාණ වෙත්.

පරිත්‍යා රමමණ ක්‍රීක ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ
නම් කාම බමියන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ තෙවිසි
කාමවිපාක විධාය පඤ්චද්වාරා වජ්ජන විත්තය හසිතුප්පාද
විත්තය තත්සමප්‍රසන්න තෙතිස් වෛතසිකය කාමබමියන්
අනේකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ හසිතුප්පාද වජ්ජන
අවිසි කාමථවනය මනෝවාරා වජ්ජනය අභිඤ්ඤාභාවත්
පඤ්චම ධ්‍යාන දෙසිත තත්සමප්‍රසන්න අප්‍රමණ්‍ය වර්ජිත සම්
පණ්ණස් වෛතසිකය යන මෙතෙක් බමියෝ ලැබෙති. ඒ බමියෝ
ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්.
බාහු වශයෙන් අට වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්.
ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව් වැදූරුම් වේද යත්? සම්පණ්ණස්
වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා නොමෝ—පෙ—සංස්කාර ස්කන්ධ
නම් පරිත්‍යා රමමණික සපණ්ණස් විත්තය විඤ්ඤානස්කන්ධ නම්
මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන්
කෙසේ දෙවැදූරුම් වේද යත්? පරිත්‍යා රමමණික සපණ්ණස්
විත්තය මනායතන නම්. සම්පණ්ණස් වෛතසිකය බමොයතන
නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන්
කෙසේ අටවැදූරුම් වේද යත්? සපණ්ණස් විත්තයන් අතුරෙන්
චක්ඛු විඤ්ඤානද්වය—පෙ—කාය විඤ්ඤාන බාහු නම්. පඤ්චවාරා
වජ්ජනය හා සම්පට්ඨනද්වය මනෝබාහු නම්. අතිරික්ත
තෙසාසුත් විත්තය මනෝ විඤ්ඤාන බාහු නම්. සම්පණ්ණස්
වෛතසිකය බමම බාහු නම්. මෙසේ බාහු වශයෙන් අට වැදූරුම්.
සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේද යත්, සපණ්ණස් විත්තය
ලොභ වර්ජිත එකුත්පණ්ණස් වෛතසිකය දුක්ඛ සත්‍ය නම්.
ලොභ වෛතසිකය සමුදය සත්‍ය නම්. මෙසේ ආයතී සත්‍ය
වශයෙන් දෙවැදූරුම්.

මහගහනාරමමණා බමොයන දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානී-
යෝ නම්. මහගහන බමියන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ
විඤ්ඤානඤ්චායතන නේවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන විත්තයෝ
සදෙන තත් සමප්‍රසන්න සමතිස් වෛතසිකය මහගහන බමියන්
අනේකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ හසිතුප්පාද වජ්ජන
අවිසිකාම ජවන මනෝවාරා වජ්ජන විත්තය අභිඤ්ඤෙසිත

තත්සම්ප්‍රයුතා උරති අප්‍රමණා වර්ජිත සත්සාද්‍රිශ් චෛතසිකය
 යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්
 වැදෑරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. ධාතු වශයෙන්
 දෙවැදෑරුම්. සත්‍යවශයෙන් දෙවැදෑරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන්
 කෙසේ සිව් වැදෑරුම් වේදයත්? සත් සාද්‍රිශ් චෛතසිකයන්
 අතුරෙන් වේදනා නොමෝ —පෙ— සංස්කාරස්කන්ධ නම්.
 මහගතා රමමණික සත්ත්ව විත්තය විඤ්ඤානස්කන්ධ නම්.
 මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදෑරුම්. ආයතන වශයෙන්
 කෙසේ දෙවැදෑරුම් වේද යත් මහගතා රමමණික සත්ත්ව
 විත්තය මනායතන නම්. සත්සාද්‍රිශ් චෛතසිකය ධර්මායතන
 නම්. ධාතු වශයෙන්—පෙ—ධර්ම ධාතු නම්. මෙසේ ධාතු
 වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදෑරුම්
 වේදයත්? මහගතා රමමණික සත්ත්ව විත්තය ලෝභ චර්ජිත
 සසාද්‍රිශ් චෛතසිකය දුක්ඛ සත්‍ය නම්. ලෝභ චෛතසිකය
 සමුදය සත්‍ය නම්. මෙසේ ආර්ය සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදෑරුම්.

අප්‍රමාණ රමමණා ධර්මායන තාතිය පදයාගේ අභිධේයාථී
 යෝ නම්. අප්‍රමාණ ධර්මයන් ඒකානතයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ
 ලෝකොත්තර සිත් අවය තත් සම්ප්‍රයුත්ත සතිශ් චෛතසිකය
 ලෝකොත්තර ධර්මයන් අනේකානත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ
 මහා කුසල මහා ක්‍රියා ඤාණසම්ප්‍රයුත සිත් අවය මනෝවාර
 චර්ජිත විත්තය අභිඤ්ඤ දෙසිතය තත්සම්ප්‍රයුත අප්‍රමාණා
 චර්ජිත සතිශ් චෛතසිකය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ
 ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදෑරුම්. ආයතන වශයෙන්
 දෙවැදෑරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. සත්‍ය වශයෙන්
 දෙවැදෑරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව් වැදෑරුම් වේදයත්?
 සතිශ් චෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා නොමෝ වේදනා
 ස්කන්ධ නම්. සඤ්ඤා නොමෝ සඤ්ඤා ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත
 සුඛීශ් චෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. අප්‍රමාණා රමමණික
 එකුත් විසි විත්තයෝ විඤ්ඤානස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ
 වශයෙන් සිව් වැදෑරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදෑරුම්
 වේද යත්? එකුත් විසි විත්තයෝ මනායතන නම්. සතිශ්
 චෛතසිකයෝ ධර්මායතන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන්
 කෙසේ දෙවැදෑරුම් වේද යත්? එකුත් විසි විත්තයෝ මනෝ
 විඤ්ඤාන ධාතු නම්. සතිශ් චෛතසිකයෝ ධර්ම ධාතු නම්.
 මෙසේ ධාතු වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ
 දෙවැදෑරුම් වේදයත්? අප්‍රමාණා රමමණික ලෝකික විත්තයෝ
 එකොළොස් දෙන තත් සම්ප්‍රයුත සතිශ් චෛතසිකය දුක්ඛ
 සත්‍ය නම් සතර මාගී සම්ප්‍රයුත සමමා දිට්ඨි—පෙ—සමමා සමාසි

යන සොවාන් මාග්ගිකයෝ අවදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක් —පෙ—අභිත් මාර්ගාඛයෝ අවදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක් යන මෙනෙක් ධර්මයෝ මාග්ගිකයෝ නම්. අතිරික්ත මාග්ගික විනේශානාදයෝ එකුත්තිස ඵල විනේශාදයෝ සත්තිස සත්ත විතිර්මුක්තවේ. මෙසේ ආර්ය සත්ත වශයෙන් දෙවැදැරුමි.

මේ ශබ්දවලි නොමො පරමාණු ධර්මයන් පද තුනක් කොට වදල හෙයින් ත්‍රික නම්. මුල් පෙදින් ලබන ලද නම් ඇති හෙයින් ආදිලබ්භාම ත්‍රික නම්. ප්‍රඥප්ති ධර්මයන් අරමුණු කරන්නාවූ රූපාරූප එක්විසි විත්තයන් හා තත් සම්ප්‍රයුක්ත පන්තිස් වෛතසිකය අවවිසි රූපය නිජාණය යන මෙනෙක් ධර්මයන් මේ ත්‍රිකයට ඇතුළත් කොට නොවදල හෙයින් ශප්පදෙස ත්‍රික නම්.

පරිත්තා රමමණ ත්‍රිකයයි.

14 පරිත්තා රමමණ ත්‍රිකයට අනතුරුව භික්ෂුත්‍රිකයා වදල සේක හෙද, ප්‍රථම පදය—පෙ—නෙවැදැරුමි වේ, —පෙ— පණිතා ධම්ම යනුවෙන් භික්ෂා ලාමකවූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—වෙන් මජ්ඣිමා මධ්‍යම වූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—වෙන්. පණිතා ප්‍රණීතවූ හෙවත් උතුම් වූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—විදුමාන වෙන්. මේ භික්ෂුත්‍රිකයෙහි අභිධෙයාණී හා ස්කන්ධාදිය බෙද වෙන් කිරීම සංකීලිත ත්‍රිකයට සමානය.

භික්ෂු ත්‍රිකයයි

15. භික්ෂු ත්‍රිකයට අනතුරුව මිව්ජන ත්‍රිකය වදලසේක. හෙද, ප්‍රථම—පෙ—නෙවැදැරුමි. ඔවුනතුරෙන්—පෙ— මිව්ජන නියතා ධම්මා යනුවෙහි. තදනනතරව දුතිය—පෙ—සම්මන නියතා ධම්මා යනුවෙහි. තදනනතරව—පෙ—අනියතා ධම්මා යනුවෙහි.

මිව්ජන නියතා, විපරිත සංඝාව ඇති බැවින් චූතිකට අනතුරුව විපාක දීම නියත කොට ඇත්තාවූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—සම්මන නියතා අවිපරිත සංඝාව ඇති හෙයින් තමාගේ පැවත්මට අනතුරුව විපාක දීම ඒකානන කොට ඇත්තාවූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—අනියතා, විපරිත සංඝාව යෙන් හෝ අවිපරිත සංඝාවයෙන් අනෙකානනවූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—මිව්ජනත්‍රික ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාණීයෝ නම්, නියත මිත්‍රාදායකම් වශයෙන් හටගන්නාවූ දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත විතතවිසි සතරෙහි සත්වන ජවනයෝය. මාන දෙස ඉක්කා මව්ජරිය කුකුළුව විවිකිව්ජා වර්ජිත තත්සම්ප්‍රයුක්ත එක්විසි වෛතසිකයෝය. මාතුකානකාදි ආනනනරිය කම්

වශයෙන් පවත්නාවූ දෙසමූලික විතක්විචයෙහි සත්වන ජවන යෝග. පිහි ලොහ දිට්ඨි මාන විවිකිච්ඡා වර්ජිත තත්සමුප්පන්න දෙවිසි චෛතසිකයෝග යන මෙතෙක් ධර්මෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් කෙසේ සිව්වැදූරුම් වේද යත්? මාන විවිකිච්ඡා වර්ජිත පස්විසි චෛතසිකයන් අතුරෙන් වෙදනා නොමෝ වෙදනාස්කන්ධ නම්, ථෙපං අනුසල් සිත් සහ වික්ඛාදාස්ස ස්කන්ධ නම්. මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්. (සෙස්ස සුභමසි.)

සමමනන නියතා ධම්මා යන දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් සතර මාඨි විතකයෝග. තත්සමුප්පන්න සතිස් චෛතසික යෝග යන මෙතෙක් ධර්මෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක්වැදූරුම්. (බෙද වෙන් කිරීම යට කි නැතිත් කල යුතු)

අතීයතා ධම්මා යන තෘතීය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් නියත මිත්‍යාදූෂි වශයෙන් පැවැත්තාවූ දිට්ඨිගත සමුප්පන්න විචි සතරෙහි සතනම ජවන්ත්‍රය පඤ්චානනාහරිය කම් වශයෙන් පැවැති ද්‍රව්‍යාත්මක විචිවයෙහි සතනම ජවන්ත්‍රය සතර මාඨි විතකයෝග යන මොවුන් වර්ජිත කොට ඇති පස් අසු විතකය තත්සමුප්පන්න දෙපණ්ණ චෛතසිකය අටවිසි රූපය නිජාණ්ණය යන මෙතෙක් ධර්මෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙලොස් වැදූරුම්. ධාතු වශයෙන් අටලොස් වැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තුන් වැදූරුම්. (බෙද වෙන් කිරීම සුභමසි.)

මේ ඔබ්බවලි නොමෝ පරමානු ධර්මයන් පද තුනක් කොට වදල හෙයින් ත්‍රික නම්. ථෙපං නිප්පදෙහ ත්‍රික නම්.

මිච්ඡන්ත ත්‍රිකයසි

16 මිච්ඡන්ත ත්‍රිකයට අනතුරුව මහාරමමණ ත්‍රිකය වදලයේක. කෙද ප්‍රථම පදය දුතිය පදය තෘතීය පදයාගේ වශයෙන් හෙවැදූරුම්. එයින් ප්‍රථම පදය පලමු කොට වදල යේක. කෙසේ වදලයේක්ද යත්? මහා රමණා ධම්මා යනු වෙති. තදනනතරව දුතිය පදය වදලයේක. කෙසේ වදල යේක්ද යත්? මහා හෙතුකා ධම්මා යනුවෙනි. තදනනතරව තෘතීය පදය වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්ද යත්? මහාසි

පණිනො බලවා යනුවෙනි. මග්ගාරමණො, මාග්ගම අරමුණු කොට ඇත්තාවූ බලවා--පෙ--සන්ති--පෙ--වෙන්. ඡිග්ගෙනෙකුකා මාග්ගම හේතුකොට ඇත්තාවූ නොහොත් මාග්ගම හේතු ඇත්තාවූ නොහොත් මාග්ගයෙහි පිහිටි හේතු ඇත්තාවූ බලවා--පෙ--සන්ති--පෙ--වෙන්. මග්ගාධිපතීනො, මාග්ගම ආරමභණාධිපති ප්‍රත්‍ය කොට ඇත්තාවූ නොහොත් මාග්ගයෙහි පිහිටි සහජානාධිපති ප්‍රත්‍ය ඇත්තාවූ නොහොත් මාග්ගම සහජානාධිපති ප්‍රත්‍ය කොට ඇත්තාවූ බලවා--පෙ--සන්ති--පෙ--මග්ගාරමණ ක්‍රික ප්‍රථම පදයෙන් අභිධෙය්‍යායීයෝ නම් සෝවාන් මාග්ග අරමුණු කොට ඇත්තාවූ, සෝවාන් පුද්ගලයාගේ මනෝවාරා වර්ජනය සදුණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සතරය කුසලාභි ඥාන සෝවාන් සකාදගාමි මාග්ද්වය අරමුණු කරන්නාවූ සකාදගාමි පුද්ගලයාගේ මනෝවාරා වර්ජනය සදුණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සතරය කුසලාභිඥ සිත්ත සෝවාන් සකාදගාමි අනාගාමි යන මාග්ගය අරමුණු කරන්නාවූ අනාගාමිත් වහන්සේගේ මනෝවාරා වර්ජනය සදුණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සතරය කුසලාභිඥ සිත්ත සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි, අර්හත් යන සතර මාග්ගයට අරමුණු කරන්නාවූ රහතුන් වහන්සේගේ මනෝවාරා වර්ජනය සදුණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා සතරය ක්‍රියාභිඥ සිත්ත චිරති අප්‍රමාණ වර්ජිත තත් සම්ප්‍රයුක්ත තෙතිස් වෛතසිකයෝ යන මෙතෙක් බමිගෝ ලැබෙති. ඒ බමිගෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදෑරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදෑරුම්. ස්කන්ධ වශයෙන් හෙය් සිව් වැදෑරුම් වේදයක්? තෙතිස් වෛතසිකයන් අතුරෙන් වෙදනා තොමෝ වෙදනා ස්කන්ධ නම්. සංඥා තොමෝ සඤ ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත එක්තිස් වෛතසිකයෝ සංස්කාර ස්කන්ධ නම්. මග්ගාරමණික විත්තයෝ එකොළොස් දෙන විඤ්ඤාණස්කන්ධ නම්. මෙය් ස්කන්ධ වශයෙන් සිව් වැදෑරුම්. ආයතන වශයෙන් හෙය් දෙවැදෑරුම් වේදයක්? මග්ගාරමණික විත්තයෝ එකොළොස් දෙන මනායතන නම්. තෙතිස් වෛතසිකයෝ බලායතන නම්. මෙය් ආයතන වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. ධාතු වශයෙන් හෙය් දෙවැදෑරුම් වේද යක්? මග්ගාරමණික විත්තයෝ එකොළොස් දෙන මනෝවිඤ්ඤාණ ධාතු නම්. තෙතිස් වෛතසිකයෝ බව්වධාතු නම්. මෙය් ධාතු වශයෙන් දෙවැදෑරුම්. සත්‍ය වශයෙන් මග්ගාරමණික විත්තයෝ එකොළොස් දෙන හා තත් සම්ප්‍රයුක්ත තෙතිස් වෛතසිකයෝ දුක්ඛසත්‍ය නම්. මෙය් ආර්‍ය සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදෑරුම්.

මහා හේතුකා බලමායන දුතිය පදයාගේ ප්‍රථම අළු විකල්පයෙන් ලැබිය යුතු අභිධේයානීයෝ නම්, මාගී සිත් සතරය මාගීඛන වර්ජිත තත් සම්ප්‍රසුතත අවවිසි වෛතසිකයෝ ලැබෙති. දුතිය අළු විකල්පයෙන් මාගී සිත් සතර හා තත් සම්ප්‍රසුතත අමොහ වජ්ජිත පන්තියේ වෛතසිකය ලැබෙති. තෘතීය අළු විකල්පයෙන් සතර මාගී විතතය හා තත් සම්ප්‍රසුතත අලොභ අදොස වජ්ජිත සුතියේ වෛතසිකයෝ ලැබෙති. ඒ බමිගෝ සකඛු වශයෙන් සිව් වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් දෙවැදූරුම්, සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම්, සකඛු වශයෙන් කෙසේ සිව් වැදූරුම් වේදයත්? සතිය වෛතසිකයන් අතුරෙන් වේදනා නොමෝ-පෙ- සතර මාගී විතතය විඤ්ඤාණ සකඛු නම්, ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේදයත්? සතර මාගී විතතය මනායතන නම්, සතිය වෛතසිකය බලමායන නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්, බාහු වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේදයත්? සතර මාගී විතතය මනොවිඤ්ඤාණ බාහු නම්, සතිය වෛතසිකය බලම බාහු නම්. මෙසේ බාහු වශයෙන් දෙවැදූරුම්, සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ එක් වැදූරුම් වේදයත්? සතර මාගී විතතයන් සමඟ යෙදුනා වූ සමමාදිට්ඨි ආදි සොවාන් මාගීඛනයෝ අවදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක්-පෙ- අගිත් මාගීඛනයෝ අවදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක් මාගී සත්‍ය නම්. අතිරික්ත මාගීවිතතාත්පාදයෝ එකුත් තිස සත්‍ය විතිර්මුක්ත වේ. මෙසේ ආයතී සත්‍ය වශයෙන් එක් වැදූරුම් වේ.

මහාධිපතිනො බලමා යන තෘතීය පාදයාගේ ප්‍රථම අළු විකල්පයෙන් ලැබිය යුතු අභිධේයානීයෝ නම් සොවාන් මාගීය අධිපති කොට අරමුණු කරන්නාවූ සොවාන් පුද්ගලයාගේ මහා කුසල ඤාණ සම්ප්‍රසුතත සිත්සතරය සොවාන් සකාදගාමි මාගීද්වය අධිපති කොට අරමුණු කරන්නාවූ සකාදගාමි පුද්ගලයාගේ ඤාණ සම්ප්‍රසුතත මහා කුසල් සිත් සතරය සොවාන් සකාදගාමි අනාභාමි මාගීයන් අධිපතිකොට අරමුණු කරන්නාවූ අනාභාමිත් වහන්සේගේ ඤාණ සම්ප්‍රසුතත මහා කුසල් සිත් සතරය සතර මාගීය අධිපති කොට අරමුණු කරන්නාවූ රහතන් වහන්සේගේ මහා ක්‍රියා සිත් සතරය තත් සම්ප්‍රසුතත වීරති අප්‍රමිණ්‍ය වර්ජිත තෙතියේ වෛතසිකය ලැබෙති. දුතිය අළු විකල්පයෙන් විරියාධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන කල්හි විරිය වර්ජිත පන්තියේ වෛතසිකයද විමංඝාධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන කල්හි විමංඝ වර්ජිත පන්තියේ වෛතසිකයද ලැබෙති. තුන්වන අළු විකල්පයෙන් විරිය විමංඝයෝ ලැබෙති. ඒ බමිගෝ සකඛු වශයෙන් සිව් වැදූරුම්.

ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් දෙවැදූරුම්, සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්, සනාථ වශයෙන් කෙසේ සිටි වැදූරුම් වේද යත්? සතිය් වෛතසිකයන් අනුරන් වේදනා නොමො වේදනා ස්කන්ධ නම්. සඤ්ඤා නොමෝ සඤ්ඤා ස්කන්ධ නම්. අතිරික්ත දුකිය් වෛතසිකයෝ සංස්කාරස්කන්ධ නම්. මහා කුසල ක්‍රියා ඤාණ සම්ප්‍රසුත්ත සිත් අට හා සතර මාගී විත්තය ඒඤ්ඤාණ ස්කන්ධ නම් මෙසේ ස්කන්ධ වශයෙන් සිටි වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේද යත්? මහතා රමමණික සිත් දෙද්‍රොස මත්තයත්ත නම්. සතිය් වෛතසිකය බමමයත්ත නම්. මෙසේ ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේද යත්? යපොක්ත දෙද්‍රොස් විත්තය මනෝ විඤ්ඤාණ බාහු නම්. සතිය් වෛතසිකය බමම බාහු නම්. මෙසේ බාහු වශයෙන් දෙවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් කෙසේ දෙවැදූරුම් වේද යත්? ලොකික මාගී රමමණික විත්තයෝ අටදෙන හා තෙතිය් වෛතසිකය දුක්ඛ සත්‍ය නම්. සතර මාගී සම්ප්‍රසුත්ත සොවොන් මාගීභගයෝ අටදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක් -පෙ- අතීන් මාගීභගයෝ අටදෙන එක් වරක් සත්දෙන සතර වරක් මාගී සත්‍ය නම්. අතිරික්ත මාගී විත්තොත්පාදයෝ එකුත් නිස සත්‍ය විනිර්මුක්ත වේ. මෙසේ ආයතී සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදූරුම්. මේ ශබ්දවලී නොමෝ පරමානී බමියන් පද තුනක් කොට වදල හෙයින් ත්‍රික නම්. මුල් පෙදින් ලබන ලද නම් ඇති හෙයින් අදිලබ්ධ නාම ත්‍රික නම්. මාගීය අරමුණු නොකරන්නාවූ දෙද්‍රොස් අකුසල්ය. මනොද්වාර වස්ත වර්ජිත සත්‍යද්‍රොස් අනෙතුක සිත්ය ඤාණ සම්ප්‍රසුත්ත මහා කුසල මහා ක්‍රියා වර්ජිත කාම ශෝභණ සිත් සොද්‍රොසය අතිඤ් දෙසිත වර්ජිත මහග්ගත සිත් සත් විසයය. එල සිත් සතරය තත් සම්ප්‍රසුත්ත දෙපණස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිවිණිය යන මෙතෙක් බමියන් මේ ත්‍රිකයෙන් බැහැර කොට වදල හෙයින් සප්පදෙස ත්‍රික නම්.

මහාරමමණ ක්‍රියායම්

17 මහතා රමමණ ත්‍රිකයට අනතුරුව උප්පන්නත්‍රිකය වදලයේක. හෙද ප්‍රථම පදය-පෙ-උප්පාදිනො ඛමමා යනුවෙනි.

උප්පන්නා උප්පාදි සිති හංගගත ඝණත්‍රයට පැමිණෙමින් පවත්නාවූ ඛමමා-පෙ-සනති-පෙ-අනුප්පන්නා උප්පාදි ස්සිති හංග සබ්බාත ඝණත්‍රයට නොපැමිණියාවූද, ඒ ඝණත්‍රයට පැමිණෙමින් නොපවත්නාවූද ඛමමා-පෙ-සනති-පෙ-උප්පාදිනෝ උප්පාදි ස්සිති හංග සබ්බාත ඝණත්‍රයට පැමිණීම ස්වභාව කොට ඇත්තාවූ ඛමමා-පෙ-සනති-පෙ-

උප්පන්නත්‍රික ප්‍රථමපදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් උත්පාදයිති භංග යකිත්‍යාන ඤාණත්‍රයට පැමිණෙමින් පවත්නා ප්‍රත්‍යක්ෂපනත කාලික එකුත් අනු විතතය දෙපණ්ණි වෛතසිකය අවච්ඡි රූපය ලැබෙති. (ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙද්‍රොණ වැද්දුරුම්. ධාතු වශයෙන් අවද්‍රොණ වැද්දුරුම්. සත්‍යවශයෙන් තෙවැද්දුරුම්. (බෙද වෙන්කිරීම සුගමයි).)

අනුප්පන්නා ධර්මා යන දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙද්‍රොණ අකුසල්ලය විසි ක්‍රියා සිතය. තත් සම්ප්‍රසුතත දෙපණ්ණි වෛතසිකය විතතර් රූප සත්‍යද්‍රොණය සාතුර් රූප පස ද්‍රොණය ආහාරර් රූප තුද්‍රසය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (ඔවුන්ගේ ස්කන්ධ ආදිය බෙදීම උපාදිණත්‍රික දුතිය පදයට සමාණයි.)

උප්පාදිනො ධර්මා යන තෘතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සතියි විපක විතතය තත් සම්ප්‍රසුතත අවච්ඡි වෛතසිකය විසිකමිථ රූපය ලැබෙති. (ඒ ධර්මයන්ගේ ස්කන්ධාදිය බෙද වෙන් කිරීම උපාදිනත්‍රික ප්‍රථම පදය හා සමාණයි.) මේ ශබ්දවලී තොමෝ පරමාභී ධර්මයන්-පෙ-ත්‍රික නම්. මුල් පෙදින් ලබන ලද-පෙ-ආදිලබ්ධි නාම ත්‍රික නම්. නිජාණ පරමාභී ධර්මය මේ ත්‍රිකයෙන් බැහැර කොට වදල හෙයින් සප්පදෙසත්‍රික නම්.

උප්පනන ත්‍රිකයයි

18 උප්පනන ත්‍රිකයට අනතුරුව අතීත ත්‍රිකය වදලගේක හෙද ප්‍රථම පදය-පෙ-පවුප්පනනා ධර්මා යනුවෙනි.

අතීතා උත්පාදදි ඤාණත්‍රයට පැමිණි ඉක්ම ගියාවූ ධර්මා-පෙ-සන්නි-පෙ-අනාගතා උත්පාදදි ඤාණත්‍රයට නොපැමිණී යාවූ මත්තෙති පැමිණෙනු ලබන්නාවූ (ධර්මා සන්නි) පවුප්පන්නා (ප්‍රත්‍යයක් ඇතිවූ කල්හි) උත්පාදදි ඤාණත්‍රයට පැමිණෙමින් පවත්නාවූ ධර්මා-පෙ-සන්නි-පෙ-අතීතත්‍රික ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ඉපිද කිරුබවූ එකුත් අනු විතතය දෙපණ්ණි වෛතසිකය අවච්ඡි රූපය ලැබෙති. (ඔවුන්ගේ ස්කන්ධාදිය බෙදීම සුගමයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් මතු උපදිනු ලබන්නාවූ එකුත් අනු විතතය දෙපණ්ණි වෛතසිකය අවච්ඡි රූපය ලැබෙති. (ස්කන්ධාදිය බෙද වෙන් කිරීම සුගමයි.)

පවුප්පනනා ධර්මා තෘතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් උත්පාදදි ඤාණත්‍රයට පැමිණෙමින් පවත්නාවූ එකුත් අනු විතතය දෙපණ්ණි වෛතසිකය අවච්ඡි රූපය ලැබෙති. (ඔවුන්ගේ

ස්කන්ධ ආදිය බෙදා වෙන් කිරීමද සුභමයි.) මේ ශබ්දවලි නොමෝ -පෙ- ත්‍රික නම්. මුල් පෙදින් -පෙ- ආදිලබ්ධිනාම ත්‍රික නම්. තිළින පරමානු බලය මේ ත්‍රිකයට ඇතුළත්කොට නොවද්‍ර බැවින් සප්පදෙස ත්‍රික නම්.

අතිත ත්‍රිකයයි

19 අතිතත්‍රිකයට අනතුරුව අතිතා රමමණත්‍රිකය වද්‍රුණේක. හෙද ප්‍රථම පදය -පෙ- පව්වුප්පනනා රමමණා බමමා යනුවෙනි.

අතිතා රමමණා ඉපිද නිරුද්ධවූ බලයන් අරමුණු කොට පවත්නා බමමා -පෙ- සනති -පෙ- අනාගතා රමමණා අනාගත කාලික බලයන් අරමුණු කොට පවත්නා බමමා -පෙ- සනති -පෙ- පව්වුප්පනනා රමමණා ප්‍රත්‍යක්ෂන්ත කාලික බලයන් අරමුණු කොට පවත්නා බමමා -පෙ- සනති -පෙ-

අතිතා රමමණා බමමා යන ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෝධානීයෝ නම්, අතිත බලයන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ විඤ්ඤානිකායනන නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන සිත් සහ තත් සම්ප්‍රසූතත සමතිස් චෛතසිකය අතිත බලයන් අනේකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ කාමර්චන එකුත්තිස මනෝවාර වර්ජන විතතය තදුරමණ එකොලොස අභිඥදෙසිත තත් සම්ප්‍රසූතත විරති අප්‍රමණ්‍ය වර්ජිත සත්සාලිස් චෛතසිකය ලැබෙති. ඒ බලයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැදුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදුරුම්. ධාතු වශයෙන් දෙවැදුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැදුරුම්. (බෙදා වෙන්කිරීමේ සුභමයි.)

අනාගතා රමමණා බමමා යන ද්විතීය පදයාගේ අභිබෝධානී-යෝ නම්, අනාගත බලයන් අනේකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ මනෝවාර වර්ජනය කාමර්චන එකුත්තිස තදුරමණ එකොලොස අභිඥදෙසිත තත් සම්ප්‍රසූතත අප්‍රමණ්‍ය වර්ජිත සම්පණ්‍ය චෛතසිකය යන මෙනෙක් බලයෝ ලැබෙති. (මවුන් බෙදා වෙන්කිරීමේ ප්‍රථම පදය මෙකි.)

පව්වුප්පනනා රමමණා බමමා යන තෘතීය පදයාගේ අභිබෝධානීයෝ නම් ප්‍රත්‍යක්ෂන බලයන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ දෙපස්විඤ්ඤාණය මනෝධාතු ත්‍රිකය තත් සම්ප්‍රසූතත චෛ, පිති, විජය, වර්ජිත, අණ්‍ය සමාන චෛතසික දසය ප්‍රත්‍යක්ෂන බලයන් අනේකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ මනෝවාර වර්ජනය කාමර්චන එකුත්තිස තදුරමණ එකොලොස අභිඥදෙසිත තත් සම්ප්‍රසූතත අප්‍රමණ්‍ය

වර්ජන සමපණ්ණය වෛතසිකය ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සිව්වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. ධාතු වශයෙන් අටවැද්දුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දෙවැද්දුරුම්. (බෙද වෙන් කිරීම සුභමයි.)

මේ සබ්බවලි නොමෝපෙයුත්තිකනම්. මුල් පෙදින්—පෙ— ආදීලබ්ධතාම ත්‍රික නම්. ප්‍රඥප්ති ධර්මයන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ අභිඥවය වර්ජන රූපාවචර සිත් පසළොස්ස ආකාශානඤ්චායතන ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සිත් සදෙනය තත් සම්ප්‍රසුත්ත වීරතිවර්ජන පන්තිස් වෛතසිකය ප්‍රඥප්ති ධර්මයන් අනේකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ හසිතුප්පාද වර්ජන කාමජවන අටවිසිසය, මනෝචාර වර්ජනය හා අභිඥදෙසිත වීරති වර්ජන එකුත්පණ්ණය වෛතසිකය, අප්‍රමාණ ධර්මයන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ ලොකොත්තර සිත් අටය, තත් සම්ප්‍රසුත්ත සතිස් වෛතසිකය අනේකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ ඥාණසම්ප්‍රසුත්ත මහා කුසල් මහා ක්‍රියා විත්තයෝ අටදෙනය. මනෝචාරා වර්ජනය, අභිඥදෙසිතය තත් සම්ප්‍රසුත්ත වීරති අප්‍රමාණ වර්ජන තෙතිස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් මේ ත්‍රිකයෙන් බැහර කොට වදාළ හෙයින් සප්පදෙස ත්‍රික නම්.

අතීතා රමණත්‍රිකයයි.

20 අතීතා රමණත්‍රිකයට අණතුරුව අප්ඛිත්තත්‍රිකය වදාළයේක. හෙද ප්‍රථම පදය පෙයුත්තිකන බහිබාධමමා යනුවෙනි. අප්ඛිත්තා තම සන්නානායෙහි පවත්නාවූ හෙවත් අධ්‍යාත්ම සන්නානායෙහි පවත්නාවූ ධර්මාපෙයුත්තිපෙයුත්ති.

බහිබා බාහ්‍ය සන්නානායෙහි පවත්නා වූ ධර්මාපෙයුත්ති සන්නිපෙයුත්ති.

අඤ්ඤාබහිබා අධ්‍යාත්මිකවුද බාහිරවුද සන්නානායෙහි පවත්නාවූ ධර්මාපෙයුත්ති (සංවිජ්ජනිති) විද්‍යානාවෙන්.

අප්ඛිත්තාධර්මා යන ප්‍රථම පදයෙන් අභිධෙයාඪීයෝනම් අධ්‍යාත්මික සන්නානායෙහි හටගන්නාවූ එකුත් අනුචිත්තය දෙපණ්ණය වෛතසිකය අට විසි රූපය යන මේ ධර්මයෝ ලැබෙති. (මෙහි ස්කන්ධ ආයතන ධාතු සත්‍යයෙන් විභාග කොට දැක්වීම සුභමයි.) දූතිය පදයෙන් අභිධෙයාඪීයෝනම් බාහිර සන්නානායෙහි හටගන්නාවූ එකුත් අනුචිත්තය දෙපණ්ණය වෛතසිකය අට විසි රූපය නිජාණය යන මේ ධර්මයෝ ලැබෙති. (මවුන් බෙදවෙන් කිරීමද සුභමයි.)

තෘතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ගයන් නම් අධ්‍යක්ෂකවුද බාහ්‍ය වුද සන්නානගෙහි හටගන්නා වූ එකුත් අනුවිතය දෙපණේ වෛතසිකය අවවිසි රූපය ලැබෙති. (බෙදු වෙන්කිරීමේදී පෙර ගේ මැයි.) මේ ශබ්දවලිතොමෝ පරමාභී ධර්මයන් පෙළුනු නම්. මුල් පෙදින් පෙළුනු ආදී ලබ්ධිකාම ත්‍රික නම්. සියලු පරමාභී ධර්මයන් මේ ත්‍රිකගෙහි ඇතුලත් කොට වදල හෙයින් නිපපදෙස ත්‍රික නම්.

අප්ඛිතනත්‍රිකයයි.

21 අප්ඛිතනත්‍රිකයට අණතුරුව අප්ඛිතතාරමණත්‍රිකය වදලගේක. හෙද ප්‍රථම පදය පෙළුනු අප්ඛිතතබ්බාරමණා ධර්මා යනුවෙනි.

අප්ඛිතතාරමණා අධ්‍යක්ෂක ධර්මයන් අරමුණුකොට පවත්නාවූ ධර්මා පෙළුනු සන්නිපෙළුනු

බාහිරමණා බාහිර ධර්මයන් අරමුණු කොට පවත් නාවූ ධර්මා පෙළුනු සන්නි පෙළුනු අප්ඛිතත බ්බාරමණා අධ්‍යක්ෂක වුද බාහිර වුද ධර්මයන් අරමුණුකොට පවත්නාවූ ධර්මා පෙළුනු සන්නි පෙළුනු

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්ගයන් නම්, අධ්‍යක්ෂක ධර්මයන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ විඤ්ඤාණ ඤායනන නේවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤා යනන යන විතතයෝ සදෙනය තත් සම්ප්‍රසුතන සමතිත් වෛතසිකය අනෙකානන යෙන් අරමුණුකරන්නාවූ සිව් පනත් කාමා වචර විත්තය අභිඤ් දෙසිතය තත්සම්ප්‍රසුත්ත ඊර්ගා අප්‍රමණය වර්ජිත එකුත් පණත් වෛතසිකය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (බෙදු වෙන්කිරීම සුගමයි.)

දූතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ගයන් නම් බාහිර ධර්මයන් ඒකාන්තයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ ආකාශනඤ්ඤායනන සිත්තුණය අභිඤ් ද්වය වර්ජිත රූපාවචර සිත් පහලොසය ලොකොත්තර සිත් අවය තත් සම්ප්‍රසුතන අවතිත් වෛතසිකය බාහිර ධර්මයන් අනෙකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ කාමසිත් සිව් පණසය අභිඤ්දෙසිතය තත් සම්ප්‍රසුත්ත මාත්සයෝ වර්ජිත එක්පණත් වෛතසිකය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (බෙදු වෙන්කිරීම සුගමයි.)

තෘතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ගයන් නම්, අධ්‍යක්ෂකවුද බාහ්‍යවුද ධර්මයන් අනෙකාන්ත වශයෙන් අරමුණු කරන්නාවූ සිව්පණත්

කාමාවචර චිත්තය අභිඤ්ඤාසිත්තය ඉක්කං මජ්ඣිමනිකායෙ අප්පමඤ්ඤා වජ්ජික අවසාලික චෛතසිකය යන ධර්මයෝ ලැබෙති. (බෙදා වෙන්කිරීම සුභමැයි.)

මේ ඔබ්බවලි තොමෝ—පෙ—ත්‍රිකානම්. මුල් පෙදින්—පෙ—ආදි ලබ්ධිනාමිත්‍රිකානම්. ආකිඤ්චඤ්ඤායතන චිත්තයෝ තිදෙනෙකු. තත්සම්ප්‍රසූතන සමතිස් චෛතසිකය ඔවුන්ට අරමුණු වන නායතිභාව ප්‍රඥප්තිය අරමුණුකරන්නාවූ දෙලොස් අකුසල්ය. මහා කුසල මහා ක්‍රියාවිතයෝ සොලසය මනෝද්වාරාවර්ජිතය අභිඤ්ඤාසිත්තය විරති අප්‍රමණ්‍ය ඊශීයා මාත්සය්ච වර්ජිත පත්සාලික චෛතසිකය අට විසි රූපය නිශීභය යන මෙතෙක් ධර්මයන් මේ ත්‍රිකයෙන් බැහැරකොට වදාලනෙයින් සප්පදෙක ත්‍රිකානම්.

අජ්ඣානාරමමණ ත්‍රිකයයි.

28 අජ්ඣානාරමමණ ත්‍රිකයට අනතුරුව සතිදස්සනත්‍රිකය වදාලෙන්න. හෙද ප්‍රථම පදය—පෙ—අභිදස්සන අප්පටිසා ධම්මා යනුවෙනි.

සතිදස්සනඅප්පටිසා දූකම් සතිතවු හැපිම් සතිතවු නොහොත් දකින ලද්දවු හැටෙකු ලද්දවු නොහොත් දූකම් සතිතව පැවත්තාවු හැපිම් සතිතව පැවත්තාවු ධම්මා—පෙ—සන්ති—පෙ—අභිදස්සනඅප්පටිසා දූකම් රකිතව හැපිම් සතිතව පැවත්තාවු නොහොත් නොදක්නා ලදුව හැටෙකු ලැබුවාවු ධම්මා—පෙ—සන්ති—පෙ—

අභිදස්සන අප්පටිසා දූකම් රකිතවු හැපිම් රකිතවු නොහොත් දූකම්ක් හෝ හැපිම්ක් නැත්තාවු ධම්මා—පෙ—සන්ති—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡායෝනම් වණ්ණායතන සබ්භාන රූප අරමුණු ලැබේ. (එය රූපස්කන්ධනම් රූපා යතන නම්. රූප ධාතු නම්. දුක්ඛසත්‍ය නම්.)

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡායෝ නම් රූපායත්ත වර්ජිත එකලොස් ඔලාරික රූපයෝ ලැබෙති. (ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් රූප ස්කන්ධ නම්. ආයතන වශයෙන් වක්ඛායතන—පෙ—කායා යතන සද්ධායත්ත — පෙ — පොඨාබ්බායත්ත සබ්භාන නවවිධ ආයතනයක් ඇත්තේ එසේම ධාතු වශයෙනුදු නව වැදෑරුම්. එකම දුක්ඛ සත්‍යයයි.)

තෘතිය පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡායෝනම් එකුත් අනු විතතය දෙපණස් චෛතසිකය සුමුම රූප සොලස නිශීභය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඔවුහු ස්කන්ධ වශයෙන් පස් වැදෑරුම්

ආයතන වශයෙන් දෙවදුරුම් සප්ත විඤ්ඤාණ බාහුවම ම බාහුවශයෙන් අවවැදුරුම්. ආයතනවශයෙන් සිව් වැදුරුම්. (බෙද වෙන්කිරීම සහමැයි.) මේ ශබ්දවලිතොමෝ—පෙ—ත්‍රිකනම් මුල් පෙදින්—පෙ—ආදි ලබ්ධිනාම ත්‍රිකනම්. සියලු පරමානු බිම්යන් මෙහිලා වදලහෙයින් නිපාදෙන ත්‍රිකනම්.

සනිදස්සන ත්‍රිකයයි.

මෙතෙකින් ත්‍රික මාතෘකාසන්නය නිමයේය. මේ ත්‍රික මාතෘකාවෙහි චේදනා, විතක්ඛී පරිත්තා, රමමණ, මන්භාරමණ, උපාන්ත, අනිත, අනිතාරමමණ, අඤ්ඤාතාරමමණ යන ත්‍රිකයෝ නවදෙන සපාදෙන ත්‍රිකයෝයි.

ත්‍රිකමාතෘකාවට අනතුරුව දුක්මාතෘකාව වදලයේක. ඒ දුක්මාතෘකාවට හෙතු ගොව්ඤ්ඤාත්මකය, චුලාන්තරදුක්කය, ආසවගො-ව්ඤ්ඤාත්මකය, සංඝරාජාත්මකය, ගන්තොව්ඤ්ඤාත්මකය, මහගොව්ඤ්ඤාත්මකය, යොගගොව්ඤ්ඤාත්මකය, නිවරණගොව්ඤ්ඤාත්මකය, පරාමාසගොව්ඤ්ඤාත්මකය, මහන්තරදුක්කය, උපාදානගොව්ඤ්ඤාත්මකය, කිලෙසගොව්ඤ්ඤාත්මකය, පිට්ඨිදුක්කය, යන මොවුන්ගේ වශයෙන් තෙලෙස් වැදුරුම්. ඔවුනතුරෙන් හෙතුගොව්ඤ්ඤාත්මකය පළමුකොට වදලයේක. හෙද හේතුදුක්කය, සහෙතුදුක්කය, හෙතුසම්ප්‍රසන්නදුක්කය, හෙතුහෙතු සම්ප්‍රසන්නදුක්කය, නහෙතුසහෙතුදුක්කය, යන මොවුන්ගේ වශයෙන් සවැදුරුම්වේ. ඔවුනතුරෙන් හෙතුදුක්කය පළමුකොට වදලයේක. හෙද ප්‍රථම පදය දුකිපදයාගේ වශයෙන් දෙවැදුරුම්. ඔවුනතුරෙන් ප්‍රථම පදය පළමුකොට වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්දයත්? හෙතුබමමා යනුවෙහි තදනන්තරව දුකිප පදය වදලයේක. කෙසේ වදලයේක්දයත්? න හෙතුබමමා යනුවෙහි.

හෙතු හෙතුනම්බු බමමා නිසංතන නිජ්ජව සංභාවබම් කෙනෙක් සන්නි සංවිජ්ජන්ති විදුමානවෙත්.

න හෙතු හෙතුනම් නොවන්නාවු බමමා නිසංතන නිජ්ජව සංභාව බම්කෙනෙක් සන්නි (සංවිජ්ජන්ති) විදුමානවෙත්.

හෙතුබමමා යන ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් ලොභ ද්වේස මෝහ අලොභ අද්වේස අමෝහ යන වෛතසිකයෝ සදෙන ලැබෙත්. ඒ බමියෝ ස්කන්ධ වශයෙන් සංස්කාර ස්කන්ධ නම්. ආයතන වශයෙන් බමිමා යනන නම්. බාහුවශයෙන් බමිම බාහුව නම්. සත්‍යවශයෙන් වනාහි තෙවැදුරුම්. ලොකික සහෙතුක විත්තයන් සමඟ යෙදුනාවු ලොභ වජ්ජිත හේතුහු පස්දෙන දුක්ඛසත්‍යනම්. ලොභය සමුදය සත්‍ය නම් සතර මාගී සම්ප්‍රසන්න අමොහයෝ සතරදෙන මාගීසත්‍යනම්. සතරමාගී සම්ප්‍රසන්න අලොභ අද්වේස දෙදෙන හා ඵල සම්ප්‍රසන්න අලොභ අද්වේස අමොහයෝ සත්‍ය විනිජ්ඣිකනවේ. මෙසේ ආයතනවශයෙන් තෙවැදුරුම්.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝනම් එකුත් අනුවිත්තය ගේතුන් වර්ජිත සංඝාලිඤ්ඤා වෛතසිකය අවිසිරුපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැද්දුරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙදළොස් වැද්දුරුම්. ධාතු වශයෙන් අවදළොස් වැද්දුරුම්. සත්‍ය වශයෙන් තෙවැද්දුරුම්. (බෙද වෙන්කිරීම යටති නසින් දතයුතු මේ ශබ්දවලිතොමෝ පරමාභී ධර්මයන් පදදෙකක් කොට වදලගෙයින් දුක්කම්. මුල් පෙදින් ලබනලද නම් ඇති හෙයින් ආදි ලබනාම දුක්කම්. සියළු පරමාභී ධර්මයන් මේභිලා වදලගෙයින් නිපදෙස දුක්කම්.

හෙතු දුක්කයයි.

2. හෙතු දුක්කයට අනතුරුව සහෙතුක දුක්කය වදලගේක. හෙදපෙදෙවැද්දුරුම්පෙදෙහෙතුකා ධර්මා යනුවෙනි. සහෙතුකා සම්ප්‍රසූත හෙතු ඇත්තාවූ ධර්මපෙදෙහනරි පෙදෙවෙත්.

අහෙතුකා සම්ප්‍රයෝග හෙතු නැත්තාවූ ධර්මපෙදෙහනරි පෙදෙවෙත්.

සහෙතුකා ධර්මා යන ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම්: සහෙතුක සිත් එක්සැත්තුව මොහමුලවයෙහි මෝහය වර්ජිත කොට ඇති දෙපණ්ඨ වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (ඒ ධර්මයන්ගේ සංකෘතිය බෙද වෙන්කිරීම යටති නසින් කලයුත්තේය.)

අහෙතුකා ධර්මා යන විතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම්: අවදළොස් අහෙතුක විතතය තත් සම්ප්‍රසූත ඡන්ද වර්ජිත අන්‍ය සමාන දෙදළොස් වෛතසිකය මෝහමුලවයෙහි යෙදුනාවූ මොහය අවිසිරුපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඔවුන්ගේ ස්කන්ධය බෙද වෙන්කිරීම යටති නසින් කලයුතු. මේ ශබ්දවලි තොමෝපෙදෙක නම්. මුල් පෙදින්පෙදෙ ආදිලබ්ධි නාම දුක්ක නම්පෙදෙකිපදෙස දුක්ක නම්.

සහෙතුක දුක්කයයි.

3. සහෙතුක දුක්කයට අනතුරුව හෙතු සම්ප්‍රසූත දුක්කය වදලගේකපෙදෙහෙතෙස් වදලගේක්දයත්? 1 හෙතු සම්ප්‍රසූතා ධර්මා 2 හෙතු විපසුතතා ධර්මා යනුවෙනි. හෙතු සම්ප්‍රසූතතා ගේතුන් සමග එකොත්පාදදි භාවයෙන් මිශ්‍ර වූ ධර්මපෙදෙහනරිපෙදෙහෙතු විපසුතතා හෙතුන් සමගපෙදෙමිශ්‍ර නොවූ ධර්මපෙදෙමෙහි අභිධේයාභී හා ස්කන්ධය බෙද වෙන්කිරීම සහෙතුක දුක්කය හා සමානයි. සහෙතුක දුක්කයට සමාන වූ මේ දුක්කය කුමක් පිණිස වදලගේක්දයත්? දෙසනා විලාසය නිසාද පුද්ගලාධාරය වශයෙන්ද වදලගේකැයි දතයුතු;

හෙතු සම්ප්‍රයුතන දුක්‍යට අනතුරුව හෙතු සහෙතුක දුක්‍ය වදාලුණේක. හෙද—පෙ—දෙවැන්න. ඔවුන්ගුරෙත්—පෙ— වදාලුණේක. කෙසේ වදාලුණේක්දයත්? 1 හෙතු වෙවබමා, සහෙතුකා ව සහෙතුකාවෙව 2 බමා න ව හෙතු යනුවෙනි.

1. හෙතු වෙව හෙතූනම්වූද සහෙතුකා සහෙතුකනම්වූද බමා—පෙ—සනා—පෙ—සහෙතුකා වෙව සහෙතුකනම්වූද නව හෙතු හෙතුනම් නොවන්නාවූද බමා—පෙ—සනා—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡේදය නම්: මෝහමුලවගෙහි මොහය වර්ජිත කොට ඇති හෙතු බමාගේ සදෙන ලැබෙති. ඔවුන්ගේ ස්කන්ධය බෙදීම හේතු දුක්‍ය ප්‍රථම පදයට සමානයි.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡේදය නම්: සහෙතුක සිත් එක් සැත්තුව හෙතූන් සදෙන වර්ජිතකොට ඇති තත් සම්ප්‍රයුතන සසංලිප් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (ඔවුන්ගේ ස්කන්ධය බෙදා වෙන්කිරීම යටති නසින් සුගමයි.)

ආදිලබ්ධතාම දුක්‍යයි අහෙතුක සිත් අවලොස තත් සම්ප්‍රයුතන වෛතසික දෙලොස මොහමුලවගෙහි මොහය අවපිසි රූපය නිවැරදි යන මෙතෙක් බමාගේ දුක්‍යමුක්තතාකොට වදාල හෙයින් සපයාදෙසදුක්‍යනම්.

හෙතු සහෙතුක දුක්‍යයි.

5. හෙතු සහෙතුක දුක්‍යට අනතුරුව හෙතු හෙතු සම්ප්‍රයුතන දුක්‍ය වදාලුණේක. හෙද—පෙ—කෙසේ වදාලුණේක්දයත්? හෙතූවෙව බමා හෙතු සම්ප්‍රයුතනාව 2 හෙතු සම්ප්‍රයුතනවෙව බමා නවහෙතු යනුවෙනි.

හෙතූවෙව හෙතු නම්වූද හෙතු සම්ප්‍රයුතනාව හෙතුසම්ප්‍රයුතන වූද බමා—පෙ—සනා—පෙ—2 හෙතුසම්ප්‍රයුතනාවෙව හෙතුන් සමක සම්ප්‍රයුතනවූද නවහෙතු හෙතු නම් නොවන්නාවූද බමා—පෙ—සනා—පෙ—මේ දුක්‍ය සතරවන හෙතු සහෙතුක දුක්‍යට කියනලද සියළු අභි විභාග හා සමානයි.

හෙතු හෙතු සම්ප්‍රයුතන දුක්‍යයි.

6. හෙතු හෙතු සම්ප්‍රයුතන දුක්‍යට අනතුරුව නහෙතු සහෙතුක දුක්‍ය වදාලුණේක. හෙද—පෙ—වදාලුණේක. කෙසේ වදාලුණේක්දයත්? නහෙතු බොපන බමා. සහෙතුකාපි, අහෙතුකාපි යනුවෙනි.

න හෙතු බොපන හෙතුනම් නොවන්නාවූද සහෙතුකාපි සහෙතුක නම්වූද බමා—පෙ—සනා—පෙ—

න හෙතු බොපන හෙතු නම් නොවන්නාවූද අහෙතුකාපි අහෙතුකනම්වූද බලමා—පෙ—සනති—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම්: සහෙතුක සිත් එක්සැත්තැව සවිහෙතුන් වර්ජිත සසාලිස් වෛතසිකය ලැබෙති. (ඔවුන් බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි)

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම්: අවලොඤ්ඤා අහෙතුක විතරය තත් සම්ප්‍රසූතන දෙලොඤ්ඤා වෛතසිකය අවච්ඡිද්‍රැපය නිවෘණය යන මෙතෙක් බවටයෝ ලැබෙති. (ඔවුන් බෙද වෙන් කිරීමද යටති නසින් දැනගනු)

න හෙතු බොපන බලමා සහෙතුකාපි අහෙතුකාපි යනුවෙන් පරමාභී බවින් දෙකොටසක් කොට වදාල හෙයින් දුක නම්. දෙපදයෙන් ලබනලද නම් ඇති හෙයින් සම්මුඛික නාම දුක නම්. හෙතු බවටයෝ සදෙන මිට ඇතුළත් කොට නොවදාල බැවින් සප්පදෙස දුක නම්.

න හෙතු සහෙතු දුකයයි.

අවුවාහන වශයෙන් “හෙතුවෙව බලමා සහෙතුකාපි සහෙතුකාවෙව බලමා න ව හෙතු” යන මේ වතුභී දුකය හටගත් තාක් මෙන් ප්‍රථම දුකයෙහි දෙවෙනි දුකයාගේ දෙවෙනි පදය බහා “හෙතුවෙව බලමා අහෙතුකාපි අහෙතුකාවෙව බලමා න ව හෙතු” යන දුකයක්ද විසුරුවන්නේය. ඒ දුකයෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම්, මොහමුලික දෙසිනෙහි මොහවෛතසිකය ලැබේ.

අහෙතුකාවෙව බලමා න ව හෙතු යන ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම්: අහෙතුක සිත් අවලොඤ්ඤා ඡන්දවර්ජිතවූ අන්‍යසමාන දෙලොඤ්ඤා වෛතසිකය අවච්ඡිද්‍රැපය නිවෘණය යන මොව්හුයි. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි) මේ දුකයෙහි සහෙතුක සිත් එක්සැත්තැවය මොහමුලික දෙසිනෙහි මොහය හැර දෙපණ්ණි වෛතසිකය යන මොවුන් මේ දුකයෙන් බැහරවූ හෙයින් සප්පදෙස දුක නම්.

පළමුවෙනි දුකයාගේ හා තුන්වෙනි දුකයාගේ ප්‍රථම පදය බහා “හෙතුවෙව බලමා හෙතු සමපසුතතාව හෙතුසමපසුතතාවෙව බලමා න ව හෙතු” යන පස්වෙනි දුකය හටගන්නාක්මෙන් ප්‍රථම දුකයෙහි තුන්වන දුකයාගේ දෙවෙනි පදය බහා “හෙතුවෙව බලමා හෙතුවිපසුතතාව හෙතුවිපසුතතාවෙව බලමා න ව හෙතු” යන දුකයක්ද විසුරුවන්නේය. ඒ දුකයෙහි පද්ධියෙන් විභාගය හෙතුවෙව බලමා අහෙතුකාපි අහෙතුකාවෙව බලමා න ව හෙතු යන දුකයට සමානයි.

න හෙතු ධර්මා සහෙතුකාපි අහෙතුකාපි. යනුවෙන් වදාළ යුත්තේ නමුදු සද්දශික අත්‍යාවශ්‍යතා හොඳින් යන පරිභාෂාක්‍රමයට අනතුරුව බොපන යන ශබ්දයෙන් අධික කොට දෙශනාකළ බැවින් ඒ බොපන යන ශබ්දය කරුණකොටගෙන දක්නාලද්දවුද අතිරේක දුක්‍ය සමූහයා අතුරෙන් අනිකර්මාන්තය වශයෙන් දෙවෙනි දුක්‍යයෙහි ප්‍රථම දුක්‍යයෙන් දෙවෙනි පදය බහා න හෙතු ධර්මා සහෙතුකාපි අහෙතුකාපි යන යවැති දුක්‍යය වන්නාක් මෙන් තුන් වෙනි දුක්‍යයෙහි ප්‍රථම දුක්‍යයෙන් දෙවෙනි පදය බහා න හෙතු ධර්මා හෙතු සම්පයුත්තාපි හෙතු විපයුත්තාපි යන දුක්‍යයක්ද විය යුත්තේය.

ඒ දුක්‍යයෙන් පද්‍යායෝ හා සියලු විභාගය න හෙතු ධර්මා සහෙතුකාපි යන දුක්‍යයට සමානයි.

දෙවෙනි දුක්‍යයෙහි ප්‍රථම දුක්‍යයෙන් ප්‍රථම පදය බහා හෙතු ධර්මා සහෙතුකාපි අහෙතුකාපි යන දුක්‍යයක්ද විය යුත්තේය. ඒ දුක්‍යයෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අතිධෙයායීයෝ නම්, මොහමුලික දෙසිතෙහි මොහය හැර ඡට්ඨෙතුහුයි. එම දුක්‍යයෙහි දුතිය පදයෙන් අතිධෙයායීයෝ නම් මොහමුලික දෙසිතෙහි මොහයයි. (යක්‍යාදිය බෙදීම සුභමයි.)

මේ දුක්‍යයෙහි එකුත්තුවක් විතරය ඡට්ඨ හෙතූන් වර්ජිත කොට ඇත්තාවූ සසාලිත් ඡෛතසිකය අවිච්ඡිද්‍රාපය නිවාරණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් ඇතුළත් නොවූ හෙයින් සප්පදස දුක්‍ය නම්.

මුලටිකාන්තය වශයෙන් තුන්වෙනි දුක්‍යයෙහි ප්‍රථම දුක්‍යයෙන් ප්‍රථම පදය බහා "හෙතු ධර්මා හෙතු සම්පයුත්තාපි හෙතු විපයුත්තාපි යන දුක්‍යයක්ද විය යුත්තේය. ඒ දුක්‍යයෙහි සියලු අනි විභාගය හෙතු ධර්මා සහෙතුකාපි අහෙතුකාපි" යන දුක්‍යයට සමානයි.

අනුටිකාන්තය වශයෙන් ප්‍රථම දුක්‍යයෙහි දෙවෙනි දුක්‍යයෙන් ප්‍රථම පදය බහා "සහෙතුකා ධර්මා හෙතුපි න හෙතුපි" යන දුක්‍යයක්ද විය යුත්තේය. ඒ දුක්‍යයෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අතිධෙයායීයෝ නම්, මොහමුලික දෙසිතෙහි මොහය හැර අවශෙෂ ඡට්ඨෙතුහුයි.

දුතිය පදයෙන් අතිධෙයායීයෝ නම්, සහෙතුක එක් සැත්තාවක් විතරය ඡට්ඨෙතුන් වර්ජිත කොට ඇත්තාවූ සසාලිත් ඡෛතසිකය යන මොව්වුයි. යක්‍යායන්තා ධාතු සත්‍ය වශයෙන් බෙදීම යටති නසින් දතයුතු.

මේ දුකය වනාහි මුල් පෙදින් නම් ලත් හෙයින් ආදිලබ්ධිනාම දුක නම්. අටලොස් අහෙතුක චිත්තය තත් සම්ප්‍රසූතා දෙලොස් වෛතසිකය මොහමුලික දෙසිනෙහි මොහය අටවිසිරූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් ඇතුලත් නොවූ බැවින් සප්තදෙස දුක නම් වෙයි.

ප්‍රථම දුකයෙහි දෙවෙනි දුකයාගේ දෙවෙනි පදය බහා “අහෙතුකා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි” යන දුකයක්ද විය යුත්තේය.

ඒ දුකයෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම්, මොහ මුලික දෙසිනෙහි මොහයයි. දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම්, අටලොස් අහෙතුක චිත්තය තත් සම්ප්‍රසූතා දෙලොස් වෛතසිකය අටවිසිරූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝයි. (ඔවුන්ගේ ස්කන්ධාදිය බෙදීම යටති නාමයයි.)

මුල් පෙදින් නම් ලත් හෙයින් ආදිලබ්ධිනාම දුක නම්. සහෙතුක සිත් එක්සැත්තැව මොහමුලවයෙහි මොහය වර්ජිත දෙපණ්ඨ වෛතසිකය මෙහි ඇතුලත් නොවූ හෙයින් සප්තදෙස දුක නම්.

ප්‍රථම දුකයෙහි තුන්වෙනි දුකයාගේ ප්‍රථම පදය බහා “හෙතු සම්ප්‍රසූතා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි” යන දුකයක්ද විය යුතුයි.

ඒ දුකයෙහි සියලු අජී විභාග සහෙතුකා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි යන දුකයට සමානයි.

ප්‍රථම දුකයෙහි තෘතීය දුකයාගේ විතිය පදය බහා හෙතුච්ඡායා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි යන දුකයක්ද විය යුතුයි. ඒ දුකයාගේ සියලු අජී විභාගය අහෙතුකා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි යන දුකයට සමානයි.

හෙතු ගොච්ඡක අජී වංශිනාව නිමිසෙයි.

හෙතු ගොච්ඡකයට අනතුරුව චුලනිකර දුකය වදාළයේක. හෙද සප්තව්‍යය දුකය, සංඛත දුකය, සතිදස්සන දුකය, සප්තවිස දුකය, රූපි දුකය, ලොකීය දුකය, කෙනාවිවිඤ්ඤාය දුකය යන මොවුන්ගේ වශයෙන් සත්වැදූරුම් වේ.

ඔවුන් අතුරෙන් සප්තව්‍යය දුකය පළමු කොට වදාරනලදී. කෙසේ වදාළේද යත්? සප්තව්‍යයා ධම්මා අප්පව්‍යයා ධම්මා යනුවෙනි.

1. සප්තව්‍යයා කම් චිත්ත සෘතු ආහාර යන වතුර්විධ හෙතු වෙන් හටගන්නාවූ ධම්මා පෙසසනති පෙස අප්පව්‍යයා එකී වතුර්විධ හේතූන් නැත්තාවූ ධම්මා පෙසසනති පෙස

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම්, එකුත් අනුචිත්තය දෙපණ්‍යේ වෛතසිකය අවවිසිරූපය ලැබෙති. (මවුන් බෙදා වෙන්කිරීම යටති නයමැයි.)

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම්, නිජාණ ධර්මය ලැබේ. එය ස්කන්ධ විනිර්මුක්තයි. ධර්මායතන ධර්මවාතූ නිරෝධ සත්‍යය නම් ලබයි.

ආදිලබ්ධිනාම දුක් නමුදු නිපාදනය දුක් නමුදු වෙයි.

සප්පව්වය දුක්කයයි.

2. සප්පව්වය දුක්කයට අනතුරුව සංඛත දුක්කය වදල සේක. කෙසේ වදලසේක්ද යත්? සංඛතාධිමමා අසංඛතාධිමමා යනුවෙනි.

සංඛතා කම් විත්ත සෘතු ආභාර යන වතුර්විධ ප්‍රත්‍ය ධර්මයන් විසින් සකස් කරනලද්දවූ ධර්මා ඥාපෙසසන්තිඥාපෙස

අසංඛතා එකී වතුර්විධ ප්‍රත්‍ය ධර්මයන් විසින් සකස් නොකරන ලද්දවූ ධර්මා ඥාපෙසසන්තිඥාපෙස මේ දුක්කයෙහි සියලු විසතර විභාග සප්පව්වය දුක්කය මෙනි.

සංඛතදුක්කයයි.

3. සංඛත දුක්කයට අනතුරුව සතිදස්සන දුක්කය වදල සේක. කෙසේ වදලසේක්ද යත්? සතිදස්සනාධිමමා අතිදස්සනාධිමමා යනුවෙනි.

සතිදස්සනා දැකීම් සතිනවු (නොහොත්) දැකීම් සතිනව හට ගන්නාවූ (ධර්මාසන්නි)

අතිදස්සනා දැකීම් රතිනවු (නොහොත්) දැකීම් රතිනව හට ගන්නාවූ (දර්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් එකම රූපාරම්භණය ලැබේ.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් එකුත් අනු චිත්තය දෙපණ්‍යේ වෛතසිකය රූප අරමුණවජ්ජිත සන්විසි රූපය නිජානක ලැබෙති. මේ දුක්කයෙහි සියලු විසතර විභාග යටති නයමැයි.

සතිදස්සන දුක්කයයි.

4. සතිදස්සන දුක්කයට අනතුරුව අප්පටිස දුක්කය වදලසේක. කෙසේ වදලසේක්ද යත්? සප්පටිසාධිමමා අප්පටිසාධිමමා යනුවෙනි.

සප්තවිසා හැපිම් සතිතවු නොහොත් හැපිම සමග හටගන්නා වු බමමා, පෙ, සනි, පෙ

අප්තවිසා හැපිම් රහිතවු නොහොත් හැපිම සමග හට නොගන්නා වු බමමා, පෙ, සනි, පෙ

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ඕලාරික රූප දෙපණ්ණි ලැබෙති. ඒ බම්මේ රූපසකුනි නම්. ආයතන වශයෙන් දසවැදූරුම්. බාහු වශයෙන් දසවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් දුක්ඛ සත්‍ය නම්. (බෙදිම් සුභමසි)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකුත් අනුචිත්තය දෙපණ්ණි වෛතසිකය සුබ්බරූප සංග්‍රහ නිව්‍යානාය ලැබෙති. ඕවිහු ස්කන්ධ වශයෙන් පස්වැදූරුම්. ආයතන වශයෙන් දෙවැදූරුම්. බාහුවශයෙන් අටවැදූරුම්. සත්‍ය වශයෙන් සිව්වැදූරුම්. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමසි) ආදිලබ්ධිනාම දුක්ඛ නම්. නිප්පදෙස දුක්ඛ නම්.

සප්තවිස දුක්ඛයයි

5. සප්තවිස දුක්ඛට අනතුරුව රූපි දුක්ඛ වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත්? රූපිනො බමමා අරූපිනො බමමා යනු වෙති. රූපිනො ශිතොභණ්ඩාදි විරෝධ ප්‍රත්‍යයන් හේතුකොට ගෙන විකාරවන ස්වභාව ඇත්තාවු පෙ, සනි, පෙ

අරූපිනො ශිතොභණ්ඩාදිය කරණකොටගෙන විකාර නොවන ස්වභාව ඇත්තාවු බමමා, පෙ, සනි, පෙ

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම්- අර්ථසිරූපයෝ ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකුත් අනු චිත්තය දෙපණ්ණි වෛතසිකය නිව්‍යානාය ලැබෙති. (මේ දුක්ඛයෙහි සියලු විසාර විභාග යටති නිසින් දතයුතුයි)

රූපිදුක්ඛයයි.

6. රූපි දුක්ඛට අනතුරුව ලොකීය දුක්ඛ වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත්? ලොකීයා බමමා ලොකුභවාරා බමමා යනුවෙනි.

ලොකීයා වෘත්තදුක්ඛ සංඛ්‍යාත සංසාර ලෝකයෙහි පවත්නාවු නොහොත් තෘණාදුජ්වී සංඛ්‍යාත උපාදානයන්ට අරමුණු වු බමමා-පෙ-සන්ති-පෙ-ලොකුත්තරා සංසාර වෘත්තදුක්ඛයෙන් එතරවෙමින් පවත්නාවුද එතරවුද නොහොත් උපාදානයන්ට අරමුණු නොවන්නාවුද බමමා-පෙ-සන්ති-පෙ-

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකික සිත් එක්අසුච තත් සම්ප්‍රසක්ත දෙපණ්ණි වෛතසිකය අටවිසිරූපය ලැබෙති. (ඔවුන්ගේ සකුකාදිය බෙද වෙන්කිරීම සුභමසි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ග්‍යෝනම් ලොකොත්තර සිත්
අවතත් සම්ප්‍රසන්න සතිස් වෛතසිකය චිථාණය ලැබෙති.
(ස්කන්ධාදිය බෙදා වෙන්කිරීම සුභමයි.) සෙස්ස පෙරමෙති.)-:

ලොකිය දුකයයි

7 ලොකියදුකයට අනතුරුව කෙනෙහි විඤ්ඤායා දුකය
වදායෙක. කෙසේ වදායෙක්දයත්? කෙනෙහිවිඤ්ඤායා ධම්මා
කෙනෙහිනවිඤ්ඤායා ධම්මායනුවෙති. කෙනෙහිවිඤ්ඤායා යම්
කිසි විඤ්ඤාණයකින් දග හැකි වූ බමමා—පෙ—සන්නි—පෙ—
කෙනෙහිනවිඤ්ඤායා යම්කිසි විඤ්ඤාණයකින් නොදතහැකිවූ
බමමා—පෙ—සන්නි—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්ග්‍යෝනම් එකුත් අනුචිත්තය
දෙපණස් වෛතසිකය අවිසිරුපය නිථානය යන මෙතෙක්
බමයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ග්‍යෝනම් යම්කිසි විඤ්ඤාණයකින්
නොදතහැකිවූ—එකුත් අනුචිත්තය දෙපණස් වෛතසිකය
අවිසිරුපය නිථානය යන මෙතෙක් බමයෝ ලැබෙති. (මේ
දුකයෙහි සියලු විසාර විභාග යටති නයමැයි.)

කෙනෙහිවිඤ්ඤායා දුකයයි.

වුලලනතර දුකයාගේ විසාරභී වණිණාව නිමයෙයි.

වුලලනතර දුකයට අනතුරුව ආසව ගොව්‍යකය වදායෙක.
කෙද ආසවදුකය, ආසවදුකය, ආසවගම්පසුත්තදුකය, ආසවසාසව
දුකය, ආසව ආසවගම්පසුත්ත දුකය, ආසව විජ්ජ සුත්ත දුකය
යන මොවුන්ගේ වශයෙන් සැවැදුරුම්. ඔවුනතුරෙන් අසාවදුකය
පලමුකොට වදායෙක. කෙසේ වදායෙක්දයත්? ආසවා බමමා
නො ආසවා බමමා යනුවෙන් ආසවා ආසව නම් වූ නොහොත්
භූමි වශයෙන් හවාග්‍රය දක්වාද බමි වශයෙන් ගොත්‍ර භූචිත්තය
දක්වාද වහනය වෙමින් පවත්නාවූ නොහොත් බොහෝකල්
පිළිඹු වූ මේරයක් වැනි වූ බමමා—පෙ—සන්නි—පෙ—

නො ආසවා භූමි වශයෙන් හවාග්‍රය දක්වාද බමි වශයෙන්
ගොත්‍රභූ චිත්තය දක්වා වහනය නො වෙමින් පවත් නා වූ
නොහොත් බොහෝ කල් පිළිඹු වූ මේරයක් වැනි නොවූ
නොහොත් ආසව නම් නොවන්නාවූ බමමා—පෙ—සන්නි—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්ග්‍යෝනම් ලොහ දිට්ඨි මොහ
යන වෛතසිකයෝ නිදෙන ලැබෙති. (ස්කන්ධාදිය බෙදා
වෙන්කිරීම සුභමයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ශ්‍යෝනම් එකුත් අනුවත්තය ආසව ධම්ම වර්ජිත එකුත් පණස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධම්මෝ ලැබෙති. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි.)

ආදි ලබ්ධි නාම දුක් නමුදු නිප්පදෙය දුක් නමුදු වෙයි.

ආසව දුක්ඛයයි

2 ආසව දුක්ඛයට අනතුරුව ආසව දුක්ඛය වදාලයේක. කෙසේ වදාලයේක්ද යත් ආසවාධම්මා අනාසවා ධම්මා යනුවෙනි.

ආසවා ආශ්‍රවයන්ට අරමුණු වූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—

අනාසවා ආශ්‍රවයන්ට අරමුණු නොවූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්ශ්‍යෝනම්, ලෝකික සිත් එක්අසුව තත් සම්ප්‍රසන්න දෙපණස් වෛතසිකය අටවිසිරූපය ලැබෙති. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ශ්‍යෝනම්, ලෝකොත්තර සිත් අට තත් සම්ප්‍රසන්න සතිස් වෛතසිකය නිජාණය ලැබෙති. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි.)

ආදි ලබ්ධි නාම දුක් නමුදු නිප්පදෙය දුක් නමුදු වෙයි.

ආසව දුක්ඛයයි.

3 ආසව දුක්ඛයට අනතුරුව ආසව සම්පසන්න දුක්ඛය වදාලයේක. කෙසේ වදාලයේක්ද යත්? ආසව සම්පසන්නාධම්මා, ආසව විපසන්නා ධම්මා යනුවෙනි.

ආසව සම්පසන්නා ආශ්‍රව ධම්මයන් සමග ඒකොත්පාදදි භාවයෙන් මිශ්‍ර වූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—

ආසව විපසන්නා ආශ්‍රවධම්මයන් සමග එකොත්පාදදි භාවයෙන් මිශ්‍ර නො වූ ධම්මා—පෙ—සනති—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්ශ්‍යෝනම් දෙළොස් අකු සල් සිත්ය. වෙළ මූල මෝහ මූලයන්හි මෝහය වර්ජිත සත්විසි වෛතසිකය ලැබෙති (ස්කන්ධාදිය බෙදීම සුභමයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්ශ්‍යෝනම් දෙළොස් අකුසල් සිත් වර්ජිත කොට ඇති සත්සූත්තූ විත්තය තත් සම්පසන්න අටතිස් වෛතසිකය වෙළ මූල මෝහ මූලයන්හි යෙදුනු මෝහය අටවිසි රූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධම්මෝ ලැබෙති. ස්කන්ධාදිය බෙදීම යට කිනසින් දතයුතු.

ආදි ලබ්ධි නාම දුක්ඛයයි. නිප්පදෙය දුක්ඛයයි.

ආසව සම්පසුකතදුකයයි

4 ආසවසම්පසුකත දුකයට අනතුරුව ආසවසාසව දුකය වදලුයේක. කෙසේ වදලුයේක්ද යත්? ආසවාලෙව ධම්මා සාසවාල සාසවාලෙව ධම්මා නොව ආසවා යනුවෙනි.

ආසවාලෙව ආසවනම් වූ ද සාසවාල ආශ්‍රව ධර්මයන්ට අරමුණු වූ ද ධර්මය—පෙ—සන්නි—පෙ—

සාසවාලෙව ආශ්‍රව ධර්මයන්ට අරමුණු වූ ද නොව ආසවා ආශ්‍රව නම් නොවූ ද (ධර්මය—සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝනම් ලොහ දිට්ඨි මොහ යන ආශ්‍රව ධර්මයෝ නිදෙන ලැබෙති. (ස්කන්ධාදිය බෙද වෙන්කිරීම සුගමයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝනම් ලොකික සිත් එක් අසුව ආශ්‍රව ධර්ම වර්ජිත එකුත් පණස් චෛතසිකය අවච්ඡි රූපය ලැබෙති. (බෙද වෙන්කිරීම සුගමයි.)

ආදි ලබ්ධිනාම දුකයයි. ලොකොත්තර ධර්ම ඇතුලත් නොකොට වදලුගෙයින් සප්පදෙක දුකනම්.

ආසව සාසව දුකයයි.

5 ආසව සාසව දුකයට අනතුරුව ආසව ආසව සම්පසුකත දුකය වදලුයේක. කෙසේ වදලුයේක්ද යත්? ආසවාලෙව ධම්මා ආසවසම්පසුකතාව ආසව සම්පසුකතාවෙව ධම්මා නොව ආසවා යනුවෙනි.

ආසවාලෙව ආසවනම් වූ ද ආසව සම්පසුකතාව ආශ්‍රවයන් සමග සම්පසුකතවූ ද ධර්මය—පෙ—සන්නි—පෙ—

ආසව සම්පසුකතාවෙව ආශ්‍රවයන් සමග සම්පසුකත වූ ද නොව ආසවා ආශ්‍රව නම් නොවූ ද ධර්මය—පෙ—සන්නි—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝනම් ලොහ මූලික සිත් අවෙති යෙදුනාවූ ආශ්‍රව ධර්මයෝ නිදෙන ලැබෙති. (ස්කන්ධාදිය බෙද වෙන්කිරීම සුගමයි.)

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝනම් දෙද්‍රොස් අකුසල් සිත් වර්ජිත සත් සත්තුවිතකය අට තිස් චෛතසිකය අවච්ඡි රූපය නිවාණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් දුකමුකත කොට වදලු ගෙයින් සප්පදෙක දුකනම්.

ආදි ලබ්ධිනාම දුකයයි දෙද්‍රොස් අකුසල් සිත් වර්ජිත සත් සත්තුවිතකය අට තිස් චෛතසිකය අවච්ඡි රූපය නිවාණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් දුකමුකත කොට වදලු ගෙයින් සප්පදෙක දුකනම්.

ආසව ආසව සම්පසුකතදුකයයි.

6 ආසව ආසව සම්පසුකත දුකයට අනතුරුව ආසව විප්‍රසුකත සාසව දුකය වදලුයේක. කෙසේ වදලුයේක්ද යත්? ආසව විප්‍රසුකතා බොහෝ ධම්මා සාසවාල අනාසවාල යනුවෙනි.

ආසව විප්‍රසන්නා බොපන ආශ්‍රව ධර්මයන් සමග විප්‍රසන්නා වූද ආසවාපි ආශ්‍රව ධර්මයන්ට අරමුණු වූ ද බලමා—පෙ—සන්නි—පෙ—

ආසව විප්‍රසන්නා බොපන ආශ්‍රව ධර්මයන් සමග විප්‍රසන්නා වූද අභාසවාපි ආශ්‍රව ධර්මයන්ට අරමුණු නොවූද බලමා—පෙ—සන්නි—පෙ—

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාභිඥානම් දෙද්‍රොශ් අකුසල සිත් වර්ජිත එකුත් සැත්තැ ලෝකික විත්තයෝග තත් සම්ප්‍රසන්න අවතීඝ් චෛතසිකය වෙළ මුල මෝහ මූලයන්හි මෝහය අවමිරූපය යන මෙනෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. ඒ ධර්මයෝ සකඤ්චකයෙන් පස් වැද්දුම්. ආයතන වශයෙන් දෙද්‍රොශ් වැද්දුම්. බාහු වශයෙන් අවද්‍රොශ් වැද්දුම්. සත්‍ය වශයෙන් එක් වැද්දුම්. (වෙන්කොට දැක්වීම සුභමයි.)

ද්‍රතිය පදයාගේ අභිධෙයාභිඥානම් ලොකොත්තර සිත් අවය. තත් සම්ප්‍රසන්න සතිස් චෛතසිකය නිජාණය යන මෙනෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි.)

ආදි ලබ්ධ නාම දුක්ඛයයි. දෙද්‍රොශ් අකුසල විත්තයන් හා ලොහ මූල විත්තයන්හි යෙදුනාවූ ලොහ දිට්ඨි මෝහ වර්ජිත කොට ඇති. පස්විසි චෛතසිකයන් ද මේ දුක්ඛයට ඇතුළත් කොට නො වදාලනෙයින් සංසාදක දුක්ඛනම්.

ආසව විප්‍රසන්නාසාසව දුක්ඛයයි.

පෙද්‍රෙහි ආවා වූ සවැද්දුම් දුක්ඛයන්ගේ අභිවර්ණතාව නිමිශේයි. අවුවාහයින් වනාහි ප්‍රථම දුක්ඛයෙහි තෘතීය දුක්ඛයාගේ ප්‍රථම පදය බහා “ආසවාචෙව බලමා ආසව සම්ප්‍රසන්නා ආසව සම්ප්‍රසන්නා චෙව බලමා නොව ආසවා යන පස් වෙති. දුක්ඛ වුවාක් මෙන් ප්‍රථම දුක්ඛයෙහි තෘතීය දුක්ඛයාගේ ද්‍රතිය පදය බහා “ආසවා චෙව බලමා ආසව විප්‍රසන්නාව ආසව විප්‍රසන්නා චෙව බලමා නොව ආසවා යන දුක්ඛයක් ද විය යුත්තේය.

ආසවාචෙව ආසව නම් වූද ආසව විප්‍රසන්නාව ආසව විප්‍රසන්න නම් වූද (බලමා සන්නි) ආසව විප්‍රසන්නා චෙව ආශ්‍රව විප්‍රසන්න වූද නොව ආසවා ආසව නම් නොවූද (බලමා සන්නි)

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාභිඥානම් වෙළ මුල මොහ මූලයන්හි යෙදුනාවූ මෝහයෝ සිව්දෙන ලැබෙති.

ද්‍රතිය පදයාගේ අභිධෙයාභිඥානම් අකුසල් සිත් වර්ජිත සත් සැත්තැ විතනය තත් සම්ප්‍රසන්න අවතීඝ් චෛතසිකය අවමිරූපය නිජාණය යන ධර්මයෝ ලැබෙති. (බෙද වෙන්කිරීම සුභමයි.)

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛයි. අකුසල සිත් දෙලස වෙස මූල මොහ මූලයන්හි මොහයෝ වර්ජිත සත්විසි වෛතසිකය මෙහි ඇතුලත් නොවූ හෙයින් සප්තදෙස දුක්ඛනම්.

ආසව විපසයුත්තා ධම්මා සාසවාපි අනාසවාපි යනුවෙන් වදාළ යුතු වුවද අදාහිකා අන්ධාධිකාහොති යන පරිභාෂාක්‍රමයට අනුව අධිකානුවාවක “බොපන” යන ශබ්ද යමුදය එක් කොට වදාළ බැවින් ඒ “බොපන” යන ශබ්දයෙන් ලැබිය යුතු අතිරේක දුක්ඛයන් අතුරෙන් දුතිය දුක්ඛයෙහි තෘතිය දුක්ඛයාගේ දුතිය පදය බහා ආසව විපසයුත්තා ධම්මා සාසවාපි අනාසවාපි, යන සවෙනි දුක්ඛය වූවාක් මෙන් දෙවෙනි දුක්ඛයෙහි ප්‍රථම දුක්ඛයාගේ දුතිය පදය බහා නො ආසවා ධම්මා සාසවාපි අනාසවාපි යන දුක්ඛයෙක් ද විය යුත්තේ යි.

නො ආසවාවෙව ආසව නම් නොවූ ද සාසවාපි ආශ්‍රවයන්ට අරමුණු වූ ද ධම්මා සනති නො ආසවාවෙව ආසව නම් නොවූ ද අනාසවාපි ආශ්‍රවයන්ට අරමුණු නොවූ ද (ධම්මා සනති)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් ලොකික සිත් එක් අසුව ආශ්‍රව ධර්ම වර්ජිත එකුත් පණ්ණස් වෛතසිකය අවවිසි රූපය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් ලොකොත්තර සිත් අව සතිය වෛතසිකය නිළිණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (විසාර සුභමසි.)

මෙහි ආසව ධර්මයන් ඇතුලත් නොවූ හෙයින් සප්තදෙස දුක්ඛ නම් වෙයි.

තෘතිය දුක්ඛයෙහි ප්‍රථම දුක්ඛයාගේ ප්‍රථම පදය බහා ආසවා වෙව ධම්මා ආසව සමපසුත්තාපි ආසව විපසයුත්තාපි යන දුක්ඛයක් ද විය යුතුයි.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් ලොහ මූලිකසිත් අවෙති යෙදුනා වූ ආශ්‍රව ධර්මයෝ තුන්දෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් දෙස මූලික මොහ මූලික විත්තයන්හි යෙදුනා වූ මෝහයෝ සිව් දෙන ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛයි. එකුත් අනු විත්තය ආශ්‍රව ධර්ම වර්ජිත එකුත් පණ්ණස් වෛතසිකය අවවිසිරූපය නිළිණය යන මෙතෙක් ධර්මයන් ඇතුලත් නොවූ බැවින් සප්තදෙස දුක්ඛනම්.

තෘතිය දුක්ඛයෙහි ප්‍රථම දුක්ඛයාගේ දෙවෙනි පදය බහා නො ආසවාවෙව ධම්මා ආසව සමපසුත්තාපි ආසව විපසයුත්තාපි යන දුක්ඛයක් ද විය යුත්තේ යි

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් දෙද්‍රෝණ් අකුසල්ය. ආශ්‍රව ධර්ම වර්ජන සුචිසි වෛතසිකය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් අකුසල් සිත් වර්ජන සත් සැත්තැ විතතය තත් සම්ප්‍රසන්න අවතිත් වෛතසිකය අවචිසි රූපය නිජාණ්‍යයානාධර්මයෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛයයි. ආසව ධර්මයන් මෙහි ඇතුලත් නොවූ හෙයින් සප්තදේහ දුක්ඛනම්.

තෘතීය දුක්ඛයෙහි දෙවෙනි දුක්ඛයාගේ ප්‍රථම පදය බහා ආසවා ධර්මා ආසව සම්ප්‍රසන්නාපි ආසව විප්‍රසන්නාපි යන දුක්ඛයක් ද විය යුත්තේය. ඒ දුක්ඛයෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් දෙද්‍රෝණ් අකුසල්ය දෙස මූලික මොහ මූලික සිත් සතරෙහි යෙදුනාවූ මොහන්භාර සත්චිසි වෛතසිකය යන මොවුහුයි.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් අකුසල් සිත් වර්ජන ලෝකික එකුත් සැත්තැ විතතය තත් සම්ප්‍රසන්න අවතිත් වෛතසිකය වෙම මූල මොහ මූලයනති මොහය අවචිසි රූපය යනාදිමෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛයයි. ලොකොත්තර සිත් අව තත් සම්ප්‍රසන්න සතිත් වෛතසිකය නිජාණ්‍ය මෙහි ඇතුලත් නොවූහෙයින් සප්තදේහ දුක්ඛනම්.

ප්‍රථම දුක්ඛයෙහි ද්විතීය දුක්ඛයාගේ ප්‍රථම පදය බහා ආසවා වෙව ධර්මා ආසවාපි නො ආසවාපි යන දුක්ඛයක් ද විය යුත්තේය.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් ආසව ධර්මයෝ නිදේනාපි.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් ලෝකික සිත් එක් අසුව ආසව ධර්ම වර්ජන එකුත් පණ්ණස් වෛතසිකය අවචිසි රූපයෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛයයි. ලොකොත්තර සිත් අවය සතිත් වෛතසිකය නිජාණ්‍ය මෙහි ඇතුලත් නොවූ බැවින් සප්තදේහ දුක්ඛනම්.

ප්‍රථම දුක්ඛයෙහි තෘතීය දුක්ඛයාගේ ප්‍රථම පදය බහා ආසව සම්ප්‍රසන්නා ධර්මා ආසවාපි නො ආසවාපි යන දුක්ඛයක් ද විය යුත්තේය.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් ලොහ මූලික සිත් අවෙති යෙදුනා වූ ආශ්‍රව ධර්මයෝ තුන්දෙනා ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙද්‍රෝග් අකුසල්ය ආශ්‍රව වර්ජිත සුවිසි වෛතසිකය යන මොව්හු ලැබෙති.

ආදී ලබ්ධිනාම දුකයයි. දෙද්‍රෝග් අකුසල් වර්ජිත සත් සැත්තෑ විනයය අට තිස් වෛතසිකය වෙළ මූල මොහ මූලයන් හි යෙදුනාවූ මොහය අට විසි රූපය නිජාණය මෙහි ඇතුලත් නොවූ හෙයින් සප්තදෙස දුක නම්.

ප්‍රථම දුකයෙහි තෘතීය දුකයාගේ දුතිය පදය බහා ආසව විපාසුතතා බලමා ආසවාපි නො ආසවාපි යන දුකයක් ද විය යුත්තේය.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙස මූලික මෝහ මූලික සිත් සතරෙහි යෙදුනාවූ මෝහයයි.

මෙහි දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙද්‍රෝග් අකුසල් වර්ජිත සත් සැත්තෑ විනයය අට තිස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිජාණය යන බමියෝ ලැබෙති.

ආදී ලබ්ධිනාම දුකයයි. දෙද්‍රෝග් අකුසල් හා වෙළ මූල මොහ මූලයන්හි මොහය වර්ජිත සත්විසි වෛතසිකයන් මෙහි ඇතුලත් නොවූ හෙයින් සප්තදෙස දුක නම්. කියන ලද සියලු පදයන්හිම ස්කන්ධාදිය (බෙදා වෙන්කිරීම කල යුතුයි)

ආසව නොවන්න අභිධේයාභීයෝ වනිතියෙයි.

ආසව නොවන්නයට අනතුරුව සඤ්ඤාපන නොවන්නය වදාළයෙක. හෙද සඤ්ඤාපන දුකාදීන්ගේ වශයෙන් ස වැදුරුම් වේ. ඔවුනතුරෙන් සඤ්ඤාපන දුකය පළමු කොට වදාළයෙක. කෙසේ වදාළේ ද යත්? සඤ්ඤාපනා බලමා නො සඤ්ඤාපනා බලමා යනුවෙනි. සඤ්ඤාපනා හව රථයෙහි සොදන ලද හෙයින් සංගෝජන නම් වූ (බලමා සත්ති)

නොසඤ්ඤාපනා හවරථයෙහි නොයොදන ලද හෙයින් සංගෝජන නම් නොවන්නාවූ (බලමා සත්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහ දෙස මාන දිව්හි විවික්ච්ඡා ඉක්කා මච්ඡරිය මොහ සංඛ්‍යාත සංගෝජන බමියෝ අටදෙන ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකුත් අනු විත්තය සංගෝජන බමි වජ්ජිකකොට ඇති සුසාලිස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිජාණය යන මෙතෙක් බමියෝ ලැබෙති.

ආදී ලබ්ධිනාම දුක නමුදු නිප්පදෙස දුක නමුදු වෙයි.

සංගෝචන දූතයයි.

2 සංගෝචන දූතයට අනතුරුව සඤ්ඤාපණීය දූතය වදාලුණේය. කෙසේ වදාලුණේද? සඤ්ඤාපණීය බලමා අසඤ්ඤාපණීය බලමා යනුවෙනි. සඤ්ඤාපණීය සංගෝචන බලයන්ට අරමුණු වූ (බලමාසන්නි)

අසඤ්ඤාපණීය සංගෝචන බලයන්ට අරමුණු නොවන්නා වූ (බලමාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝ නම් ලොකික සිත් එක් අසුව තත් සම්ප්‍රයුත දෙපණ්ණි වෛතසිකය අවිච්ඡි රූපය ලැබෙති.

දූතීය පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝ නම් ලොකොත්තර සිත් අවය සතිස් වෛතසිකය නිව්ඤ්ඤාය ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දූත නමුදු නිපපදෙස දූත නමුදු වෙයි.

සඤ්ඤාපණීය දූතයයි.

3 සඤ්ඤාපණීය දූතයට අනතුරුව සඤ්ඤාපණි සම්ප්‍රයුත දූතය වදාලුණේය. කෙසේ වදාලුණේද? සඤ්ඤාපණි සම්ප්‍රයුත බලමා සඤ්ඤාපණි විපාසනා බලමා යනුවෙනි.

සඤ්ඤාපණි සම්ප්‍රයුත සඤ්ඤාපණි බලයන් හා සමඟ සම්ප්‍රයුත වූ (බලමා සන්නි)

සංගෝචන විපාසනා සංගෝචන බලයන් හා සමඟ නොයෙදුනා වූ (බලමා සන්නි) මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝ නම් දෙලොස් අකුසල වර්ජිත සත් සැත්තැ විතතය අවනිස් වෛතසිකය උච්ච ඝහගත සිතෙහි මොහය අවිච්ඡි රූපය නිව්ඤ්ඤාය ලැබෙති.

දූතීය පදයාගේ අභිධෙයාචාර්යෝ නම් දෙලොස් අකුසල වර්ජිත සත් සැත්තැ විතතය අවනිස් වෛතසිකය උච්ච ඝහගත සිතෙහි මොහය අවිච්ඡි රූපය නිව්ඤ්ඤාය ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දූත නමුදු නිපපදෙස දූත නමුදු වෙයි.

සඤ්ඤාපණි සම්ප්‍රයුත දූතයයි.

4. සඤ්ඤාපණිවෙල සඤ්ඤාපණි නම් වූ ද සංගෝචණීයා ව සංගෝචනයන්ට අරමුණු වූ ද (බලමා සන්නි) සංගෝචණීයා වෙල සංගෝචන බලයන්ට අරමුණු වූ ද නොව සඤ්ඤාපණි සංගෝචන නම් නොවූ ද (බලමා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සඤ්ඤාජන ධර්මයෝ අවදේනයි. ද්‍රව්‍ය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකික සිත් එක් අසූව සඤ්ඤාජන ධර්මවර්ජිත සුසාලස් වෛතසිකය අවසිසි රූපය ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක් නම්. ලෝකොත්තර ධර්ම සියල්ල ඇතුළත් නොවූ බැවින් සප්පදස දුක් නම්.

සඤ්ඤාජනීය සඤ්ඤාජන දුක්ඛයයි.

5. සඤ්ඤාජනා වෙව සඤ්ඤාජන නම් වූ ද සඤ්ඤාජන සම්පයුත්තාව සංයෝජන ධර්මයන් හා සමඟ යෙදුනා වූ ද (ධම්මා සනති)

සඤ්ඤාජන සම්පයුත්තාවෙව සඤ්ඤාජන ධර්මයන් හා සමඟ යෙදුනා වූ ද නොව සඤ්ඤාජනා සංයෝජන නම් නොවූ ද (ධම්මා සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් උඛච්ච සහගත විතකයෙහි යෙදුනාවූ මොහය හැර සංයෝජන ධර්මයෝ අවදේන ලැබෙති.

ද්‍රව්‍ය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙලොස් අකුසල සිත් සංයෝජන ධර්ම වර්ජිත එකුත්විසි වෛතසිකයෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛයයි. අකුසල විතෙකාසාද වර්ජිත අතීරිකා පරමාභිධර්ම සියල්ල මෙහි ඇතුළත් නොවූ හෙයින් සප්පදස දුක් නම්.

සඤ්ඤාජන සම්පයුත්ත දුක්ඛයයි.

6. සඤ්ඤාජන විපයුත්තා බොපන සඤ්ඤාජනයන් හා සමඟ විප්‍රසූතවූ ද සඤ්ඤාජනීයාපි සංයෝජනයන්ට අරමුණු වූ ද (ධම්මා සනති) සඤ්ඤාජන විපයුත්තා බොපන සංයෝජනයන් හා සමඟ නොයෙදුනාවූ ද අසඤ්ඤාජනීයාපි සඤ්ඤාජනයන්ට අරමුණු නොවූ ද (ධම්මා සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙලොස් අකුසල සිත් වර්ජිත ලෝකික සිත් එකුත් සැත්තෑව අවතිස් වෛතසිකය උඛච්ච සහගත සිතෙහි මොහය අවසිසි රූපය ලැබෙති.

ද්‍රව්‍ය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකොත්තර සිත් අටය සතිස් වෛතසිකය නිජාණය යන මේ ධර්මයෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛයයි. දෙලොස් අකුසල සිත් හා උඛච්ච සහගත සිතෙහි මෝහය වර්ජිත සත් විසි වෛතසිකයන් මෙහි ඇතුළත් නොවූ හෙයින් සප්පදස දුක් නම්.

සඤ්ඤාජන විපයුත්ත සඤ්ඤාජනීය දුක්ඛයයි.

පාලාගත දුකයන්ගේ අනිවැරදිකාව නිවැරදි.

ප්‍රථම දුකයෙහි තෘතීය දුකයාගේ ප්‍රථම පදය බහා සඤ්ඤා ජනාවෙව් බමමා සඤ්ඤාජන සම්පයුතතාව සඤ්ඤාජන සම්පයුතතාවෙව් බමමා නොව සඤ්ඤාජනා යන පස්වෙනි දුකය හටගන්නාක් මෙන් ප්‍රථම දුකයෙහි දුතීය දුකයාගේ දුතීය පදය බහා සඤ්ඤාජනා වෙව් බමමා සඤ්ඤාජන විපපයුතතාව සඤ්ඤාජන විපපයුතතාවෙව් බමමා නොව සඤ්ඤාජනා යන දුකයක් ද විය යුත්තේයි ඒ දුකයෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪියෝ නම් උඛච්ච සහගත විපතයෙහි පෙදුනාවූ මොහය ලැබේ.

දුතීය පදයාගේ අභිධෙයාඪියෝ නම් එක්විසි කුසල්ය. සතීස් විපාකය විසි ක්‍රියාය. අටවිස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිළාණය යන මෙතෙක් බමුණෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්බනාමි දුකයයි. මේ දුකයෙහි දෙළොස් අකුසල්ය උඛච්ච සහගත සිතෙහි මොහය හැර අතිරික්ත සත් විසි වෛතසිකයන් ඇතුළත් නොවූ බැවින් සප්පදෙස දුක නම්.

සඤ්ඤාජන විපපයුතතා බො පන බමමා සඤ්ඤාජනීයාපි අසඤ්ඤාජනීයාපි යන දුකයෙහි සඤ්ඤාජනා අනාචාරිකානොති යන පරිභාෂානයිත් බො පන යන අධික ගබ්දයාගේ බලයෙන් ලැබියයුතු අතිරෙක දුකයන් අතුරෙන් දෙවෙනි දුකයෙහි තෘතීය දුකයාගේ දුතීය පදය බහා සඤ්ඤාජන විපපයුතතා බො පන බමමා සඤ්ඤාජනීයාපි අසඤ්ඤාජනීයාපි යන හවෙනි දුකය වූවාක් මෙන් දෙවෙනි දුකයෙහි ප්‍රථම දුකයාගේ දෙවෙනි පදය බහා නොසඤ්ඤාජනා බමමා සඤ්ඤාජනීයාපි අසඤ්ඤාජනීයාපි යන දුකයක් ද විය යුත්තේයි.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪියෝ නම් ලෝකික සිත් එක් අසුව සඤ්ඤාජනබමි උර්ජිත සුසාලිස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය ලැබෙති.

දුතීය පදයාගේ අභිධෙයාඪියෝ නම් ලෝකොත්තර බමි සියල්ල ලැබෙති.

ආදි ලබ්බනාමි දුක නම්. සඤ්ඤාජනබමි අට ඇතුළත් නොවූයෙහින් සප්පදෙස දුක නම්.

තෘතීය දුකයෙහි ප්‍රථම දුකයාගේ ප්‍රථම පදය බහා සඤ්ඤා ජනා බමමා සඤ්ඤාජන සම්පයුතතාපි සඤ්ඤාජන විපපයුතතාපි යන දුකයක් ද විය යුත්තේයි.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪියෝ නම් උඛච්ච සහගත සිතෙහි මොහය හැර සඤ්ඤාජන බමුණෝ අටදෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් උඩවට සහගත සිතෙහි මෝහය ලැබේ. ආදි ලබ්ධිනාම දුක් නම්. එකුන් අතු විතනය සංඝෝසාදන වජ්ජිත සුසංලිඤ්ඤා චෛතසිකය අවච්ඡි රූපය නිවීමෙන් මෙහි ඇතුලත් නොවූ බැවින් සප්පදෙස දුක් නම්.

තෘතීය දුක්කයෙහි ප්‍රථම දුක්කයාගේ දෙවෙනි පදය බහා නොසංඝෝසාදනා ධම්මා සංඝෝසාදනා සම්ප්‍රසුත්තාපි සංඝෝසාදන විප්‍රසුත්තාපි යන දුක්කයක් ද විය යුත්තේය.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙළොස් අකුසල සිත්ය. සංඝෝසාදන ධම්ම වජ්ජිත එකුන් විසි චෛතසිකයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙළොස් අකුසල විතේනාත්පාද වජ්ජිත සියලු පරමාභීධම්ම ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක් නම්. සංඝෝසාදන ධම්ම මෙහි ඇතුලත් නොවූ බැවින් සප්පදෙස දුක් නම්

තෘතීය දුක්කයෙහි දෙවෙනි දුක්කයාගේ ප්‍රථම පදය බහා සංඝෝසාදනා ධම්මා සංඝෝසාදනා සම්ප්‍රසුත්තාපි විප්‍රසුත්තාපි යන දුක්කයක් ද විය යුතුයි.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙළොස් අකුසල් සිත්ය. උඩවටසහගත සිතෙහි මොහය වජ්ජිත සත්විසි චෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙළොස් අකුසල වජ්ජිත ලෞකික සිත් එකුන් සෑත්තුව අවච්ඡි චෛතසිකය උඩවටසහගත සිතෙහි මොහය අවච්ඡි රූපය යන ධම්මෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක් නම්. ලොකොත්තර ධම්ම සියල්ල මෙහි ඇතුලත් නොවූ බැවින් සප්පදෙස දුක් නම් දු වෙයි.

ප්‍රථම දුක්කයෙහි දෙවෙනි දුක්කයාගේ ප්‍රථම පදය බහා සංඝෝසාදනා ධම්මා සංඝෝසාදනාපි නොසංඝෝසාදනාපි යන දුක්කයක් ද විය යුත්තේය.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සංඝෝසාදන ධම්මෝ අවදෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෞකික සිත් එක්අසූව සංයෝජන ධම්ම වජ්ජිත සුසංලිඤ්ඤා චෛතසිකය අවච්ඡි රූපය යන මෙතෙක් ධම්මෝ ලැබෙති. (සෙත්ස සුභමිති)

ප්‍රථම දුක්කයෙහි තෘතීය පදයාගේ ප්‍රථම පදය බහා සංඝෝසාදන සම්ප්‍රසුත්තා ධම්මා සංඝෝසාදනාපි නොසංඝෝසාදනාපි යන දුක්කයක් ද විය යුත්තේය.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් උඩවට සහගත සිතෙහි මොහො වර්ජිත සංකෛක්‍යජන ධර්මයෝ අවදේනා ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙලොස් අකුසල සිත් හා සංකෛක්‍යජන ධර්ම වර්ජිත එකුත් විසි වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

ප්‍රථම දුක්ඛයෙහි නාතික දුක්ඛයාගේ ප්‍රථම පදය බොහෝ සංකෛක්‍යජන විපපසුත්තා; වෙම ධර්මා සංකෛක්‍යජනාපි නොසංකෛක්‍යජනාපි යන දුක්ඛයක් ද විය යුතුයි.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් උඩවට සහගත සිතෙහි මෝහය ලැබේ.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙලොස් අකුසල් වර්ජිත සත් සැත්තැ විතතය අටතිස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිමාණය ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

සංකෛක්‍යජන භොවජ්ඣා අභිවංශිණාව නිමිසෙයි.

සංකෛක්‍යජන භොවජ්ඣාට අනතුරුව භවභොවජ්ඣාය වදුලයේක. හෙද භන්ථ දුක්ඛ ආදි කොට භවදුරුම් දුක්ඛයක් වන්නේය. කෙසේ වදුලයේක්දයන්? ගන්ථා සංසාරයෙහි සන්ධිත් සැටසහන හෙයින් ග්‍රන්ථ නම්වූ (ධර්මා සන්ති) නො ගන්ථා ග්‍රන්ථ නම් නොවන්නා වූ (ධර්මා සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහ වෙහ දිව්සි යන ග්‍රන්ථ ධර්මයෝ තිදෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ග්‍රන්ථ ධර්ම වර්ජිත සියලු පරමාභීයන් ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

ග්‍රන්ථදුක්ඛයයි.

2 ගන්ථනියා ග්‍රන්ථ ධර්මයන්ට අරමුණු වන්නා වූ (ධර්මා සන්ති)

අගන්ථනියා ග්‍රන්ථ ධර්මයන්ට අරමුණු නොවන්නා වූ (ධර්මා සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයා ගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොකික ධර්ම සියල්ල ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොකො තතර ධර්ම සියල්ල ලැබෙති, (සෙස්ස සුභමසි.)

ග්‍රන්ථනියදුක්ඛයයි.

3 ගන්ථසම්පසුභතා ග්‍රන්ථ ධර්මයන් සමග යෙදුනාවූ (ධර්මා සන්ති)

ගන්ථවිප්පසුතතා ග්‍රන්ථ ධර්මයන් සමඟ නොයෙදුනා වූ (ධම්මා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලොභ මූල වෙළ මූල සිත් දසය විවිකිච්ඡා, වෙළ චර්ජිත පස්විසි වෛතසිකය ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

ගන්ථසම්පසුතනදුකයයි.

4 ගන්ථාවෙව ග්‍රන්ථ නම් වූ ද ගන්ථනියාල ග්‍රන්ථයන්ට අරමුණු වූ ද (ධම්මා සන්නි)

ගන්ථනියාවෙව ග්‍රන්ථයන්ට අරමුණු වූ ද නොවගන්ථා ග්‍රන්ථ නම් නොවන්නාවූ ද (ධම්මා සන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ග්‍රන්ථ ධර්මයෝ තුන් දෙනා ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ග්‍රන්ථ ධර්ම චර්ජිත සියලු ලෝකික ධර්මයන් ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

ගන්ථ ගන්ථ නිය දුකයයි

5 ගන්ථාවෙව ග්‍රන්ථ නම් වූ ද ගන්ථසම්පසුතතාල ග්‍රන්ථ යන් සමඟ සම්පසුතන වූ ද (ධම්මා සන්නි)

ගන්ථසම්පසුත්තාවෙව ග්‍රන්ථයන් සමඟ සම්පසුතන වූ ද නොව ගන්ථා ග්‍රන්ථ නම් නොවූ ද (ධම්මා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලොභ දිට්ඨි වෛතසික දෙදෙනා ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලොභ මූල වෙළ මූල සිත්දසය ග්‍රන්ථ ධර්ම හා විවිකිච්ඡා චර්ජිත තෙවිසි වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

ගන්ථ ගන්ථ සම්පසුත්ත දුකයයි.

6 ගන්ථවිප්පසුතතා බොපන ග්‍රන්ථ ධර්මයන් සමඟ විප්‍රසක්ත වූ ද ගන්ථනියාපි ග්‍රන්ථ ධර්මයන්ට අරමුණු වූ ද (ධම්මා සන්නි)

ගන්ථවිප්පසුතතා බොපන—පෙ—අගන්ථනියාපි ග්‍රන්ථයන්ට අරමුණු නොවූ ද (ධම්මා සන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලොභ මූල වෙළ මූල විනොක්පාදචර්ජිත ලෝකික ධර්ම සියල්ල ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලොකොත්තර ධර්ම සියල්ල ලැබෙති.

ආදි ලබ්බිකාම දුකයයි ලොභමූලික සිත් අවය වෙළ මූල දෙසිතය දිට්ඨිගත විප්පසුතත සිත් සතරෙහි ලොභය හා වෙළයද විවිකිච්ඡා චර්ජිත පස්විසි වෛතසිකය මෙහි ඇතුලත් නොවූ හෙයින් සප්පදස දුක නම්.

තෘතීය දුකයෙහි ප්‍රථම දුකයාගේ දුතිය පදය බහා නොගනු
බලමා ගනු සම්පූර්ණතාව ගනු දුකයක් ද
විශාලත්වයයි.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහ සිත් අවය
වෙම මුල දෙසිතය ලොහ දිවයි වෙම විවිකිවත්, වජ්ජිත තෙවිසි
වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහ මුල වෙම මුල
වජ්ජිත එකුත් අසු විතතය ලොහ දිවයි මාන දෙය ඉසා මව්ජි
කුකුළුව විනවිධ වජ්ජිත තෙසාලිය වෛතසිකය අවවිසි රූපය
නිවිසාය යන මොනක් බව්වෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

තෘතීය දුකයෙහි ප්‍රථම දුකයාගේ ප්‍රථම පදය බහා ගනු බලමා
ගනු සම්පූර්ණතාව ගනු දුකයක් ද විශාලත්වයයි.

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දිවයිත සම්පූර්ණත
සිත් සතරෙහි ඇති ලොහ දිවයි යන දොදන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් වෙම මුල දෙසිතෙහි
වෙමය ලැබේ. (සෙස්ස සුභමයි)

ප්‍රථම දුකයෙහි දුතිය දුකයාගේ ප්‍රථම පදය බහා ගනු තිසා
බලමා ගනු නොගනු යන දුකයක් ද විශාලත්වයයි.

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහ දිවයි වෙම යන
බව්වෝ තිදෙනායි. දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ග්‍රහ
බව් වජ්ජිත ලොකික බව් සියල්ල ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

ප්‍රථම දුකයෙහි තෘතීය දුකයාගේ ප්‍රථම පදය බහා ගනු
සම්පූර්ණතාව බලමා ගනු නොගනු යන දුකයක් ද විශාලත්වයයි.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දිවයිත සම්පූර්ණත
සිත් සතරෙහි ලොහ දිවයි ග්‍රහ දොදන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහ මුල වෙම මුල
සිත් දසය. ග්‍රහ ග්‍රහන් හා විවිකිවත්, වජ්ජිත තෙවිසි වෛතසිකය
ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

ප්‍රථම දුකයෙහි තෘතීය දුකයාගේ දුතිය පදය බහා ගනු
සම්පූර්ණතාව බලමා ගනු නොගනු යන දුකයක් ද විශාලත්වයයි.

එහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දිවයිත සම්පූර්ණත
සිත් සතරෙහි ලොහය හා වෙම මුල දෙසිතෙහි වෙමය ලැබේ.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහ මූල ද්වේස මූල වජ්ජින එකුන්අසු විතතය ලොහදිට්ඨි මාතදෙස ඉක්කාමච්ඡිත කුකුළු විනම්චවජ්ජිත තෙසාලිඤ් චෛතසික අට්ඨිති රූපය නිජාණය යන මමතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛ නම්. ලොහමූල වෙසමූල සිත් දසය දිට්ඨිගත විපසස්සත සිත් සතරෙහි ලොහය හා වෙසමූල දෙසි නෙති වෙසය හැර පස්විසි චෛතසිකය දුක්ඛාත්මකය.

ගණ්ඨ ගොවස්සක අභී වංශිණාව නිමිසේය.

ගණ්ඨ ගොවස්සකයට අනතුරුව ඔස ගොවස්සකය දේශනා කළයේක. ඒ ඔස ගොවස්සකයකයද ඔස දුක්ඛ ආදි කොට ඇතිදුක්ඛ සංකිත් සුත්තවේ. එයින් ඔස දුක්ඛ පළමුකොට වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත්? ඔසා ධම්මා නො ඔසා ධම්මා යනුවෙනි

ඔසා සත්ථයන් සංසාර සංසර පත්ලෙහි ගසන්නාවූ අභීයෙන් ඔසනම් වූ (ධම්මා සනති)

නොඔසා ඔස නම් නොවන්නාවූ (ධම්මා සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝනම් ලොහ දිට්ඨි මොහ සංකිතය ඔස ධර්මයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝනම් එකුන් අසු විතතය ඔස ධර්මයන් වජ්ජින එකුන් පණස් චෛතසිකය අට්ඨිති රූපය නිජාණය යන ධර්මයෝ ලැබෙති.

ආදි ලබ්ධිනාම දුක්ඛ නමුදු නිපසදෙස දුක්ඛ නමුදු වෙයි.

2. ඔස දුක්ඛයට අනතුරුව—ඔසනීය දුක්ඛ වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත්? ඔසනීයා ධම්මා අනොසනීයා ධම්මා යනුවෙනි. (සෙස්ස ආසව ගොවස්සකයෙහි දෙ වන දුක්ඛ හා සමානයි.)

3. ඔසනීය දුක්ඛයට අනතුරුව ඔස සම්පසුත්ත දුක්ඛ වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත් ඔස සම්පසුත්තා ධම්මා ඔස විපසස්සතා ධම්මා යනුවෙනි. (සෙස්ස ආසව ගොවස්සකයෙහි තුන්වන දුක්ඛ මෙකි.)

4. ඔස සම්පසුත්ත දුක්ඛයට අනතුරුව ඔස ඔසනීය දුක්ඛ වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත් ඔසාවෙව ධම්මා ඔසනීයාව ඔස නීයාවෙව ධම්මා නො ව ඔසා යනුවෙනි. (සෙස්ස ආසව ගොවස්සකයෙහි හතර වන දුක්ඛ මෙකි.)

5. ඔස ඔසනීය දුක්ඛයට අනතුරුව ඔස ඔස සම්පසුත්ත දුක්ඛ වදාළයේක. කෙසේ වදාළයේක්දයත් ඔසාවෙව ධම්මා ඔස සම්පසුත්තාව ඔස සම්පසුත්තාවෙව ධම්මා නො ව ඔසා යනුවෙනි. (සෙස්ස ආසව ගොවස්සකයෙහි පස් වන දුක්ඛ මෙකි.)

6. ඔස ඔස සම්පයුතන දුකට අනතුරුව ඔස විපයුතන ඔසනීය දුකට වදලගේක. කෙසේ වදලගේක්දයත්? ඔස විපයුතනා බොපන ඔසනියාපි අනොසනියාපි යනුවෙනි. (සෙස්ස ආසව ගොව්ක සවන දුකට මෙති.)

පාලාගතන අභි චණ්ණොවසි.

බොපනගන අබිකාභි පදයත් නිස, අට්ඨවාටිකානසිත් ගනු ලබන සමග දුකටත්ද ආසව ගොව්කය හා සමාන වන බැවින් පාලිමාත්‍රය පමණක් දක්වන්නෙමු.

1. නො ඔසා බමමා ඔසනීයාපි, අනොසනීයාපි
2. ඔසා බමමා ඔස සම්පයුතනාපි, ඔස විපයුතනාපි
3. නො ඔසා බමමා ඔස සම්පයුතනාපි, ඔස විපයුතනාපි
4. ඔසනීයා බමමා ඔස සම්පයුතනාපි, ඔස විපයුතනාපි
5. ඔසනීයා බමමා ඔසාපි, නො ඔසාපි
6. ඔස සම්පයුතනා බමමා ඔසාපි, නො ඔසාපි
7. ඔස විපයුතනා බමමා ඔසාපි, නො ඔසාපි,

මෙහි සියලුම අභිචණ්ණොව ආසව ගොව්කය බලා දත යුත්තේය. දෙගනා විලාස වශයෙන් ද හා පුගල බ්‍යාස වශයෙන් ද ආසව ඔස යොග ගොව්කයන් වදලේවි නමුත් බමී වශයෙන් වෙනසක් නැත්තේය. වෙනස වනාහි ව්‍යංජනය පමණමැයි.

ඔස ගොව්ක චණ්ණොවසි.

ඔස ගොව්කයට අනතුරුව යොග ගොව්කය වදලගේක. හෙද යොග දුකාදීන්ගේ වශයෙන් සමීදුරුමි. හේ කෙසේදයත්?

1. යොගා බමමා, නොයොගා බමමා
2. යොග නීයා බමමා, අයොගනීයා බමමා
3. යොග සම්පයුතනා බමමා, යොග විපයුතනා බමමා
4. යොගාවෙව් බමමා, යොගනීයාව, යොග නීයාවෙව් බමමා නොව යොගා
5. යොගා වෙව් බමමා, යොග සම්පයුතනාව, යොග සම්පයුතනා වෙව් බමමා නොවයෝගා
6. යොග විපයුතනා බොපන බමමා, යොගනීයාපි අයොගනීයාපි, පාලිගෙහි ආදුකයෝසි.

අට්ඨවානය වශයෙන්

1. යොගාවෙව් බමමා, යොග විපයුතනාව, යොග විපයුතනා වෙව් බමමා, නොවයොගා
2. නොයොගා බමමා, යොග නීයාපි අයොග නීයාපි

විකෘතිය වශයෙන්

1. යොගා ධර්මා, යොග සම්පයුක්තාපි, යොග විපයසුක්තාපි
2. යොගනිත්‍යා ධර්මා, යොග සම්පයුක්තාපි, යොගවිපයසුක්තාපි
3. යොගනිත්‍යා ධර්මා යොගාපි, නොයොගාපි,
4. යොග සම්පයුක්තා ධර්මා යොගාපි, නොයොගාපි
5. යොග විපයසුක්තා ධර්මා යොගාපි, නොයොගාපි,

(මෙහි සියලු විකාර විකාශ සහිත අනි වර්ණනාව ආසව මස ගොවර්තයන්ට සමානමැයි)

යොග ගොවර්තයයි

යොග ගොවර්තයට අනතුරුව නිවරණ ගොවර්තය වදලයේක හෙද නිවරණදුකදින්මේ වශයෙන් සවැදැරුම්. කෙසේදයත්? නිවරණා ධර්මා නොනිවරණා ධර්මා යනුවෙනි.

නිවරණා, නිවරණ නම්වූ නොහොත් නිවන් මග ආවරණය කරන්නාවූ (ධර්මාසන්නි) නො නිවරණා නිවන් මග ආවරණය නොකරන්නාවූ නොහොත් නිවරණ නම් නොවන්නාවූ (ධර්මා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝනම් ලොහ දෙස මොහ පිත මිඬු උඩවට කුක්කුචට විවිකිවර්තයන ධර්මයෝ අවදේන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝනම් එකුත් අනුවිතය නිවරණ ධර්ම වජ්ජිත සුසාලස් වෛතසිකය අවවිසිරූපය නිජාණය ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි).

2. නිවරණීයා නිවරණයන්ට අරමුණු වූ (ධර්මාසන්නි)
අනිවරණීයා නිවරණයන්ට අරමුණු නොවූ (ධර්මාසන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝනම් ලොකික සිත් එක්අසුව දෙපණස් වෛතසිකය අව විසිරූපය ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝනම් ලොකොත්තර සිත් අවය සතිස් වෛතසිකය නිජාණය යන ධර්මයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි)

3. නිවරණසම්පයුක්තා නිවරණ ධර්මයන් සමග සම්ප්‍රසුක්තවූ (ධර්මාසන්නි)

නිවරණවිපයසුක්තා නිවරණයන් සමග විප්‍රසුක්තවූ (ධර්මාසන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝනම් දෙලොස් අකුසල විතය සත් විසි වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝනම් දෙලොස් අකුසල වජ්ජිත සත් සූරතා විතය අටතිස් වෛතසිකය අවවිසිරූපය නිජාණය ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි)

4. නිවරණයවෙම නිවරණනම්වූද නිවරණීයාව නිවරණයන්ට අරමුණු වූද (බමමා සන්නි)

නිවරණීයාවෙම නිවරණයන්ට අරමුණු වූද නොව නිවරණ නිවරණ නම් නොවූද (බමමා සන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝනම් නිවරණ බම අවදේන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝනම් ලෝකික සිත් එකාසුව නිවරණ බම වජ්ජිත තත් සමප්‍රසන්න සුසාලිස් වෛතසිකය අවච්ඡිද්‍රැපය ලැබෙති. (ලොකොත්තර බම මේ දුකගෙහි ඇතුලත් නොවන්නාහ.)

5. නිවරණයවෙම නිවරණනම්වූද නිවරණ සම්පසුතතාව නිවරණයන් සමග යෙදුනාවූද (බමමා සන්නි)

නිවරණ සම්පසුතතාවෙම නිවරණයන් සමග යෙදුනාවූද නොව නිවරණ නිවරණ නම් නොවූද (බමමා සන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝනම් නිවරණ බම අවදේන ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝනම් දෙද්‍රොස් අකුසල් හා නිවරණ බම වජ්ජිත එකුන්විසි වෛතසිකය ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි)

6. නිවරණ විපසුතතා බොපන නිවරණයන් සමග නොයෙදුනාවූද නිවරණීයාපි නිවරණයන්ට අරමුණු වූද (බමමා සන්නි)

නිවරණ විපසුතතා බොපන නිවරණයන් සමග නොයෙදුනාවූද නිවරණීයාපි නිවරණයන්ට අරමුණු වූද බමමා සන්නි) අනිවරණීයාපි නිවරණයන්ට අරමුණු නොවූද (බමමා සන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝනම් දෙද්‍රොස් අකුසල් වජ්ජිත ලෝකික සිත් එකුන් සැත්තැව තත් සමප්‍රසන්න අවතිස් වෛතසිකය අවච්ඡිද්‍රැපය ලැබෙති

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝනම් ලොකොත්තර සිත් අවය සතිස් වෛතසිකය නිවිණය ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි) අටුවාගත නය වශයෙන් වනාහි

1. නොනිවරණ බමමා නිවරණීයාපි, අනිවරණීයාපි

2. නොනිවරණ බමමා නිවරණ සම්පසුතතාපි, නිවරණ විපසුතතාපි කියා දුකගේ දෙදෙනෙක. මූලථිකානාය වශයෙන්

1. නිවරණීයා බමමා නිවරණ සම්පසුතතාපි, නිවරණ විපසුතතාපි

2. නිවරණීය බමමා නිවරණාපි, නොනිවරණාපි

3. නීවරණ සම්පූර්ණතා බලමා නීවරණය, නොනීවරණය අවුලාගත විකාශන දුක පංචකයාගේ අනි වර්ණාවලයට ගොවිකයන්ට නිශ්පාදන ලද නොයනුසාරයෙන් දත යුත්තේය.

නීවරණ ගොවිකයා අනි වර්ණාවලය

නීවරණ ගොවිකයාට අනතුරුව පරමාස ගොවිකයා වදාරණ ලදී. හෙද පරමාස දුක ආදීන්ගේ වසයෙන් පස් වැදාරුම් හේ කෙසේදැයි පරමාසා බලමා නොපරාමාසා බලමා යනාදී වසයෙනි.

පරාමාසා මිත්තාවසයෙන් අල්ලා ගනු ලබන හෙයින් පරමාස නම් වූ (බලමා සනති)

නොපරාමාසා මිත්තාවසයෙන් අල්ලා නොගන්නා ලද හෙයින් පරමාස නම් නොවූ (බලමා සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් දිවයි වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් සෙසු පරමානි බම් සියල්ල ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

2 පරාමවඛා පරාමාස බලයන්ට අරමුණු වූ (බලමා සනති)

අපරාමවඛා පරමාසයන්ට අරමුණු නොවූ (බලමා සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් ලෝකික සිත් එක් අසුව දෙපණක් වෛතසිකය අටවිසි රූපය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් ලෝකොතර බම් සියල්ල ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

3 පරාමාස සම්පූර්ණතා පරමාසයන් හා සමඟ යෙදුනා වූ (බලමා සනති)

පරාමාස විපසපූර්ණතා පරමාසයන් හා සමඟ නොයෙදුනා වූ (බලමා සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් දිවයිගත සමප සුභත සිත් සතරය තත් සමප්‍රසන්න දිවිවජ්ජිත සම්මිසි වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් අතිරික්ත පස් අසු විතතය, දිවිවජ්ජිත එක්පණක් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිජාණය ලැබෙති.

දිවිනොමෝ මේ දුකයෙහි ඇතුළත් නොවූ හෙයින් සප්තදෙස දුක නම්.

4 පරාමාසාවට පරමාස නම් වූ ද පරාමවඛාව පරමාස සන්ට අරමුණු වූ ද (බලමා සනති)

පරාමිතාමෙව පරමාසයන්ට අරමුණු වූ ද නොපරමාසා
පරමාස නම් නොවූ ද (බමමා සනති.)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීරෝ නම් එකම දිවයි
වෛතසිකය ලැබේ. ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීරෝ නම් දිවයි
වජ්ජික අභිරික්ක ලෝකික බමි සියල්ල ලැබෙයි. (සෙත්ස සුගමිසි)

5 පරාමාස විපසග්‍රහණා බොපන පරමාසයන් හා සමග
නොයෙදුනා වූ ද පරමට්ඨාපි පරමාසයන්ට අරමුණු වූ ද (බමමා
සනති.)

පරාමාස විපසග්‍රහණා බොපන පරමාසයන් හා සමග නො
යෙදුනා වූ ද අපරාමට්ඨාපි පරමාසයන්ට අරමුණු නො වූ ද
(බමමා සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීරෝ නම් දිවසිග්‍රහණ සමප
ග්‍රහණ සිත් සතර හා දිවසිවජ්ජික කොට ඇති ලෝකික බමි
සියල්ල ලැබෙයි.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීරෝ නම් ලොකොත්තර බමි
සියල්ල ලැබෙයි.

දිවසිග්‍රහණ සමපග්‍රහණ සිත් සතර හා තත් සමප්‍රග්‍රහණ එක් විසි
වෛතසිකය මේ දුකයෙහි ඇතුළත් නොවූහ. මෙහි බොපන-
ශබ්දයාගේ අභිරික්ක අභී ග්‍රහණයවන බැවින් අවුවා නසින්,

1 නො පරමසා බමමා පරාමට්ඨාපි, අපරමට්ඨාපි.

2 නො පරමාස බමමා පරමාස සමපග්‍රහණාපි, පරමාස විපස
ග්‍රහණාපි කියා දුකයෝ දෙදෙනෙක් වෙයි.

මූලමිත්තා නසින්

1 පරමට්ඨා බමමා පරමාස සමපග්‍රහණාපි, පරමාස විපස
ග්‍රහණාපි.

2 පරමට්ඨා බමමා පරමාසාපි නොපරමාසාපි, දූසි දුකයෝ
දෙදෙනෙක් විග්‍රහණාහ.

මෙහි විසතරාභී වණිණාව යටති නායානුසාරයෙන් දහ
ග්‍රහණෝ.

පරාමාස ගොවජ්ජක වණිණාවසි.

1 පරමාස ගොවජ්ජකයට අනතුරුව මහනතර දුකය වදුළු
හේක. හෙද සාරමමණ දුක ආදීන්ගේ වසයෙන් තුළත් වැදුරුම්
මේ. කෙසේද යත්? සාරමමණා බමමා අනාරමණා බමමා යනාදි
වසයෙහි.

සාරමමණා අරමුණුකිරිම් සහිත වූ (බමමාසනති)

අනාරම්භ, අරමුණුකිරීම් රහිත වූ (බලමාසනී)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකුන් අනු විනයය දෙපණක් වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් අටවිසිරූපය නිජාණය යන බමිගේ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමිති.)

2 විතතා විතත නම් වූ (බලමාසනී)

නො විතතා විතත නම් නොවූ (බලමාසනී)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකුන් අනු විනයයේ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙපණක් වෛතසිකය අටවිසිරූපය නිජාණය යන මෙතෙක් බමිගේ ලැබෙති* (සෙස්ස සුභමිති.)

3 වෛතසිකා වෛතසික නම් වූ (බලමාසනී)

අවෛතසිකා වෛතසික නම් නොවූ (බලමාසනී)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙපණක් වෛතසිකයේ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකුන් අනු විනයය අටවිසිරූපය නිජාණය යන බමිගේ ලැබෙති (සෙස්ස සුභමිති)

4 විතත සමපග්ගතා සිත හා සමග එකොත්පාදදි භාවයෙන් මිශ්‍ර වූ (බලමාසනී) විතත විපපග්ගතා සිත හා සමගෑපෙෑ මිශ්‍ර නොවූ (බලමාසනී)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙහි වෛතසිකයෝ ලැබෙති. දුතිය පදයෙන් එකුන් අනු විනයය අටවිසිරූප හා නිජාණය ලැබෙති.

5 විතතසංඝට්ඨා සිත හා මිශ්‍ර වූ (බලමාසනී)

විතත විසංඝට්ඨා සිත හා මිශ්‍ර නොවූ (බලමාසනී)

(සෙස්ස භතරවෙති දුකයට සමානයි.

6 විතතසමුට්ඨානා සිත කරණකොට ගෙන හටගන්නා වූ (බලමාසනී)

නොවිතතසමුට්ඨානා සිත කරණකොට ගෙන හට නොගන්නා වූ (බලමාසනී)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙපණක් වෛතසිකය හා විතතරූප සතලොස ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකුන් අනු විනයය විසිකම්පරූප, උතුරුරූප පසලොස තුළත් ආහරපරූප හා නිජාණය ලැබෙති. (සෙස්ස යට ති නසින් දතග්‍රතු)

7 විත්තසංඝභූතො සිත හා සමග හටගන්නාවූ (බමමාසනති) නො විත්ත සංඝභූතො සිත හා සමග හට නොගන්නා වූ (බමමාසනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡායෝ නම් දෙපණ්ණස් වෛත සික්කා හා විඤ්ඤාන රූපවය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡායෝ නම් එකුත් අනු විත්තය විඤ්ඤාන රූපවජ්ජිත සවිසි රූප හා නිව්ච්ඤාය ලැබෙති.

8 විත්තානුපරිවත්තනො සිත හා අනුව පෙරලෙන්නා වූ (බමමාසනති)

නොවිත්තානුපරිවත්තනො සිත හා අනුව නොපෙරලෙන්නා වූ (බමමාසනති) මෙහි සියලු විභාග සත්වෙති දුක්ඛයට සමානයි

9 විත්තසංඝට්ඨසමුට්ඨානා සිත් හා මිශ්‍ර වූ ද සිත කරණ කොට ගෙන හටගන්නාවූ ද (බමමාසනති)

නො විත්තසංඝට්ඨසමුට්ඨානා සිත හා මිශ්‍ර නො වූ ද සිත කරණකොට ගෙන හට නොගන්නා වූ ද (බමමාසනති)

මෙහි සියලු අච්ඡි විභාග තුන්වන වෛතසික්ක දුක්ඛය මෙහි

10 විත්තසංඝට්ඨ සමුට්ඨාන සහභූතො සිත හා මිශ්‍ර වූ ද සිත කරණකොට ගෙන හටගන්නා වූ ද සිත හා එක්ව උපදනා වූ ද (බමමාසනති)

නොවිත්තසංඝට්ඨ සමුට්ඨාන සහභූතො සිත හා සමග මිශ්‍ර නො වූ ද සිත කරණකොට ගෙන හට නොගන්නා වූ ද සිත හා එක්ව නුපදනා වූ ද (බමමාසනති)

මෙහි විසතර විභාග වෛතසික්ක දුක්ඛයට සමානයි.

11 විත්තසංඝට්ඨසමුට්ඨාන විත්තානු පරිවත්තනො සිත හා මිශ්‍ර වූ ද සිත කරණකොට ගෙන හටගන්නා වූ ද සිත අනුව පෙරලෙන්නා වූ ද (බමමාසනති)

නොවිත්තසංඝට්ඨ සමුට්ඨාන විත්තානුපරිවත්තනො සිත හා මිශ්‍ර නො වූ ද සිත කරණකොට ගෙන හට නොගන්නා වූ ද සිතට අනුව නොපෙරලෙන්නා වූ ද (බමමාසනති)

මෙහි සියලු විසතර විභාග වෛතසික්ක දුක්ඛයට සමානයි.

12 අජ්ඣානිකා ආත්මය අභිපතී කොට පවත්නා වූ (බමමාසනති) බාහිර ආත්මයෙන් පිටත්වී හටගන්නා වූ (බමමාසනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡායෝ නම් එකුත් අනු විත්තය හා ප්‍රසාද රූප පස්දෙන ලැබෙති. දුතිය පදයාගේ අභි-

බෙයානියෝ නම් දෙපණේ වෛතසික පසාද වජ්ජිත තෙවිසි රූපය නිමාණය ලැබෙති.

13 උපාදා, නිශ්‍රයකොට ගෙන නොහොත් නිසා හටගත් නාම (බමමාසන්නි)

නොඋපාදා නිශ්‍රයකොට නොගෙන නොහොත් නිසා හට නොගන්නාවූ (බමමාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෙයානියෝ නම් භූතරූප වජ්ජිත සුවිසි රූපයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිබෙයානියෝ නම් සෙසු සියලු පරමානු බමී ලැබෙති.

14 උපාදිනා අරමුණු කිරීම් වශයෙන් තෘණොද්‍යුත්තර්‍යයෙන් යුක්තව කමීය විසින් තමාගේ ඵලභාවයෙන් ලංකොට ගන්නා ලද්ද වූ (බමමාසන්නි)

නො උපාදිනා අරමුණුකිරීම් වශයෙන් තෘණොද්‍යුත්තර්‍යයෙන් යුක්තව කමීය විසින් තමාගේ ඵලභාවයෙන් ලංකොට නොගන්නා ලද්ද වූ (බමමාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෙයානියෝ නම් දෙතිස් ලෞකික විපාක විතතය තත් සමුප්පයන පන්තිස් වෛතසිකය විසිකමීජ රූප ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිබෙයානියෝ නම් ලෞකික විපාක වජ්ජිත සත්පණස් විතතය තත් සමුප්පයන දෙපණේ වෛතසිකය සතළොස් විතතජරූපය පසළොස් උතුරුරූප තුළත් ආකරය රූප හා නිමාණය ලැබෙති.

සියලු පදයන්ගේ සකක ආයතනවාත සත්‍ය බෙදා වෙන් කිරීම් යටති නයානුසාරයෙන් දතයුත්තේයි.

මහනතර දුකයාගේ අනිවර්ණාව නිමිසේයි.

මහනතර දුකයට අනතුරුව උපාදන ගොවජ්කය වදාලයේක. ඒ උපාදන ගොවජ්කයද උපාදන දුකය ආදී කොට ඇති සවදා රූමි දුකයන්ගෙන් සමන්විතය. හේ කෙසේදැන්?

1 උපාදනා බමමා නොඋපාදනා බමමා යනාදි වශයෙනි.

උපාදනා ඉතා දුබ්බකොට අල්ලාගන්නා අනියෙන් උපාදන නම වූ (බමමාසන්නි)

නොඋපාදනා උපාදන නම නොවූ (බමමාසන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෙයානියෝ නම් ලොහදිව්හි යක වෛතසිකයෝ දෙදෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහදිට්ඨි වජ්ජිත අතිරික්ත පරමාභී ධම්ම ලැබෙති.

2 (සෙස්ස සුභමසි)

2 උපාදනිකා උපාදනයන්ට අරමුණු වූ (ධම්මාසන්නි)

අනුපාදනිකා උපාදනයන්ට අරමුණු නොවූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකික ධම්ම සියල්ල ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකොත්තර ධම්ම සියල්ල ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

3 උපාදන සම්පයුක්තා උපාදනයන් හා සමග සම්ප්‍රයුක්ත වූ (ධම්මාසන්නි)

උපාදන විපයුක්තා උපාදනයන් හා සමග විප්‍රයුක්ත වූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහමූලික සිත් අටය දිට්ඨිගත විපයුක්ත සිත් සතරෙහි යෙදුනා වූ ලොහය හා දෙස ඉස්සාමච්ඡරීය කුකකුච්ච විචිකිච්ඡාචජ්ජිත දෙවිසි වෛත සිත්ත ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහමූල සිත් වජ්ජිත එක් අසු චිත්තය තත් සම්ප්‍රයුක්ත ලොහදිට්ඨිමාන වජ්ජිත එකුත් පණස් වෛතසිත්ත අටවිසි රූපය නිළීණය ලැබෙති, (සෙස්ස සුභමසි)

4 උපාදනාවෙව උපාදන නම්වූ ද උපාදනියාව උපාදනා යන්ට අරමුණු වූ ද (ධම්මාසන්නි)

උපාදනියාවෙව උපාදනයන්ට අරමුණු වූ ද නොව උපාදනා උපාදන නම් නොවූ ද (ධම්මාසන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලොහදිට්ඨි වෛතසිත්ත දෙදෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකික සිත් එක් අසුව උපාදන වජ්ජිත සම්පණස් වෛතසිත්ත අටවිසි රූපය ලැබෙති.

(ලෝකොත්තර ධම්ම මේ දුක්ඛයෙන් බැහැර වූහ)

5 උපාදනාවෙව උපාදන නම්වූ ද උපාදන සම්පයුක්තාව උපාදනයන් සමග සම්පයුක්ත වූ ද (ධම්මාසන්නි)

උපාදන සම්පයුක්තාවෙව උපාදනයන් සමග සම්ප්‍රයුක්ත වූ ද නොව උපාදනා උපාදන නම් නොවූ ද (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් දිට්ඨිගත සමුප්‍රසන්න සිත් සතරෙහි ඇති ලොහදිට්ඨි සංඛ්‍යාත උපාදාන ධර්මයෝ දෙදෙන ලැබෙති.

දුතීය පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් ලොහමූල සිත් අවය තත් සමුප්‍රසන්න උපාදානවජ්ජිත සමවිසි වෛතසිකය ලැබෙති.

ලොහමූල සිත් වජ්ජිත එක් අසු විතතය ලොහ දිට්ඨිමාන වජ්ජිත තත් සමුප්‍රසන්න එකුත් පණ්ණස් වෛතසිකය අවච්ඡිද්‍රැපය හා නිව්‍යාණය මේ දුකගෙන් බැහරවූහ.

6 උපාදාන විපසයුතතාවොපන උපාදානගත් සමක විප්‍රසන්න වූ ද උපාදානීයාපි උපාදානගත්ව අරමුණු වූ ද (ධම්මාසන්නි)

උපාදාන විපසයුතතාවොපන උපාදානීයාපි අනුපාදානීයාපි උපාදාන ගත්ව අරමුණු නොවූ ද (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් ලොහමූල සිත් වජ්ජිත ලෝකික තෙසත්තූ විතතය (ලොහදිට්ඨිමාන වජ්ජිත) තත් සමුප්‍රසන්න එකුත් පණ්ණස් වෛතසිකය අවච්ඡිද්‍රැපය ලැබෙති.

දුතීය පදයාගේ අභිධේයානීයෝ නම් ලොකොත්තර ධර්ම සියල්ල ලැබෙති.

ලොහමූලික සිත් අව, දිට්ඨිගත විපසයුතත සිත් සතරෙහි ලොහ දෙස ඉඟුයා මච්ඡරිය විවිකිච්චා වජ්ජිත දෙවිසි වෛතසිකය මේ දුකගෙන් බැහරවූහ.

පාලාගත දුක සමකයාගේ අජීවණීයා නිමි.

මොපන යන සමන දුකගෙහි අධිකපදයාගේ අධිකානී වශයෙන්

1 උපාදානාවෙවධම්මා උපාදාන විපසයුතතාව උපාදාන විපසයුතතා වෙවධම්මොනොව උපාදානා

2 උපාදාන විපසයුත්තා ධම්මා උපාදානීයාපි, අනුපාදානීයාපි

3 උපාදානාධම්මා උපාදාන සමපසුතතාපි, උපාදාන විපස-යුතතාපි

4 නො උපාදානා ධම්මා උපාදාන සමපසුතතාපි උපාදාන විපසයුත්තාපි කියා දුකගේ සිව්දෙනෙක් ලැබිය යුත්තාහ.

මූලවිකානග වශයෙන් ද

1 උපාදානීයාධම්මා උපාදානසමපසුතතාපි, උපාදාන විපස-යුතතාපි

2 උපාදානීයාධම්මා උපාදානාපි, නොඋපාදානාපි, කියා දුකගේ දෙදෙනෙක් ලැබිය යුත්තාහ. ඔවුන්ගේ සියලු අජීවණීය දිග යවති නිසා කුසාරයෙන් සුගමයි.

අනුමිතානය වශයෙන් ද

- 1 උපාදාන සම්පයුතතා බම්මා උපාදානාපි, නොඋපාදානාපි
- 2 උපාදාන විපයුතතා බම්මා උපාදානාපි, නොඋපාදානාපි, කියා දුකගේ දෙදෙනෙක් ලැබියුතු බැව් දැක්වේ. ඔවුන්ගේ අභිවර්ණා ද සුභමයි

උපාදානගොවජ්ඣා විශිෂ්ටා ව සි.

උපාදාන ගොවජ්ඣාට අනතුරුව කිලෙස ගොවජ්ඣා වදා-
යේක. හෙද කිලෙසදුකාදින්ගේ වශයෙන් අවවාදාරුම්.
කෙසේදගත්? කිලෙසාබම්මා නොකිලෙසාබම්මා යනාදි
වශයෙනි.

- 1 කිලෙසා සත්භවනානාය කෙලෙසන්තා වූ (ගෙවන්)
තිංසාකරන්තා වූ අභිගේන් කෙලෙස නම් වූ (බම්මාසන්නි)
නොකිලෙසා කෙලෙස්නම් නොවන්තා වූ (බම්මාසන්නි.)
මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෙයාභිගේ නම් ලොහ දෙස මොහ
මානදිවිසි විවිකිවජ්, පිත උඛවට අතිරික අනොතංසා යන
වෛතසිකයෝ දසදෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිබෙයාභිගේ නම් ක්ලේසබම්බජ්ජිත සියලු
පරමාභි බම්ගේ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

- 2 සඛිකිලිසිකා කිලටුවන සවභාව ඇත්තා වූ නොහොත්
කෙලෙසුන් ඉපදීමට සුදුසු වූ බම්මාසන්නි නොසඛිකිලිසිකා,
නොකෙලෙසන්තා වූ (බම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෙයාභිගේ නම් ලොකික
පරමාභි බම් සියල්ල ලැබෙති

දුතිය පදයාගේ අභිබෙයාභිගේ නම් ලොකොත්තර බම්
සියල්ල ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

- 3 සඛිකිලිසිකා කෙලෙසන ලද්ද වූ (බම්මාසන්නි)
අසඛිකිලිසිකා නොකෙලෙසන ලද්ද වූ (බම්මාසන්නි)
මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිබෙයාභිගේ නම් දෙලොස් අකුසල-
යන්තා සන්විසි වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිබෙයාභිගේ නම් අතිරිකපරිමාභි
බම් ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි.)

- 4 කිලෙස සම්පයුතතා කෙලෙසුන් සමග යෙදුනා වූ
(බම්මාසන්නි)

කිලෙස විපයුතතා කෙලෙසුන් සමග නොයෙදුනා වූ
(බම්මාසන්නි) සෙස්ස තුන්වන දුකට සමානයි.

5 කිලෙසාවෙව ක්ලේශ නම් වූද සඛිකිලෙසිකාව කෙලෙසුන්ගේ ඉපදීමට හිතවූද (බමමාසනනි)

සඛිකිලෙසිකාවෙව කෙලෙසුන්ගේ ඉපදීමට හිතවූද නොවි-
කිලෙසා කිලෙස නම් නොවූද (බමමාසනනි)

ප්‍රථමපදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ නම් යටති ක්ලෙස ධර්මයෝ දසදෙන ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ නම් ක්ලේසධර්ම චර්ජිත ලොකික සිග්‍ර පරමාභීයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

6 කිලෙසාවෙව ක්ලේශ නම් වූද සඛිකිලිඨාව කෙලෙසන ලද්දවූද (බමමාසනනි)

සඛිකිලිඨාවෙව කෙලෙසනලද්දවූද නොවකිලෙසා ක්ලේස නම් නොවූද (බමමාසනනි)

මෙහි ප්‍රථමපදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ නම් යටති දස ක්ලේසයෝ ලැබෙති.

දුතියපදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ නම් දෙලොස් අකුසල්ය දස ක්ලේස චර්ජිතකොට ඇත්තාවූ සතළොස් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

7 කිලෙසාවෙව කිලෙස නම්වූද කිලෙස සමපසුත්තාව ක්ලේස සම්පසුත්තාවූද (බමමාසනනි)

කිලෙස සමපසුත්තාවෙව ක්ලේසධර්මයන් හා සම්ප්‍රසුත්තාවූද නොවකිලෙසා කෙලෙසනම් නොවූද (බමමාසනනි) සෙස්ස සවෙති දුකය හා සමානසි

8 කිලෙස විපසුත්තාවොපන ක්ලේසයන් හා විප්‍රසුත්තාවූද සඛිකිලෙසාපි ක්ලේසයන්ට හිතවූද (බමමාසනනි)

කිලෙසවිපසුත්තාවොපන—පෙ—අසඛිකිලෙසිකාපි කෙලෙසුන්ට හිත නොවූද (බමමාසනනි)

මෙහි ප්‍රථමපදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ නම් දෙලොස්අකුසල චර්ජිත ලොකික සිග් එකුන්සැත්තාව තත් සම්ප්‍රසුත්ත අටතිස් වෛතසිකය අටවිසිරූපය ලැබෙති.

දුතියපදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ නම් ලොකොත්තර ධර්ම සිග්ල ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි.)

මෙහි බොපනයන පදයාගේ අභිධෙයාභීයෝ අවුලානසින්

1 නොකිලෙසාධමමා සඛිකිලෙසිකාපි, අසඛිකිලෙසිකාපි

2 නොකිලෙසාධමමා සඛිකිලිඨාපි, අසඛිකිලිඨාපි

3 නොකිලෙස බලමා කිලෙස සම්පයුත්තාපි, කිලෙසවිසා
යුත්තාපි

4 සඞ්කිලෙසිකා බමිමා අසඞ්කිලිවිඨාපි, සඞ්කිලිවිඨාපි කියා
දුකගෝ සිව්දෙනෙක් ඇත්තාහ.

මූලපිකානසින් ද

1 සඞ්කිලෙසිකාබමමා, කිලෙස සම්පයුත්තාපි, කිලෙසවිසා
යුත්තාපි.

2 සඞ්කිලෙසිකාබමමා කිලෙසාපි නොකිලෙසාපි කියා
දුකගෝ දෙදෙනෙක් ලැබිය යුත්තාහ.

අනුපිකානසින් ද

1 සඞ්කිලිවිඨාබමිමා කිලෙසාපි නොකිලෙසාපි

2 කිලෙස සම්පයුත්තා බමිමා කිලෙසාපි, නොකිලෙසාපි
කියා දුකගෝ දෙදෙනෙක් ලැබිය යුත්තෝහ.

මොවුන්ගේ සියලු අභිවංශිකාවයව කිනසානුසාරසෙන්
සුප්‍රකටය කිලෙසගොව්වක අභිවංශිකාව ගිමි.

කිලෙසගොව්වකයව අනතුරුව පිවිසිදුකය වදලුගේක. හෙද
දසානෙන පහාතබ්බ දුකාදීන්ගේ වකගෙන් අටලොස්
වැදුරුමි. එයින් දසානෙන පහාතබ්බදුකය පලමුකොට වදල
ගේක. තෙගේ වදලුගේක්දයක් දසානෙන පහාතබ්බා බමමා-
නදසානෙන පහාතබ්බා බමමා යනුවෙනි.

1 මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ සියලු අභිවංශ හා බෙදීම දසා
නත්‍රික ප්‍රථම පදය මෙහි. නදසානෙන පහාතබ්බා සෝවාන්
මගින් ප්‍රභාණය නොකලයුතු (බමමාසන්නි) ඒ දුතිය පදයා ගේ
අභිධෙයාභිගෝ නම් සෝවාන්මගින් ප්‍රභාණය නොකටයුතුවූ
අපායකාමිණී ශක්තිය හැර සෙසු අවස්ථාවන්ගෙන් යුත් දිට්ඨිගත
විපසයුතන සිත් සතර ද්වේෂමූල දෙසිත සෝවාන් මගින් ඒකානන
ප්‍රභාණය නොකටයුතු උඛ්චිසහගත සිතය දෙලොස් අකුසල්
වජ්ජිත සත්සැත්තැවිත්තය දිට්ඨිවිනිවිජ්චජ්ජිත සම්පණස්
වෛතසිකය අට්ඨිසිරූපය හා නිජාණය ලැබෙති. (සෙස්සසුගමයි)

2 භාවනායපහාතබ්බා මිතුමාගීත්‍රගෙන් ප්‍රභාණය කටයුතුවූ
(බමමාසන්නි) නභාවනායපහාතබ්බා මිතුමාගීත්‍රගෙන් ප්‍රභාණ
නොකටයුතුවූ (බමමාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථමපදයාගේ සියලු අභිවංශ දසානත්‍රික දුතිය
පදය හා සමානයි. දුතියපදයාගේ අභිධෙයාභිගෝ නම් මිතු-
මාගීත්‍රගෙන් ප්‍රභාණය නොකටයුතුවූ දිට්ඨිගත සම්පයුතන සිත්

සතරය විවිකිව්‍යාසගත සිතය දෙළොස් අකුසලවිජ්ජිත සත්-
සෑත්තෑවිත්තය යන පස්අසු විතතයන්ද තත්සමපසුතත දෙපණ්ණස්
වෛතසිකය අටවිසිරූපය හා නිජාණයද ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

3 දසසනෙතපභාතබ්බොදනාං සෝවාන්මගිත් ප්‍රභාණය
කටයුතු හේතු ඇති (ධම්මාසන්නි)

තදසසනෙතපභාතබ්බොදනාං සෝවාන් මගිත් ප්‍රභාණය
නොකටයුතු හේතු ඇති (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථමපදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ හා බෙදීම දසසනහෙතු-
ත්‍රික ප්‍රථමපදය මෙහි.

දුතියපදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් සෝවාන්මගිත් ප්‍රභා-
ණය කටයුතු හේතු නැත්තාවූ ධර්මයන් හැර අපායගමණය ශක්ති
නැත්තාවූ දූෂ්ටිගත විප්‍රසුත්ත සිත්සතරය ද්වේෂමූලික දෙසිතය
සෝවාන් මගිත් එකානතයෙන් ප්‍රභාණය නොකටයුතුවූ උඛ්ච
සහගත සිතය එක්විසිකුසල්ය, සතිස්විපාකය විසිකුසල්ය, දූෂ්ටි
විවිකිව්‍යාපර්ජිත සමපණ්ණස් වෛතසිකය විවිකිව්‍යාසගත විතත
යෙහි යෙදුනාවූ මොහය අටවිසිරූපය නිජාණය යන මොව්හු
ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

4 භාවනාය පභාතබ්බොදනාං මතුමාගීත්‍රයෙන් ප්‍රභාණය
කටයුතු හේතු ඇති ධම්මාසන්නි)

නිභාවනාය පභාතබ්බොදනාං භාවනාසංඛ්‍යාත මතුමාගීත්‍ර-
යෙන් ප්‍රභාණය නොකටයුතු හේතු ඇති (ධම්මාසන්නි)

ප්‍රථමපදයාගේ සියලු අභිවිභාග දසසනහෙතුත්‍රික දුතිය පදය
හා සමානයි.

දුතියපදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් මතුමාගීත්‍රයෙන් ප්‍රභා-
ණය කටයුතු හේතු නැත්තාවූ ධර්මයන් කෙරෙන් අනාවූ අපාය
ගමනට ශක්ති නැත්තාවූ දූෂ්ටිගත විප්‍රසුත්ත සිත් සතරය. ද්වේෂ
මූලික දෙසිතය මතුමාගීත්‍රයෙන් ප්‍රභාණය නොකටයුතුවූ දූෂ්ටි-
ගත සමපසුත්ත සිත් සතරය විවිකිව්‍යාසගත විත්තය එක්විසි
කුසල්ය සතිස්විපාකය විසිකුසල්ය, දෙපණ්ණස් වෛතසිකය
උඛ්ච සහගත විත්තයෙහි යෙදුනාවූ මොහය අටවිසිරූපය
නිජාණය යන ධර්මයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

5 සචිතකකා චිතකී සචිතවූ (ධම්මාසන්නි)

අචිතකකා චිතකී රචිතවූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථමපදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සවිතකීසින් පස්පණසය තත්සම්ප්‍රසූත්ත විතකීවජ්ජිත එක්පණස් වෛතසිකයෝ ලැබෙති.

දුතියපදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් අවිතකීසින් සසූටය තත් සම්ප්‍රසූත්ත විතකීවජ්ජිත සත්තීස්වෛතසිකයෝ අටවිසිරූපය නිජාණය යන ධර්මයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

6 සච්චාරා විචාරසතිනවු (ධම්මාසන්නි)

අච්චාරා විචාර රතිනවු (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථමපදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සච්චාර සින් සසූටය තත්සම්ප්‍රසූත්ත විචාරවජ්ජිත එක්පණස් වෛතසිකයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් අච්චාරසින් පස්පණසය තත් සම්ප්‍රසූත්ත විතකීසිවිචාරවජ්ජිත සත්තීස් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

7 සප්පිතිකා ප්‍රිතිසතිනවු (ධම්මාසන්නි)

අප්පිතිකා ප්‍රිතිරතිනවු (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථමපදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සප්පිතික එක්පණස් චිත්තය තත් සම්ප්‍රසූත්ත දෙස ඉය්‍යාමච්ඡරිය කුක්කුචච විචිතිඡවාප්‍රිතිවජ්ජිත සත්සාලිස් වෛතසිකයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ප්‍රිති රතින සමසත්තා විතය තත්සම්ප්‍රසූත්ත ප්‍රිතිවජ්ජිත එක් පණස් වෛතසිකයෝ අට විසි රූපය නිජාණය ලැබෙති.

(සෙස්ස සුභමසි)

8 පිතිසහගතා ප්‍රිතිය හා සමග එකොත්පාදදි භාවයෙන් මිශ්‍රවු (ධම්මාසන්නි)

නපිති සහගතාපෙමිශ්‍ර නොවු (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ සියලු විභාග පිතිත්‍රික ප්‍රථම පදය හා සමානයි.

දුතිය පදයාගේ සියලු විභාග අප්පිතික පදයට සමානයි. (සෙස්ස සුභමසි)

9 සුඛ සහගතා සුඛ වෙදනාව හා එකොත්පාදදි භාවයෙන් මිශ්‍රවු (ධම්මාසන්නි)

න සුඛ සහගතාපෙමිශ්‍ර නොවු (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ විසතර විභාග වෙදනාතික ප්‍රථම පදය හා සමානයි.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙමිනස් දෙසිතය උපෙක්ඛා පස්පනසය දුකඛ සහගත කාය විඤ්ඤාණය තත්සම්ප්‍ර සුතත පිතිවජ්ජිත එක්පණස් වෛතසිකය සුඛවෙදනාවෝ තෙසෑවය අටවිසි රූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (සෙස්සසුගමිති)

10 උපෙක්ඛා සහගතා උපෙක්ඛාවෙදනාව හා උපෙක්ඛාමිශ්‍ර වූ (ධම්මාසන්නි)

නඋපෙක්ඛාසහගතා උපෙක්ඛා - පෙ - මිශ්‍රනොවූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභී සහිත විභාග වෙදනාත්‍රික නායිය පදය හා සමානයි.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සුඛසහගත තෙසෑව විතතය දුකඛ සහගත විතතයෝ තිදෙන විවිකිච්ඡාච්ජිත එක් පණස් වෛතසිකය උපෙක්ඛාසිත් පස්පණසෙති යෙදුනාවූ පස් පණස් උපෙක්ඛාවෙදනාවෝය. අටවිසි රූපය නිජාණය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙති. (සෙස්සසුගමිති)

11 කාමාවචර එකොලොස් කාමභූමිත්ති බහුලවශයෙන් හැසිරෙන හෙයින් කාමාවචර නම්වූ (ධම්මාසන්නි)

නකාමාවචර - පෙ - නොහැසිරෙන්නාවූ හෙයින් කාමාවචර නම්නොවූ (ධම්මාසන්නි) මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සුපණස් කාමාවචර විතතය තත්සම්ප්‍රසුතත දෙපණස් වෛතසිකය අටවිසිරූපය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් පන්තිය මහගත ලොකොත්තර විතතය තත්සම්ප්‍රසුතත අටතිය වෛතසිකය නිජාණය ලැබෙති. (සෙස්සසුගමිති)

12 රූපාවචර පසලොස් රූප භූමිත්ති බහුල වශයෙන් හැසිරෙනහෙයින් රූපාවචර නම්වූ (ධම්මාසන්නි.)

නරූපාවචර - පෙ - නොහැසිරෙන හෙයින් රූපාවචර නම් නොවූ (ධම්මාසන්නි) මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් රූපාවචර සිත් පසලොස් තත්සම්ප්‍රසුතත පන්තිය වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභී වශයෙන් සෙසු පරමාභී ධර්ම සියල්ල ලැබෙති. (සෙස්සසුගමිති)

13 අරූපාවචර අරූපාවචරා නම්වූ (ධම්මාසන්නි)

නඅරූපාවචර අරූපාවචර නම් නොවූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් අරූපාවචර සිත් දෙලස තත්සම්ප්‍රසුතත සමන්ත වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ඥානසංකල්පනා විකල්පය තත්සම්ප්‍රසන්න දෙපණස් වෛතසිකය අවච්ඡි රූපය භාවිතයෙන් ලැබෙයි. (සෙස්සසුගමිති)

14 පරිසරපනතා වෘත්තකයෙහි ඇතුලත් වූ (ධම්මාසන්නි)

අපරිසරපනතා (කම්මිපාක කල්පෙස) යන ත්‍රිවිධ වෘත්තකයෙහි ඇතුලත් නොවූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකික සිත් එක් අසුව තත්සම්ප්‍රසන්න දෙපණස් වෛතසිකය අවච්ඡි රූපය ලැබෙයි.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ලෝකොත්තර ධර්ම සියල්ල ලැබෙයි. (සෙස්සසුගමිති)

15 නිශ්පාතිකා සංසාර වෘත්තයෙන් නික්මීමට කාරණාවූ භවත් සංසාර සංගරයෙන් එතර විමට කාරණාවූ (ධම්මාසන්නි)

නානිශ්පාතිකා නොයෙකුත් නොවූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සතරමාගී විත්තය තත්සම්ප්‍රසන්න සතිස් වෛතසිකය ලැබෙයි.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ඥාන සියලු පරමාභී ධර්ම ලැබෙයි. සෙස්සසුගමිති

16 නිශ්පාතිකා වූතියට අනතුරුව නොහොත් නමිගේ පැවැත්මට අනතුරුව විපාකදීමට පොහොසත් වූ (ධම්මාසන්නි)

අනිශ්පාතිකා වූතියට හෝ තමාගේ පැවැත්මට අනතුරුව ඒකාන්ත වසයෙන් විපාක දීමට අපොහොසත් වූ (ධම්මාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් නිශ්පාතිකා දෘෂ්ටි වසයෙන් පැවැත්තාවූ දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසන්න විත්තවිපි සතරෙහි සත්තම ජවනයෝය. තත්සම්ප්‍රසන්න මාන දෙස ඉක්කාමච්ඡරිය කුකුළුච්ඡ විවිකිච්ඡාච්ඡින එක්විසි වෛතසිකය, පඤ්චානන්තරිය කම් වසයෙන් පැවැත්තාවූ ද්වේෂමූල දෙසිතෙහි සත්වෙති ජවන් හුය, තත්සම්ප්‍රසන්න ප්‍රිති ලොහදිට්ඨිමාන විවිකිච්ඡාච්ඡින දෙවිසි වෛතසිකය, සතරමාගී විත්තය තත්සම්ප්‍රසන්න සතිස් වෛතසිකය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙයි.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් නිශ්පාතිකා දෘෂ්ටි වසයෙන් පැවැත්තාවූද ආනන්තරිය කම්වසයෙන් පවත්නාවූද යටති ජවන විවිකි සත්වන ජවනයන් හා සතරමාගී සිත්ච්ඡින පස්අසුවිත්තය තත්සම්ප්‍රසන්න දෙපණස් වෛතසිකය අවච්ඡි රූපය භාවිතයෙන් යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ලැබෙයි. (සෙස්සසුගමිති)

17 සඋත්තර තමාට වඩා උත්තරීතර බවින් ඇත්තාවූ (බමා සන්නි)

අනුත්තර තමාට වඩා උත්තරීතර කෙනෙක් නොමැත්තාවූ (බමා සන්නි) මෙහි සියලු විසාර විභාග ලෝකියද්ධතාව සමානයි.

18 සරණා ඇඟිම් සහිතවූ (බමා සන්නි)

අරණා ඇඟිම් රහිතවූ (බමා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාච්ඡේදනම් දෙලොස් අකුසල සිත් හා තත් සම්ප්‍රසුතත සත්විසි වෛතසිකයලැබෙයි.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාච්ඡේදනම් දෙලොස් අකුසල වජ්ජිත සත් සැත්තැවිතතය තත්සම්ප්‍රසුතත අටවිත් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිව්‍යාණය යන මෙතෙක් බවින් ලැබෙයි. (සෙත්ස සුගමි.)

පිටිදකය නිම.

දුක මාතෘකා විසාර සන්නයද මෙතෙකින් නිමයේය.

මේ අභිධම් මාතෘකාවෙහි 1 වෙදනා ත්‍රිකය 2 විතතී ත්‍රිකය 3 ප්‍රීති ත්‍රිකය 4 පරිත්තාරමණ ත්‍රිකය 5 මග්ගාරමණ ත්‍රිකය 6 උප්පත්තත්‍රිකය 7 අතීත ත්‍රිකය 8 අතීතාරමණ ත්‍රිකය 9 අජ්ඣතාරමණ ත්‍රිකය යන මේ ත්‍රිකයෝ නවදෙන සප්පදෙස ත්‍රික නම්.

සෙසුතෙලෙස් ත්‍රිකයෝ නිප්පදෙස ත්‍රික නම් වෙයි.

දුක මාතෘකාවෙහි 1 හේතු ගොව්ඡකය 2 ආසව ගොව්ඡකය 3 සංකෘද්ධජන ගොව්ඡකය 4 ග්‍රන්ථ ගොව්ඡකය 5 ඔස ගොව්ඡකය 6 ගොග ගොව්ඡකය 7 නිවරණ ගොව්ඡකය 8 පරමාස ගොව්ඡකය 9 උපාදාන ගොව්ඡකය යන මේ ගොව්ඡකයන් නවදෙනාගේ අවසාන තුන් තුන් දුකයෝද ක්ලේශ ගොව්ඡකයෙහි අවසානදුක යෝ සිච්ඡෙනද විතතසම්පසුතත දුකය විතතසංසට්ඨ දුකය යන මේ තෙතින් දුකයෝ සප්පදෙසදුක නම් වෙත්. සෙසු දුකයෝ සත් සැටදෙන නිප්පදෙස දුක නම් වෙත්.

අභිධම් මාතෘකා අච්චත්තරාශය මෙතෙකින් සමාප්තයි.

සූත්‍රානත මාතෘකාව වනාහි අභිධම්මක භික්ෂූන්ට සූත්‍රානත යට බැස නොවෙහෙසනු පිණිස බම් සෙනෙවි ශාරිපුත්‍ර මහාසථවිර පාදයාණන් වහන්සේ විසින් අඛණ්ඩතරනිකායෙහි එකක නිපාත දුකනිපාතවග්ග හා දිඝිනිකායෙහි සබ්බිති සූත්‍රය දසුකතර සූත්‍රයන් හෙත්ද සංග්‍රහ කොට තබන ලද්දකි ඒ සූත්‍රානත මාතෘකාව වනාහි එකම නිකේධප කාණ්ඩයෙහි කෙළවර දක්වා විභාග කරණ ලදී.

අවසන්වූ වින්දනාපාද කාණ්ඩ රූපකාණ්ඩ අධ්‍යක්ෂකාණ්ඩ යන කාණ්ඩය හා සමග අභිධම්ම පිටපත්කරණයෙහි නො බෙදන ලද්දේය.

කුසලාධම්මා යන පදය ආදිකොට අරණාධම්මා යන පදය අවසන් කොට ඇති අභිධම්ම මාතෘකා තොමෝ එකම නිකේප කාණ්ඩය හැර සියලු අභිධම්ම පිටකයෙහි විභාග කොට වදාරණ ලදී.

ධම්මේන්ද්‍රාපති ශාරිපුත්‍ර මහා සථවිර පාදකාණ්ඩ වහන්සේ විසින් තමන් වහන්සේගේ ඥාණශක්තියෙන් ඒ සුත්‍රාන්ත මාතෘකාව බුද්ධභාසිතවූ නිකායවචයෙන්ම සංග්‍රහකොට තබනලද හෙයින් තථාගත දේශනාවමැයි.

ඒ මේ සුත්‍රාන්ත මාතෘකාවද විජ්ජාභාසි දුකය ආදිකොට දෙසාලිය දුකයකින් සමන්විත වෙයි. හේ කෙසේදැයි?

1 විජ්ජාභාසිනො සම්ප්‍රසුත්තවශයෙන් අපවිද්ධවත් හජ්ජනය කරන්නාවූ (ධම්මාසන්නි)

අවිජ්ජාභාසිනො සම්ප්‍රසුත්ත වශයෙන් වතුසසන්ධම්මයන් මූවග කිරීම ලක්ෂණ මොහග හජ්ජනයකරන්නාවූ නොහොත් ඒ වතුර්විධ මෝහයන්ගේ සමුදයෙහි හටගන්නාවූ (ධම්මාසන්නි)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාචාර්යෝ නම් (විදගීනාඥාණ මනෝමය ඉර්ධිඥාණය ඉර්ධිවිධ ඥාණය පරචිතා විජානන ඥාණය පුළුච්චිවාසානුසමාති ඥාණය දිව්‍යඤ්චිකෘත්‍රික ඥාණය දිව්‍යශ්‍රොත ඥාණය ආශ්‍රවක්ෂයකර ඥාණය කීයන ලද්දවූ අපවිද්ධවත් හා සම්ප්‍රසුත්තවූ ඥාණසම්ප්‍රසුත්ත මහා කුසල් සතරය ඥාණසම්ප්‍රසුත්ත මහා ක්‍රියා සතරය අභිඥාදෙසිතය අභිත්මාගී විතතය තත්සම්ප්‍රසුත්ත අමොහ චර්ජිත සත්තිස් චෛතසිකය යන මොව්හුලැබෙති (මේහි සකකාදීය බෙදීම යටති නයානුසාරයෙන් දතයුතු)

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාචාර්යෝ නම් දෙලොස් අකුසල් සිත් හා තත්සම්ප්‍රසුත්ත මොහචර්ජිත සවිසි චෛතසිකයෝ ලැබෙති. (බෙදීමසුගමයි.)

(දුකමුක්ත ධම්ම කීයනලද නයානුසාරයෙන් සුප්‍රකටයි)

විජ්ජාභාසි දුකයයි.

2 විජ්ජපමා විදුලියකට බදු වූ උපමා ඇත්තාවූ (ධම්මාසන්නි) වජිරූපමා හෙත පහරකට බදු උපමා ආත්තාවූ (ධම්මාසන්නි.)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාචාර්යෝ නම් සෝවාන් සකාද භාමි අනාභාමි යන මාගීත්‍රයෙහි යෙදුනාවූ ප්‍රඥ චෛතසිකයෝ තුන්දෙනෙකි.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝනම් අතීත් මාහිසිතෙති
 යෙදුනාවූ ප්‍රඥාවෛතසිකයෝ ලැබෙති. (ස්කන්ධාදිය බෙදීම සුභයයි).

විජ්ජපමා දුකයයි.

3 බාලා අඥානවු නොහොත් අඥානත් කෙරෙති පිතිරියාවූ
 (බමමාසන්නි) පණ්ණිතා පණ්ණිත වූ නොහොත් පණ්ණිතයන්
 කෙරෙති පිතිරියාවූ (බමමාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙද්‍රෝශ් අකුසල්
 හා තත්සම්ප්‍රසූත සත්විසි වෛතසිකයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝනම් එක්විසි කුසල් හා තත්
 සම්ප්‍රසූත අවතීත් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (සෙත්සසුභමයි)

බාල දුකයයි.

4 කණ්ණා කාලවණ්ඩු නොහොත් සතරඅපාදක් ඵලවන්නාවූ
 (බමමාසන්නි.)

සුකකා සෙවක වණ්ඩු නොහොත් සුභති සැප ඵලවන්නාවූ
 (බමමාසන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙද්‍රෝශ් අකු
 සල් හා තත් සම්ප්‍රසූත සත්විසි වෛතසිකයෝ ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝනම් එක්විසි කුසල් හා තත්
 සම්ප්‍රසූත අවතීත් වෛතසිකයෝ ලැබෙති. (සෙත්සසුභමයි)

කණ්ණ දුකයයි.

5 තපනියා මෙලෝ පරලෝ දෙකෙහි නොහොත් ප්‍රත්‍යත්
 පත්ත භවයෙහි හා අනාගත භවයෙහි තැවීමට කාරණාවූ (බමමා
 සන්නි)

අතපනියා වර්ගිමාන භවයෙහි හා අනාගත භවයෙහි
 නොතැවීමට කාරණාවූ (බමමාසන්නි)

මේ දුකයෙහි සියලු අභී විභාග තුන්වන සතරවන දුකයන්ට
 සමානයි

තපනිය දුකයයි.

6 අභිවචනා ශබ්දමාත්‍රා අදිපති කොට පවත්නාවූ, ශබ්ද
 ප්‍රඥප්තියෙහි කියන ලද නොහොත් අභීයෙහි නමන අභීයෙන්
 නාම නම් වූද අභීයෙහි නැමෙන ලද හෙයින් නාම කම් නම් වූද
 අභීයෙහි නැමෙන ලද්දට පිතිරියාවූ අභී සබ්බාත නාම බේයය
 නම් වූද අභීය නිකුත්කොට කියන ලද හෙයින් නාම නිරුත්ති
 නම් වූද අභී ප්‍රකාශකරන වාක්‍ය සබ්බාත නාම ව්‍යාඥාන නම්
 වූද අභීයට අභිමුඛව නැමෙන හෙයින් නාමාභිලාප නම් වූද
 (බමමා සන්නි)

අභි වචන පථා ශබ්ද මාත්‍රයක් අභිපතිකොට ගන්නාවූ ශබ්ද
 ප්‍රඥප්තියට කාරණාවූ (බමමා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් අසන්නවුන් ගේ අභීච්ඡේදයට කාරණ වූ ශබ්ද ප්‍රඥප්තිය ලැබේ. ඒ ශබ්ද තොමෝ විඤ්ඤානනි සහිත වේ ශබ්දයයි.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් කියන්නන්ගේ අවච්ඡේදයට කාරණ වූ අභී ප්‍රඥප්තිය ලැබේ. ඒ මේ අභී ප්‍රඥප්තිය වනාහි හෙතෙමගේන් වෙන්ව නොපවත්නා හෙයින් එකුත් අනුවත්තය දෙපණස් වෛතසිකය අටවිසි රූපය නිව්‍යාණය යන මේ ධර්මයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි)

අධිවචන දුක්ඛයයි

7 නිරුත්ති අභීය නිකුත් කොට කියන ලද ශබ්ද ප්‍රඥප්ති සඛ්‍යාතවූ නාම, නාම කමී, නාමධේයය, නාම නිරුත්ති, නාම ව්‍යංජන, නාමානිලාප ය යි කියන ලද (ධම්මා සන්නි)

නිරුත්තිපථා යථොක්ත නිරුත්තියට කාරණාවූ අභී ප්‍රඥප්ති සඛ්‍යාත (ධම්මා සන්නි)

මේ දුක්ඛයෙහි සියලු අභී විභාග සවන අධිවචන දුක්ඛයට සමානයි.

නිරුත්ති දුක්ඛයයි

8 පඤ්ඤාත්ති ප්‍රහේද වශයෙන් දහසූභු ශබ්ද ප්‍රඥප්තිය යයි කියන්නාවූ නාම, නාම කමී, නාමධේයය, නාමනිරුත්ති, නාම ව්‍යංජන, නාමානිලාප සඛ්‍යාතවූ (ධම්මා සන්නි) පඤ්ඤාත්තිපථා ප්‍රඥප්තියට කාරණාවූ (ධම්මා සන්නි)

මෙහි සියලු අභී විභාග සවන අධි වචන දුක්ඛයට සමානයි.

පඤ්ඤාත්ති දුක්ඛයයි

9 නාමඤ්ච අරමුනෙහි නැමෙන අභීර්‍යෙන් නාම නම් වූ (ධම්මා සන්නි)

රූපඤ්ච ශිතොපණාදී විරෝධ ප්‍රත්‍යයෙන් විකාරවිමි ස්වභාව කොට ඇත්තාවූ (ධම්මා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් එකුත් අනු විත්තය දෙපණස් වෛතසිකය නිව්‍යාණය ලැබෙති.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධේයාභීර්‍යෝ නම් අටවිසි රූපය ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමයි.)

නාමරූප දුක්ඛයයි.

10 අවිජ්ජාව චතුස්සත්‍ය මූලහකරන්නාවූ මොහ සඛ්‍යාත අවිජ්ජා නම් වූ (ධම්මා සන්නි)

භව තණ්හාව භවය ඇලුම් කරන්නාවූ ලොභ නම් වූ (ධම්මා සන්නි) (සෙස්ස සුභමයි)

අවිජ්ජා දුක්ඛයයි.

11 භවදිට්ඨිව නිත්‍ය සදුක්කාලික වශයෙන් ශන්නාවූ මිත්‍යා දුෂ්ඨි නම් වූ (ධම්මා සන්නි)

විභවදිසිව ආත්මය හා ලෝකය සිද්ධත්වයෙන්, විනාශ වන්නේය යන දූෂිත සංකල්පය වූ (ධම්මා සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අභිධෙයානීයෝ නම් එකම භව දූෂිත ලැබේ.

ද්විතීය පදයෙන් අභිධෙයානීයෝ නම් එකම විභව දූෂිත ලැබේ. (දෙපදයෙන්ම ලබනුයේ දිව්‍යවේදනසිකයයි) (සෙත්ස සුගමයි)

භව දිසි දුකයයි

12 සංස්කෘතදිව්‍යව නම්ශරීරය හා ලෝකය නිත්‍යය සදාකාලික යයි ගන්නාවූ දූෂිතයක් ද (සන්ති) උචේදදිව්‍යව ශරීරය හා ලෝකය විනාශ වීමෙන් නැවත භව නොගන්නේය යන උචේද දූෂිතයක් ද (සන්ති) සෙත්ස එකොළොස් වන දුකට සමානයි.

සංස්කෘතදිව්‍යව දුකයයි

13 අනන්තවාදිව්‍යව නමාගේ ශරීරය ද ලෝකය ද කෙලවරක් ඇත්තේය යන මිත්‍යාදූෂිත සංකල්පය වූ (ධම්මා සන්ති) අනන්තවාදිව්‍යව නමාගේ ශරීරය ද ලෝකය ද කෙලවරක් නැත්තේය යන මිත්‍යාදූෂිත සංකල්පය වූ (ධම්මා සන්ති)

මෙහි දෙපදයෙන්ම එනම්වූ දූෂිත වෛතසිකය ලැබේ. (සෙත්ස සුගමයි)

අනන්තවාදිව්‍යව දුකයයි

14 පුබ්බන්තානුදිව්‍යව සංසාරයෙහි පූර්ණ කෙලවර අරමුණු කොට පවත්නාවූ දූෂිත සංකල්පය (ධම්මා සන්ති)

අපරන්තානු දිව්‍යව සංසාරයෙන් පස්විම කෙලවර අරමුණු කොට පවත්නාවූ දූෂිත සංකල්පය (ධම්මා සන්ති)

මෙහි දෙපදය ම එනම්වූ දූෂිත ලැබෙයි. (සෙත්ස සුගමයි)

පුබ්බන්තානුදිව්‍යව දුකයයි

15 අතිරික්ඛද්ව පාපයෙහි ලජ්ජා නොවිම ලක්ෂණ අතිරික්ඛ නම් වූ (ධම්මා සන්ති)

අනොත්තපඤ්ච පාපයෙහි තිය නොවිම ලක්ෂණ අනුත්තප නම් වූ (ධම්මා සන්ති)

මේ දෙපදයෙන් එනම් වෛතසික සුත්තය ලැබෙයි.

අතිරික්ඛ දුකයයි

16 තිරිව පාපයෙහි ලජ්ජාවිම ලක්ෂණ තිරි නම් වූ (ධම්මා සන්ති)

මත්තපසුද්ව පාපයෙහි බියවිම් ලක්ෂණ බන්තප්ප නම් වූ
(බමිමා සන්ති) (සෙස්ස සුගමයි)

නිරි දුකයයි

17 දෙව වස්සනාව අවවාද පිළිනොගන්නා වූ අතිකරු
පුද්ගලයාගේ ස්වභාව ලක්ෂණ දුෂ්ට භාවයෙක්ද (සන්ති)

පාපමත්තතාව පවු මතුරන් ඇත්තනුගේ ස්වභාව සංඛ්‍යාත
බමයෙක්ද (සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡයෝ නම් උසස් ගුණවත්
අවවාද විසින් අවවාද දෙන කල්හි නොහොත් බුබුසුප්ප්ති
යෙන් අවවාද දෙන කල්හි මුරණ්ඩ වචන ප්‍රකාශ කරමින් දුෂ්ට
ගතිය පානාඩු ද්වෙස මුල දෙසිතය තත් සම්ප්‍රයුත්ත දෙවිසි
වෛතසිකය යන මොව්හු ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡයෝ නම් පවු මතුරන් ඇසුරු
නිරිමේ වරද නොදැනීම හා ඇලුම් කිරීම ඇති කරණ ලොභ මුලික
සිත් අවය, මොහ මුලක දෙසිතය සත්සම්ප්‍රයුත්ත දෙවිසි
වෛතසිකය ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි)

දෙවවස්සනා දුකයයි

18 සොවවස්සනාව සුව පුද්ගලයාගේ යහපත් වචන ඇති
බව යයි කියන ලද ස්වභාව බමයක් ද (සන්ති)

කලාත මත්තතාව යහපත් මතුරන් ඇත්තනුගේ ස්වභාව
බමයක් ද (සන්ති)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡයෝ නම් වැඩිහිටියන් විසින්
අවවාද දෙන කල්හි ද බුබුසුප්ප්තියෙන් අනුශාසනා කරණ
කල්හි ද ගෞරවයෙන් අසමත් පිළිගන්නාවූ පුද්ගලයා හට
උපදනා මහා කුසල මහා ක්‍රියා සිත් සොලසය තත් සම්ප්‍රයුත්ත
විරති අප්‍රමණ්‍ය වජ්ජිත තෙතිස් වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ සියලු අභි විභාග ප්‍රථම පදයට සමානයි.
(සෙස්ස සුගමයි)

සොවවස්සනා දුකයයි

19 ආපත්ති කුසලතාව ඇවත් දැනගැනීමෙහි දක්ෂ පුද්ගල
යාගේ ස්වභාව බමයක් ද (සන්ති) ඇත්තාහ. වූට්ඨාන කුසල
තාව පැමිණි ඇවත්තින් නැගිසිටීමෙහි දක්ෂ පුද්ගලයාගේ ස්වභාව
බමයෙක් ද (සන්ති) ඇත්තාහ.

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡයෝ නම් සත්ත ආපත්ති
ස්කන්ධයන් දැනගැනීමෙහි පොහොසත්වූ පුද්ගලයාගේ කැණ
සම්ප්‍රයුත්ත මහා කුසල මහා ක්‍රියා සිත් අටෙහි යෙදුනාවූ ප්‍රඥ
වෛතසිකය ලැබේ.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාච්ඡයෝ නම් පැමිණි ඇවත්තින් නැගි
සිටීමෙහි පොහොසත් පුද්ගලයාගේ යථෝක්ත ප්‍රඥ වෛතසිකයෝ
අවදෙහි ලැබෙති.

ආපත්තිකූසලතා දූතයෙයි

20 සමාපත්ති කූසලතාව රූප, රූප බාහා සංඛාරාන අනු
සමාපත්තින් නොහොත් නවානු පුළු විහාර සමාපත්තින් දික්
බැව් සංඛාරාන සභාව බලියෙක්ද (සන්ති)

සමාපත්ති වූර්තානකූසලතාව යටති සමවතින් නැගිසිටිමෙහි
දික් පුද්ගලයාගේ සභාව බලියෙක් ද (සන්ති)

මෙහි සියලු විසාර විභාග ආපත්තිකූසලතා දූතයට සමානයි.

සමාපත්ති කූසලතා දූතයෙයි

21 බාහු කූසලතාව අවලොක් බාහුන් දැනීමෙහි පොහොසත්
වූ පුද්ගලයාගේ සභාව බලියෙක් ද (සන්ති) මනසිකාර කූසලතාව
අවලොක් බාහුන් මෙනෙහි නිර්මෙහි දික් පුද්ගලයාගේ සභාව
බලියෙක් ද (සන්ති)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් අවලොක් බාහුන්
දැනගන්නාවූ මහා කූසල මහා ක්‍රියා ඥාණ සම්ප්‍රසන්න සිත් අවය
අභිඤ්ඤාසිතය සතර මායා සිත්ත යන තුළත් විත්තයන්හි උපදනා
ප්‍රඥා චෛතසිකයෝ ලැබෙති.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ ද ප්‍රථම පදයම සමාන වෙති.
(සෙත්ස සුභමයි)

බාහු කූසලතා දූතයෙයි

22 ආයතන කූසලතාව දෙලොක් ආයතනයන් දැනීමෙහි
පොහොසත් පුද්ගලයාගේ සභාව සංඛාරාන බලියෙක් ද (සන්ති)

පටිච්ච සමුප්පාද කූසලතාව ද්වාදසාන්ගයකින් යුත් පටිච්ච
සමුප්පාද බලියන් දැන ගැනීමෙහි පොහොසත්වූ සභාව සංඛාරාන
බලියෙක්ද (සන්ති)

මේ දූතයෙහි සියලු අනිවිභාග බාහුකූසලතා දූතයට සමානයි.

ආයතන කූසලතා දූතයෙයි

23 ආයතන කූසලතාව ස්ථාන සංඛාරාන හෙතු බලියෙහි දික්
පුද්ගලයාගේ සභාව සංඛාරාන බලියෙක්ද (සන්ති)

අස්ථාන කූසලතාව අස්ථානයන් දැනගැනීමෙහි දික්
පුද්ගලයාගේ සභාව සංඛාරාන බලියෙක්ද (සන්ති)

ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීයෝ නම් තියම හේතුව දැන
ගැනීමෙහි පොහොසත්වූ මහාකූසල මහා ක්‍රියා ඥාණ සම්ප්‍රසන්න
සිත් අවෙති හා අභිඤ්ඤාසිතෙහි උපදනා ප්‍රඥා චෛතසිකයෝ
ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් අඹ බීජය තල් ගසේ හේතුව නොවේ. වක්කුප්‍රකාදය සෞභ විඤ්ඤානාගේ හේතුව නොවේ. යනාදීන් අස්ථානය දැනගැන්මෙහි පොහොසත් වූ යථෝක්ත ප්‍රඥ චෛතසිකයෝ දසදෙන ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

ධාන කුසලතා දුකයයි

24 අජ්ජවොච සාජු සින් ඇති පුද්ගලයාගේ සාභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සනති)

මජ්ජවොච මධ්‍යස්ථ පුද්ගලයාගේ සාභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් කායුජ්ජකතා දව්භිජ්ජකතා සංඛ්‍යාත ධර්මයෝ දෙදෙන ලැබෙත්.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් කාය මුද්‍රතා විතත මුද්‍රතා චෛතසික යුත්මය ලැබේ. (සෙස්ස සුභමසි.)

අජ්ජව දුකයයි

25 බන්තිච ඉවසිම් සංඛ්‍යාත වූ සාභාව ධර්මයක් ද (සනති)

සොරව්වඤ්ච යහපත් ධර්මයෙහි ඇලෙන්නාවූ පුද්ගලයාගේ සාභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් ඉවසිම් සංඛ්‍යාත අද්වේෂය ප්‍රධාන මහා කුසල මහා ක්‍රියා සින් සොලසය තත් සමප්‍රයුතන අවතීත් චෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් සීලචෙතනා ප්‍රධාන මහා කුසල මහා ක්‍රියා සින් සොලසය තත් සමප්‍රයුතන අප්‍රමාණ්‍ය වජ්ජන සතීත් චෛතසිකය ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

බන්ති දුකයයි

26 සාබල්‍යඤ්ච මාදු වූ සම්පූර්ණ වචන ඇතනාහුගේ සාභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සනති)

පරිසන්ථාරොච ආමිස සංචාර ධර්මපරි සංචාර වශයෙන් පිළිසඳර කිරීම් සංඛ්‍යාතවූ සාභාව ධර්මයක් ද (සනති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් මාදු මොලොක් වචන තියන්නාවූ කල්හි උපදනා මහා කුසල මහා ක්‍රියාසින් සොලසය තත් සමප්‍රයුතන අවතීත් චෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් කුදු මහත් වත් පිළිවෙත් කරණ කල්හි උපදනා යථෝක්ත ධර්මයෝ මැයි. (සෙස්ස සුභමසි)

සාබල්‍ය දුකයයි

27 ඉන්ද්‍රියයු වක්‍රයාදී ෂබ්දයෙන් කෙරෙහි, අගුහන ද්වාරතාව නොරක්තා ලද ද්වාර ඇත්තානුගේ ස්වභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සන්ති)

භෞර්නෙ භෞර්නයෙහි නොහොත් සිව්පසයෙහි අමත් තස්සානාව පමණ නොදන්නාවූ පුද්ගලයාගේ ස්වභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලොහ මූල ද්වෙස මූල සිත් දසය හා තත් සම්ප්‍රසූතා විවික්ච්ඡා වජ්ජිත සවිසි වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ලොහ මූල මොහ මූල සිත් දසය හා තත් සම්ප්‍රසූතා දෙවතුසකචජ්ජිත තෙවිසි වෛතසිකය ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

ඉන්ද්‍රියයු අගුහනවාරතා දුකයයි

28 ඉන්ද්‍රියයු වක්‍රයාදී ෂබ්දයෙන් ගුහන ද්වාරතාව ආරක්‍ෂා කරන ලද වාර ඇත්තානුගේ නොහොත් සද්දේරිත් අකුසලයන්ට වැද්දෙනොදී ආරක්‍ෂාකරන්නානුගේ ස්වභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සන්ති)

භෞර්නෙ භෞර්නයෙහි නොහොත් සිව්පසයෙහි මත්තස්සානාව පමණ දන්නානුගේ ස්වභාව සංඛ්‍යාත ධර්මයක් ද (සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් මහා කුසල මහා ක්‍රියා සිත් සොළසය ලොකොත්තර සිත් අවය තත්සම්ප්‍රසූතා අටතිස් වෛතසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් පස්විකා සිව්පසය අනුභවකරන්නාවූ උපදනා මහා ක්‍රියා මහා කුසල සිත් සොළසය තත්සම්ප්‍රසූතා විරහි අප්‍රමාණය වජ්ජිත තෙතිස් වෛතසිකය ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

ඉන්ද්‍රියයු ගුහනවාරතා දුකයයි

29 මුට්ඨසම්මුඛා මුලාවු සිති ඇති බැව් සංඛ්‍යාත (ධම්මාසනාති)

අසම්පර්ස්සානු මනාකොට සාඪික සප්ත අසම්මොහ ගොවර සංඛ්‍යාත සතර සම්පර්ස්සානු නුවණින් වෙන් වූ ස්වාභාව සංඛ්‍යාත (ධම්මාසනාති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් දෙද්‍රෝණ් අකුසල්ය සත්විසි වෛතසිකය යන මොව්හුයි.

දුතිය පදයාගේ අභිධෙයාඪීයෝ නම් ප්‍රඥවට ප්‍රතිපක්‍ෂ වූ යට කි ධර්මයෝ මෑ සි (සෙස්ස සුභමසි)

මුට්ඨසම්මුඛ දුකයයි

30 සතුව විරක්ෂාකාරී සිතිකිරීමෙහි ආරක්ෂා සතුව
(බලා සතුව)

සමප්‍රදායයෙහි මනාකොට සතර සමප්‍රදායයෙහි තුළින්
සුන්‍යවූ ස්වභාව සහිත ස්වභාව බලයෙන් ද (සතුව)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අනිවාර්යයෙන් නම් ස්වභාව වෛරසිකය
ලැබේ

ද්විතීය පදයෙන් අනිවාර්යයෙන් නම් ප්‍රභූ වෛරසිකය
ලැබේ. (සෙස්ස සුගමයි)

සති දූතයයි

31 පරි සහිත බලයෙහි ප්‍රත්‍යාවේෂය කිරීමෙහි නො
සැලකිල්ලටු ප්‍රභූ සහිතය (බලා සතුව)

භාවනාබලයෙහි විශේෂ පෙරවූකිරීමෙන් සත්‍යබෝධය
බලයෙන් වඩන්නාවූ පුද්ගලයාගේ වශයෙන් නොසැලකිල්ලටු
සහිතය (බලා සතුව)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අනිවාර්යයෙන් වශයෙන් එකම
ප්‍රභූවෛරසිකය ලැබේ

ද්විතීය පදයෙන් අනිවාර්යයෙන් වශයෙන් එක්වී කුසල් හා
තත්සමප්‍රයුක්ත අවිනිශ්චය වෛරසිකයෙන් ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි)

පටිසම්බන්ධ දූතයයි

32 සමප්‍රදාය ප්‍රතිපක්ෂය අකුසල බලයෙන් සංසිද්ධියෙහි
පොහොසත් සමාධි සහිතය (බලා සතුව)

විපක්ෂයාව ප්‍රොභූමික සංස්කාර බලයෙන් අනිවාර්යයෙන්
විවිධාකාරයෙන් බලන්නාවූ ප්‍රභූසංඛ්‍යාව (බලා සතුව)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අනිවාර්යයෙන් නම් සමාධිබලය ලැබේ.
(එකාග්‍රතාවයි)

ද්විතීය පදයෙන් අනිවාර්යයෙන් නම් ප්‍රභූ වෛරසිකය
ලැබේ. (සෙස්ස සුගමයි)

සමථ දූතයයි

33 සමථනිමිත්තයෙහි සමථයට කාරණාව නොහොත්
සමථයට පූර්ණ පසුව හටගන්නාවූ (බලා සතුව)

පහත නිමිත්තයෙහි උත්සාහයට පූර්ණ හෝ පසු වූ හෝ
(බලා සතුව)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අනිවාර්යයෙන් නම් පස්විම පස්විම
ධ්‍යානයන්ට කාරණාවූ පූර්ණ පූර්ණ සමාධිය ලැබේ.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් පශ්චිම පශ්චිම විශ්චයට කාරණාවූ පූළී පූළී සමයක් ව්‍යායාමයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුභමසි)

සමථ නිමිත්ත දුකයයි

34 පශ්චාතොව සමප්‍රසුත්ත ධර්මයන්ට රුකුල් දෙන්නාවූ විශ්ච සංඛ්‍යාතවූ (ධමමා සන්ති)

අවිජ්‍යෙකපොව සමප්‍රසුත්ත ධර්මයන් නානා අරමුණෙහි විසිරයානොදී ධරුසිරින්නාවූ (ධමමා සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් සමයක් ව්‍යායාමය හා දුතිය පදයෙන් සමයක් සමාධිය ලැබේ. (සෙස්ස සුභමසි)

පශ්චාත දුකයයි

35 සීලවිපතනීව සීලයාගේ බිඳීම් සංඛ්‍යාතවූ (ධමමා සන්ති)

දිට්ඨිවිපතනීව දූෂ්ටියගේ වැරදිම් සංඛ්‍යාතවූ (ධමමා සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් දෙලොස් අකුසල සිත් හා තත්සම්ප්‍රසුත්ත සන්ති විවේකසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් එකම මිත්‍යාදූෂ්ටිය ලැබේ. (සෙස්ස සුභමසි)

සීලවිපතනී දුකයයි

36 සීල සමපදව සීල සමපන්නියගේ පරිපූර්ණතාව සංඛ්‍යාතවූ (ධමමා සන්ති)

දිට්ඨිසමපදව සමයක්දූෂ්ටි සමපන්නියගේ පරිපූර්ණතාව සංඛ්‍යාතවූ (ධමමා සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධේයාභීයෝ නම් මහා කුසල මහ ක්‍රියා සිත් සොළසක තත්සම්ප්‍රසුත්ත අවනිත් විවේකසිකය ලැබෙති.

දුතිය පදයාගේ අභිධේයාභී වශයෙන් සමයක්දූෂ්ටි සංඛ්‍යාත එකම ප්‍රඥා විවේකසිකය ලැබේ. (සෙස්ස සුභමසි)

සීලසමපද දුකයයි

37 සීලවිසුඛිව විශේෂයෙන් පිරිසිදු සිල් ඇතිවූ නොහොත් පරිපූර්ණවූ සිල් ඇති සමභාව සංඛ්‍යාත (ධමමා සන්ති)

දිට්ඨිවිසුඛිව සමයක් දූෂ්ටියගේ පරිපූර්ණතාවෙන් පිරිසිදු සිත් ඇති සමභාව සංඛ්‍යාත (ධමමා සන්ති)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් ලොකොත්තර සිත් අව හා තත්සම්ප්‍රසුත්ත සතිත් විවේකසිකයද දුතිය පදයෙන් කම්මසංකතා ඥාණය හා සම්මානු ලොමික ඥාණ සංඛ්‍යාත මසාක ප්‍රාථම විදගීතා ඥාණය, හා මාභී ඵල ඥාණයෝද ලැබෙත්. (සෙස්ස සුභමසි)

සීලවිසුඛි දුකයයි

38 දිවයිනේ වෙළෙඳාම සමයක් දැක්වීමෙන් විශේෂ වශයෙන් පිරිසිදු බැව් සඳහා (බමුණ සන්නි)

සමාජිකයා පමණක් විශේෂවශයෙන් පවිත්‍රවූ ප්‍රඥාවට සුදුසු වියේ සංඛ්‍යාත (බමුණ සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අභිධේයාභීයෝ කමසා කපා දැණිය, සමානුලෝමික දැණ සඳහා මස්තක ප්‍රාප්ත විද්විතා දැණිය, මාග් දැණ හා ඵල දැණයෝ ලැබෙති.

ද්විතීය පදයෙන් අභිධේයාභීයෝ නම් ප්‍රථම පදයෙහි අනන්තය වතුර්විධ දැණයන් හා දැණ සම්ප්‍රසූතය මහා කුසල මහා ක්‍රියා ලෝකොත්තර යන සොලොස් විධයන්හි යෙදුනාවූ වියේ වෛතසිකයන් ද ලැබෙති (සෙස්ස සුභමයි)

දිවිවිසුම් දුකයයි

39 සංවේජනියප්‍රධානෙසු සංවේග වියයුතු ජාතිජරා ආදි කෙතුවක් ඇති කල්හි සංවේගයට සංවේගවීම සංඛ්‍යාත වූ (බමුණ සන්නි)

සංවිග්‍රහයට සංවේගයට පැමිණියාවූ තැනැත්තාගෙන් යෝනිසො පමානං නුවණින් උත්සාහ කිරීම සංඛ්‍යාත (බමුණ සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අභිධේයාභීයෝ නම් සංවේගනිය වස්තුවක් ඇති කල්හි උපදනා දැණ සම්ප්‍රසූතය මහා කුසලයන්හි යෙදුනාවූ ප්‍රඥා වෛතසිකය ලැබේ.

ද්විතීය පදයෙන් අභිධේයාභීයෝ නම් එක්විසි කුසල්ය ඵල සිත්සතරය යන පස්විසි විධයන්හි යෙදුනාවූ වියේ වෛතසිකය ලැබේ. (සෙස්ස සුභමයි)

සංවේජනියප්‍රධාන දුකයයි

40 කුසලෙසු බමුණෙකු කුසල බලයන් කෙරෙහි අසනනුවටි නාව තෘප්තියට නොපැමිණීම සංඛ්‍යාත වූ (බමුණ සන්නි)

පමානස්මිං කුසල බලයන් වැඩීම පිණිස කරන්නාවූ උත්සාහයෙහි අපරි වාණිතාව පසුනොබස්නා සවහාව සංඛ්‍යාත (බමුණ සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයෙන් අභිධේයාභීයෝ නම් එක්විසි කුසල් හා නත්සම්ප්‍රසූතය අවතීය වෛතසිකය ලැබෙති.

ද්විතීය පදයෙන් අභිධේයාභීයෝ නම් එක්විසි කුසලයන්හි යෙදුනාවූ වියේ වෛතසිකය ලැබේ. (සෙස්ස සුභමයි)

අසන්තුපිතිතා කුසල දුකයයි

41 විජ්ජාච අවිද්දා විනාශ කරන්නාවූ විද්ධනම්බු (බමමාසන්නි)

විමුක්තිව සතුරුවූ නිවරණ බලයෙන් හෙත් මොනවට දුරු වන්නාවූ අපට සමාපත්ති සංඛ්‍යාත විමුක්තියෙක්ද නොහොත් සියලු කෙළෙසුන් කෙරෙහි දුරුවන්නාවූ නිජාණ සංඛ්‍යාත විමුක්තියෙක් ද (සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීචී වශයෙන් පූජේනිවාසානු භාවිකෘණය දිව්‍යවස්ත්‍රජනිකෘණය ආශ්‍රවස්සකරකෘණය ලැබෙති.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධෙයානීචීයෝ නම් මහත්ගත කුසල ක්‍රියා සිත් අවලෝක තත්සම්ප්‍රසූතතා පත්තිත් චෛතසිකයෝ නිජාණය ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි)

විජ්ජා දුකයයි

42 බයෙ ක්ලෙශයන් ගෙවීමෙහි පොහොසත් (සතර මාගීයෙහි යෙදුනාවූ) ඤාණං ඤාණ සංඛ්‍යාත (බමමා සන්නි)

අනුපාදෙ ඒ ඒ මාගීයෙන් නසන ලද්දවූ ක්ලෙශයන් නැවත නුපදනා පරිදි හටගන්නාවූ සතර ඵලයෙහි යෙදුනාවූ ඤාණං ඤාණ සංඛ්‍යාතවූ (බමමා සන්නි)

මෙහි ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයානීචීයෝ නම් සතර මාගී සම්ප්‍රසූතතා ප්‍රඥ චෛතසිකයෝ ලැබෙති.

ද්විතීය පදයාගේ අභිධෙයානීචීයෝ නම් සතර ඵල සම්ප්‍රසූතතා ප්‍රඥ චෛතසිකයෝ ලැබෙති. (සෙස්ස සුගමයි)

බයෙඤාණ දුකයයි

සුත්‍රානත මාතෘකා අනී වණ්ණාව මෙතෙකින් නිමිසේය

මේ සුවාසු පදයෝමි ස්කන්ධ ආයතන බාහු සත්‍ය වශයෙන් බෙදවෙන්කිරීම යට කී න්‍යායාසාරයෙන් කළ යුත්තේමැයි.

නිබ්බාණ පච්චයොගොතු

භවගුපාදය අවිච්ඡි නෙට්ඨනො-ඵත්තතර සත්‍ය කා සුප්ප තත්ත රූපි අරූපිව අසඤ්ඤ සඤ්ඤිතො-දුක්ඛාප මුඤ්ඤානු චුසනතු නිබ්බුති.

අභ්‍යානු පරමිං බොධිං-පත්තවා බමමනුත්තරං
දෙසෙත්තවා පාඤ්ඤාසබ්බෙ-මොවෙසාං භව බන්ධනා—

මාතෘකා විවරණය

නිමොනස්ස භගවතො අරහතො සමමාසවුබ්බස්ස

“මාතෘවියානි මානිකා” යනු නිව්වන බැවින් යම් පාලියක් නොමෝ මවකට බුදු සභාව ඇත්තිවිද ඒ මාතෘකා නම් වන්නීය. කුමක් හෙයින් මවට සමානවන්නිද යත්? මවුනොමෝ දරුවන්ගේ ඉපදීමට හේතුවේද එසේම මාතෘකා නොමෝ විසතර නිදේසයාගේ හට ගැනීමට හේතුවෙයි එහෙයින් මානිකා නම් වෙයි විමනි විනෝදනී ටිකායෙහි “මානිකානි උද්දෙසො සොති නිද්දෙස පදනං ජනනිට්ඨානෙතිතතා මාතෘවියානි මානිකානි වුවවති” යනු කියන ලදී. විනිශ්ශාසකාරයෙහි වනාහි මාතෘවියානි මානිකායථා පුතතා මානිතො පභවන්ති එවං නිද්දෙස පදනි උද්දෙසතො පභවන්ති තස්මා මාතෘවියානි මානි කානි වුවවති (නොහොත්) මානිකා වියානි මානිකා” නිව්වනබැවින් යම් පාලි ප්‍රදේශයක් තෙමේ දිගු බස්නා ඇලකට බුදු උපමා ඇත්තේවිද එහෙයින් ඒ පාලි නොමෝ මානිකා නම් වන්නීය. කවර හෙයකින් මානිකාවට සමාන වන්නිද යත් දිගු අඟල වනාහි වැළි ගංගා කෙත්වත් ආදිය ගලා බස්නිද එපරිද්දෙන් මාතෘකාවද නිර්දේශය බලා පවත්නේයි, මේ විකල්පයත් අතුරෙන් පළමුවන විකල්පයෙහි මාතෘපදයෙන් පරව කප්‍රත්‍යාගම හා ඉකාරගමදවේ. “පටිභාග කුළුණ සඤ්ඤා කම්පාදි අනෙප්ප කප්පව්වයො” යනු රූප සිඬි බැවින් මෙහි පටිභාගාතීයෙහි කප්‍රත්‍යයෙහි ඉකප්‍රත්‍යයද මෙහි යෙදෙන්නේයි, එහෙයින් දෙවෙනි විකල්පයෙහි සතර මහා ප්‍රදේස සුත්‍ර සතරින් යම්කිසි සුත්‍රයකින් ඉකප්‍රත්‍යා දෙශය වෙයි. එම සුත්‍රයෙන් අප්‍රත්‍යා දෙශද්වි දෙවෙනි විකල්පය සිඬයි. අතීත අත්බැවිනි මාතෘභූතවූ සන්තුසිතනම් දිව්‍ය පුත්‍රයා ප්‍රමුඛ කොට ඇත්තාවූ දෙවියන්ට මේ අභිධම්මිටිකය දෙශනාකර වදාළේය. යන මෙහි “දෙවූපපත්තිපන පුරිස භාවෙන වුත්තා” යනු ථෙරභාටා අවුච්චා බැවින් දිව්‍ය ලොකයෙහි ඉපදීම පුරුෂභාවයෙන් කියන ලදී. “මාතූදෙවපුත්තොති” අභිධම්ම අවතාර ටිකායෙහි ආර්ථෙයි “සන්තුසිත දෙවපුත්තො” යනු බමමපදට්ඨ කථායෙහි ආර්ථෙයි පාලිවච්ඡානකයෙහි ඒ මාතෘකා නොමෝ අභිධම්ම මාතෘකාවය සුත්‍රාන්ත මාතෘකාව යයි දෙවදුරුම බව කුමකින් දතයුත්තේද යත්? “සාපි තිකමානිකා දුකමානි කානි දුච්ඛා” යන මෙහි දුක මාතෘකාවෙහි ඇතුළත්කොට සුත්‍රාන්ත මාතෘකාව වදාරණ ලදී. ඔවුන් අතුරෙන් තිකමාතෘකාව කුමක් හෙයින් පළමුකොට තබන ලද්දේද යත්? “සුබගගණ්ඨො අප්ප හෙදනොව තිකා එව පඨමං

වුත්තා" යනු අනුට්ඨාං බැවින් සුවයේ ගැඹීම වශයෙන්ද සල්ප හෙද ඇති බැවින්ද නිකමානාකාව පළමුකොට වදාරණ ලදී. නිකමානාකාවෙහි දෙවිසි ත්‍රිකයන් අතුරෙන් කුසල ත්‍රිකය කවර හෙයකින් පළමු කොට තබන ලද්දේද යත්?

"නෙසුපන සබ්බ සබ්බත අසංකර ආදී කල්‍යාණ භාවෙන පථමං කුසලතනිකං වුත්තං" යනු අනුට්ඨාං බැවින්ද මේ ත්‍රිකයෙහි සියළු පරමාණු ධර්මයන් සංභතිත බැවින් ද කුසල් අකුසල් අව්‍යාකාතයන් අමිශ්‍ර වශයෙන් දෙයනා කළ බැවින් ද කුසල ධර්ම සංඛ්‍යාත වූ ආදී කල්‍යාණයෙන් යුක්ත බැවින් ද කුසල ත්‍රිකයම ආදියෙහි තබන ලද්දේ යි. (නොහොත්) "තදඤ්ඤානිකානං සුඛ භගණකො" යනු ටිකා වචන බැවින් කුසල ත්‍රිකයෙන් අන්‍ය වූ ත්‍රිකයන් සුවයේ ගැඹීම පහසුවන බැවින් කුසල ත්‍රිකය පළමු කොට වදාරණ ලදී.

මානාකා ප්‍රතිණික විවරණයයි

1 කුසල ත්‍රික ගණිති පදය කෙරෙද්දක්? කුසල ත්‍රිකයෙහි කුසල පදය කුමක් හෙයින් පළමුකොට තබන ලද්දේද යත්? "කුසලන්ති කෙපි පඛාන පාසංස ඤාය භිත භාවතො කුසලා ධම්මා පථමං වුත්තා" යනු අනුට්ඨාං වචන බැවින් සුඛ විපාක ලක්ෂණ ඇති හෙයින් ද ප්‍රධානාණියෙන් ද ප්‍රසංසා කටයුතු හෙයින් ද යුක්ති හෙයින් ද ලෝකික ලෝකොත්තර සැප ඵලවන හෙයින්ද යන මේ සතරාමයෙන් කුසල ධර්මයෝම පළමුකොට වදාරණ ලද්දහුය. තදනනතරව අකුසල ධර්මයෝ කුමක් හෙයින් වදාරණ ලද්දහුද යත්? "තපපි පකඛතතා තදනනතරං අකුසලා" යනු ටිකා බැවින් කුසලයට අනතුරුව අකුසලය වදාරණ ලදී. තදනනතරව අව්‍යාකාත ධර්මයෝ කුමක් හෙයින් වදාරණ ලද්දහුද යත් "තදුභය විපරිත සභාවාතදනනතරං අඛ්‍යාතතා වුත්තා" යනු අනුට්ඨාං බැවින් තුන්වෙනුව අව්‍යාකාත ධර්මයෝ දෙයනා කරණ ලද්දහුය. (නොහොත්) කුසලයන්ගෙන් ආස්වාදයද අකුසලයන්ගෙන් ආදිනිවයද, අව්‍යාකාත පදයෙහි ඇතුළත් වූ නිජාණයෙන් නිස්සරණයද යි මෙයේ ආස්වාදී ආදිනිව නිස්සරණයන්ගේ ක්‍රමයෙන් වදාරණ ලද්දේයයි අනුට්ඨාංයෙහි කියනලදී.

තවද ප්‍රඥවන්ත සමයෝ කුසල ධර්මයෙහි පිහිටා අකුසල ධර්මයන් දුරුකොට අතින් ඵල නිජාණයන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරණ හෙයින් ප්‍රතිපත්ති ක්‍රමයෙන්ද මෙයේ වදාරණ ලද්දේයයි එම ටිකාවෙහි දක්වනලදී. තවද මේ කුසල ත්‍රිකයෙහි එනාති සෙකඛ ත්‍රිකයෙහි තෘතීය පදය නොවසෙකඛා නසෙකඛාධම්මා, යනුවෙන් වදායාමෙන් "නොවකුසලා නාකුසලා ධම්මා,, කියා කුමක්

හෙයින් නොවදලේදයක්? සෙබ සභාව අසෙබ සභාව ඇත්තාවූ යම් කිසි බවක් යම් හේතුවකින් තමාගේ සභාවගෙන් නොවදරණ ලද්දවූ එකම බවයෙකුත් නැත්තේයි. කුසල ත්‍රිකයෙහි මෙසේ නොලැබෙන්නේයි. මෙහි වනාහි කුසලා කුසල සභාව ඇත්තාවූ බවගේ තුමු අතීන් එලය ලැබූ කල්හි ඒ කුසලා කුසල සභාවෙන් නොවදරණ ලද්දහු. එහෙයින් මේ විශේෂය දක්වනු පිණිස "නෙවකුසල නාකුසලායි, නොවදරණ ලද්දේය" ය.

"ඉබ්පනි කුසලා කුසල සභාවා එව් බවම අග්ගඵලප්පනතියා තථා නඛ්‍යා කරණීයා හොන්නිති ඉමස්ස විසෙසස්ස දිපන්නං අබ්‍යාකතාති වුත්තං, යනු අනුට්ඨාසි. කුසලා කුසල කමීය තෙමේ අතීන් එලය ලැබූ තැනැත්තාගේ ක්‍රියාසාන්තයෙහි පිහිටන හෙයින් තමාගේ සභාවෙන් නොවදරණ ලද්දේය යනුයි. මේ සාන්ත අතීතයින් දුඛොධ සාන්තයකි. එහෙයින් උපරි පණණස දක්ෂිණ විහග සුත්‍ර අවුච්චෙති "බිණ්‍යාවෙන කතකමං පනතිව්ඤ්ඤ රහත්තා කුසලංවා අකුසලං වානහොති ක්‍රියාභානෙ තිඛති" යනු කියනලදී. (නොහොත්) "නෙවකුසලා නාකුසලා" යන පදය හා අබ්‍යාකතා යන පදයද බ්‍යාඤ්ඤා වශයෙන්ම වෙනස ඇතත් අතී වශයෙන් සමාන වන්නේයි "වචනමිත්තමෙව ඉදං නානාකරණං අබ්‍යා කතා නෙව කුසලා නාකුසලාති, යනු අනුට්ඨාසි වචනයි-

කුසල ත්‍රික විවරණයයි

2 කුසල ත්‍රිකයට අනතුරුව වෙදනා ත්‍රිකය කුමක් හෙයින් වදලේද යත්? කුසල ත්‍රිකයෙහි වදලාවූ කුසලා කුසල අබ්‍යාකත බවගේ හා යෙහුයා වශයෙන් සම්ප්‍රසක්තවන්නාවූ වෙදනාවෝ කුසල ත්‍රිකයෙහි ක්‍රමයෙන්ම වදරණ ලදී. මේ ක්‍රමය අනතුරුව වදරන්නාවූ තික දුකගත්වත් මෙසේම යෙදිය යුතුයි. මෙසේ ගත්කල සියළු තික දුකගේ සමාන සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධවත්. එහෙයින් අනුට්ඨාසයෙහි "අවයවං. අනෙක ගෙදත්තං දස්ස නඛං තිකතතර දෙසනා, යනු කිත. අවයවං, අවයවගත්තේ හෙවත් හතර පරමාතී බවගත්තේ; අනෙකභාවං දස්සනඛං, අනෙකප්‍රකාර බව දක්වණ පිණිස; තිකතතර දෙසනා, අනතුරු ත්‍රිකගත්තේ දෙසනාව වෙයි; වෙදනා ත්‍රිකයෙහි වෙදනාව පදනුයෙහිම කුමක් හෙයින් ඇතුළත් නොකොට ත්‍රිකමුක්ත වශයෙන් උච්චරණයකළ සේක්ද යත්? "වෙදනාය, යන සහද්දියෝග යෙන් යුක්ත හෙයින් සහද්දියෝගවත්වූ හෙදකර වෙදනාවෝ ඒ ත්‍රිකයෙහි ඇතුළත් නොකටයුතු හෙයිනි. තවද වෙදනාව හා යෙදිය යුතු අතික් වෙදනාවක් නැති හෙයින් (නොහොත් එක්

විත්තයෙක්හි වෙදනා දෙකක් නොයෙදන හෙයින්ද සියළු විත්තයෙහි යෙදුනාවූ වෙදනාවන්ට සහාදියෝගය ලැබෙන හෙයින්ද සියළු වෙදනාවෝම නික්මුක්තවූහ. වෙදනා සම්ප්‍රසක්ත විත්තයන් හා උපදනා විත්ත වශයෙන් කුමක් හෙයින් නො ගන්නා ලද්දහුද යත්? “සංයුක්ත” ශබ්දයෙන් නොවදර “සම්පසුත්තා” ශබ්දයෙන් වදාළ හෙයින් ඒ කුප්පාද එකනිරෝධ එකාලම්භන එකවස්සුක යන සතර සම්ප්‍රයෝග ලක්ෂණයෙන් යුක්තවූ ධර්මයන් මුත් සංයුක්තවූ ධර්මයන් නොගත යුතු හෙයින්. “එකුප්පාදදි නංවසෙන සම්පයොගථොට්ඨත්තො” යනු අටුවා බැවින් මේ වෙදනා ත්‍රිකය සබ්බලඛනාම ත්‍රිකයෙහි ති තන්ති.

අනිට්ඨිතෙ පදෙවණේණා වාකාරං නිට්ඨිතෙ පදං

වාකාරං නාසං සමුදයො නාමසොද්ධසොද්ධ පෙකබ්බකං.

යනුවෙන් යම් වචනයක් උචාරණය කොට අවසන් නොවූ කල්හි එක එක වර්ණ අක්ෂර නම් වෙයි. ඒ පදය නිවොට්ඨ කල්හි අක්ෂර නාමය හැර පද නාමය ව්‍යවහාර වෙයි. ඒ පදය මූලය ක්‍රියාවකින් නිවොට්ඨ කල්හි වාකාර නම් වෙයි. එහෙයින් මේ වෙදනා ත්‍රික තුන් වාකාරයන්හි දෙළොස් පදයක් වන හෙයින් වාකාරත්‍රයෙහිම ඇතුළත්වූ වෙදනා ශබ්දයෙන් කුමක් හෙයින් නම් ලබන්නේද යත්? අක්ෂර සමූහ පදය පද සමූහ පදයෙහි යන විප්‍රකාර පදයන් අතුරෙන් මෙහි පද සමූහ පදය අනිමිතයි. එහෙයින් මූල විකාරයෙහි “අධිපෙතපකාරජාතකත්ත පද සමුදයස්ස පදනතා පථ්ථති අවබුද්ධියති එතනාති පදං” යනුද අනුට්ඨිකායෙහි “තෙනවාකාරං ඉධපදන්ති චුත්තන්ති දසොති” යනුද කියනලදී. මේ සබ්බලඛ නාමත්‍රිකයෙහි ති තන්ති අවයව පචාරය බැව් දත යුතුයි. අවයව පචාරය නම් ගම්මිරිස් තීප්පිලි කරවූ වසාවාසි සාදික්කා යනාදී දූව්‍යයන් සමඟ කිරුගෙන සුණු කළ කල්හි ඒ සියළු වුණ්ණයෙහි “සමංවුණ්ණං” යන නාමය ව්‍යවහාර කිරීම අවයව පචාරයෙහි දතයුතු. එපරිද්දෙන්ම පළමුවෙහි දෙවෙනි තුන්වෙනි පද යන්හි ආවාට්ඨ වෙදනා ශබ්දය සමුදයවූ ත්‍රිකයෙහි ආරෝපනය කොට ව්‍යවහාර කළ හෙයින් අවයව පචාරයෙහි දතයුතුයි. එහෙයින් අනුට්ඨිකාවෙහි “සබ්බදෙහිති නිතිපදෙති ලඛනාමොහොති අවයව පදෙනාපි සමුදයස්ස අපදීසිතබ්බතො යථා සමංවුණ්ණන්ති” යනු කියන ලදී. එහෙයින්ම ශබ්ද සාරස් ජාලිතියෙහි-

“අවයවෙ පවතොනායො වොහාරො සමුගෙ තතො

තංඨොවෙ සමංවුණ්ණං සමන්තෙත්ථාච සවංමතං.

යනු ද කියන ලදී.

වෙදනා ත්‍රික විවරණයයි.

3 විපාකශ්‍රිත ප්‍රථම පදයෙහි කුසලා කුසලයන්ගෙන් හටගන්නාවූ කමේ රූපයෝද මෙහි ඇතුළත් නොවිය යුත්තා-
 හුදෙක්? මූලාභිලාෂයෙන් නම ධර්මයෝම විපාක ව්‍යවහාර
 ලබන්. කමේ රූපයන්ට කටන්තාරූප යන නාමය මුත් විපාක
 යන නාමය නොලැබෙන්නේය. එහෙයින් මේ විපාකශ්‍රිතයෙහි
 ප්‍රථම පදයෙන් කමේ රූපයෝ උච්ඡේදන නොවූහ. කුමක්
 මෙන්නද? සාලිසිප්පියෙන් හටගන්නාවූ අංකුර පත්‍රාදී
 අවයවයෝ සාලිසිප්පියෙන් ඵලයෙහි ව්‍යවහාර නොකොට ඒ
 වාක්‍යයන්හි හටගන්නාවූ ධාන්‍ය බීජයෝම සාලිසිප්පියෙන් ඵලයෙහි
 ව්‍යවහාර කරන්නාක්මෙකි. එහෙයින්ම කුසලා කුසල කමයන්
 හා අරූපධර්මයෙන් සමානවූ සතර අරූප යකන්ධයන්ටමුත්
 එම ධර්මයෙන් හටගන්නාවූ රූපයන්ට විපාක ව්‍යවහාරය
 නොලැබෙන්නේය. එහෙයින් අනි සාලිසිප්පියෙන් “අඤ්ඤ
 මඤ්ඤ විරුඩානං කුසලා කුසලානං පාකානි විපාකා අරූප
 ධර්මානමෙතං අභිවචනං” යනු කියනලදී. මූලපිකායෙහිද
 “යථාසාලිසිප්පියං” යනාදී පාඨයෙන් යථොක්ත උපමාව දක්වන
 ලදී. විභාවිතී ටිකායෙහිද යට කී කාරණය කුසලා කුසල කමම
 සමුට්ඨානානම්පි කටන්තාරූපානං නනි විපාක වොහාරො”
 යනුවෙන් දක්වන ලදී. එසේවීමේ උපාදිශ්ණ ශ්‍රිතයෙහි
 උපාදිශ්ණ පදයෙන් කමේ රූපයන් කුමක් හෙයින් ගන්නා
 ලද්දේද? විපාක ශබ්දයෙන් මූලාභිලාෂද උපාදිශ්ණ ශබ්දයෙන්
 මූලාභිලාෂ ඵලවශය යන යුතු හෙයකි.

විපාක ශ්‍රිත විවරණයයි

4 උපාදිශ්ණ ශ්‍රිත ප්‍රථම පදයෙහි සමවිසි කමේ රූපය යනු
 අභිධර්මානි සංග්‍රහවෙහි දැක්වූ ඒකාන්ත අනේකාන්ත වශයෙන්
 ගැනෙන අවලෝක රූපයන්ට උපවය සත්‍යානි රූපවය එක්
 කිරීමෙන් ලැබෙන රූපයෝ විසිදෙනෙකි. දෙවන පදයෙහි
 තීරරූප යනුවෙන් දැක්වෙන්නේ විඤ්ජනී රූපමය ශබ්දය
 ලක්‍ෂ්‍යාදීත්‍රය අවිනිබ්භොග රූප අවය. පරිවේද රූපය යන
 පසළොස් රූපයන්ට උපවය සත්‍යානි රූපවය එක්කිරීමෙන්
 ලැබෙන සතළොස් රූපයෝය. වික්තර උතුර අභාරජ යන
 ත්‍රිවිධ රූපයෝ තීර රූප නම්මෙයි. “ලක්ඛණ රූපානිකකුතොවි
 ජායන්ති යන අභිධර්මානි සංග්‍රහ පාළියට උපවය සත්‍යානි රූපවය
 මෙසේ එක්කිරීම නොගැලපෙන්නේ නොවේද? ධර්ම සංඛ්‍යා
 ප්‍රකරණ රූපකාණ්ඩයෙහි ඒ ලක්‍ෂණ රූපයෝ සිව්දෙන රූප
 ජනක ප්‍රත්‍යයන්ගේ උපකාරයෙන්ම හටගන්නේයයි වදල
 බැවින්ද විභාවිතී ටිකායෙහි “පාඨකුතොවි ජායන්තං ජාතියා
 පරියායතො” යනාදිය දැක්වූ හෙයින්ද නොගැලපෙන්නේ වේමය.

පාඨය, රූපකාණ්ඩ පාලියෙහි; ජාතියා, උපවය සත්තති රූපද්වය-
යාණේ; කුතොපිජාතත්තං; යම්කිසි රූප ජනක ප්‍රත්‍යයකින්
නිපදාණ්ඩවත්; පරිසායතො, අප්‍රධානවශයෙන් නොහොත් ලෙස
මාත්‍රාකින් (උදිරිතං) කියන ලද්දේය.

උපාදිණ්ණ ක්‍රික විවරණයයි

5 “සංකිලෙසෙහිති සංකිලෙසො විබාවති උපතාපෙනිවාති
අනෙ, සංකිලෙසෙන සමන්තාතතා සංකිලිට්ඨා අතතානං
ආරම්භණකත්වා පවත්තතෙන සංකිලෙසං අරහන්ති සංකිලෙසෙවං
නිසුත්තා තස්ස ආරම්භණභාවං අනනිකතමනතොති සංකිලෙසිකා
සංකිලෙසිකස්ස ආරම්භණ පව්වංභුතානං එතං අධිවචනං සං
කිලිට්ඨංව තෙ සංකිලෙසිකාවාති සංකිලිට්ඨ සංකිලෙසිකා” යනු
අටුවා වචනයි. යො ධරමො, යම් ධර්මයක් තෙමේ; සංකිලෙසෙහි,
බාධා කෙරෙද (නොහොත්) සිංහා කෙරෙද තවත්තේ වෙද;
(තත්වා) එහෙයින්; සො ධරමො, ඒ ධර්ම තෙමේ; සංකිලෙසො,
සංකිලෙස නම් වේ. සංසුථි “කිලිස උපතාපෙ” යන බාහුසු
කෙරෙන් “පරව ණ ප්‍රත්‍යයවුනැති. ඒ ණ ප්‍රත්‍යයෙන් දෙක
ක්ලේසයෝ ගැණෙති. ධ කළුයෙන් බාධාකිරීම සිංහා කිරීමාදිය
ගැනෙති. සංශයද්‍රය බාධාකිරීමට අනුව පවත්තේ වෙයි. කවර
ධර්ම කෙනෙක් සංකිලිට්ඨ නම් වන්නාහුද යත්? යම් අකුසල ධර්ම
කෙනෙක් කෙලෙසුන් හා සම්පූර්ණ වෙද්ද (හෙවත්) කෙලෙසුන්
සමග යෙදෙත්ද? ඒ අකුසල ධර්මයෝතුමු සංකිලිට්ඨ නම් වෙති.
යම් රූප කෙනෙක් කෙලෙසුන් සමග සහජාතවු නමුත් සම්ප්‍ර
යෝග නොවන හෙයින් ඒ රූපයෝ මෙහි අභිමත නොවන්නාහ.
සංකිලෙසික යන පදයෙන් කෙලෙසුන්ට අරමුණු වන්නාවූ හෙතු
භූමික නාමරූප ධර්මයන් ගැනෙති.

සංකිලිට්ඨ ක්‍රික විවරණයයි.

6 විතක්ඛිකයෙහි විතක්ඛි විවාරවය හා සම්ප්‍රසුත්තවු ධර්ම
ප්‍රථම පදයෙන් වදාරණ ලදී. එහෙයින් විතක්ඛි විවාර වජ්ජිත
සම්පණ්ණි වෛතසිකයෝ උචාරණය වූහ. දුතිය පදයෙන්
විවාරය හා සම්ප්‍රසුත්තවන ධර්මයන් වදාළ බැවින් ප්‍රථම පදයෙන්
වජ්ජිතවු විතක්ඛි පස්පණ්ණි උචාරණය වූහ. තුන්වන පදයෙන්
අවිතක්ඛි අවිවාර ධර්මයන් වදාළ බැවින් දුතිය පදයෙන් වජ්ජිතවු
විවාර වෛතසිකයන් එකාලොප්පාදන අභිමත කරණ ලද්දහ.
“විපත්තන සම්මුද්දිසෙ යන අභිධර්මානී සංග්‍රහ පාලියට අනුව
විතක්ඛි පස්පණ්ණි විවාරයෝ එකාලොප්පාදන කී බැව් දත යුතු.

විතක්ඛි ක්‍රික විවරණයයි.

7 විනිත්‍රිකයෙහි පළමුවන පදය පමණක් වෙදනා ක්‍රිකයෙන්
වෙනස් වන්නේය. සෙසු දෙපදයෝ වෙදනාත්‍රික ප්‍රථම පදය හා

තුන්වන පදයට සමාන. “නිප්පිතික සුඛය සප්පිතික සුඛතො: විසෙසදස්සනාවසෙන අයංතිකො වුතොගා” යනුවෙන් නිප්පිතික සප්පිතික සුඛ වෙදනාවන්ගේ වෙනස දක්වනු පිණිස මෙම ත්‍රිකය වදලුගේක. එහි සුඛසහගත කායවිඤ්ඤාණය හා වතුන්ට බාහන එකොලොස නිප්පිතික සුඛ නම් වෙත්. සෙසු එක් පණය් වින්තයන් සමග යෙදුනාවූ සුඛ වෙදනාවො සප්පිතික නම් වෙත්. (නොහොත්) ප්‍රීති සුඛයන්ගේ බවේ සවභාව විශේෂය දැනගැනීමේ දුෂ්කර හෙයින් ඒ වෙනස දක්වනු පිණිස වදුරණ ලදී. ඒ බව මූලථිකාවෙහි මෙසේ දක්වේ. “අථවා පිති සුඛානං දුබ්බිකොද්ධාය නානතො නානතා දස්සනන්ථං අයං තිකො වුතොගා” නොහොත් “වතුන්ට භාගන සුඛං අතිපණ්ණික සුඛනම් ඔලාරිකං ගතො නිහරිතො තස්ස පණ්ණික භාවං දස්සොතුං අයං තිකො වුතොගාති කෙවි වදනාති” යන මූල ථිකාගත කෙවි වාදයෙන් එකොලොස් වතුන්ට බාහනෙන් හා සමග යෙදුනාවූ සුඛ වෙදනාවො ප්‍රණීතතර සුඛයෝ නම් වෙත්. ඔවුන් කෙරෙන් ඔදුරික සුඛවෙදනාවන් වෙන් කොට දක්වීම පිණිස වදුරණ ලද හි සමහර ආචාර්ය කෙනෙක් කියත්ල. මේ වචනය ඵල්බගෙණ අනුථිකාවාරීන් වහන්සේද එසේම වණිනා කලුගේක

පිතිත්‍රික විවරණයයි.

8 දස්සන ත්‍රිකයෙහි එකානන්ත අනෙකානන්ත බවේන්ගේ වෙනස මෙසේ දතයුතු. සෝවාන් මගින් නිරවශේෂයෙන් ප්‍රභාණය කරන්නාවූ දිට්ඨි විවිකිච්ඡා සම්පයුතා බවේන් ඒකානන්ත නම් වෙත්. මතු මාගීත්‍රයෙහිද ප්‍රභාණය කිරීමට තබා ඒක දේශ මාත්‍රයක් ප්‍රභාණය කරණ බවේ සමුඛය අනෙකානන්ත නම් වෙත්. උඛවච සහගත වින්තය අගින් මාගීයෙන් මුත් යට මාගීත්‍රයෙන් ප්‍රභාණය කිරීමෙන් නැත. දිට්ඨිගත විපසයුතා සිත් සතර හා වෙළුලු දෙසිත සෝවාන් මගින් අපාය ගාමිණී ශතතිය ප්‍රභාණය වෙයි. සකාදගාමි මගින් ඔදුරික භාවය තුනිවෙයි. අනාගාමි මගින් කාම රූගය සමග යෙදුනාවූ දිට්ඨි ගත විපස යුතා සිත් සතර හා සමග වෙළු මූල දෙසිත නිරවශේෂ ප්‍රභාණ වශයෙන් ප්‍රභාණය වෙයි. රහත් මගින් උඛවච සහගත සිත් සමග රූපරූග අරූපරූග මාත උඛවච අභිජා වත් සමග යෙදුනාවූ දිට්ඨිගත විපසයුතා සිත් සතර නිරවශේෂ වශයෙන් ප්‍රභාණය වෙයි.

දස්සනත්‍රික ගණිතිපදයයි.

9 දස්සන තේතු ත්‍රිකයෙහි මෝහ මූල දෙසිතෙහි යෙදුනාවූ මෝහය සමග අන්‍ය මෝහ කෙතෙක් නොමැති බැවින් අභිධෙයාථි විශයෙන් නොගන්නා ලදී.

දස්සනගෙතුත්‍රික විවරණයයි.

10 ආවයකාමී ත්‍රිකය සුගමයි.

11 සෙකක ත්‍රිකයෙහි සෙකකා අසෙකකා කියාද සෙකා අසෙකා කියාද දක්නට ලැබේ. “උපෙකා-උපෙකකා සාකකානො-සාකකානො යනුවෙන් දක්නා ලද බැවින් ඒ විප්‍රකාරයම යෙදෙන්නේය. රහතුන් වහන්සේගේ අර්භන් ඵල ඤාණය අසෙකකා ධර්ම නම්, සෙසු මාගී ඵලසාධකන් සන්දෙනාගේ ඒ ඒ මාගී ඵල ඤාණයෝ සෙකකා ධර්ම නම් වෙති.

සෙකකත්‍රික විවරණයයි.

12 පරිත්‍යාග ත්‍රිකය සුගමයි.

13 පරිත්‍යාගරමණ ත්‍රිකයෙහි ප්‍රථම පදයෙන් කරුණා මුදිතා දෙදෙන අනන්ත සභා ප්‍රඥප්තිය අරමුණු කරණ බැවින් වජ්ජිත කලහ විරතීන් වනාහි ලොකොත්තර සිත් සමග යෙදෙන විට නිවනම අරමුණු කෙරෙති. කාම ධර්ම මහග්ගක ධර්ම අරමුණු නොකෙරෙති. මහා කුසලයන් සමග යෙදෙන විට වෙන්විය යුතු කාය දුශ්චරිත වාග් දුශ්චරිත සංඛාත විරම්භව්‍ය වස්තුවක්ම අරමුණු කෙරෙති. මෙසේ මොවුන්ගේ ආරමමණ හෙදය දතයුතු. කසිතුපපාදවජ්ජිත කාමජවන අටවිසා මනොවාදවජ්ජනාය අභිඤ්ඤසිතය යන එක්කිය විතතයෝ ත්‍රිකයෙහි ඇතුළත් වන්නාහුද නොවන්නාහුද වෙති. එකම ගවයෙක් තෙමේ කිරි බොන කාලයෙහි වස්සා යන නමින් ද කිරි වැරූ කැන් පටන් නාමිකා යන නමින් ද බර උසුලන කාලයෙහි ගොනා යන නමින් ද (වච්ඡ, දම්ම, බලිවදා,) ව්‍යවහාර වන්නාක් මෙන් ඒ ඒ ධර්ම අරමුණු කරණ නොකරණ අවස්ථාවන් බලා එසේ කළ බැව් දතයුතු. ඊට අනේකාන්තිකතා ක්‍රමය යි කියනු ලැබේ.

පරිත්‍යාගරමණත්‍රික විවරණයයි.

14 භීත ත්‍රිකය සුගමයි.

15 මිච්චතත ත්‍රික ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාභීයන් අතුරෙහි අභෙතුක, අකිරිය, තාස්තික යන දූෂ්ටිත්‍ව තිදෙන නියත මිථ්‍යා දූෂ්ටි වශයෙන් ගැනෙති. ඒ නියත මිථ්‍යාදූෂ්ටි කමීය හෝ පඤ්චානන්තරිය කමීය හෝ කලාවු සභා තෙමේ මහමෙර උසට මහ සැයක් කොට සක්වල පුර වැඩහුන් බුදු පසේබුදු මහරහත්ව දින පතා සිව්පසයෙන් මහ දන් දුන්නේ නමුදු ඒ කමීයෙන් නො මිදිය හැක්කේමැයි. ඒ සභා තෙම වුදියට අනතුරුව ලබන දෙවන අත්බැවිහි තීරයෙහි උපදනේමය. එහෙයින් නියත මිථ්‍යා දූෂ්ටිය හා පඤ්චානන්තරිය කමීය ප්‍රථම පදයාගේ අභිධෙයාභී ලෙස ගන්නා ලදී. ඒ කමීයෝ සදෙන කරන්නාවූ අවස්ථාවෙහි උපදනා විතත විවිධයෙහි සත්වන ජවන වෙනතාවම් නියත ලද

අනතුරු අත්බැවිති විපාකදීමේ ශක්තිය ඇත්තේය. දෙවෙනි ජවනයේ පටන් සවෙනි ජවනය දක්වා ඇති වෙනතාවෝ පස් දෙන තුන්වන අත්බැවිති පටන් තිවත් ලබන අනුමිත අත්ම භාවය දක්වා ඉඹ ලැබුණු තැනකදී විපාක දීමට අවසරයක් සොයමින් පසු පස්සෙහි ලුහුබදනාහ. ප්‍රථම ජවන වෙනතාව යම් කිසි හේතුවක් ඉදිරිපත්වූ විට ප්‍රත්‍යක්ෂ අත්බැවිතිදීම විපාකදීමේ ශක්තිය ඇත්තේය. මෙසේ විපාක නොදුන්නොත් අනෝසි කම් සංඛ්‍යාවට පැමිණෙති. එහෙයින් සත්වන ජවනයම ගන්නා ලදහි දහසුතු. ඉතිරි ජවනයෝ සදෙන “අතියතා ධම්මා” යන තුන්වන පදයාගේ අතිධෙයානී වශයෙන් ගැහු ලැබේ.

මාතුසානකාදී ආනන්තරිය කම් පසම යමෙකු විසින් කරණ ලද්දේ නම් බලවත්වූ සංඛ්‍යා හෙද කම්යම දෙවන අත්බැවිති විපාක දෙන්නේය. සෙසු කම්යෝ සිව්දෙන අනෝසිවන්නාහ හි විභවතට්ඨ කථාවෙහි දක්වා තිබේ. දෙවන පදයෙන් තමාට අනතුරුව විපාක දෙන්නාවූ මාගී විපින්ති එල සිත් සතර ගන්නා ලද්දේය.

මිවජනනක්‍රියා විවරණයයි

16 මහාරාමයන් ත්‍රික ප්‍රථම පදයෙන් මාගීය අරමුණු කරන් නාවූ කල්හි ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සතරය ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ක මහා ක්‍රියා සතරය මනෝවාඤ්චිකය අභිඤ්ඤ දෙසිතය විරති අප්‍රමාණය වර්ජිතවූ චෛතසිකයෝ තෙතිය්දෙනය යන මේ ධර්මයන් වර්ජිත කාලයෙහි ආවාධිවරයෝ උචරණය කරතත් ආරම්භය ප්‍රත්‍යය හා ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍යය දෙදෙන වෙන් කොට ගත්තාහුය. ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය ඒකානන්තයෙන් යෙදෙන්නාවූ පරිද්දෙන්ම ගන්නාවූ කල්හි ද තමාගේ මාගීය ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය වශයෙන් උපකාර වන කල්හි ද ඤාණසම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සතරය මහා ක්‍රියා සතරය විරති අප්‍රමාණය වර්ජිත තෙතිය් චෛතසිකයෝ යයි මෙසේ වෙන් කොට ගතයුත්තාහුය. තෘතීය පදයෙහි ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය සහජානාධිපති ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍යය දෙදෙන වෙන් කොට ගන්නාවූ කල්හි ද ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය වශයෙන් තමාගේ මාගීයෙන් ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය ගන්නාවූ කල්හි ද කුමක් හෙයින් තමාගේ මාගීය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ගන්නේද යත්? යමක ප්‍රාතිභායීය දක්වන්නාවූ තථාගතයන් වහන්සේගේ මාගීය ප්‍රත්‍ය වෙක්ෂා කරන්නේද අධිපති ප්‍රත්‍යය වශයෙන් උතුම් කොට නොසලකන හෙයින් අන්‍යයන්ගේ මාගීය ආරම්භාධි ප්‍රත්‍යය නොවිය හැක්කේයි. තමාගේ මාගීයම ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය විය යුත්තේයි එහෙයින් තමාගේ මාගීයම ආරම්භාධිපති ප්‍රත්‍යය

වන හෙයින් ඒ මාගීයම ප්‍රත්‍යය විය යුත්තේය. එහෙයින් අභිසාරිනී අටුවායෙහි “අරියසාවකානංකි අත්තනො මත්තං කරුං කතා පච්චෙකඛණ්ණාලෙ අරමමණාධිපති ලභිභති යනු කියන ලදී.

යට කියන ලද වෛතසිකයන් කෙරෙහි ඇතුළත් විය යුතු නමුදු “විරිය විමංස” යන දෙදෙන කුමක් හෙයින් කියන ලද්දේද යත්? වෛතසිකයන්ගේ සංඛ්‍යාව අඩු කොට කිය යුතු හෙයින්ද දත යුතුයි. මේ ත්‍රිකයෙහි ත්‍රිකමුක්ත ධර්මයන් අතුරෙන් තෘතීය පදයෙහි අරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යුත්පන්නවූ ධර්මයන් ලෙස මහා කුසලාදි ධර්මයන් ඇතුළත් වන හෙයින් ප්‍රථම පදයෙහි එකම අපාදන කාරකයක් යෙදිය යුත්තේය.

මහාරමමණසුත්ත විවරණයයි.

17 උපපන්න ත්‍රික ප්‍රථම පදයාගේ අධාපවුප්පන්න සන්නති පච්චුප්පන්න ඛණ්ඩපච්චුප්පන්න සමය පච්චුප්පන්න වශයෙන් සතර වැදූරුම්වූ පච්චුප්පන්නයන් අතුරෙන් උපපන්න ශබ්දය මේ ත්‍රිකයෙහි ඛණ්ඩ පච්චුප්පන්න වශයෙන් අභි ගත යුතු බව දක්වනු පිණිස ඛණ්ඩ ප්‍රත්‍යුත්පන්නවූ එකුත් අනුචිත්තය දෙපණ්ණ වෛතසිකය අටවිසි රූපය යන මෙතෙක් ධර්මයෝ ගන්නා ලද්දහුය. ඛණ්ඩ ප්‍රත්‍යුත්පන්නය යනු උපපාදට්ඨිනී හඬන වශයෙන් ක්ෂණත්‍රයට පැමිණ පවත්නාවූ ධර්මයයි. අතරුකාර ප්‍රත්‍යුත්පන්න යාගේ විශේෂ විභාග සම්මාන විනෝදනී අටුවා ඉතිවුත්තක අටුවාවන්හි දක්වනලදී මේ ත්‍රිකයෙහි පූජී පදය ප්‍රත්‍යුත්පන්න කාලවශයෙන්ද සෙසු දෙපදය අනිත්‍යානත කාලවශයෙන්ද ගතයුතුයි. දෙවෙනි පදයෙහි විපාක කමිජ් රූපයන්ගේ විශේෂ යක් නූතිබව දක්වූ හෙයින් ඒ ධර්මයන් හැර අනාගත ධර්මයෝම ගන්නා ලද්දහුය. තෘතීය පදයෙහි වනාහි සේතුභාවයෙන් කල්පලක්ෂ්‍යකට මත්තෙහි හටගත්තාවූද කුසලා කුසල කමීයන් හෙන් විපාක කටත්තා රූපයක් වියයුතු හෙයින් අනාගත ධර්ම භාවයෙන් ඒ විපාක කමිජ් රූපයෝ උචරණය කරණ ලද්දහුය.

උපපන්න ත්‍රික විවරණයයි

18 අතීත ත්‍රිකය සුගමයි.

19 අතීතාරමමණත්‍රික ප්‍රථම පදයෙහි විරතිවර්ජන නොකොටම අතිධෙයාභී ගැණීමෙක්ද ඇත්තේය. එතකුදු වුවත් අතීතවූ විරම්භව්‍ය වයනුවක් නොගත යුතු හෙයින් විරති වර්ජන කිරීම අනිශ්චයන් යෙදෙන්නෙයි. දෙවෙනි තුන්වෙනි පදයෙහි විරතීත්‍රය වර්ජන කිරීම යෙදෙයි. අප්‍රමාණ්‍යයෝ

දෙදෙන වනාහි තුන් පදයෙහිම වර්ජිත කටයුතු හෙයින් අතිතානායක වර්ගිකයෙකි කියයුතු වූ ප්‍රඥප්තියම අරමුණුකොට ඇති හෙයින් සමහර ආචාර්යවරයෝ මේ ත්‍රිකයෙහි ත්‍රිකමුක්ත ධර්මයන් අතුරෙහි ලොකොත්තර සිත් අටනොගන්නේය කීමක් හෙයින්දයත්? නවත්තබාරමණ වූ නිමාණයම අරමුණුකොට ඇති හෙයින්ද යනුය.

අතිතාරමණ ත්‍රික විවරණයයි

20 අභිකිත්ත ත්‍රිකය සුභමයි

21 අභිකිත්තාරමණ ත්‍රික ප්‍රථම පදයෙහි ඊරියානොමෝ අතුන්ගේ සමානතිය අරමුණුකොට රබාබැලීම ලක්ෂණකොට ඇත්තිය. අප්‍රමණයෝද අන්‍යවූසන ප්‍රඥප්තියම අරමුණුකොට පවත්නාහුය. එහෙයින් ඊරියා අප්‍රමණයෝ තුන්දෙන වර්ජිත කරණ ලද්දහුය. දුතිය පදයෙහි මාත්සය්‍යය නමාගේ සම්පත් සැකවීම ලක්ෂණකොට ඇති බැවින් වර්ජිත කරණ ලද්දේය. තෘතීය පදයෙහි වනාහි නමාගේද අතුන්ගේද සම්පත් අරමුණු කොට පවත්නා හෙයින් ඊරියාමාත්සය්‍ය අප්‍රමණයන් අතුරෙන් ඊරියා අප්‍රමණ දෙදෙන නමාගේද අතුන්ගේද සන්ධානයන් අරමුණුකොට පවත්නේය. මාත්සය්‍යය වනාහි අඩ්‍යාත්මික ධර්මයක්ම අරමුණුකොට පවත්නා හෙයින් ඒ ධර්මයෝ සතර දෙනම වර්ජිත කරණ ලද්දහුය.

අභිකිත්තාරමණ ත්‍රික විවරණයයි

22 සතිදස්සන ත්‍රික ප්‍රථම පදයෙහි සතිදස්සන ශබ්දයෙන් වෙණක් කරණ හෙයින් එකොළොස් ප්‍රකාරවූ සප්තවිස රූපය අත්හරණ ලද්දේය දක්කාලද සභාව හා සමග පැවැත්ම සතිදස්සන ශබ්දයෙන් වෘත්ත වන හෙයින් රූපාලම්බණය නොලැබෙන්නේදැයි ප්‍රශ්න කරත් නම් “සිරාපුත්තකස්ස ශරීරං යෙන උද්භරණයෙහි මෙන් රූපාලම්බණයෙන් අන්‍යවූ දෘක්ක යුතු සභාවක් නැති හෙයින් අභෙදයෙහි භෙදපරික්ෂල්පනායෙහි කියන ලද්දවූ අභෙද භෙද පචාර වශයෙන් කියන ලද්දේයයි විසදිය යුත්තේය එහෙයින් අනුට්ඨාසයෙහි “අඤ්ඤාකංචා සිරා පුත්ත කස්ස ශරීරන්ති, යනු කියනලදී. අභෙද භෙද පචාරයෙහි ප්‍රභෙද-යක් නැත්තාක්මෙන් කොට ව්‍යවහාර කෙරෙයි එකතු වූ වූවත් මවුසාරත් ඒපති විකාසයෙහි ප්‍රභෙද ඇත්ත් ප්‍රභෙද නැත්තාක්මෙන් කොට ව්‍යවහාර කිරීමෙහි කියනලදී. මේ අභෙද භෙද පචාරය වනාහි පරමාණු අභෙද භෙද පචාරය ප්‍රඥප්ති අභෙද භෙද පචාරයයි දෙවැදූරුමිච්චි. මෙහි වනාහි පරමාණු අභෙද භෙද පචාරය දන යුතුයි.

සතිදස්සන ත්‍රික විවරණයයි.

ක්‍රියා මාතෘකා විවරණයයි

හෙතුගොවර්ෂක ප්‍රථම දුකයෙහි හෙතෙමේ හේතු හෙතෙම උත්තම හෙතෙම පච්චය හෙතෙම සාධාරණ හෙතෙම සිව් වැදෑරුම්වේ ඔවුන් අතුරෙන් මෙතැන්හි හේතු හේතුවම ලැබිය යුතු හෙයින් කුසලා කුසලාදි විත්ත සම්ප්‍රසක්තවු ලොභාදි හේතුහු සදෙන උඛරණය කරණ ලද්දේය. ඉදින් උත්තම හෙතෙම මෙතැන්හි අභිමතවේනම් කුසල සම්ප්‍රසක්ත හේතුහු නිදෙනම ගත යුක්තාහුය. පච්චය හේතුව අභිමතවේනම් පච්චය සමුදාය පච්චාන දෙක්හි ආවාටු සියළුම ප්‍රත්‍ය ධර්මයෝ ගත යුක්තාහුය. සාධාරණ හේතුව අභිමතවේනම් අදිද්ධාදිවිද සාධාරණයම ගතයුක්තාහුවෙති. මෙහි වනාහි ඒ හේතූන් නිදෙනම වර්ජිත කොට “මූලයෙන හෙතු සබ්බතාධර්මා” යනුවෙන් අටුවාවෙහි වණිනාකරණ ලද හේතුහු සදෙනම ගන්නා ලදහ. “හෙතුධර්මා” කියා හුයව වසයෙන්ද ‘හෙතුධර්මා’ කියා දීඝී වශයෙන්ද දෙවැදෑරුම් සමාස වාක්‍යයන් ලැබෙනබව අටුවා විකාවන්හි දක්වාතිබේ, සහෙතුක දුක දෙවන පදයෙන් මොහ දෙසිතෙහි යෙදුනාවු මෝහය සමඟ යෙදෙන්නාවු වෙන හේතුවක් නැති හෙයින් අහේතුක භාවයෙන් ගැනීම පිණිස වර්ජිත කරණලදී. මොහය වර්ජිත කළේවි නමුදු දෙපණක් වෛතසිකය කියා අභිධර්මානී දක්වන ලද්දේ ලොභ මූල ද්වෙස මූල යන්හි යෙදුනාවු මෝහය ඇණීමෙනි.

මේනයිත්ම මතු දක්වෙන තන්හිද අනි දත යුක්තේය. සහෙතුක ව්‍යවහාරය වනාහි ජනක හෙතෙම කෙරෙන් අන්‍යවු සම්ප්‍රයෝග හේතුව සදහාම කියනලද්දේ වෙයි. ඉදින් ජනක හේතුව සදහා කියන්නේ නම් ප්‍රථම පදයෙහි අහේතුක විත්තයන් හෙන් උපදවන රූපයෝ ගතයුක්තාහු වෙති. දෙවන පදයෙන් නිළිණ ධර්මය ලැබිය යුතු වෙයි. ඒ සදහා අටුවා කථාවෙහි “සමපරොගතො පචත්තෙන සහහෙතු නාති සහෙතුකා, යනු කියනලදී.

හෙතුසම්පසක්ත දුකය සහෙතුක දුකයට අනි වශයෙන් සමානව තිබියදීම-දෙකනා විලාශ වශයෙන්ද වෙතොප්පායය වශයෙන්ද වදාරණ ලද බැව් දත යුක්තේය. විකල්පයෙන් ධර්මවශයෙන් අසමාන බැවින්ද වචනවශයෙන් සමාන බැවින්ද මෙලෙස වදාරණ ලද්දේයයි විකාවෙහි දක්වන ලද්දේය. මෙබඳු සියළු පදයන්ගේ අනි මේනයිත්ම දතයුක්තේය. සම්භව දුකයෝද හෙවත් බොපන ශබ්දයෙන් ලැබිය යුතු අධිකානීයෙන් ගන්නාලද දුකයෝද අටුවානාය මූලවිකානාය වශයෙන් තන්

වැදෑරුම් වෙති. එතකුළු වුවත් මූලටිකාමාරින් විසින් සම්භව දුක්ඛයෝ ප්‍රතික්ෂේප කරණ ලද්දේය. අනුට්ඨංගාරින් වහන්සේ වහාහි බමුණුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොවදරණ ලද්දවු සම්භව දුක්ඛයන් නොගත යුතුයයි දක්වනලදී.

“ධම්මානංවා සහ ව කිච්චාති බොධෙසබ්බං කරුණු භවාවතො ජානන්තෙන ධම්මස්සාමිනා යත්තකා දුක්ඛවුත්තා තත්තකෙසු ථාතබ්බං අධාති යෙදුකා නවත්තබ්බං තෙ භගවතා නවුත්තාති වෙදිගබ්බං” යනු අනුට්ඨංග වචනයි.

ගොව්ස් ශබ්දතෙමේ ශබ්දානු වශයෙන් ඔවුනොවුන් සම්බන්ධ වන්නාවු දුක්ඛ සමුහයෙහි ආරෝපනය කරණ ලද්දවු අනිෂ්පන්න පාටිපදික ශබ්දයෙකැයි ඇතැම් අවයවී කෙනෙක් කියති. ගොව්ස් ශබ්දතෙමේ මල්කෑන් වාවකවන්නාවු ශබ්දයෙකී එහෙයින් “ගොව්ස්කම්ම ගොව්ස්කං” යනුවෙන් ඇතැම් අවයවී කෙනෙක් කල්පනා කෙරෙති. එතකුළු වුවත් අනුට්ඨංගාරින් වහන්සේ වර්ණනා ක්‍රමය බලා විශේෂානුදායක යුක්තියකි.

ගෙගු ගොව්ස්ක විවරණයයි

අනුට්ඨංගාරීන් අවුවා දුක්ඛ මානිකා වර්ණනාවෙහි සප්තවිධ දුක්ඛ වර්ණනා කරන්නාවු අවුවාමාරින් වහන්සේ විසින් “වුලලනතර දුක්ඛෙ අප්පාදනො නිප්පාදකෙන සහපච්චයෙනාති සප්තවිධං නත්ති එතෙසං උප්පාදෙවා සිතිංවා පච්චයොති අප්පවිධං” යනුවෙන් අනුට්ඨංග වර්ණනා කරණලදී. ඒ අනුට්ඨංග වර්ණනා ක්‍රමය වොදනා පරිභාර අභිප්‍රායානී සමය දක්වනු ලැබේ. “අප්පවිධං ධම්මං” යන දුතිය පදයාගේ සංවර්ණනාව කරන්නාවු අවුවාමාරින් වහන්සේ විසින් “නත්ති එතෙසං පච්චයොති” යන සමාස පදය දක්වු පමණින් “අප්පවිධ පදයාගේ අනුට්ඨංග සිඛවන්නේ නමුදු “උප්පාදෙවා සිතිංවා” යන දෙපදය අධික වශයෙන් කුමක් හෙයින් කියන ලද්දේද යත් නිවිතා බාහුවෙහි උප්පාදකණ සිතිකණ දෙක ලැබිය යුතුවාක් මෙන් ශ්‍රොතෘජනයාට සංසය භවකැණීමට සුදුසු පරිද්දෙන් කී හෙයින් “නත්ති එතෙසං පච්ච යොති” යන සමාස වාක්‍යය කරණකොටගෙන අප්පවිධං” පදයාගේ අනුට්ඨංග සිඛවන්නේ නමුදු “උප්පාදෙවා සිතිංවා” යන දෙපදය ඇතුළත් කිරීමෙන් “අප්පවිධං ධම්මං” යන පදයෙහි අකාරය කුමක් හෙයින් ප්‍රතිශේෂානුදායක වන්නේද යත්? ප්‍රත්‍යුත්පන්නවු නාම රූප ධර්මයෝ තුමු ප්‍රත්‍ය ධර්මයන් හා සම්බන්ධ නිවිතා ධර්මයෙහි නැති බව මෙයින් ප්‍රකාශ කරණ ලද්දේය. “අප්පවිධං ධම්මං” යන පදයෙහි අකාර තෙමේ යුක්තියකි විසින් කියන ලද පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍ය ධර්මයන් හා සම්බන්ධය වලක්වා

ලීමෙන් ප්‍රත්‍ය ධර්මයන් හා සම්බන්ධ නොවන හෙයින් “උපා-
දෙවැසිනියාවා” යන පදය නොයදුම් නිමිණ ධර්මයාගේ අප්‍රත්‍ය
භාවය ප්‍රකට වශයෙන් දැනගත බැවින් ඒ “උපාදෙවැසිනියාවා”
යන පදයෙහි එලෙස නැත්තාක් මෙන් වැටහෙන්නේ නොමේ
ද යත්? ඒ සැකය දුරුවන පිණිස ඊට පරිහර දක්වනු ලැබේ.
“සප්පවයා ධර්මා” යන ප්‍රථම පදයාගේ අර්ථය “අත්‍යන්තො
නිප්පාදකෙන සප්පවයෙනාති සප්පවයා” යන අර්ථ කථා
වචනයෙන් කී හෙයින් සප්පවයා ධර්මයන්ගේ අර්ථය වූ විත්‍ය
වෛතසික රූප සංඛ්‍යාවලි ප්‍රත්‍යක්ෂපත්‍ය ධර්මයෙහි හෙතුහුවනු
නිෂ්පාදක ප්‍රත්‍ය ධර්මයන් හා සම්බන්ධය ඇත්තේය. ප්‍රත්‍යක්
ෂන්හුවූ මේ නාමරූප ධර්මයාගේ ප්‍රත්‍යධර්මයන් හා සම්බන්ධ
බවෙක්ද ඇත්තේය. ඒ ප්‍රත්‍යක්ෂපත්‍ය නාමරූප ධර්මයාගේ
උපාදක්ෂණ ධර්මයන්ගෙහිම ඒ සම්බන්ධය ඇත්තේය.

භංගස්‍යණයෙහි නැත්තේය. ඒ භංගස්‍යණය වැලැක්විය
යුතු බැවින් වස්තුවස්තුව ඇත්තාවූ ලැබීම් යුක්තස්ථානයෙහිම
වැලැක්විය යුත්තේය. ඒ වැලැක්විය යුතුවූ අර්ථය මේ “අප්පවයා
ධර්මා” යන විනිශ්චයපදයෙහිද “සප්පවයා ධර්මා” යන ප්‍රථම
පදයෙන් ලැබිය යුතු හෙයින් පරමාණු ධර්මස්වභාව වැලැක්වීම්
වශයෙන් ප්‍රථම පදයාගේ අර්ථයෙන් අන්‍යවූ පරමාණු ස්වභාවක්
දක්වන හෙයින් ප්‍රතිශේධානීඥාතකවූ අකාරය ප්‍රතිශේධානීය
ඇති බැවින් දුරුකටයුතුවූ වස්තුවෙහි ඒ ඒ ස්ථානයෙහි ලැබෙන්නාවූ
ප්‍රත්‍යක්ෂපත්‍ය නාම ධර්මයාගේ භංගස්‍යණයෙහි සප්‍රත්‍යය
වූ හේතුව වලක්වන්නේ ඥාණෝසි යන සැකය දුරුවන පිණිස
ඒකාන්තයෙන් උපාදක්ෂණ ධර්මයන්ගෙහිම හෙතුහුවනු ප්‍රත්‍ය
ධර්මය ලැබිය යුතු හෙයින් ඒ උපාදක්ෂණ ධර්මයන් යන ස්‍යණව
යෙහි ලැබිය යුතු හෙතුවම වැලැක්විය යුතු හෙයින් හෙතුහුවනු
ධර්මයක් නැත්තාවූ ස්ථානයෙහි කෙසේ වන්නේදැයි යන ශ්‍රෝතා
උත්තරයෙන් සැකය දුරුකිරීමට කාරණාවූ ප්‍රතිශේධයාගේ ස්වභාව
ශක්තිය හා සමග පව්‍යය පදයාගේ අර්ථ ස්වභාව සම්පූර්ණකොට
හඟවන පිණිස “නඤ්ච ඵනෙසං පච්චයොති” යන සාමාන්‍ය
වාක්‍යයෙන් අප්පවයා පදයාගේ අර්ථය සිටුවන්නේ නවුදු
“උපාදෙවැසිනියාවා” යන දෙපදය බහා අර්ථ කථාවාර්ගික
වචනගේ විසින් අර්ථ විවරණය කරණ ලද්දේය. නිමිණයෙහි
උපාදක්ෂණ ධර්මයන්ගේ ලැබිය යුතු හෙයින් කිසේ නොවෙයි
දැන ගත හැකිය. නිමිණයෙහි වනාහි උපාදක්ෂණ ධර්මයන් නැති
හෙයින්දැන ගත යුතු යුක්ති වශයෙන් වනාහි උපාදක්ෂණ භංග යන
ස්‍යණයකින් යුක්තවූ පරමාණු ධර්ම සමුදායෙහි සුදුසු පරිද්දෙන්
කම්පිත හෙතුවන්නේද හෙතු ආලම්භයදී ප්‍රත්‍යයන් හා සමගද
සම්බන්ධ වන්නාවූ ක්‍රමය අවබෝධ කටයුතුය. නිමිණ සංඛ්‍යාවලි

පරමාණු බලියෙහි ප්‍රත්‍යය ස්වභාවක් නැති බව දක්නා හෙයින් ස්වභාව හා ස්වභාවාණියද වෙන් වශයෙන් නොලැබිය යුතු හෙයින් ස්වභාව වන්ඩු උපාදක්ෂණ සිතියමකගෙන්ද නැත්තේය. යන සැකය දුරුවන හෙයින් “නත්ති එතෙසං” යනාදී වශයෙන් දක්වන ලද වාක්‍යයෙහිද “එතෙසං” යන පදය සම්බන්ධාණී වශයෙන් ගෙන “පච්චයො නත්ති” යනු හා සම්බන්ධ කරණු. “උපාදෙවාසිතියංවා” යන්න සමග සම්බන්ධ නොකරණු එ දෙපදය වනාහි දැන් දක්වන ලද ස්වභාවාණී අභිප්‍රාය ශ්‍රෝතෘ ජනයාට අවබෝධ කරණු පිණිස දක්වන ලද්දේයයි දතයුතු “දුබ්බිජානසානමිදං සාධුකං සලලකෙබ තබ්බං” යනු පුරාතනවායෑවිරයන්ගේ අනුශාසනායි.

සප්පච්චය දුක විවරණයයි.

මූලාත්තර දුකයෙහි නිජාණ බලි මාත්‍රයක් ලැබිය යුතු පදයෙහි “අප්පච්චයා අසංඛතා” යනාදීන් බහුවචන නිර්දේශය කුමක් හෙයින් තබන ලද්දේද යත්? මාතෘකාවෙහි වනාහි මතු විස්තර කටයුතු අතීතයන් පරිච්ඡේද වශයෙන් තුඩු හෙයින් බහුවචනයෙන් වදාරණ ලද්දේයයි දතයුතු එනම් අප්පච්චයා අසංඛතාහි බහු වචන නිද්දේශයා අවිනිවර්තන පරිච්ඡේදවශෙන මානිකාඨපන තොති වෙදිතබ්බො” යනු මූල ටිකා වචන හා ශබ්ද නීති වචන බැවින්ද බහු වචනයෙන් තබන ලද්දේයයි දත යුතුයි. තවද දේශනා ශ්‍රෝතයෙහි බහුවචනය තෑබිය යුතු හෙයින් බහුවචන යෙන් තබන ලද්දේයි.

“බවහන්තා නමපි එකත්ථ සමාරොපනතො බහු
වචනං දෙසනා සොතෙ පතිතතතාව මනාතෙ”

යන සම්බන්ධ වින්‍යා වචනය හා යෙදෙන්නේහි එතකුදු වුවත් සම්බන්ධ වින්‍යා වචනය සද්ද නීති කාරක අග්‍රහණයාචාරීන් වහන්සේ විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරණ ලද්දේයි. “කෙවිපන දෙසනා සොත පතිත වසෙන බහු වචන පයොගොති වදනාති හං නගහෙ තබ්බං නති භගවා සති සම්පජ්ඣස්ස වීරතිතො ධම්මං දෙසෙති යුතතිපිව නදිස්සති” යනු සද්දනීති පාඨයි. ශබ්ද සාරාණී ජාලිනියෙහිද.

“අබහුතෙසා සතියෙව අත්තනිව ගරුසුච
පරිච්ඡේදර හෙජෙදෙ ඉත්‍යාදිසු බහුබිහවෙ”

මේ ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථයන්හි ත්‍රිවිධාකාර මතයක් ඇතත් මූල ටිකා චාරිත්තේ මතයම ආවායෑ පරමපරාවෙහි ගරු කොට ගත්තේයි. “සතිදස්සන” දුකයෙහි වනාහි “සතිදස්සනා” යන්නෙන් එකම රූපාලමණය ගත යුතුයි. ඒ රූපාලමණය අතීත අනාගත

විශිෂ්ටතාවයෙන් වන්නාවූ ප්‍රභේදය සඳහා භාග්‍යවත්තූ විසින් බහුවචනයෙන් වදාරණ ලද්දේය. යනු මූලටිකාවාරින්ගේ මතයයි. කෙනෙහි විඤ්ඤායා දුක්ඛයෙහි වනාහි ප්‍රථම පදයෙන් හා මිතිය පදයෙන් ගන්නාවූ අළුයෝ සමාන වෙන් මැයි එසේ ඇති කල්හි කුමක් හෙයින් දුක්ඛයක් කොට දෙසනා කෙළේද යත්? විඤ්ඤායා භවිදයෙන් ගතයුතු ධර්මයන්ගේ අනේකප්‍රකාර බව වන හෙයින් දුක්ඛයක් වන්නේය යනු අළු කථාවාරින්ගේ අභිප්‍රායයි. “කෙනෙහි” යන පදයාගේ අළුය වස්තු විඤ්ඤාණයයි ගන්නා කල්හි “විඤ්ඤායා” යන පදයාගේ අළුය රූපාලමණ වෙයි. ‘න විඤ්ඤායා’ යන පදයාගේ අළුය භවිදලබ්‍යාදි වූ අවශේෂ පඤ්චාලම්බනය වෙයි. මෙසේ සොයා සාණ ජිව්‍යා කාය විඤ්ඤාණයන්හිද දහසුත්තේයි මනෝ විඤ්ඤාණයෙහි වනාහි අතීත අනාගත වතීම්මාන ධර්මයන් අතුරෙන් යම් කිසි ධර්මයක් අරමුණු කරන්නාවූ කල්හි “විඤ්ඤායා” භවිද යාගේ අළුය අරමුණු කරණ ලද්දවූ එක එක ධර්මයක් වෙයි මෙසේ විඤ්ඤායා භවිදයාගේ අළුය අයමාන බැවින් දුක්ඛයක් වන්නේයයි කී නිසායි. ටිකාවාරින්ගේ මත පරිද්දෙන් “කෙනෙහි” යන භවිදයෙන් ලැබියයුතු විඤ්ඤාණයෝ අනෙක ප්‍රකාරයෙන් දුක්ඛයක් වන්නේය යනුයි. එහි අභිප්‍රාය මෙසේයි පළමුවන කෙනෙහි භවිදයාගේ අළුය වස්තු විඤ්ඤාණය වන කල්හි විඤ්ඤායා භවිදයාගේ අළුය රූපාලමණයවෙයි. පශ්චිමවූ කෙනෙහි භවිදයාගේ අළුය සොයා විඤ්ඤාණාදීන් වන කල්හි “න විඤ්ඤායා” භවිදයාගේ අළුය රූපාලමණයම වෙයි. මෙසේ අවශේෂවූ විඤ්ඤාණයෙහිද පෙරල පෙරලා අළු දහසුනුයි. කෙනෙහි භවිද යාගේ අළුය විඤ්ඤාණයන්ගේ බහුප්‍රකාරයම ඇති බැවින් දුක්ඛයක් වන්නේයයි කී නිසායි. මේ අටුවාවාරින්ගේ හා මූලටිකාවාරින් ගේ වාදයන් අතුරෙන් අළු කථාවාරින්ගේ වාදයම අනුටිකාවායී ශුද්ධත්ව විනිශ්චයාවාරින් වහන්සේ විසින් පිළිගන්නා ලදී. මූලටිකාවායී වාදය නොපිළිගන්නා ලදී. මූලටිකාවායී මතය ශුද්ධත්ව විනිශ්චයාවාරින් හැර අතික් ආවායී වරෙන් විසින් පිළිගන්නා ලදී.

මූලනතරදුක් විවරණයයි.

ආසව ගොව්‍යකයෙහි ඇතුළත් වූ සාසව දුක්ඛයෙහි “සා” භවිදය වනාහි සහ භවිදයාගේ ක්‍රායීය වූ හෙයින් එක්ව හට- ගැනීම යන අළුතුවක වන්නේයි එහෙයින් එක්ව හට- ගන්නාවූ අළුය සම්ප්‍රසුක්කායීයව වෙනස් නොවන හෙයින් ආසව සම්ප්‍රසුක්ක දුක්ඛ හා අළු වශයෙන් සමානවන්නේ නම් සම්ප්‍රසුක්ක වශයෙන් එක්ව හටගන්නා බව නොකිය යුත්තේය. එ හෙයින් අරමුණු වන්නාවූ ධර්මයෝම ගන්නා හෙයින් ආසව සම්ප්‍රසුක්ක දුක්ඛ හා සාසව දුක්ඛ අළුවශයෙන් සමාන

නොවෙත්මැයි එහෙයින් අවුරුවෙති “අතනානං ආරමමණං කථා පවතෙති සහ ආසවෙහිති සාසවා,, යනු කියන ලද්දේය. ආසව සම්පයුක්ත දුක් ප්‍රථම පදයෙහි ද්විතීයමුලික මොහමුලික සතර විත්තයෙහි යෙදුනා වූ මොහය වර්ජිත කළ හෙයින් ඒ සිත් හා එක්ව යෙදුනාවූ මෝහය හැර අතින් ආශ්‍රවයන් හා සම්ප්‍රසූතා නොවන හෙයින් ඒ මෝහය වර්ජිත කෙළේයි අවශේෂ ගොච්ඡකයන්හිද මේ ක්‍රමය ගතයුත්තේය.

හෙතුගොච්ඡකයෙහි අවසාන දුක්‍ය මෙන් මේ ආසව ගොච්ඡකයෙහි අවසාන දුක්‍යද “ආසවබොපනාධිමා සාසවාපි අනාසවාපි,, යනුවෙන් වදාළ යුතු වුවද “ආසවවිපාසුකතා බොපනාධිමා සාසවාපි අනාසවාපි,, යනුවෙන් කුමක් හෙයින් වදාළේද යත්? සම්ප්‍රසූතා වශයෙන් සාසව නොවන්නේය ආරමමණ ආරමමණිකාව විපාසුකතා වශයෙන් සාසව නම් වන්නේයයි දක්වනු කැමතිව එපරිද්දෙන් දෙකනාකළයෙකි. සත්‍යයෙහි යයි කියේ නම් හේතුව හා සමග හටගන්නාවූ ධර්මයක් ලැබෙන්නාක් මෙන් සාසවයයි කියේ නම් ආශ්‍රවයන් හා සමග හටගන්නාවූ ධර්මය නොගතයුත්තේය. ආලබ්‍යණ ආලබ්‍යණිකා භාවයෙන් විශේෂ වූ ධර්මයක්ම ගතයුතු බව දක්වනු කැමතිව මෙසේ වදාරණ ලදී. “ඛිසාන දුකෙ නොආසවාබොපනාති අචිත්තං ආසව විපාසුකතා බොපනාති වචනං සාසවානං සහෙතුකානං චිත්තං සම්පයුතෙති තංසද්ධිතා නහොතිති දසානන්තං,, යනු අභිධම්ම මූලටීකා පාඨයි නොහොත් “නොආසවා බොපන,, යන අවසාන දුක්‍යෙහි ප්‍රථම පද තෙමේ වතුන්දුක්‍යෙහි ද්විතීය පදයට සමාන වන්නේය ද්විතීය පදයම එහි විශේෂ වන්නේය මේ එකම ද්විතීය පද තෙමේ දුක්‍යක් නොවිය යුතු හෙයින් “ආසව විපාසුකතා බොපන,, යනුවෙන් වදාරණ ලද්දේය යනුද ටීකා ක්‍රමයයි එපරිද්දෙන්ම හෙතුගොච්ඡකයෙහිද “හෙතු විපාසුකතාබොපන,, යන පදය යෙදෙන්නේ නම් “සහෙතුකාපි,, යනුවෙන්ද සහෙතුක ධර්මයක්ම හෙතු විපාසුකතා නොවිය යුතු හෙයින් නොවදාළේය යනුද ටීකානුකූලය.

ආසව ගොච්ඡක විවරණයයි

සංයෝජන ගොච්ඡක ප්‍රථම පදයෙහි සංයෝජන ධර්මයෝ අවදේනකූලි කියේ නමුදු අභිධම්මානී සඬුහුකයෙහි සුත්‍රාන්තකය අභිධම්මකය සංඛ්‍යාතකය ද්වය එක්කොට සංයෝජනයෝ නවදෙනෙකූලි කියේයි.

මේ අභිධම්ම මාතෘකාවෙහි අභිධම්මකයට අනුව උච්චිතය පහකොට සංයෝජනයෝ අවදෙනෙකූලි කියන ලද්දකුය.

අවසාන දිනයෙහි හෙතුගොව්‍යකයට කි නිසින්ම “නොසැකැස්ස-
ජනා බොපනා ධම්මො,, යන පදයට කි විසාර දතසුතුයි.

සංයෝජන ගොව්‍යක විවරණයයි

ගණ්ඨගොව්‍යකයෙහි දනනප්දවිතියාසාරය වූ එකාර
ගවථිනාන නිකාරය හා සමබන්ධතොට සමහර ව්‍යවහාර
කරතත් එම නොයෙදෙන්නේ යි.

අනිසංලිති ගැටපදයෙහිද දනනප් වතුනිාසාරය හා සමග
යෙදෙන්නේ යයි කියති. ගණ්ඨ සමපසුකත පදයෙහි විසාරදානී
යට කි නිසින් දත සුතුයි.

ගණ්ඨගොව්‍යක විවරණයයි

“ඛිඤ්ඤාගොව්‍යක යොග ගොව්‍යක දෙදෙන ආසවගොව්‍යකයට
සමානයි. දෙභනාච්ඡාස වෙනස්සාධාරණ වශයෙන් බ්‍යජන
මාත්‍රයකින් වෙනස්කොට දෙභනාකරණ ලද්දේයි.

බසගොව්‍යක යොගගොව්‍යක විවරණයයි

පරමාසගොව්‍යකයෙහි එකම මිත්‍යාදූෂ්ටිය බහුවචන
වශයෙන් දෙභනාකරණ ලද්දේ අනිත අනාගත වර්තමාන ධර්මයන්
එක්කොට ගෙනය. එමෙන්ම ඤාන සම්ප්‍රදායෙහිද අනිත
අනාගත වර්තමාන වූ මිත්‍යාදූෂ්ටීන් එක්කොට සංස්කාර
ස්කන්ධයයි වදාරණ ලද්දේයි. ඊට සමුද්‍රොපවාරයයි කියත්.

“වෙදනාදි සුපෙකයමං - බන්ධ සද්දෙතු රුල්භියා

සමුද්දෙක දෙසෙතු සමුද්දදි රචොයථා.

යනු සච්ච සඤ්ඤාපති, මෙහිද සමුද්‍රොපවාරයයි දතසුතුයි.
පෙරපසු ගොව්‍යකයන්හි මෙන් “පරමාසාවෙව ධම්මා පරමාස
සමපසුකතාව,, යනාදි වශයෙන් නොවදාරණ ලද්දේ පරමාස ධර්ම
එකක්වන බැවිනි.

පරමාස ගොව්‍යක විවරණයයි

මහනාම දිනයෙහි විතතසංසඨි දිකයාගේ ප්‍රථම පදයෙන්
ලැබියසුතු වූ විතතරූපයද සංසඨි විග්‍රහ හෙයින් ඇතුළත්
නොවන්නේද යත්? එක්ව උපන් මාත්‍රයකින් සංසඨි යයි
කියත්. එහෙයින් විතතරූපය ඇතුළත් නොවන්නේයි.
යෙසං රූපානං විතතං සහජාත පච්චයො හොති තෙනසං විතතසංච
සුච්ඤ්ඤායා නානාතංති නිරන්තර භාවා නුපගමිනං.
වෙදිතබ්බං,, යනු ටිකා වචනයි. විතතසමුදාහණ දිකයෙහි ප්‍රථම
පදයාගේ අනිගම සතලොස් විතතර රූපයන් අතුරෙන් විඤ්ඤා
රූපද්වයම එකානන විතතර වන හෙයින් ඔවුන් වජ්ජිතකොට
අවශෙෂ වූ පසලොස් රූපයෝ කම්ප් ආභාරජ උතුර වශයෙන්
ද්විතීය පදයෙන් ලැබිය යුත්තේයි.

අජ්ඣන්තන දුක්ඛයෙහි අජ්ඣන්තයද ගොවරජ්ඣන්තය නිය-
කජ්ඣන්තය අජ්ඣන්තජ්ඣන්තය විසයජ්ඣන්තය”යි සිව්වැදූරුම්
වේ. ඔවුන් අතුරෙන් ආරම්භය සාමන්තරාය ගොවරජ්ඣන්තය වූ රූපාදි
අරමුණු සහ ගොවරජ්ඣන්ත නම් වේ. තමන්ගේ අබ්‍යාසනාර
යෙහි වූ සියළු නාම ධර්මයෝ නියකජ්ඣන්ත නම් වේ. චක්ඛු
සෞඛ්‍ය සාණ් ජ්විතා කාය මනෝ යන ආයතනයෝ සදෙන
අජ්ඣන්තජ්ඣන්ත නම් වේ. ඵලසම්පන්නය විසයජ්ඣන්ත
නම් වේ. ඔවුන් අතුරෙන් මේ දුක්ඛයෙහි අජ්ඣන්තජ්ඣන්තය
කැමැති විය යුතු හෙයින් එකුන් අනු වින්තය පංචප්‍රභාද රූපය
යන මේ ධර්මයෝම ගතයුත්තානුමය. අජ්ඣන්තත්‍රිකයෙහි වනාහි
නියකජ්ඣන්තය සදහා තමාගේ සන්නාහයෙහි වින්ත මෙවනසික
රූපයෝ අනවශේෂයෙන් ගන්නා ලදී. මෙසේ අජ්ඣන්තත්‍රිකය
හා අජ්ඣන්ත දුක්ඛයාගේ වෙනස දත යුත්තේය. අවුච්චාදෙතිද
එසේම කියන ලදී

මහනාගර දුක්ඛ විවරණයයි

උපාදාන ගොච්ඡක කිලෙස ගොච්ඡකයන්හි කියයුතු
විකෛශාභී කෙතෙක් නැත්තේය.

පිටසි දුක්ඛයන් අතුරෙන් දස්සන දුක්ඛය ආදී සතර දුක්ඛයෙහි
දස්සන දුක්ඛයට කි නගිත් අභී ගත යුත්තේය. දිට්ඨිගත විප්ප
යුත්ත සතර වින්තය දිවේසමුලික දෙසිතය යන සදෙනා කෙරෙහි
අපාය ගම්භීර්‍ය ශක්තිය යනු සතර අපායෙහි ඉපිදවිය හැකිවූ
අකුසලකම්මෝය අපායගම්භීර්‍ය ශක්තිය නැත්තාවූ යනු සතර
අපායෙහි ඉපිදවිය හැකි ශක්තියෙන් තොරවූ අකුසලයෝය යන
අභීරිය.

පිටසි දුක්ඛ විවරණයයි

සම්පන්නදුක්ඛය, සම්චාරදුක්ඛය, සප්පතිකදුක්ඛය, පිතිසහගත
දුක්ඛය, සුඛසහගතදුක්ඛය, උපෙකඛාසහගතදුක්ඛය යන මේ ඡවි
දුක්ඛයන් කෙරෙහි පළමු වෙති පදයෙන් වර්ජිත කරන්නාවූ
ධර්මයෝ භිතිය පදයෙහි ඇතුළත් කටයුත්තානුමය. එක එකම
ධර්මය අධිකකොට සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයක් නොලැබිය යුතු හෙයින්
දතයුතුයි. කාමතෘෂ්ණාවගේ හැසිරීමට ස්ථාන වන බැවින් රූප
භූමියෙහි හටගන්නා කල්හිද ඇතිතාක් නාමරූපයෝ කාමාවර
දුක්ඛයෙහිම ඇතුළත් වෙති. වෘත්තමූලය එකානන්තයෙන් සිදිනා
හෙයින් සතර මාභීෂම නිශානිකාභීෂමයෙහි ඇතුළත්කොට ගත
යුත්තේයි. එපරිද්දෙන් එකානන්තයෙන් ප්‍රතිසංසාර නොසිදිය
හැකිවූ ප්‍රතිප්‍රලබ්ධිමාත්‍රයක් වන හෙයින් සතරඵලය අතීතානි
කාභීෂමයෙහි ඇතුළත් කෙළේයි. මේද අවුච්චානයි. නියත

දුකගෙහි විශේෂයාණී මිච්ඡත්තත්‍රිකයෙහි කී නසින් දහසුතුයි. සඋතතර දුකයාගේ සංවණ්ණාව කරන්නාවූ අභිකථාවාරීන් වහන්සේ විසින් “අඤ්ඤා ධර්මෙ උතතරනනි පරිහරනනිති—උතතරා—අත්තානං උතතරිතුං සමපෙති සහ උතතරෙතිති—සඋතතරා—තඤ්ච ඵතෙ සං උතතරාති—අනුතතරා” යනු කියන ලදී. මෙහි සංවණ්ණයේ පදයාගේ අභි දැක්වීම ප්‍රමාණ හෙයින් “උත්තරන්තිති උත්තරා—සහ උත්තරෙතිති සඋත්තරා—තඤ්ච ඵතෙ සං උත්තරාති—අනුත්තරා” යන අභියානි කියයි. ඔවුන් අතුරෙන් “උතතරනනි” යන පදයෙන් සකාර නිකාර යන නිපාතයන් හා සමග සමාස පද වශයෙන් මිශ්‍ර නොකොට කෙවල උතතර ශබ්දයාගේ කතිය අභි භාවය ප්‍රකාශ කෙළේයි. “පරිහරනනි” යන පදයෙන් උතතර පදයාගේ පරිහ නාභියෙහි පැවැත්ම ප්‍රකාශ කෙළේයි. එහි අභිය ලොකොත්තර ධර්මයෙයි. “උතතරනනි” යන පදයෙහි පරිහනාභි ඇත්තාවූ ‘උපුච්ඡ-තර’ බාහු නොමේ සකමික බාහු වන හෙයින් කමි ය අපෙක්ෂා කරන්නේනුයි “අඤ්ඤා ධර්මෙ” යන පාඨය කියන ලද්දේයි. මේ වනාහි අනුසංඝි වචන මාත්‍රයකි. ආයුෂ්මත් අභි කථාවාරීන් වහන්සේ “අඤ්ඤා ධර්මෙ උතතරනනි පරිහරනනි” යන පාඨයෙන් අන්‍යවූ ධර්මයන් පහකළ හැකි හෙයින් ලොකොත්තර ධර්ම තෙමේ උතතර නම් වන්නේයයි කීහ. ඒ උතතර නම්වූ ලොකොත්තර ධර්මය විසින් පරිහනය කටයුතු වූ උතතරිතව්‍යවූ අන්‍ය ධර්මයෝ කවරහුදයි යන වොද්ධයක් ඇති හෙයින් “අත්තානං” යන මේ කාරකය යොදන ලද්දේයි. මෙහි අභිප්‍රාය පරිහනය කටයුතු වූ උත්තරිතව්‍ය අන්‍ය ධර්මයෝ වනාහි සඋතතර ධර්මයන් කෙරෙන් අතික් තැනෙක්හි නොලැබිය යුත්තේයි.

සඋතතර ධර්මයාගේ අභිය වූ ග්‍රෙහභූමික ධර්මයෝ මැයි මේ. “අත්තානං” යන පාඨයෙන් ග්‍රෙහභූමික ධර්මය උතතරිතව්‍ය ධර්ම වශයෙන් දැක්වූ හෙයින් සහ ශබ්දය සකාරය නිකාරය යන නිපාත පදයන් හා සමග සමාසවත්තාවූ උතතරපදය “උතතරිතබ්බාසී උතතරා” යනුවෙන් කමි සංඛතයෙහි කටයුතු බවද, අභිප්‍රාය නිකාරයාභි වශයෙන් ප්‍රකාශ කෙළේයි. ආයුෂ්මත් අභිකථාවාරීන් වහන්සේ උතතරිතව්‍යවූ අන්‍ය ධර්ම තෙමේ සඋතතර ධර්මයාගේ අභි යවූ ග්‍රෙහභූමික ධර්මයෝමියයි ප්‍රකාශ කෙළේයි. “සහ උතතරෙතිති සවුතතරා” යන සමාස වාක්‍යාභිය ග්‍රෙහභූමික ධර්මයන් සමග හටගත්තේය යන අභිය නොවන්නේදයි යන වොද්ධය සඳහා “උතතරිතුං සමපෙති” යන පාඨය කියන ලදී. එහි අභිප්‍රාය මෙසේයි. කමිසංඛත වශයෙන් සිටිවූ උතතරපද තෙමේ කමි ප්‍රධාන භාව ප්‍රධාන වශයෙන් දෙවැදූරුමිවේ. ඔවුන් අතුරෙන් භාව ප්‍රධාන වශයෙන් වන කල්හි ද්‍රව්‍ය වශයෙන් ප්‍රභේද නොවන් තේද සතිදස්සන පදය මෙන් භාවය භාව වන්නාය යන දෙදෙනාගේ වශයෙන් ප්‍රභේදය සලකා “සහ උතතරෙති සඋතතරා” යන සමාස වාක්‍යය කියනුයුතුය යන අභිය අභිකථාවාරීන් විසින් හඟවන ලදී. ඒ “උතතරි තබ්බස්ස අඤ්ඤස්ස නිද්දිට්ඨස්ස අභාවා

නිද්දිසියමානා සඋතතර ධම්මාව උගතරි තබොති අතතානනති
ආහ" යන විකා පාඨයෙන් අනුමාන වශයෙන් දතයුත්තේයි.
මෙහි නොති සියළු දුක්ඛයන්ගේ විශේෂානී යටති තිකදුක්ඛයන්ගේ
විනිශ්චයානුසාරයෙන් දතයුත්තේයි

අභිධම්ම මානානා විවරණය නිමි.

සිහිරසතු

සුතනන මානිකා නිබ්බවන

- 1 { සමපයොග වසෙන විජ්ජංභජන්තිති-විජ්ජංභාගිනො-විජ්ජං
භාගෙ විජ්ජා කොඨාසෙ (වනනන්ති) නිපි-විජ්ජංභාගිනො-
සමපයොගවසෙනෙව අවිජ්ජංභජන්තිති-අවිජ්ජංභාගිනො-
අවිජ්ජංභාගෙ අවිජ්ජා කොඨාසෙ (වනනන්ති) නිපි අවිජ්ජං
භාගිනො.
- 2 { පුන අනපේක්ඛාත්ථරණ භාවෙන කිලෙසකුසාරං විබං
සෙතුං අසමන්තාය විජ්ජුපමා (එතෙසනති) විජ්ජුපමා-
නිසෙසං විබංසන සමන්තාය වජ්රං උපමා (එතෙසනති)
වජ්රුපමා.
- 3 { බාලෙසු සිත්තතා යත්ථ සිතා (තදුපවාරෙන) බාලා-පණ්ඩි
තෙසු සිත්තතා-පණ්ඩිතා-බාලකරතතාවා- බාලා- පණ්ඩිත
කරතතාවා-පණ්ඩිතා.
- 4 { කංසුබංභනතිති - කණ්ඨා = කණ්ඨාහිරාතිහෙතුතො=
කණ්ඨාසුකතාහිරාති හෙතුතො-සුකතා.
- 5 { ඉධිවෙව සමපරායෙව තපෙන්නිති - තපනීයා - නතපනීයා
අතපනීයා.
- 6 { සිරිවඩ්ඪිකො ධනවඩ්ඪිකොති (ආදයොවිසති වචන මතත
මෙව අධිකාරංකතා) පවනතා-අධිවචනානාම-අධිවචනා
නාපථා අධිවචනපථා.
- 7 { අහිසඛිරොත්තීති බො භික්ඛවෙ තසමා සංඛාරාති එවං
තිඛාරෙත්ථා සහෙතුකං කතා වුවවමානා අභිලාපා නිරුත්ති
නාම තිරුත්තිතං පථා-තිරුත්තිපථා.
- 8 { තනෙකා විතනෙකා සධ්ඛපෙපාති එවං තෙන තෙනප
කාරෙන සද්දනතො-පසද්දනතිනාම-පසද්දනතිතං පථා-
පසද්දනතිපථා.
- 9 { නාමකරසෙන නමනසෙන නාමනසෙනව නාමං-රුපප
තසෙන රුපං.
- 10 { අවිඤ්ඤං විඤ්ඤාති විඤ්ඤං නවිඤ්ඤාතිව-අවිජ්ජා-සොකං-
පසාති තංතසිතං කරෙතිති- තණ්හා - භවස්සතණ්හාං
භවතණ්හා.
- 11 { භවො වුවව තිස්සංසං සසුතවසෙන උපප්පන්නදිසි-භවදිසි
විභවො වුවවති උච්ඡේදං උච්ඡේදනවසෙන උපප්පන්නදිසි
විභවදිසි.

- 12 { සසානො අනන්ත ලොකොවානි පවත්තාදිති-සසානදිති-
උච්ඡිජ්ජානිති පවත්තාදිති-උච්ඡිදදිති. ॥
- 13 { අනන්තවානි පවත්තාදිති-අනන්තවානි-අනන්තවානි පවත්තා
දිති-අනන්තවානිදිති. ॥
- 14 { පුබ්බන්තං අනුගතොදිති-පුබ්බන්තොනුදිති-අපරන්තං අනු
ගතොදිති-අපරන්තොනුදිති. ॥
- 15 { නිරියතා-නිරි-නතිරිකං අතිරිකං-ඔත්තපතා ඔත්තපං-
න ඔත්තපං අනොත්තපං. ॥
- 16 { නිරියති පාපානි නිරි-ඔත්තපති භාග්ගි පාපතොති
ඔත්තපං. ॥
- 17 { දුක්ඛංවචො එතස්මිං විපප්පිකුලගාතිමිති විපච්චනිකසාතෙ
අනාදරෙ පුත්තලෙති) දුක්ඛවො තස්ස කමං දෙවචස්සං-
තස්ස භාවො දෙවචස්සතා - පාපාඅත්තසංයො පුත්තලො
එතස්ස මිත්තාති - පාපමිත්තතා - තස්ස භාවො පාප
මිත්තතා. ॥
- 18 { සොච්චස්සතාච කල්යාණ මිත්තතාච වුත්තප්පිකකි
නසෙත වෙදිතබ්බං. ॥
- 19 { පඤ්චපි ආපත්තිබ්බා ආපත්තියො සත්තපි ආපත්තිකබ්බා
ආපත්තියොති එවං වුත්තාසු ආපත්තිසු කුසලභාවො
ආපත්ති කුසලතා- තාති ආපත්තිති වුත්තාසෙ කුසලභාවො-
ආපත්තිවුත්තාසෙ කුසලතා. ॥
- 20 { සමාපත්තිසු කුසලභාවො-සමාපත්ති කුසලතා-සමාපත්ති
ති වුත්තාසෙ කුසල භාවො-සමාපත්තිවුත්තාසෙ කුසලතා. ॥
- 21 { අට්ඨාරස්සධාතුසු කුසලභාවො-ධාතුකුසලතා-තාසංගෙව
ධාතුතං මනසිකාර කුසලභාවො-මනසිකාර කුසලතා. ॥
- 22 { චක්ඛායතනාදිසු කුසලභාවො-ආයතන කුසලතා-
වාදසංඛිත පටිච්චසමුප්පාදෙ කුසලභාවො-පටිච්චසමුප්පාද
කුසලතා. ॥
- 23 { තස්මිං තස්මිං ණිනෙ කුසලභාවො-ණිනකුසලතා-
අට්ඨානෙකුසලභාවො-අට්ඨාන කුසලතා. ॥
- 24 උජ්ජාතො-අජ්ජතො-චුද්දාතො-චුද්දතො. ॥
- 25 { අභිවාසන සම්ඛාතො ඛමනභාවො-ඛන්ති-සුරතභාවො
සොඳච්චං. ॥
- 26 { සමමාදකචුද්දාභවි සම්ඛාතො තාසම්මුතො-සාමමුතො-සාමම
මිත්තති පටිසංචාරණං-පටිසංචාරණං. ॥

- 27 { ඉඤ්ඤාසංවර හෙළසංඛාතො මනාව්ඤ්ඤාසංවර ඉඤ්ඤාසංවර
අගුත්තවාරණාපො—ඉඤ්ඤාසංවර අගුත්තවාරණා—පරිභා-
හන පරිභාහන වශෙනවුත්තං අරානන භාපො—හොථ
හෙ අමතන ඤාසංවරා
- 28 { ඉඤ්ඤාසංවර අගුත්තවාරණා, හොථහෙමතන ඤාසංවර, වුත්ත
පරිභාහන වශෙන වෙදිකබ්බා
- 29 { සතිවිප්පවාසසංඛාතො මුට්ඨස්ස වාපො—මුට්ඨස්ස වං—
අසම්පජානන භාපො—අසම්පජ ඤාසංවරා
- 30 සරතීතිසති—සම්පජානනාති—සම්පජ ඤාසංවරා
- 31 { අසම්පජානනො අසම්පජානනො පරිභාහන සංඛාතං
බලං පරිභාහනබලං—විජිහසිතො සත්තබොධිබ්බො
භාවෙනස්ස උපානං බලං—භාවනාබලං
- 32 { පච්චතිකබ්බො සමමති සමමති—අතිවිච්චිතො විචි-
බ්බො අනාගත පසාති—විජිහසිතා
- 33 { සමමතිවං අනාගතො පුනපච්චන තබ්බො සම-
මති නිමිත්තවශෙන—සමමතිමතං—පහන නිමිත්තෙපි
මසමතිවං
- 34 { සම්පජානන ධම්ම පහනන්තාති—පහනො—නිමිත්ත
පතිති අවිනිශ්චය
- 35 { සිලවිනාසකා අසංවරසංඛාතා සිලස්ස විපකං—සිලවිපකං
සම්පජිතං විනාසකා මිච්ඡාදිට්ඨිසංඛාතා දිට්ඨිතා විපකං
දිට්ඨිවිපකං
- 36 { සංරච්චමම සිලස්ස සම්පාදනො සිලපරිපූරණො
සිලස්ස සම්පද—සිලසම්පද—දිට්ඨිපරිපූරණං ඤාණං
දිට්ඨිසම්පදති දිට්ඨිසම්පද
- 37 { විසුඛිභාවං සම්පත්තා සිලසංඛාතා සිලස්ස විසුඛි- සිලවිසුඛි
තිබ්බාන සංඛාතං විසුඛි පාපො භවතා දස්සන
සංඛාතා දිට්ඨිතා විසුඛි—දිට්ඨිවිසුඛි
- 38 විජානනො—විජා—විමුච්චනො—විමුච්චනා

සුත්තාන මානසා නිබ්බවනාති සමත්තති.

විස්තර සහිත
අභිධම්මමානිකා පාළි ව්‍යාකෘතය

බර්චන්ද්‍රන්‍ය විනිස යි.